

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MARY WINE

*"Son derece romantik, zekice
kurgulanmış, çok keyifli bir hikâye."*
Sylvia Day

www.facebook.com/groups/ekitaphane

HASRET =)

Seninle ya da Sensiz

Bir İskoç kadınına istemediği bir şeyi yaptırmak,
bir İskoç erkeğini ise istediği şeyden vazgeçirmek imkânsızdır.

KITAP

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Canlan

MARY WINE

Seninle ya da Sen

**İsteddiği tek şey,
sözünü geçirebileceği bir kadındı.**

Connor Lindsey, egemenliğini büyük zorlukların üstesinden gelerek sağlamış bir İskoç lorduydu. İhtiyacı olan tek şey sağlam bir evlilik ve topraklarını bırakacağı güçlü varislerdi.

Öylesine özgür bir ruhu vardı ki, onu kontrol altında tutmak imkânsızdı.

Brina Chattan, onu istemediği bir şey yapmaya zorlayacak tüm geleneklere karşı gelebilecek kadar cesur bir kadındı. Evlenmek ise kesinlikle [REDACTED] arasında yer almıyordu. Güçlü bir İskoç lordu [REDACTED] alıkonuldu diye bu fikrinden vazgeçecek değildi.

Connor, Brina'nın evleneceği kadın olmasına karar vermişti. Brina ise kendisini yok sayan kurallara ve Connor'a karşı gelmek için harekete geçmeye hazırdı. İkisi de istediğini almaya bu kadar kararlıyken, kazanan kim olacaktı?

*"Son derece romantik, zekice kurgulanmış,
çok keyifli bir hikâye."*

Sylvia Day

\$ 17,00

ISBN 978-605-10932-06-1

facebook.com/nmssktp

twitter.com/nemesis_kitap

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Mary Wine
Seninle ya da Sensiz
Kitabın Özgün Adı: The Highland Hellcat

Nemesis Kitap / Roman
Yayın No: 143
Yazan: Mary Wine
Çeviren: Güzin Pelin Direnoğlu
Yayına Hazırlayan: Hasret Parlak
Düzeltili: Ceylan Türk
Kapak Tasarım ve Uygulama: İlknur Muştu

ISBN: 978-605-5092-06-1

© Mary Wine

© Nemesis Kitap

Bu kitabın yayın hakları Nurcihan Kesim Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Sertifika No: 26707

1. Baskı / Temmuz 2013

Baskı ve Cilt:

Melisa Matbaası

Çiftehavuzlar Yolu Acar Sitesi No: 4 Davutpaşa / İstanbul

Tel: 0212 674 97 23 - 670 97 29

Yayımlayan:

NEMESİS KİTAP

Gürsel Mah. Alaybey Sk. No:10/2 Kağıthane / İstanbul

Tel: 0212 222 10 66 - Faks: 0212 222 46 16

info@nemesiskitap.com / www.nemesiskitap.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

nemesis
K İ T A P

*Seninle
ya da
Sensiz*

Mary Wine

Çeviren: Güzin Pelin Direnoğlu

Ücretsiz PDF KİTAP ARSİVİ - <https://rantey.org>

Bölüm 1

“Hadi, güzelim... Görelim bakalım eşsiz yeteneklerimizle bu gece kimleri etkileyeceğiz.”

Brina atının boynunu, ona güven verircesine okşadı; atı da âdeta Brina’nın sevgisine karşılık verir gibi başıyla genç kadının eline vurdu. Bu hareket karşısında yükselen kahkahasını bastırmak zorunda kaldı Brina. Birileri onu duyabilirdi. Bir an önce evine gitmek istiyordu. Atının iplerini sıkıca kavradı, bacaklarıyla onu daha sıkı sardı ve ileri doğru uzandı.

“Seni anlıyorum, güzelim. Yavaş olmak çok sıkıcı biliyorum.”

Atının zevkle kişnediğini duydu. Onu tamamen özgür bıraktığında kalenin ön kapısına doğru yol almaya başladılar. Kapanmasına ramak kala kapıların arasından âdeta uçarak geçtiler. Brina kahkahasını daha fazla içinde tutamadı.

“Bu saatlerde dışarıda tek başına dolaşma. Karanlık çökmek üzere,” dedi Chattan Kalesi’nin kapılarının dışında nöbet tutan asker. Genç kız kimin konuştuğuna bakmak için kafasını bile çevirmedi.

Kiliseye bağlılık yemini etmenin bazı avantajları vardı tabii ki. Üzerine giydiği sade renkli elbisesi rüzgârdan havalandı. Elbisesinin tek süsü, kumaşın biçimsiz duruşunu engellemek için arka kısma dikilmiş olan iki adet düğmeydi.

“Hadi daha hızlı!”

Kısağı onu anlamış gibi taşlı yolu dörtlüğe koştu. Rüzgâr çok sert, hava bir sonbahar akşamı için fazla serindi. Brina serin havanın tadını çıkarırcasına öne doğru eğildi ve gülümsedi. Atının rüzgârı yararak kaleye doğru koşmasının tadını çıkarıyordu. Güneş artık iyice batmıştı ancak Brina bundan hiç rahatsız olmuyordu. Çünkü o, kendini İsa'ya adanmıştı. Üzerindeki sade, kiliseye uygun kıyafet her şeyden güçlüydü; hatta babasının Chattan topraklarının lordu olduğu gerçeğinden bile. Gün yerini geceye bırakmış olsa da fark etmezdi, kimse onunla konuşmaya bile cesaret edemezdi.

Kendini bu kadar güvende hissetmesinin bir karşılığı da vardı elbette; hayatta her şeyin bir bedeli olduğu gibi bunun da bir bedeli olacaktı. Sırtını dikleştirip ağaçlık alana girdiğinde babasının hizmetinde olan Bran'in onu beklediğini gördü.

Bran uzun süredir Brina'nın babası için çalışıyordu ve artık çok yaşlanmıştı. Uzunca bir süredir Brina'yı eğitmek için görevlendirilmişti. Brina atından inerken Bran kaşlarını çatı.

"Çok hızlı at sürüyorsun."

Brina, Bran'i kırarak bir söz söylememek için dudaklarını ısırdı ve atının boynunu okşadı.

"Ne önemi var ki, Bran? Kiliseye bağlılık yemini ettim, kız kardeşlerim gibi evlendirilmek üzere yetiştirilmedim. Atı hızlı sürmem kimseyi ilgilendirmez."

Eğer ailesinin ilk ya da ortanca çocuğu olarak dünyaya gelseydi, atı nasıl sürdüğü tartışma konusu olabilirdi. Çünkü Chattan'daki ebe kadınların çoğu at sürmenin kadınları kısır yaptığına inanıyordu.

Bran homurdandı. "Senin gibi kiliseye yemin etmiş bir rahibe için çok ateşli sürüyordun atı."

Brina gülümsemesini daha fazla gizleyemedi. "Ama ben İskoçya diyarından gelen bir rahibeyim. Kendi gölgelerinden bile korkan İngiliz kızlarına benzemem bilirsin."

Babasının sadık hizmetkârı sırtı. "Bak bu konuda çok haklısın. Senin kiliseye yemin ettiğini ve rahibe olmak için eğitildiğini bir an için bile unutacak olanın vay haline!"

Bran lafını bitirince arkasını döndü ve ağaçlık alana doğru yürümeye başladı. Brina Bran'ı takip ederken sırtına uzanıp küçük yayını çekti ve kafasının üzerinden geçirip eline aldı. Çevredeki her şey çok tanıdıktı ve bu güven duygusu ona çok iyi geliyordu. Evinden, alıştığı düzenden ayrılma vakti yaklaştıkça bu güven duygusuna daha da ihtiyaç duyuyordu. Kız kardeşlerinden hiçbiri silah eğitimi almamıştı. Her ikisi de İskoçya'daki cesur ve güçlü savaşçılarla nişanlandırılmıştı. Ayrıca İskoçya'da yaşayan insanlara göre avlanmak kadınlar için gurur duyulacak bir meziyet değildi.

Brina bir an söylendi kendi kendine. Bundan sonraki hayatını kilisede geçirecek olmak onun için problem değildi. Zaten erkeklere karşı hiçbir zaman ilgi duymamıştı. Onları da acımadan avlayabilirdi.

Bran, genç kadının yayı tutuşuna şöyle bir baktı ve kafasını salladı. "En azından orada aç kalmayacağına eminim. Diğer bütün rahibeler yakaladığın hayvanları yerken sana herkesten çok saygı duyacaklardır."

"Orada avlanmaktan çok dua etmeyi düşünüyorum, Bran."

Aldığı cevaptan memnun olmayan Bran kaşlarını çatı ve av bulmak için dikkatini uygun yeri bulmaya verdi. Yaşlı adam Brina'nın avlanmayacağına inanmamıştı. Genç kadının yalan söylediğine emindi.

Brina bir anda verdiği cevabın farkına vardı. Yakında buradan gidecekti. Zaman geçiyor, mevsimler değişiyordu. Kilise yakında babasına baskı yapmaya başlayacaktı. Burayı bırakmaktan korkmuyordu ama kız kardeşlerinden ayrılmak çok zor olacaktı. Genç kadın çevresinde olup bitenden öğreniyordu. Kiliseye gidecek ve orada hiçbir şey yapmadan dizleri üzerine çöküp dua edecekti. Yapması gereken sadece buydu. Bran bir konuda kuşkusuz haklıydı. Kilise tarafından affedilseler bile vahşi savaşçıların kiliseye girmelerine izin veren bir rahibe olmayacaktı asla. Bu kesindi.

"Tavşanlar seni beklemez, hadi sallanma."

Bran'ın sesi ormanda yankılandı. Yaşlı adam, saçlarında ki gri tellerin sayısı artıyor olmasına rağmen hala güçlüy-

dü. Dizlerine kadar bağladığı çizmelerini bir ağacın köküne doğru yaslamış, kendini sağlama almıştı. Sırtım da ağacın gövdesine yaslamıştı. Neredeyse ağaçtan uzun gözüküyordu. Okunu sabit tutmaya çalışırken Brina'ya bakmak için kafasını arkaya çevirdi.

Brina, Bran'ın sesindeki meydan okumayı sezmişti. "Senden önce bir tane vuracağıma eminim."

Bran kıkırdadı ve göz kırptı. "Erkek çocukları gibi konuşuyorsun."

"Daha kadınsı olmanın ne yararı var ki? Pratik bir zekâya sahibim. en azından kilise hayatında bu işime daha çok yarayacak gibi duruyor ve adaletsizliğe karşı savaşırken kırılgan olmamak çok daha işime yarayacaktır, buna eminim."

Bran tekrar kıkırdadı. "Kim ne derse desin, baban seni kiliseye göndermekle çok doğru bir karar verdi. Akıllı baban, bu dünyada senin üzerinde otorite kuracak bir adam olmadığının farkına çok erken yaşta vardı."

"Şimdi de sen benimle dalga geçiyorsun ama benim için tek doğru yer orası. Bunu biliyorum."

"Brina gerçekten çok eğlencelisin. Tanrı senin gazabından korusun. Senin kilisene saldırmaya kalkan savaşçılara Tanrı merhamet etsin."

Brina kafasını salladı ve eteğini bileklerine kadar sıyırdı, böylece ağaca daha kolay tırmandı ve Bran ile aynı pozisyonu aldı.

"Bence sen, kiliseye gitmek için bu kadar istekli olmamdan çok etkilendin."

Bran cevap vermedi ama gözlerindeki hayal kırıklığı çok açıktı. Brina gözlerini yakmakta olan gözyaşlarını akıtmamak için kendini avına odaklanmaya zorladı.

Genç kadın iyi bir rahibe olabilirdi. Babası zaten artık söz vermişti ve Brina, babasının sözüne karşı söz söyleyecek cesareti kendinde bulamazdı.

Kız kardeşleri onlar için seçilen savaşçılar ile yakında evleneceklerdi ve Brina da onlardan birini seçmek için bekliyordu. İskoçya'da huzur ve barışın sürmesi için bu gerekliydi.

Güneş artık iyice etkisini kaybetmek üzereydi, ormandaki hayvanlar karanlığın basmasını fırsat bilerek yiyecek aramak için yuvalarını terk etmeye başlamışlardı. Brina diğer insanlar gibi karanlıktan korkmazdı ama bu korkusuzluğunu çevresindeki hayaletlere ve cadılara inanan insanlarla paylaşmıyordu. Hayaletlere inanmadığından değildi bu, sadece onlardan korkmuyordu.

Gecenin karanlığında bir ok havayı delip geçti. Brina bir tavşanın yere düştüğünü duydu. Sinir içinde dudaklarını ısırırdı, dikkati tamamen dağılmıştı ve öne geçme fırsatı kaybolmuştu. Bran sessizce ağacın arkasından çıktı. Brina'ya öğrettiği gibi sessiz adımlarla yürümeye başladı. Bu, deneyim ve konsantrasyon ile gelişen bir yetenektir. Yaşlı adam avına doğru ilerlerken ayaklarının altında ezilen yapraklar ses çıkarmasın diye çok yavaş hareket ediyordu. Tavşanı kulaklarından tuttu ve kaldırdı; karanlık iyice çökmesine rağmen Brina, Bran'ın yüzündeki zafer gülümsemesini görebiliyordu.

Evet, o kazanmıştı ama bu, Brina'nın Chattan Kalesi'ne eli boş döneceği anlamına gelmiyordu. Çevresindeki gölgelere daha dikkatli bakmaya başladı; her hareketi, her sesi dikkatle dinliyordu. Ağacın yanında duran tavşanı hedef aldı ve okunu fırlattı. Ok hedefe doğru ilerledi ve hedefi tam on ikiden vurdu. Avını almaya gitmeden önce genç kadın kendi kendine gülümsedi; aynı Bran'ın öğrettiği gibi sessiz adımlarla yürümeye başladı. Babası, Bran'ın ona böyle şeyleri öğrettiğini bilmiyordu ve Brina'da bütün bunları babasına söylemesi gerektiğini düşünmüyordu. İskoçya'da doğup büyüyen her erkek çocuğunun sahip olması gereken yeteneklerdi bunlar. Nedeni tam olarak bilinmese de yeryüzünde en çok korkulan savaşçılar hep İskoçya'dan çıkıyordu. Erkek çocukları yürümeye başladıkları andan itibaren savaş eğitimlerini almaya başlıyorlardı. Eğitimleri, karanlık bastığında gerçekleşebilecek herhangi bir saldırı karşısında savunmasız kalmamaları adına gece de devam ediyordu.

Brina, saklandığı ağaca geri dönerken birden bir ses duy-

du ve durdu. Uzaktan belirli belirsiz gelen bir at nalı sesini işittiğine emindi. Genç kadın hemen en yakınındaki ağaca tırmandı ve atı görene kadar ormanlık alanı gözleriyle taradı.

Atın üstünde bir kadın oturuyordu. Sürdüğü atın üzerine doğru eğilmişti ve kadının üzerine giydiği siyah renkli pele- rin rüzgârla havalanıyordu. Giysisinin altından yüz hatlarını seçmek çok zordu.

“Kim bu gecenin köründe at süren?” dedi Bran. Yaşlı adam kim olduğunu görmek için bir ağaca tırmandı ama sa- dece sürücünün sırtını görebilmişti.

Gecenin bu saatinde kim kaleden ayrılmaya cesaret eder- di ki?

“Sevgilisiyle mi buluşmaya gidiyor acaba?” Brina ken- di sesini duyunca bir an irkildi. Aklından geçen soruyu ağ- zından kaçırıvermişti. Bran nefesini tuttu. Brina’nın sorusu karşısında şok olmuştu ve kızın, bakışlarını utanmadan ona çevirmesi karşısında bir kez daha şaşırdı.

“Rahibe olmak için kiliseye yemin etmiş bir kızın sorması gereken bir soru değil bu. Bakire bir kıza uygun düşünceler değil bunlar.”

Brina sinirlendi bir anda. “Ne saçma. Ben ne aşk hakkında bir şey biliyorum ne de âşıkların buluşması hakkında bir şey. Ama bir rahibe olarak kocaları tarafından bana gönderilen bu kadınlara kol kanat germem lazım.”

Bran kafasını iki yana salladı ve daha fazla konuşmak iste- mediğini belli etti. Brina atlı kadının gittiği yola tekrar baktı.

Kendine bir âşık aramak için mi atına atlayıp dışarı çıktı- yordu?

Gece tekinsiz ve nasıl davranacağını bilmeyen adamlar- la doluydu. Eğer kaleni terk edersen teslim olduğun kişinin merhametine bırakırdın kaderini ve kader her zaman insanın yüzüne gülmezdi. Brina bir anda irkildi.

“Bu kadar avlanmak yeter,” dedi Bran.

Brina kaşlarını çatı. “Daha sadece iki tane tavşan vur- dum.”

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>
Bran’ın sert ifadesi gecenin karanlığında bile belli oluyor-

du. Elinde tuttuğu yayı gelişigüzel salladı. “Bugünlük bu kadar. Kaleye dönmem lazım.”

Şüphe genç kadının düşüncelerini tetikliyordu ama Bran daha fazla soru sormasını engellemek için onun ağaçtan inmesini beklemeden atlarını almaya gitti.

Bu kadın deli olmalı.

Bir âşğının olması insanı mutlu edebilir miydi acaba? İşte Brina bunu bir türlü çözemiyordu. Öte yandan şehvet en ölümcül günahı.

Kaleden kaçan kadın deli olmalıydı, bunun başka açıklaması olamazdı.

* * *

Brina, Chattan Kalesi’nin mutfağından içeriye elinde iki tane tavşanla girdiğinde aşçı kadının bir kaşı havaya kalktı.

“Hasta mısın sen?” Aşçı kadın Brina’nın alnına elini koyup ateşi olup olmadığına baktı ve onu baştan aşağı süzerek hastalık belirtisi göstermediğine emin oldu.

“Dikkatim dağıldı.”

Aşçı kadın dik dik baktı. “Gördün mü bak? Dikkatsizliğin sonucu elin bomboş döndün. Sadece iki tane tavşan.” Brina’ya arkasını döndü. Yemeklerin hazırlandığı masalara yönelirken bile aşçı kadının hâlâ homurdandığını duyabiliyordu. Masanın etrafında, ocaktan gelen cızız ışıkla sebzeleri doğramaya çalışan birkaç kadın oturuyordu. Sonbahar kendini iyice hissettirmeye başlamıştı. Son hasatlar toplanmıştı; kara kış iyice bastırmadan, dağları ve kayalıkları karlar kaplamadan kışlık erzağı toparlamak için herkes bir işin ucundan tutmaya çalışıyordu. Kimse kışın aç uyumak istemiyordu.

Brina pelerinini asarken duvarın yanında duran kız kardeşi Kaie Chattan çoktan konuşmaya başlamıştı. “Endişelenme, kardeşim. Senin ilk kez bu kadar az yiyeceklerle eve döndüğünü gördüm. Aşçı kadın bu yüzden bu kadar şaşırıldı.”

Aşçı kadın bu lafları duydu ve bir hışımla arkasını döndü. “Niçin söyledin bu lafları şimdi? Sen bu mutfağa ne zaman

yiyecek getirdin ki? Ayrıca ellerini az kullanmana sebep olan bir hastalığın mı var?"

"Çamaşırları yıkamaya gittiğimde ağla balık tuttum!"

Sesli bir şekilde nefes alan aşçı kadın konuştu. "Sesinin tonunu hiç beğenmedim Kaie, kibir dolu. Ben senden yaşça büyüğüm ve benim tek erdemim kışın herkesin karnını tok tutmak. Kibirli laflarını dile getirme ve bir daha beni sorgulama."

Kaie kendini biraz saygılı konuşmaya zorladı. "Evet, biliyorum. Sadece kız kardeşime moral veriyordum. Kısa zaman içinde rahibe olacak. İltifat beklemeden iyilik yapmak zorunda kalacak."

Aşçı kadın Kaie'nin elinden balık sepetini aldı ve konuşmasına devam etti. "Sadece senin iyiliğin için konuşuyorum, Brina. İleride zorluk çekmeni asla istemem. Ama biliyorsun ki Chattan Lordu'nun kızlarından bir tanesinin kiliseye bağlılık yemini etmesi halkımıza barış ve huzur getirecektir. Bu görevi kabul ettiğin için teşekkürler."

Masanın etrafında oturan kadınlardan onayladıklarını belirten mırıltılar yükseldi. Kadınların bıçakları durmuyor, hızla sebzeleri doğruyorlardı. O kadar hızlı hareket ediyorlardı ki mutfağın her yeri sebze parçalarıyla dolmuştu. Brina bütün gözlerin üstünde olduğunu fark etti. Bu sorumluluk genç kadına ağır gelmeye başlamıştı. Herkesin kaderi ona bağlıymış gibi hissediyordu. Tüm Chattan halkı, Brina kilisede temelli yaşamaya başladığında Tanrı'nın Chattan'lara daha merhametli olacağına inanıyordu. Brina omuzlarındaki bu yükün birden çok ağır geldiğini fark etti. Genç kadın bir anda gecenin bir yarısı kaleyi terk etmenin nasıl olacağını düşünmeye başlamıştı. Bu durumdan kendisi dışında kimse memnun olmazdı, buna emindi. Genç kadına sadece kendi istediklerini yapabilmeyi hayal etmek bile rüya gibi geliyordu. Ona dayatılan kurallara değil, kendi isteklerine kulak verse ne olurdu acaba?

Şimdi çılgınca şeyler düşünüyorsun...

Belki de babasından artık onu göndermesini istemeliydi.

Beklemek onu daha hasta ediyordu. Kaleyi ne kadar erken terk ederse huzursuzluğu o kadar çabuk son bulurdu. Masada oturan bütün bu kadınların; kocaları, bebekleri vardı ve hepsinin kaderi Brina'nın ellerindeydi. En çok da bebekler Brina'yı düşündürüyordu.

“Babama iyi geceler demenin zamanı geldi.”

Brina hareket etmek için kendini zorladı. Kafasındaki melankolik düşünceleri atmak ve mantıklı düşünebilmek için kafasını salladı. O, Robert Chattan'ın kızıydı ve cesur İskoçya halkının bir bireiydi. Mutlu bir hayatı olmalıydı çünkü o öyle olmasını istiyordu.

Brina babasına iyi geceler dilemek için koridorda yürümeye başlamıştı. Kalenin koridorları loştu ve Brina mum ışığının sebep olduğu gölge oyunlarından hoşlanmıştı. Gölgelelerin sakinleştirici bir tarafı vardı. Genç kadın kendi kendine gülmüsedti. Gölgeleleri seviyordu çünkü kimse onu, eleştirecek kadar iyi göremiyordu.

Tek bir gerçek vardı ve bu değiştirilemezdi.

Genç kadın Chattan Kalesi'nin dolambaçlı koridorlarında yürümeye devam etti. Bütün koridorlar sanki birbirinin aynısı gibi görünüyordu. Brina bütün hayatını bu kalenin içinde geçirdiğinden hepsini çok iyi biliyordu. Bir yabancıya göre hiçbir farkı olmayan bu koridorlarda kendine bir taş belirliyordu, o taşın üzerine işaret koyarak yolunu kaybetmemeyi uzun zaman önce öğrenmişti. Hay Klanı'ndan gelin olarak Chattanlar'a gelen kendi öz annesi bile kalenin iç koridorlarını iki senenin sonunda öğrenebilmişti. Babasına göre kalesi, olması gerektiği gibiydi: tam bir labirent gibi. Robert Chattan'a göre istilalara karşı en korunaklı yol buydu. Eğer bir gün kale düşürülürse en son kozları bu labirent olacaktı. İstilacılar yollarını bulmaya çalışırken tüm aile ve hizmetliler kaleyi iyi bildikleri için gizli geçitlere kolayca ulaşabileceklerdi.

Brina odaya girdiğinde bir an durdu ve nefesini tuttu. Onun geldiğini fark eden erkekler genç kadına doğru döndüler. Brina onlardan korktuğu için değil, sadece şaşırdığı

için tutmuştu nefesini. Odada babası ve onun en güvendiği iki adamı vardı. En son kız kardeşleri Kaie ve Deirdre ile bu odaya gelişi ve babasıyla yaptıkları konuşma zihninde canlandı. Brina, o konuşmayı hatırlamak dahi istemiyordu.

“Buraya gel, Brina.”

“Tabii, baba.”

Brina buraya gelirken kaleden erken ayrılmasının en iyi çözüm olduğunu düşünüyordu ancak babasına doğru yürürken midesi bulanmaya başladı. Genç kadın bunun sebebini biliyordu. Babası büyük bir ihtimalle yuvadan ayrılma zamanının geldiğini söyleyecekti. Kalan günleri ne kadar değerliydi onun için artık. Aynı zamanda içinde ufacık da olsa kendini Tanrı’ya adayacak olmanın heyecanı vardı. Adalet böylece yerini bulacaktı. Chattan Klanı Lordu’nun kızı olarak insanlara doğruları ve yanlışları öğretecek, Tanrı’nın bir evladı olacaktı.

“İyi akşamlar, baba.”

Brina babasının tam önünde durdu ve diz çökerek onu selamladı. Çocukluğundan beri genç kadına babasını ve diğer toprak sahiplerini böyle selamlaması öğretilmişti. Selamlamasına karşılık olarak bir homurdanma sesi işitti. Ancak Brina gözlerini yere diktiği için selamına kimin karşılık verdiğini göremedi.

“Sadık bir şekilde hareket ediyorsun ama ses tonun öyle olmadığını belli ediyor.”

Brina doğruldu ve babasına baktı. Saçlarında gri tellerin sayısı artsa bile Robert Chattan hâlâ çok etkileyici bir adamdı. Brina’ya göre göz kenarlarındaki kırışıklıkları onu yaşlı göstermiyordu. İskoçya diyarındaki barışı neredeyse babası sağlıyor, hiç dinlenmeden çalışıyordu. Odada bulunan diğer iki asker ile aynı kiltleri giymelerine rağmen kiltine işlenmiş üç tane tüy Robert Chattan’ı diğerlerinden ayrı kılıyordu. Komutanların tüylerinden sadece biri yukarıyı gösterirken babasının kiltine işlenen üç adet tüyün hepsi yukarı bakıyordu.

“Duyduğuma göre iki tane tavşan avlayabilmişsin. Nerede

avlandın söyle bakalım?” Sesi hâlâ çok kuvvetli ve keskindi. Otorite ve anlayışın arasındaki o ince çizgide gidip geliyordu. Sinirli ses tonu çok rahatsız ediciydi. Kuşku Brina'nın içini kemiriyordu.

“Kuzeydeki vadide avlandık. Bran'le birlikte, ormanda.”

Babası karanlık koridora doğru baktı. Odanın içindeki hava çok gergindi. Bakışlarını Brina'ya çevirdiğinde yüzünde hoşnutsuz bir ifade vardı.

“Kaleyi terk eden birini gördün mü?”

Brina bir an duraksadı, babasının yüz ifadesi ve beklenmeyen sorusunun ne anlama geldiğini anlamaya çalıştı. Kaleden ayrılan kadını neden ona soruyorlardı ki? Kadının kullandığı at çok bakımlıydı, üzerinde ise ince bir pelerin vardı. Brina bir anda neler olup bittiğini anladı. Kaie mutfakta olduğuna göre diğer kız kardeşi, Deirdre ait olmadığı bir klana gidiyor olmalıydı.

“Yüce İsa, delirmiş olmalı.” Brina odada başkalarının olduğunu unutmuş, kelimeler ağzından bir anda dökülmüştü. Babası da kızının patavatsızlığından hoşlanmadığını belirten bir ses çıkardı. Brina'ya değildi bu tepkisi ama genç kadın babasının öfkesinin gazabından korkuyordu.

“Birçok erkeği korkutacak kadar sert bir mizacın var Brina; ve şimdi bana bütün gerçekleri söyleyeceğini umuyorum.”

“Evet, tabii ki. Size asla yalan söylemem.”

“Biliyorum, yapmazsın. Efendisinin zoruyla kiliseye yemin etmiş bir ruh asla yalan söylemez. Asla.”

Babasının sesinde pişmanlık vardı. Onu böyle görmek Brina'nın kalbini acıttı. “Seni onurlandıracağım, baba. Yemin ederim.”

“Evet, yemin ettin,” dedi babası kafasındaki düşünceleri kovalarcasına başını iki yana salladı.

“Açıkça belli oluyor ki seni böylesine asi yetiştiren benim. Kocan olsa ona nasıl davranman gerektiğini bile bilmezsin.”

Brina yanaklarının kızardığını hissedebiliyordu. “Sizi onurlandıracağım söz veriyorum.”

“Hayır, Brina kendi onurun için söz ver. Kendin ol. Kimseye benzeme. Bran’i seni eğitmesi için ben görevlendirdim çünkü sen en yetenekli olandın. Senin hiçbir zaman bir kocan ve ailen olmayacak. Sorumlulukların farklı. Seninle gurur duyacağıma eminim.”

Babasının sözleri karşısında şok olmuştu. Babası hafifçe gülümsedi. “Bran’in seni yetiştirdiğini bilmediğimi mi sanıyordun?”

“Hayır, sadece bunun dikkatinizi çekeceğinden emin değildim. Ama size kesinlikle yalan söylemek istemedim. Sadece bunca işinizin arasında bu çok önemsiz bir konuydu.”

Babası homurdandı, gözlerinden ateş çıkıyordu âdeta. Brina onun adamlarına karşı ne kadar acımasız olduğunu çok iyi biliyordu ama söz konusu kızları olduğunda yaşlı adam öfkesini kontrol altına almaya beceriyordu. İskoçya’da işler böyle yürürdü.

“İstesem de istemesem de ilgilenmem gereken bir sürü sorumluluğum var ama kızlarımın nerede ve kimle olduklarını ve ayrıca neler yaptıklarını her zaman bilirim.”

Robert Chattan sözlerini bitirdiğinde dudakları tekrar çizgi halini aldı. “Yüzünü görebildin mi?”

Brina kafasını salladı ve babasının gözlerinin içine baktı. Babasının gözlerinde öfkeyi göreceğini düşünüyordu ama o gözlerde sadece mumların yarattığı gölgelerin yansıması vardı.

“Hayır baba, görmedim. Çok uzaktaydım ve karanlık iyice bastırmıştı. Bütün vücudu kapatan bir pelerin giymişti. Deirdre olmayabilir.”

Odanın kapısının ardından bir ayak sesi geldi ve sonra da bir gölge belirdi. Kaie kapının yanında durmuştu, genç kadının göz bebekleri büyümüş ve ağzını eliyle kapatmıştı. Titreyen parmakları onu ele veriyordu.

“Neden bu kadar korkmuş gözüküyorsun kızım?” dedi babaları.

Kaie’nin gözleri yaşlarla dolmuş ve kapının pervazını tutan parmakları pembeyaz kışmıştı. Robert sinirlerine hâkim

olmaya çalışmıyordu artık bütün öfkesini ortanca kızına yöneltti.

“Korkak insanlar midemi bulandırır ve özellikle bu korkak benim öz kızım. Şimdi karşıma geç ve kız kardeşinin nereye gittiğini söyle bana. Seçimini yap! İhaneti asla kabul etmem. Öz kızım bile olsan senin ihanetini de affetmem.” Babası normalde çok fazla sinirlenmez, öfkesini kontrol etmeyi başarırdı. Duygularını hiç belli etmezdi. Brina bir keresinde babasını emrindeki adamlara ağızlarından çıkan kelimelere dikkat etmelerini öğütlerken duymuştu. Ona göre söz ağızdan bir kez çıkardı ve kırılan bir kalbin telafisi olmazdı.

Kaie gözle görülür bir şekilde titriyordu. Genç kadın hâlâ kapının ağzında duruyordu. Babası yavaşça nefesini bıraktı. “Sana hemen buraya gelmeni ve benimle yüzleşmeni emre diyorum. Sen onurlu insanların diyarı olan İskoçya’nın bir bireyisin. Titremeyi kes artık. Emirlerim yerine getirilmediği zaman nasıl davrandığımı iyi biliyorsun. Kız kardeşin Connor Lindsey ile nişanlı. Antlaşma yıllar önce yapıldı.” Babası eliyle boş yatakları işaret etti.

“Neden kardeşin yatağında değil? Neden benim çatımın altında nefes almıyor şu anda? Adamlarım onu bulamadıklarını söylediler.”

“Ona gitmemesi için yalvardım baba...”

“Yalvardın mı? Onu kendi ellerinle huzuruma getirmeliydin ve bana yaptığı planları anlatmalıydın. Deirdre’nin evleneceği adamın klanı dalga geçilecek insanlar değil. Eminim Connor savaş giysilerini kuşanmaya şimdiden başlamıştır. Deli misiniz siz? Deirdre’nin yaptıkları yüzünden kendilerini aşağılanmış hissedecekler. Benim sözüm kanundur. Ben sözümünden dönmem.”

“Bunu ona söyledim! Onu bulucaklarını söyledim ama bana çok âşık olduğunu söyledi ve sanırım söylediklerinde haklı. Yoksa böyle delicesine bir şey yapmazdı.”

Kaie titreyen bacaklarının onu taşıması için dua ediyordu. Nefes almakta zorlanıyordu ama babasının yüzüne bakmak için kendini zorladı. Babasının gözlerindeki kindar ifade

açıkça görülüyordu ama yüzü ifadesizdi. Chattan Klanı'nın otoritesine simgeleyen yüzüğünü taktığı parmağıyla Kaie'i işaret etti.

"Nerede o?"

"Yemin ederim bilmiyorum. Meryem Ana üzerine yemin ederim."

Babası hışımla elini yukarı kaldırdı. Brina babasının yapacağı şeyi anladığı anda kardeşinin önüne geçti ama babası bunu fark edemeyecek kadar sinirliydi ve Brina'ya vurdu. Brina yüzünden patlayan tokadın hiddetiyle yere düştü. Çenesi yanmaya başlamıştı ve başı çok hızlı dönüyordu. Yüzünü babasına doğru kaldırdı.

"Kaie sizin için çok güçsüz baba."

"Annene çok benziyorsun Brina." Kız kardeşini işaret etti. "Şimdi geri çekil ve kız kardeşinin yaptığının bedelini ödemesine izin ver."

"Sizin ve Deirdre'nin arasında harap olacak."

Babası çok öfkeliydi, yüzü karardı ama Brina geri adım atmadı.

"Sessizce kız kardeşinin kaçmasına göz yumdu. Şimdi geri çekil."

"Hayır!"

Kaie'den küçük bir çılgılık yükseldi. Lord Chattan ellerini kalçalarının üzerine koydu ve gözlerini Brina'ya dikti.

"Seni kiliseye göndermemiz belki de senin için en iyisi. Senin bu kadar inatçı olduğunu bilse kimse seninle evlenmek istemez. Kocanı gücendirirsin kesinlikle." Kafasını iki yana salladı.

"Ama bu asi halini seviyorum. Bana sevgili anneni hatırlatıyor." Robert Chattan yerde yatan kızının kolunu tuttu. Tutuşunda kararlılık hissediliyordu. Brina daha fazla inat etmedi ve babasının onu kenara çekmesine izin verdi.

"Kendini topla, Kaie. Roan Mcleod ile nişanlasın artık. Tatlı kelimeler kullanmayı unuttuğunda karşısında titreyecek bir eş gönderdiğim için bana teşekkür edeceğini sanmıyorum."

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rante9.org>

“Baba çok üzgünüm.”

“Üzgün olmalısın. Lindsey bu olanları duymadan kız kardeşini bulmalıyız. Eğer nişanlısının düşmanına kaçtığını duyarsa savaş kaçınılmaz.”

“Deirdre, Melor Douglas’ın onu sevdiğini söylemişti.”

“Bu kaçmak için yeterli bir sebep mi sence Kaie? Bir erkeğin onurunu çiğnersen neler yapabileceğini düşünemeyecek kadar saf mısın? Douglas’lar Connor’ın kız kardeşini kendilerinden biriyle evlendirerek Lindsey topraklarında egemen olmak istiyorlar. Conner’la bu leş kargalarını onun topraklarından uzak tutacağıma dair antlaşma yaptım. Eğer antlaşma bozulursa topraklarımızı istila edecekler. Bu antlaşmaya imzama attıktan sonra herkes Connor’ı Lindsey Klanı Lordu olarak kabul etti ve denge yeniden sağlandı. Bu antlaşma bozulursa bütün topraklarımız kan gölüne döner.”

Kaie duyduklarına inanamıyordu.

“Şimdi anladın mı bu evlilik neden bu kadar önemliydi? Bu evliliğin altında yatan bir sürü oyun var.” Babası bir süre konuşmasına ara verdi ve kızına baktı. “Hâlâ suçsuz olduğun düşünüyor musun?”

Kaie bir an kaskatı kesildi. “Evet, kendimden eminim. Suçsuzum.”

“Sesinin tonuna dikkat et! Bu planın gerçekleşmesi karşısında sessiz kalan ve buna izin veren herkesin onurundan şüphe ederim. Pişman olduğunu söyleyip bu işten kurtulamazsın. Ben senin sadece baban değilim, aynı zamanda Chattan Klanı Lordu’yum anladın mı? Sen burada yaşayan bir köylü değilsin. Senin yaptığın her hareketin bedeli daha ağır ödenir. Bunu bilmeliydin.”

“Bütün hayatım boyunca temiz kalmaktan mutluluk duyarım, baba. Evlenmek istemiyorum.”

Babaları hoşnut olmadığını belirtir bir ses çıkardı ve elini havada salladı. “Kiliseye gidecek bir kızım var zaten. Senin geleceğin planlandı. Senin kocan ve çocukların olacak.”

Kaie cesaretini toplayıp, “Baba lütfen beni kiliseye yolla. Ben İsa’nın gelini olmak istiyorum.” dedi.

“Bu kale şeytanlar tarafından mı istila edildi?” Robert öfkesine artık hâkim olamıyordu. “Sen ve Deirdre gelecekteki hayatınız hakkında düşünüürken delirdiniz herhalde.”

“Bu delilik değil baba. Kiliseye hizmet etmek istiyorum,” dedi Kaie elini göğsüne vurarak. “Brina’nın yerine benim gitmeme izin ver.” Brina nefesini tuttu.

“Yeter Kaie! Roan Mcleod ile antlaşma yapıldı. Verdiğim sözden geri dönmeyeceğim.”

“Brina evlensin onunla o zaman.”

“Hayır,” dedi babası. “Brina Tanrı’ya hizmet etmek için yetiştirildi ve yakında ait olduğu yere gidecek.” Chattan Lordu büyük adımlarıyla kapıya doğru hızlıca ulaştı. Robert Chattan, adamları ile birlikte odadan dışarı çıkarken taş duvarların arasında sesi hâlâ çınlıyordu. Brina ve kız kardeşi sadece mum ışığının aydınlattığı odada baş başa kaldılar.

“Bana öyle bakma, Brina. Dediklerimde samimiydim. Ben bakire kalmak istiyorum. Evlenmek istemiyorum!” Kaie, Brina’ya doğru bakmak için o kadar hiddetle döndü ki eteği uçtu.

“Hiddetin çok fazlaydı, Kaie. Ben de onun kızıyım ama benim için seçtiği kadere boyun eğmekten başka çarem yok.”

Brina’nın sesi odada yankılanmıştı. Kız kardeşi sesinin tonundan rahatsız oldu, elinde olmadan geriledi. Brina, ona sesini yükselttiği için pişman değildi.

“Olanlar karşısında nasıl sessiz kalabildin? Senin yüzünden yüzlerce insan ölecek?”

Brina titriyordu. Bunun sebebi havanın serin olması değil, Lindsey Klanı’nın olası saldırısıydı.

“Belki Douglas Klanı antlaşmaya sadık kalır,” dedi Kaie umutla. “Birbirlerine âşıklar. Bir Douglas ile evlenmek o kadar da kötü olamaz değil mi?”

“Douglas’ların tek amacı tahtı ele geçirmek, bunu herkes bilir. Deirdre umarım kocasının arkasına saklanmaz çünkü eminim savaş çıkması durumunda kocası arkasına bakmadan kaçacaktır. Diğer bütün klanlar Douglas Klanı’ndan birinin lider olup sınırsız güce sahip olmasını iste-

miyor. Zaten bizim bir kralımız var.”

“Evet, bir kralımız var. Kendisi işe yaramaz bir çocuk. Kim bilir ne zaman büyüyecek! Belki de büyümeye fırsat bulamadan ölüp gidecek ve tahtını devredecek hiç kardeşi yok.”

“Böyle şeyler söylememelisin.” Brina arkasını dönerek odanın girişine baktı. Odalarının bir kapısı yoktu çünkü o ve kız kardeşleri bakireydi. Kapalı kapılar dedikoduya sebep oluyordu.

“Ve senin konuşmaya hakkın yok!” Kaie sanki fısıldayarak konuşuyordu. “Benim istediğim hayatı sen yaşayacaksın.”

“O zaman neden bu zamana kadar sustun Kaie? Yaptıklarınızı komutanlar bile duydu. Babam artık senin hiçbir isteğini yerine getirmez. Deirdre’nin yaptıklarını ona söylemeliydin!” Brina, uğradığı hayal kırıklığını artık gizleyemiyordu. Bu, genç kadının sesinin tonundan bile anlaşılıyordu. Onu bekleyen gelecekten hiç umutlu değildi. Mutsuzluğu yüzünden acı çekiyordu.

Kardeşi onu kollarına aldı. “Biliyorum bunu daha önce söylemeliydim. Haklısın ama sen en iyi kalpli olanımsın. Benim ruhum seninki kadar temiz değil. Kiliseye bağlılık yemini edersem, Tanrı’nın merhameti ile daha iyi bir insan olabilirim.”

Brina duydukları karşısında şok olmuştu. Kaie pişmanlık dolu bakışlarıyla ona bakıyordu. “Başlarda bu hissin yok olacağını düşünmüştüm ama zaman geçtikçe içimde büyüdü, büyüdü, büyüdü... Sanki artık bunu içimde tutamayacak gibiyim. Patlamak üzere artık!” Brina kardeşine inanıyordu. Babasının öfkesini üzerine çekeceğini bilse bile onunla konuşacaktı.

“Senin için babamla konuşacağım.”

Kız kardeşi rahat bir nefes verdi. “Çok haklıydın, Brina. Babama bunları söylemek için doğru zaman değildi. Babam artık bizi dinlemez. Bizim isteklerimize boyun eğerse adamlarının gözünde hiçbir değeri kalmaz.”

Umutsuzluk odanın her yerini sarmıştı. Brina bunu kalbi-

nin en derinlerinde hissediyordu. Onlar da herkes gibi üstlerine düşen sorumlulukları yerine getirmek zorundaydılar. Chattan Klanı Lordu'nun kızları olmaları bunu değiştirmeydi. Güçlü olmazlarsa klanları istilaya uğrayabilirdi. Bu istila erkekler için ölüm, kadınlar için ise kölelik demekti.

Herkes Brina'nın kiliseye gidip oradaki görevine başlamasını bekliyordu. Kiliseye gidip Tanrı'nın huzurunda, ona hizmet edecekti. İskoçya'daki insanlar böylece artık kıtlık olmayacağına inanıyor, hastalıkların insanları öldürmeyeceğini düşünüyordu. Brina tekrar titredi. Ruhunun bir parçası Deirdre'nin kendi yüreğinin sesini dinlemesini kıskanmıştı. Belki yüreğinin sesi ona doğru yolu göstermemişti ama en azından sevdiği adamla evlenecekti.

Brina yatağına uzandı ve mutlu olacağı bir hayat için dua etmeye başladı. Kendisi ve kardeşi için en iyisi babalarının onlar için seçtiği kadere boyun eğmekti belki de; ama Dierdre bu kadere boyun eğmemişti. Brina içinden sessizce Tanrı'nın dualarına cevap vermesini diledi.

* * *

Eğer aşk bir hastalıksa Deirdre kesinlikle ölümcül derecede hastaydı ve iyileşmek de istemiyordu. Melor Douglas, yüzünü ellerinin arasına almış ona ateşli bir öpücük veriyordu. Sabah saatlerinde genç kadının başını döndüren cinsten bir öpücüktü bu. Tutku onu ele geçiriyordu. Melor onu kollarının arasına aldı, elleri vücudunun her yerinde dolaşıyordu. Vahşice üzerindeki elbiseyi sıyırdı ve göğsünü sıkı.

"Üzerindekileri çıkarmanın vakti geldi." Deirdre'nin parmakları Melor'un saçlarıyla oynuyordu.

"Hayır." diye fısıldadı genç kadın.

"Seni şu an istiyorum. Çok sertleştim ve o ıslak, küçük deliğin içine girmek istiyorum. Çıkart üstünü."

Deirdre duydukları karşısında geri çekildi. Akli karışmıştı. Ona dokunamıyacağını söylediğinde Melor onu okşamayı bıraktı.

“Melor, lütfen. Adamlarının önünde bana böyle davranamazsın.” Eliyle onları işaret etti. “Gönder onları.”

“Ben ne söylersem onu yapacaksın. Ve ne zaman istersem. Anladın mı beni kadın! Çünkü ben senin efendimim.”

“Babamı görene kadar benim efendim değilsin!”

Korku Deirdre’nin içini kemirmeye başlamıştı. Genç kadının içindeki bu hissi bastırmak istiyordu. Melor onun sevdiği adamdı, evinden onun için kaçmıştı. Ama genç kadın bu evlilik için babasından onay alması gerektiğinin de farkındaydı.

Onun karısı olacaktı.

Bir İskoç’un metresi ile evlenmesi ilk değildi. Onlar soğuk İngilizler gibi değillerdi. Tutkunun onları yönlendirmesine izin veriyorlardı. O da erkek kardeşleri ya da Melor gibi İskoç diyarında doğmuştu. Deirdre de tutkusunun peşinden gidecekti.

“Dediğimi duydu, Melor. Şimdi sözünü tut ve beni babamdan iste.”

“Sorun bu mu güzelim?” dedi Melor sinirli bir şekilde gülümseyerek. Eliyle çenesini kaşıdı.

Deirdre bir adım geri gitti. Melor’un ne yapacağı belli olmazdı. Karşısında duran adam onun âşık olduğu adam değildi. Güzel sözleri ve dokunuşlarıyla ona kendisini âşık eden adam bu olamazdı.

“Senin bir derse ihtiyacın var Deirdre. Kimse sana efendine nasıl davranman gerektiğini öğretmedi sanırım. Senden ne istersem onu yapmak zorundasın.”

Yüzündeki kibir açıkça okunuyordu. Ne olursa olsun onun önünde diz çökmeyecekti. “Evleneceğimize söz vermiştin!” Odadakiler duysun diye sesini yükseltmişti. “Bu yüzden sana kendimi teslim ettim.”

Melor sertçe kızın çenesini kavradı. “Benimle pazarlık edecek durumda değilsin Deirdre Chattan, anladın mı? Beni tatmin etmeyi çabuk öğrensen iyi olur, yoksa seni bir fahişe gibi kenara fırlatır atarım.”

Fahişe...

Duydukları âdeta genç kadının yüzüne bir tokat gibi çarp-
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rante.org>

mişti. Arkasında ki duvara yaslandı. Sevdığı adamdan bu sözleri duymak çok fazla gelmişti. Adamlarının önünde ona hakaret etmiş, onu aşağılamıştı. Her şeyini feda ettiği adamın suratına bir kez daha baktı. Sevgiye dair hiçbir şey yoktu. Vahşice ona bakıyordu. Melor sadece onun genç bedeniyle yaşayacağı zevkli anları hayal ediyordu. Şehvetle dudaklarını yaladı. Yavaşça Deirdre'ye yaklaştı, nefesi içki kokuyordu.

“Şimdi dizlerinin üzerine çök ve onu ağzına al. Eminim senin gibi bir hanımefendi bunu nasıl yapacağını öğrenmiştir.”

Korku yerini öfkeye bırakmıştı. “Evlenene kadar sana asla dokunmam.” Melor öfkeyle yürüdü ve Deirdre'ye vurdu. Vuruşu çok sertti. Genç kadın, vücudundaki bütün kanın beynine çıktığını hissedebiliyordu. Çok sinirlenmişti. Yüzünü bir hissimla Melor'a döndü.

“Klanın üzerine yemin etmiştin, Melor. Bana söz verdin!”

“Bunun bir anlamı yok,” dedi Melor kahkaha atarak. “Çünkü sen ailesine ihanet eden bir kadından başka bir şey değilsin. Ya beni memnun edersin ya da senin bir fahişe olduğunu göstermek için tohumlarımı içine ekerim,” dedi kiltini sıyırarak. “Buraya gel, seni pis fahişe buraya gel ve şunu ağzına al. Yoksa yemin ederim seni duvara dayar içine zorla girerim.” dedi aletini tutarak. “Yeterince piçim var zaten ve bu gece bitmeden tohumlarımı senin içine de ekeceğim.”

Deirdre öfkesinin kontrol edilemeyecek bir noktaya geldiğini hissediyordu. Bir zamanlar sevdiği adama doğru koştu ve Melor'un onu aşağılamak için kullandığı yere, bacaklarının arasına, bir tekme attı. Deirdre'nin dizi dikleşmiş olan organa çarptığında Melor bir çocuk gibi ağlamaya başladı. Genç adam geriye doğru sıçradı ve arkada onu bekleyen adamlarına doğru savruldu. Masada duran bütün bardaklar çarpmanın şiddetiyle yere düşerken odada bulunan askerlerin hepsi bir anda lanet etmeye başladılar.

Deirdre, Melor ayağa tekrar ayağa kalkmadan gitmesi gerektiğini biliyordu. Kemerden koşarak geçip kimse onu yalamadan kurtulmaya çalışıyordu. Kupa'ya ulaşması için önünde

uzun bir koridor ve birkaç basamak vardı. Merdivenlerin üst kısmından, Melor'un onu kandırdığı ana salona ulaşılabilirdi. Sadece mum ışığının aydınlattığı, gürültülü ve vahşi adamların bir araya gelip içki içip kart oyunları oynadıkları türden salonlardı bunlar. Deirdre mum ışığını arkasında bırakıp karanlığa doğru ilerledi. Uzun süredir kalenin önünde bekleyen atına doğru koştu. Bacaklarıyla atını kavradı ve yürümesi için onu dürttü. Gözyaşlarını tutamıyordu; sinirli bir şekilde elinin tersiyle yüzündeki yaşları sildi.

Bir daha hiçbir erkek için ağlamayacaktı. Asla. Bir kadın ve erkeğin arasında yaşanan her şey yalandı. Erkekler güç ve şehvet düşkünü yaratıklardı. Babasını Melor gibi bir adam için utandırmıştı. Ne kadar aptaldı. Kulağına fısıldadığı bütün o aşk sözcükleri onu kandırmak içindi demek ki. Bütün yalanlarına inanmış, en kötüsü ona kalbini vermişti. Duyduklarına hâlâ inanamıyordu.

Bir erkeğin bir kadına verebileceği tek şey acı ve hayal kırıklığıydı. Ona vurduktan sonra Melor'un ona nasıl baktığını hatırladıkça canı acıyordu. Bir daha asla ağlamayacaktı. Asla.

* * *

Deirdre handan arkasına bakmadan kaçmıştı ama o sırada handa bulunanlar genç kadının kaçışına şahit olmuşu. Atına binip kaçmaya çalışırken hanın içinde bir masanın etrafında kalın ekoseli kumaşlarını giyen yedi tane adam oturmuş onu izliyordu.

"Demek ki doğruymuş duyduklarım," dedi Shawe Lindsey bira dolu tepsiyi taşıyan genç kıza bir bakış atarak. Bir anda susamış ve boğazı kurumuştur ama efendisinin yanında ki yerini bırakmak istemiyordu. Karısı olacak kadının evinden bu kadar uzakta ne yaptığını öğrendiğinde efendisinin ne yapacağını merak ediyordu.

Connor'ın sessizliği onu pek şaşırtmamıştı aslında. Düşüncelerini hep kendine saklamayı tercih eden Connor, genç

bir delikanlı olmadan önce çok zor zamanlar geçirmişti. Çocukluğunda klanları karınaşa içinde kimin lord olacağını tartıştığı için hep savaşmak zorunda kalmıştı. Gayrimeşru olarak doğmuştu. Annesi onu doğurduktan sonra babası ile evlenmişti. Ancak onun genç bir adam olmadan önce ölmesini bekleyen birçok insan vardı. Connor, Shawe'nin bakışlarını üzerinde hissediyordu; düşüncelerini kendine saklamayı tercih ediyor, konuşmak için doğru zamanı bekliyordu. Tıpkı çocukluğundan beri yaptığı gibi.

"Kendine bir içki al, Shawe." Kendi canı içki içmek istemiyordu. İçindeki öldürme içgüdüsü daha ağır basıyordu ve bunu yapmak için çok haklı bir sebebi vardı. Elindeki demir parayı parmağının ucuyla yukarı doğru fırlattı.

Şu anda tek isteği Deirdre'nin kiminle kaçtığını ya da tahmininin doğru olup olmadığını öğrenmekti. Hayatının hiçbir zamanında kendi gözüyle gerçeği görmeden kimseyi suçlamamıştı.

Hana girdiğinde etrafında fısıldaşmalar başlamış, masalarda oturanlar başlarını çevirmeden kaçamak bakışlarla Connor'ı süzmüşlerdi. Müşteri bekleyen sıralar ve masalar etrafa gelişigüzel yerleştirilmişti, masaların çoğunun üstü tertemizdi. Hanın sahibi gözünü Connor'ın üzerine dikmiş, yüz ifadesini çözmeye çalışıyordu. Ancak Connor ifadesiz bir şekilde ayağını bir sandalyenin üzerine koymuş, elindeki parayla oynuyordu. Buraya vaktini boşa harcamaya gelmemişti. Handa çalışan kız elinde içki fıçısıyla karşıdan genç adama doğru geliyordu. İçkiyi nerede içeceği önemli değildi aslında. Douglas'ların üst katta kumar oynadıklarına biliyordu. Dişlerini gıcırdattı. Melor Douglas şehveti için bütün halkını tehliye atmıştı. Melor şanslı bir adamdı, onun adına kalacak bir miras yoktu ancak çoğu Douglas kendilerini aptalca öldürdükleri için kendi klanının efendisi olması için bir şansı vardı. Kardeşleri tahtı ona bırakmak istemiyor, bu yüzden arkalarını kolluyorlardı. Melor'un yerinde olmak da fena bir şey değildi. Harcamayacağı kadar parası vardı ve onu zora sokacak hiçbir sorumluluğu yoktu.

Connor senelerdir onun her hareketini izliyordu, bu gece uzun süreden sonra ilk defa yüz yüze geleceklerdi. Masanın üzerine Connor için bir tane içki bıraktılar. Eğildi ve içkiyi kavradı. İçki bardağını Melor'un boğazını sıkarcasına sıktı.

"Yukarı çıkıp..." dedi Shawe.

"Melor Douglas'ı bekliyorum, Shawe."

Shawe tek kaşını kaldırdı, Connor homurdandı. Masadaki herkes onları dinlemek için susmuştu. Connor merdivenlere bakıyor, Melor'un gelmesini bekliyordu. Kendi kendine gülümsedi, Shawe kahkaha ile karşılık verdi.

"Yakın zamanda bizi bir kavga bekliyor gibi ama önce Deirdre ile ilgili olayın gerçekliğini öğrenmekte yarar var. Her şeyi öğrenmeden hareket etmek istemiyorum. Daha sonradan bana yararı olacak bir bilgiyi kaçırmak istemem." Shawe elindeki bardaktan koca bir yudum aldı.

"Duyduklarımız gerçek olmalı. Gözümüzle gördük."

Connor elinde tuttuğu bardağa baktı. İçki içmek istemiyordu. Kanma bir damla alkol dahi karışsa öfkesini kontrol edemeyeceğine emindi. Kar sularının coşturduğu bahar ayındaki bir nehir gibi coşkuluydu öfkesi. Onu ezip geçebileceğine inanan bu insanlara saldırmak için doğru zamanı bekliyordu. Sessiz ve derinden gitmeliydi. Douglas'lar senelerdir sahip olmaya çalıştığı her şeyi yerle bir etmek istiyorlardı. Tabii ki Melor'u yüzünde salak bir gülümseme ile evine yollamayacaktı.

Shawe öfkesini sesine yansıtmaktan kaçınarak, "Belki de Chattan diyarına gidip kızın babası ile konuşmalıyız," dedi.

"Chattan Klam'na da gideceğiz ama ilk önce Melor'un hesabını görmeliyim. Buraya onunla yüzleşmeye geldim. Bunu yapmadan bir yere gitmiyorum."

Birkaç kişi dönüp ona baktı. Öfke vücudunu sarıyor, gücünü kontrol etmesini zorlaştırıyordu. Ama Connor kendini sakinleştirmesini biliyordu. Bu evliliği Lindsey Klanı'nın refahı ve sahip olduğu gücü elinde tutması için kabul etmişti ama onu aptal yerine koymuşlardı. Deirdre Chattan yüz yüze görüşüklerinde bunu anlayacak. Onun da bir kelim

lesi bu olayın asıl suçlusunun Melor olduğunu gösteriyordu. Melor, Connor'ı tekrar pisliğe bulaştırıp dedikoduları tekrar canlandırmak istemiş; Lindsey Klanı'nın bu mirası hak etmediğini göstermek için kızı kullanmıştı. Kız kardeşi Vanora hâlâ onların elinde olduğundan Connor bunu görmezden gelemezdi. Connor artık bir Lord'du. Kimse onu ezip geçemezdi. Oğullarına kendi yaşadıklarını asla yaşatmayacaktı. Onlar evlilik dışı doğmayacaklardı; dedikodular yüzünden hayatları kararmayacaktı.

“Benimle görüşeceğini söyleyen o gerzek de kim?”

Melor, Connor'ın düşündüğünden de aptaldı. Büyük salona inen merdivenlerin ortasından bağıırıyordu. Masalarda ki adamlar çıkacak olan kavgayı izlemek için sandalyelerini düzelttiler. Bazıları paralarını ödeyip hanı hızlıca terk ederken bazıları Melor'un ve adamlarının bulunduğu tarafa doğru toplandılar. Handa kalan küçük bir grup Douglas Klanı'nı simgeleyen kiltleri isteksizce selamladılar. Mcleod, McLeren ve Monroe klanlarının renklerini taşıyanlar handa oturmaya devam ediyorlardı.

“Konuşamayacak kadar bunak ve korkak değilsen çık ve yüzünü göster.”

Shawe burnundan soludu. Connor, üzerindeki kilti düzeltti ve ayağa kalktı. Melor'un, arkasından ona yaklaştığını duyabiliyordu. Adımları tahmin ettiğinden daha kuvvetliydi. Connor gülümsedi. Bir İskoçya askeri olarak Melor saygı duyulacak bir adam değildi.

“Douglas'lar en keyifli anlarında rahatsız edilmekten hoşlanmazlar.”

Connor arkasını döndüğü anda Melor'un donup kaldığını görünce keyiflendi. Ayağını daha önce oturduğu sandalyenin üzerine koydu ve Melor'a baktı.

“Eğer keyfinin kaçmasını istemiyorsan belki de bir daha sana ait olmayan kadınlara dokunmazsın, Douglas.”

Melor'un yüzüne vahşi bir gülümseme yayıldı. “Sanırım neden bahsettiğinizi biliyorum, genç efendim; yalnız siz kadınınızı yanınızda tutamayıp elimizden kaçırırsanız benim

yapabileceğim tek şey onu en iyi şekilde ağırlamak olur.” Douglas’lardan birkaçı sessizce gülerek efendilerine destek oldular, bazıları ise kakhalarını tutamadı. Shawe artık sinirlerine hâkim olamayacağını hissediyordu ancak Connor sakinliğini korumayı başarmıştı. Melor’un aciz biri olduğunu biliyordu. Böyle davranmasına sebep olan şey kibirdi.

“Douglas’ların kiliseye saygı göstermediklerini duymak beni şaşırtmadı.”

Söyledikleri bu sözler Douglas Klam’ndan olanları sinirlendirmişti. Her birinin yüzü kızarmış, burun delikleri büyümüşü. Connor yüz ifadelerini görüp keyifle gülümsedi.

Melor parmağıyla Connor göstererek, “Hiç kimse, özellikle bir piç beni bununla suçlayamaz,” diye kükredi.

“Kendi kendinle çelişiyorsun Melor. Duyduğuma göre benim eşim olacak kadını baştan çıkartıp buraya getirmişsin. Bu kiliseye karşı gelmek değil de nedir? Bu kadar basit işte. Kiliseye karşı geldin.”

Kavgayı izleyen birkaç kişiden onayladıklarını belirten mırıldanmalar geldi.

“Senin gibi bir piçin sözlerini dikkate alacak değilim. Deirdre’ye sahip oldum. Ona birkaç numara öğrettim, merak etme seni memnun edeceğine eminim. Duyduğuma göre kendine kadın bulmakta zorlanıyormuşsun ve Deirdre ile kış gelmeden evlenmeyi planlıyormuşsun. Ona soğuk kış gecelerinde aletini ısıtması için birkaç ders verdim. Bana teşekkür etmelisin.”

Melor söylediklerinden memnun şekilde kollarını kavuşturdu. Adamlarının güldüğünü işitiyordu.

Connor aralarındaki mesafeyi büyük adımlarla geçerken Melor hâlâ gülümsüyordu. Bu adam İskoç diyarında doğmayı kesinlikle hak edemeyecek kadar salaktı. Connor’ın ne kadar hızlı hareket edebileceğini bilmiyordu. Connor bir yıldırım gibi Melor’un çenesine vurduğunda Melor aldığı ilk darbeye lanet okumaya başlamışken çoktan ikinci darbesini almıştı. Shawe diğer Lindsey’ler ile Connor’ı takip etti. Hanın içi bir anda karıştı. Douglas’lar daha kalabalık olmasına rağmen

handaki diğer insanlar Connor'ı safında kavga etmeye başlamışlardı. Masalar üstlerine düşen iri vücutları taşıyamıyordu. Hanın sahibi dışarıda kavga etmelerini söylerken handa çalışan kız elindeki bira fıçısını yere atıp kendisini salondan dışarı attı.

Connor olan bitenden memnundu. Melor'u boğazından tutup duvara fırlattı. Melor tökezledi, Connor'dan aldığı darbeler onu serseme çevirmişti.

"Benim sahip olduğum kadını baştan çıkararak beni aşağılamaya çalıştın, Melor. Ama aslında sen sadece kendini ve kendi insanlarını aşağıladın."

Melor'un boğazını bir kez daha sıkıttı ve onu handan dışarı fırlattı. Melor kalkıp üzerini temizlemeye çalışırken kendisini kiliseye şikâyet eden kim olursa olsun, onu zindana yollayacağına dair küfürler ediyordu.

"Evet, onun kadınına sahip oldum. Deirdre ile yattım," dedi gülererek Melor. "Düğün gecenden sonra gururla göstereceğiniz bir çarşafınız olmayacak. Muhtemelen benim piçimi, senin çocuğun diye sana yutturacak." Melor pislği ayağa kalkmayı becermişti, arkasında adamları yavaş yavaş toplandı. Ağzındaki kurumuş kanı bir kumaş parçası ile sildi.

"Lindsey topraklarına bu şekilde sahip olamazsak biz de başka yolunu buluruz, genç Lindsey!"

Connor öfkesini kontrol etmekte zorlanıyordu. "Sana kaçman için zaman veriyorum, Melor. Atına bin ve git buradan. Senden nefret eden bir tek ben değilim bu handa. Chattan ve Lindsey klanlarının yaptığı antlaşmayı bozacak kadar onursuzsan buradaki diğer klanların antlaşmalarını kabul edecek kadar onurlu olacağını zannetmiyorum."

"Ne hakla onurumu ayaklar altına alıyorsun, seni piç!"

"Bir kadının arkasına saklanıp savaş çıkartan bir adam hakkında başka ne söylenir bilmiyorum. Ben bir İskoç erkeğiyim. Yüz yüze savaşmayı severim ben. İskoç onuruna sahip olan erkekler bunu yapar. Ve yaptıklarına bakılırsa senin buna sahip olduğunu hiç sanmıyorum."

"Senin kadın olma hakkın benim hakkımdan önce."

Onunla evleneceğimi söylediğim için kendi isteğiyle geldi bana. Gözlemediğim kadarıyla biraz saf senin anlayacağın.” dedi Melor zaferle gülümseyerek. Adamlarının çoğu kaçmıştı; kendisi ise bitkin haldeydi. Ama hâlâ küstahtı. Kendi klanının adamlarının bile onu kurtarmayacağını fark edemeyecek kadar kendini beğenmişti. Ancak adamları onun kadar salak değildi. Ormanın karanlığında atlarını bekleyen çocuklara ısıklık çaldılar. Çağrının üzerine ormanın derinliklerinden yüzlerce toynak sesi yankılanmaya başladı. Melor adamlarına sertçe baktı.

Connor parmaklarını esnetti ve parmaklarına bakarak konuşmaya başladı. “Doğruyu söylemek gerekirse Melor, yapılması gereken ne varsa yaparım... Pes etmekten nefret ederim ve şu an en çok yapmak istediğim şey seni herkesin önünde küçük düşürmek.”

“Buna cesaret edemezsin. Ben Douglas Klanı’nın varisiyim.”

Melor’un adamları onun kadar rahat değillerdi ama ona bağlılık yemini etmişlerdi, kılıçlarını kuşanıp efendilerinin önüne geçtiler. Connor kendi kılıcını çekerek onlara cevabını verdi. Arkasındaki adamlarının da kılıçlarını kuşandıklarını duyabiliyordu.

“Klanının lordu olmamak için bir sebebin yok tabii. Ancak bir varis adayı olabilirsin. Buradaki herkes bunun böyle olduğunu biliyor. Bir böcekten farkın yok. Seni öldürsem dünya bir pislikten kurtulur.”

“Ne düşünürsen düşün. Lindsey; karın olacak kadın bu adamların önünde bana çok tatminkâr dakikalar yaşattı.”

“Sana son uyarım, Douglas. Başka bir genç kızı evlilik yalanlarına düşürmeden önce bir kez daha düşün. Nereye kaçarsan kaç seni bulurum. Senin gibi bir pisliği öldürmem İskoçya’daki her kız babasını mutlu eder eminim. Bir kızı baştan çıkarabilirsin ama onları yalanlarla kandırmak bir erkeğe yakışmaz. Sözünü tutmalıydın. İskoçyalı onuruna sahip olmak bu demektir. Ve sen bu onuru ayaklar altına aldın.”

Kalabalıktan Ücretsiz PDF Kitap Ansıvırlı <https://kitaplar.org> Melor

geriye doğru bir adım attı, ilk defa kendinden emin değildi.

“Eğer dediğin gibi erdemlerine önem veren bir kız olsaydı, benim sözlerime kanıp babasının evini terk etmezdi.”

Connor güldü. “Ah! Bir konuda anlaştık işte. Sözlerinin güvenilirmez olduğunu sende biliyorsun.” dedi.

Connor’ın sözleri Melor’un canını sıkıyordu. Onu korumak için bekleyen askerlerini geçerek Connor’a saldırdı. Connor, Melor’un saldırmasına ve kılıcını düşürmesine izin verdiğinde Melor’un gözleri zafer kazanmış gibi parladı. Ancak Connor, Melor’un ona savurduğu kılıç darbesinden, vücudunu eğerek kolayca kurtuldu. Melor’u duvara ittirdi ve boynuna bıçağı dayadı.

“Seni öldürmeyi çok istiyorum Melor; ancak senin bu kadar soylu bir ölümü hak ettiğini düşünmüyorum. Bırakalım da cezayı senin gibi hırslarına yenik düşen bir adam versin.” Melor inledi. Connor onu adamlarının önüne doğru fırlattı. Adamlarından birkaçı öne çıkıp efendilerinin ata binmesine yardım etti. Melor yerini sağlamlaştırıp Connor’a ve onun arkasında toplanan kalabalığa kızgın bir bakış attı.

“Bu geceyi hiç unutmayacağım, hiçbir zaman! Bakire Meryem’in üzerine yemin ederim.”

Kimsenin cevap vermesini beklemeden atına sinirli bir tekme atıp dönüp gitti. Atma o kadar sert vurmuştu ki gecenin karanlığında hayvanın iniltileri duyuluyordu.

“Domuz herif!” diye yere tükürdü Shawe kılıcını kınına koyarken. “Senin öldürmeyeceğini tahmin etseydim bunu ben yapardım.”

“Bırak gitsin, kendi hırsları onu öldürecek zaten. Taht kavgaları başladığında Douglas’lar kendi sonlarını kendileri getirecekler.”

“Böyle olmasını dilemekten başka çaremiz yok. Bu gecenin intikamını bizden alacaktır. Umarım bir an önce geberip gider.” Connor, onun intikam alacağından emindi ama endişelenmiyordu. Hanın sahibine bakmak için arkasını döndü. Yakınında duran adam Mcleod Klanı’nın renklerini kuşanmıştı. Connor elini yeleğinin iç cebine soktu ve deri bir kese çıkarttı.

“Al bu keseyi, zararının tamamını karşılar, Mcleod. Bir Lindsey ona yardım edeni asla unutmaz.”

Adam keseyi açtı ve içindeki gümüş paralara baktı. Tatmin olmuş şekilde başını kaldırdı, Connor’a elini uzattı. Keseyi kendi yeleğinin içine koydu. “Lindsey’ler burada her zaman hoş karşılanacaklardır. Kız hakkında hiçbir şey bilmiyorum, bilseydim onun kaçmasına izin vermezdim. Ne olup bittiği hakkında hiçbir bilgim yok, yemin ederim. Senin böyle boş işlerle uğraşmayacağına eminim. Douglas ya da başka bir klan, kim olursa olsun böyle şeyler olmaz benim çatımın altında.”

“Kızı unut. O konu beni ilgilendirir. Herkes güvенеbileceği birilerini arar hayatta, onun şanssızlığı Melor’u seçmesi olmuş.”

Connor sessiz bir işaret verir gibi elini kaldırdı. Genç adamın atı bir anda karanlığın içinde belirdi. Adamları onu izliyordı. Bazıları çok toydu, bazıları ise deneyimli. Ama hepsi İskoçya diyarına yaraşır askerlerdi. Hepsi zeki, dikkatli ve onurlulardı. Connor atına atladı ve bacaklarıyla atın bedenine hafifçe vurdu. Arkasına baktığında Shawe’nin onu izlediğini gördü. Connor’ın ağzından çıkacak emri bekliyordu.

“Chattan Klanı’na gitmenin zamanı geldi.”

Bölüm 2

“Kimsenin seni görmeyeceğini mi düşünüyordun?”

Deirdre babasının sesini duyunca olduğu yerde kaldı. Kendi kendine işlerin düzeleceğini söylemişti ama babasının sesi, yanıldığını gösteriyordu.

“Ya da burada yaşayan binlerce insanın gecenin bir yarısı kaleden kaçan bir kadın hakkında konuşmayacaklarını mı sanıyordun?” Babası nihayet konuştuğu yerden çıktığında yalnız olmadığını fark etti. Babasının yalnız olmayacağını biliyordu ama öyle olmasını umut etmişti. İskoçya diyarında güvenebilecek adamların yoksa bunun bedelini çoğu zaman hançer darbeleri ile öderdin. Adamlarını yakınında isteyen sadece babası değildi, onlar da her zaman lordlarının yanında olarak birliği korumak istiyorlardı. Lordlarının öldürülmesi, diğer klanlara açıkça lordlarını koruyamadıklarının ilanı olurdu ki bu diğer bütün klanlara kendi topraklarına istila etmeleri için fırsat vermekten başka bir işe yaramazdı. Eğer elindekini korumayı beceremezsen başkaları senin için seve seve korurdu.

“Sana konuşmak için şans vermişken sakın susma kızım. Klanını utandırdın. Tabii bu, yaptıklarının sadece basit bir açıklaması.”

“Haklısın baba...”

Mutfağın ortasına doğru ilerledi, vücudundaki bütün kanın yüzüne hücum ettiğini hissedebiliyordu. Dışarıda bu ka-

dar üşüdüğünü fark edememişti. Kalbindeki ateş daha sıcaktı. Babasının yüzüne bakamasa da onun öfkesini hissedebiliyordu.

“Git ve kardeşlerini ana salona getir. Senin cezanın ne olacağına karar vereceğim.”

Deirdre babasının verdiği emri yerine getirmek için revrans yaptı ve hemen odasına doğru yürümeye başladı. Babasına onu azarlaması için zaman vermek istemiyordu. Connor Lindsey ile olan evliliği her iki tarafa da yarar sağlayacaktı. Şu an Melor’dan daha önemli sorunları vardı. Melor, babasının uzun uğraşlar sonucu Lindsey Klanı ile yaptığı antlaşmayı bozmak için onu kullanmıştı. Kaie de dâhil bütün Chattan kızlarının adına leke sürülebilirdi. Dudaklarını ısırды, içindeki umutsuzluk giderek büyüyordu. Umutsuzluğuyla beraber Melor’a duyduğu nefret de artıyordu. Gözyaşlarını tutamıyordu. Yaşadığı son iki saat geleceğinin nasıl şekilleneceğini göstermişti. Melor’un yanına giderken nasıl umut ve mutluluk dolu olduğunu hatırladı. Şimdi ise sahip olduğu tek şey utanç duygusuydu.

Fahişe kelimesi kafasının içinde hâlâ yankılanıyordu. Koridorda yürürken bir an duraksadı. Kız kardeşlerinin uyuduğu odanın girişini ve mutfağın kilerine açılan kapıyı görebiliyordu. Koridor loştu ama Deirdre için hiç fark etmezdi. Bu yolları ezbere biliyordu.

Aradığı baharatın olduğu yere ulaştı. Genç kadın içinden Tanrı’ya dua etti. En azından aradığı bitkiler çok fazla kurumamıştı. Eğer tamamen kurusalardı, üst kilerde muhafaza edilmeye başlanacaklardı. Aradığı bitki fazla kullanıldığında zehirli olabiliyordu. Arkasını dönüp kız kardeşlerinin uyudukları odaya baktı. İkisi de yataklarında kapıya arkalarını dönmüş, melek gibi uyuyorlardı. İyi, en azından gecenin bu saatinde şansı yaver gidiyordu. Aslında artık gece yerini sabaha bırakıyor, güneş doğuyordu. Ocağın üzerinde asılı duran kancalardan birini alıp kazanı ocağın ortasına yerleştirdi. Kış kendini iyice hissettirmeye başlamıştı, sabah kahvaltısı için ocak yanıyordu; bir kabin içinde hazır kaynamış olan

suyu gördü. Kurumuş olan bitkinin üzerine biraz sıcak su ekledi, çıkan buhardan yayılan koku genç kadının gülümsemesine neden oldu. Bitki demlenene kadar bir iki dua fısıldadı ve bardağı dudaklarına götürdü. Bir bitkiye dua etmesi pek kutsal olmayabilirdi ama tek çaresi buydu. Bitki erkenden regl olmasına sebep olacak, böylece hamile olmadığı anlaşılacaktı. Hangi aralıklarla içeceğini bilmiyordu, bir anda bütün bardağı kafasına dikti. Acımtırak tadı yüzünden yüzünü buruşturdu. Ama buna değerdı. Melor'un ona nasıl güldüğünü hatırlıyordu. Ancak son gülen iyi gülerdi. Onun çocuğuna hamile olmadığı ortaya çıktığında yüzünün halini görmek isterdi. Onun yalanlarına inanacak kadar aptal olabilirdi ama Melor'un yanından her döndüğünde bu bitkiden içmeden yatağına asla dönmemişti. Erkekler kendilerini kadınlardan zeki zannederlerdi ama Melor bu kez yanılmıştı. Domuzlar... Bardağın dibindeki yaprakları çöpe döktü ve bardağı yıkayarak rafa geri koydu. İşini hemen bitirip kız kardeşlerini uyandırması lazımdı. Tedirgindi ama en azından Melor'un tehditlerinden korkmasını gerektiren bir durum yoktu ortada. Melor vazgeçmeyecekti ama en azından kendi içi rahattı. Artık kimse için endişelenmeyecekti. Ne şimdi ne de bir başka gün. Bu gerçeğı aklından hiç çıkarmayacaktı.

* * *

Brina babasının yaşlandığının hiç farkında değildi. Yüzündeki çizgiler belirginleşmiş, gözlerindeki parıltılar yok olmuş gibiydi. Güneş ışıklarının yavaş yavaş aydınlatmaya başladığı odada bulunan şöminedeki ateş, turuncu ve kırmızı ışıklar halinde odanın içinde parlıyordu. Gökyüzü yavaş yavaş pembeleşmişti ama gece yerini tamamen gündüze bırakmamıştı. Gecenin uğursuzluğu hâlâ etraflarında dolanıyordu. Brina bütün geceyi kız kardeşinin dönüşünü bekleyerek endişe içinde geçirmişti. Genç kadın çok sessizdi ve yüzünden gerginliği açıkça belli oluyordu. Kaje de Brina kadar sinirliydi.

“Umarım aranızdan hiç kimse sana bu kadar kızgın oldu-

ğum için beni suçlamıyordu,” dedi babaları ve kızlarına arkasını döndü. Chattan Klanı’nın lordu geniş omuzlarıyla çok iri duruyordu. Yaşlı adam o kadar gergindi ki bir yere oturamıyordu. Klanının renklerinden oluşan kilti buruşmamıştı bile. Onu lordları olarak kabul eden köylülerin yaptığı içkiyi bile içmiyordu. Bu adam tam bir İskoçyalıydı. Bütün adamlarıyla omuz omuza savaşıyor, onlarla birlikte terliyordu.

“Yaptıklarınız beni derinden yaraladı. Size karşı olan bütün güvenimi kaybettim. Güvenimi kazanmanız çok zaman alacak, Kaie ve Deirdre. Yaptıklarınızdan dolayı pişman olmalısınız. Size verdiğim izinler artık geçerli değil. Güvenimi zedeleyecek hiçbir şey yapmayacaksınız artık. Gidin! Sizi daha fazla görmek istemiyorum! Size ne yapacağınızı söyleyene kadar hiçbir yere kıpırdamayacaksınız. Yaptıklarınızın bedelini elbet ödeyeceksiniz.”

Kaie yüzünü elleriyle kapatıp ağlamaya başladı.

“Benden artık hiçbir şey istemeyin. Size karşı artık hoşgörüde bulunmayacağım.”

Kaie duyduklarına daha fazla dayanamadı ve odadan koşarak çıktı. Onu iki tane hizmetçi takip etti. Deirdre diğer kız kardeşine pişmanlık dolu bir bakış fırlattı.

“Çekil artık gözümün önünden! Ebe kadın hamile olmadığından emin olana kadar seninle işim bitti.”

“Benimle evleneceğine söz vermişti, baba.”

Babası hakarete uğramış gibi hışımla kızına baktı. “Sen hafızanı mı kaybettin? Genç Lindsey’nin masama gelip her onurlu adamın yaptığı gibi seninle evlenmek için izin aldığını nasıl unutursun? Melor’un bahar festivalinde yanına gelip birkaç güzel sözle senin kandırmasına nasıl izin verebildin? Kilisenin onaylamayacağı bir evlilikten ne bekliyordun?”

“Ama o Melor Douglas.”

“Bir Douglas mı? Senin her zaman normal bir zekâya sahip olduğunu düşünürdüm ama sende zekâ kırıntısı bile göremiyorum. Douglas Klanı İskoçya’yı yönetmek istiyor, bunun için Lindsey topraklarını istila edecekler. Evleneceğin adamın ailesini katleden bir adama nasıl güvenirsin? Melor senin

Connor'a karşı kullandı. Şimdi hemen, senin kalbinin sesini dinleyecek kadar genç ve deneyimsiz olabileceğini unutmadan karşımdan çekil."

Robert Chattan kızına doğru parmağını sallayarak, "Annenizin güzel ruhu için dua edin; yoksa seni çoktan zindana atar, kırbaçlatırdım. Ama damarlarında onun da kanını taşıyorsun. Onun kanı etrafa sıçrayıp heba olacak kadar değersiz değil." diye kükredi.

Robert Chattan çok yorulmuştu... Gözlerini kapatıp bir an karısını düşündü. Derin bir nefes aldı. Sesi daha sakin, yıllar önce bu dünyadan göçüp gitmiş bir hayalet gibiydi.

"Hadi git artık, Deirdre. Annenize duyduğum sevgi kalbimi şu anda yumuşatan tek şey. Connor dalga geçilecek bir adam değildi. Yaptığın bu hata bir felakete sebep olacak."

Deirdre odayı terk ederken başını dik tutmuştu ama yüzü kâğıt gibi beyazdı. Brina babasının bir şeyler mırıldandığını duydu. Dışarıda rüzgâr çok şiddetliydi, camların titremesi odanın içinde yankılandı.

"Beni utandırmadığın için teşekkürler, Brina."

"Bana teşekkür etmemelisin, baba. Bu benim görevim."

Babası duvarın yanında duran masaya doğru yürüdü. Masanın üzerindeki bardaktan büyük bir yudum aldı. Rüzgâr pencerelerin arasından süzülüp içeriye sızmıştı. Brian ürperdiğini hissetti.

"Evet, benim de sana söylemek istediğim şey buydu. Bunu söylemek acı verse de artık gitme zamanın geldi kızım."

Robert Chattan içki bardağını o kadar çok sıkıyordu ki yaşlı adamın parmak boğumları bembeyazdı. Brina babasının pişmanlığını dile getirmesine izin verdi. Gözlerini gaz lambasının titrek ışığına dikti. Babasının itirafları belki kalbinin üzerindeki ağırlığı hafifletirdi.

"Sabah olmadan yola çıkacağız. Connor Lindsey'nin olaydan haberi olup olmadığını kontrol etmem lazım. Oradan döndükten sonra seni kiliseye götüreceğiz."

Brina seçtiği kâfınsızca salladı. "Kâfide de benimle gelmek istiyor." Babası burnundan soludu.

Brina artık daha fazla susamayacaktı. “Seninle tartışmak istemiyor baba. O da kiliseye hizmet etmek istiyor, bunda bir kötülük yok.”

Babası kızının tavrına gülümseyerek cevap verdi. “Seni çok özleyeceğim, Brina. Sen iyi bir kızsın. Senin dışında hiç bir kardeşin başkasının iyiliğini düşünerek hareket etmezdi.”

“Ben evlenmek istemiyorum, baba.” Brina ağzından çıkan bu sözlerin ne kadar saygısızca olduğunu sonradan fark etti.

“Tabii ki istememelisin, Brina. Seni küçüklüğünden beri rahibe olacağını bilerek yetiştirdim. Seni kimseye vermeyeceğim.” Babasının sesi Brina’ya hak veriyormuş gibi giderek alçaldı. Genç kadın babasının gözündeki kararlılığı fark etti.

“Lütfen baba bir kez daha düşün.”

“Yeter Brina! Bir lordun kızlarının ne yapması gerekiyor-sa onları yapıyorsunuz. Mcleod Klanı ile aramızın iyi olmasının tek yolu bu.”

Brina dişlerini sıkarak, “Eğer birimizin Mcleod Klanı’ndan biriyle evlenmesi gerekliyse ben evlenirim. Kaie’de içinden gelen sesin izinden gider,” dedi.

“Sen birisinin kadını olmak için çok hırçınsın, Brina. Mcleod daha uysal birini ister, buna eminim.” Babasının sözleri üzerine odada bulunan diğer komutanlar güldü. Brina sinirinin tepesine çıktığını hissediyordu. “İnsanlara nasıl davranmam gerektiğini biliyorum. Eğitimim var. Seni utandırmam.”

Babası güldü. “Biliyorum, kızım. Beni asla utandırmazsın.” Bardağından bir yudum daha aldı.

“Eğer Deirdre bu gece kaleden kaçıp onuruna leke sürmeseydi bunu düşünebilirdim. Ama en azından Mcleod’lara ve kiliseye olan sözümü tutmalıyım. Eğer üçünüz için belirlediğimiz planların hepsi değişirse işler karışır.” Babasının kullandığı bu ses tonunu biliyordu. Kararlı ve sorgulanamaz. Chattan Klanı’nın lorduydu o... Kararları sorgulanamazdı.

Barıtı sağlamalıydı, bu onun göreviydi.

Brina’nın söyleyecek sözü kalmamıştı. Babasının huzurunda eğilerek odadan çıktı. İçinde kaynamaya başlayan hoşnutsuzluğunu babasına göstermek istemişti. Bir

daha herkesin içinde aşağılamasına izin vermeyecekti. Hiç de huysuz biri değildi. Aklına yatmayan şeylere itiraz etmek huysuzluk değildi. Brina odasına gitmek istemiyordu. Genç kadın amaçsızca merdivenlerden tırmandı ve Chattan vadi-sinin tamamını görebileceği kuleye çıktı. Güneş yavaş yavaş kendini gösteriyordu. Gölgeleer yerini güneşe bırakıyor, karanlığın uğursuzluğu yok oluyordu. Arpa ve buğday ekili tarlalara baktı. Bal kabakları ve kabaklar, üzüm bağlarının arasında kendilerine yer açmışlardı. Zamanı gelen havuç ve pancarların arasında hâlâ olgunlaşmamış olanlar vardı. Brina kalenin dışındaki evlere ve duman tüten bacalarına uzun uzun baktı. Her bir kareyi aklına kazımak istiyordu. Bir daha Chattan'a ne zaman geleceğini bilmiyordu. Topraklarını son kez görüyor olabilirdi. Giderken arkasına bakmayacaktı. Parlak bir gelecek onu bekliyordu. Onu bekleyen sorumlulukları düşününce içinde bir ferahlama hissetti. Uzun süredir ilk kez gülümsüyordu. Sabah güneşinin sıcaklığı yüzünü ısıtmıştı. Çok kısa bir süre sonra herkes ona saygı duymayı öğrenecekti. Kibirlerini kilisenin duvarlarının önünde bırakmalarını izlemek çok keyifli olacaktı. Ona huysuz diyebilirdiler ama o hiçbir erkeğin isteklerine boyun eğmeyecekti.

* * *

Robert Chattan yanına bir düzine asker alarak kaleden ayrıldı. Hepsi Brina'nın iki yanında sıralanmışlardı. Halktan bazıları onun gidişini izlemek için yol boyunca sıralanmış bekliyorlardı. Onu bekleyen geleceği hakkında heyecanlıydı. Genç kadının yüzü ileriye doğru bakıyordu, kendinden emindi. Kalenin bütün pencereleri Brina'nın gidişini izlemek isteyen insanlarla doluydu. Çocuklar el sallıyor, bazıları coşkuy-la kilise çanlarını çalıyordu. Brina bir anda doğup büyüdüğü topraklara son kez bakmak istedi. İçindeki pişmanlık kırıntı-larını, daha fazla büyümeden silip atmak istiyordu. Kilise-ye gitme amacını hatırlattı kendine. Ülkesindeki fakirlik ve kıtlık onun için bir kurtuluştu. Onun için asla duaları asla

geri çevirmezdi. Kilisede aldığı derslerde öğrenmişti bunu.

Güneş artık tam tepedeydi ancak hava hâlâ serindi. Sert esen bir rüzgâr genç kadının çizmelerinin açık bıraktığı dizlerine kırbaç gibi çarptı, vücudunu bir titreme aldı. Kış bu sene erken gelecekti. Yolda geçtikleri tarlaların hepsi doluydu, herkes havanın erkenden serinlediğinin farkındaydı. Tarlalardaki son ekinleri bir an önce toplamak istiyorlardı. Toplanan hasatın bazıları olgunlaşmamıştı ama hava iyice kararmış, ufuktaki bir kar fırtınasını haberdar eder gibiydi. Soğuk havaya karşı hazırlıksız yakalanırlarsa bütün ürünler soğuktan donardı ve kışın insanlar açlıktan ölürlerdi. Bu yüzden soğuk hava toprağın köklerine inmeden ürünleri toplamaları şarttı. Ancak soğuk hava atları hiç ilgilendirmiyor gibiydi. Belli bir tempo tutturmuşlardı. Efendilerini gidecekleri yere bir an önce götürmek ister gibi tempolarını bozmadan koşuyorlardı. Gündüz yerini geceye bırakmadan varmaları lazımdı. Fırtına kapıdaydı. Tepelerin arkasından gelen atlıların sesi rüzgâra karışmıştı. Vadinin her iki yanında yükselen tepeler sesin yankılanmasına sebep oluyorlardı. Brina aniden gelen bu seslere anlam veremedi. Babası ve adamları sesin nereden geldiğini anlamaya çalışıyorlarken babası elini kaldırıp durmalarını emretti. Chattan askerleri verilen emri yerine getirdi. Sesler giderek artıyordu. Brina gördüklerine inanamadı, çevreleri yüzlerce askerle çevrilmişti. Gidecekleri kiliseye başka yoldan ulaşamıyordu. Onları çevreleyen adamların yüzlerindeki koyu renkteki boyalar yüz hatlarını tamamen tanınmaz hale getirmişti.

“Durun!”

Brina duyduğu otoriter ses karşısında afalladı. Ses tonu emir verir gibi değildi ama karşısındaki insanı etkileyen otoriter bir tarzı vardı.

“Kötü haber tez duyulur derler,” diye mırıldandı Brina’nın yanı başında duran asker, başıyla karşıdan gelen adamı göstererek.

“Evet, haklısın bu gelen genç Lindsey’nin ta kendisi. Sinirli bir hali var.”

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://arxiv.org>

adamin kullandığı at gece kadar siyahtı ve parlayan tüyleri iyi bakıldığını belli ediyordu. Atın arkasına sadece küçük bir battaniye atılmıştı. Connor atın üzerinde gayet rahat görünüyordu. Kendinden emin olduğu tavırlarından belliydi. Atının boynundaki dizginleri geriye doğru çekerek hızlanmasını sağladı. Genç adam gerçekten vahşi gözüküyordu. Ne hissettiğini belli etmeyen keskin gözleriyle çevredekileri baştan aşağıya süzdü. Atının üzerindeki yerini sağlamlaştırdı, tam o sırada Robert Chattan onu sakince selamladı.

“Seni burada gördüğüme hiç şaşırmadım, Lindsey.” Brina duyduğu isim karşısında inledi. Etraflarındaki kalabalığın sebebini şimdi daha iyi anlıyordu. Onları çevreleyen bu askerler Lindsey Klanı’na bağlılardı. Genç kadın Connor Lindsey’nin gerçekten de iri bir adam olduğunu fark etti. Altın sarısı saçlara ve Robert Chattan’a bakarken buz gibi bakışlar atmasına sebep olan çivit mavisi gözlere sahipti.

“Ben de Lindsey topraklarına gelmek üzere yola çıkmıştım.”

“Yanlış yoldasın ama,” dedi Connor keskin bir tonla. Chattan lordu kısa bir nefes verdi. Brina’yı işaret ederek, “Kızımın kiliseye sağ salim teslim edildiğini görmek istedim. Kızlarım benim çatımın altında olması gerekenden daha fazla vakit harcadılar. Gitmesinin vakti gelmişti,” dedi. Connor’ın adamları lordlarının Chattan’ın sözlerine vereceği tepkiyi bekliyorlardı. Havadaki gerginlik Brina’nın titremesine sebep oldu. Lindsey Klanı’nın askerleri babasınıninkilerin yaklaşık iki katıydı ve genç Lindsey öfke dolu bakışlarını Robert Chattan’a dikmişti. Brina elinde tuttuğu dizginleri iyice sıkılaştırdı, bir kaçış yolu bulmak için etrafına baktı.

“Deirdre hakkında konuşmalıyız,” dedi babası konuyu uzatmadan. Connor burnundan soluyordu, adamları da ondan farksız değildi. Connor elini havaya kaldırdığı anda hepsi homurdanmayı kestiler.

“Evet, konuşmalıyız,” dedi Connor ama Chattan’lara güvenmediğini açıkça göstererek atından aşağı inmedi. Arka-

sındaki askerlerin yüz ifadeleri çok korkunçtu. Hepsi efendileri gibi atlarının sırtından inmeden emir bekliyorlardı. Eğer konuşma bekledikleri gibi sonuçlanmazsa birazdan her yer kan gölüne dönüşecekti. Bütün askerlerin kılıçları şimdilik kınlarının içindeydi ama bu her an değişebilirdi.

“Lord Lindsey, olanları size söylemeye geliyordum.”

Connor gözlerini kıstı. “Kızının âşığıyla buluştuğunu bana söyleyecektin öyle mi?”

“Evet,” dedi Robert Chattan kendinden emin bir şekilde. “Eğer bana inanmayacaksan konuşacak bir şeyimiz yok demektir. Bunu duyduğuma üzüldüm.”

Connor duydukları karşısında tekrar homurdandı. “Şu an sadece üzülmekten öte duygular besliyorum sana karşı Chattan. Ama yine de bu konuyu konuşmak için topraklarıma gelmen hatalarını düzeltmek istediğini gösterir.”

Connor’ın ilgisi bir anda Brina’nın üzerine kaydı. Brina, genç adamın mavi bakışlarının içine işlediğini fark etti.

“Bu en küçük kızın mı?” Bir heyecan dalgası Brina’nın tüm vücudunu sarmıştı. Genç kadının kalbi duracak gibi çarpıyordu. Hiçbiri ona bakmaya cesaret edemese de genç askerler kaçamak bakışlarla Brina’yı inceliyorlardı. Genç kadının üstündeki renksiz pelerin onun kiliseye ait olduğunu açıkça belli ediyordu. Brina bir erkeğin ona en son ne zaman gözünü dikip bakabildiğini hatırlamıyordu bile. Connor’ın gözlerindeki öfkeyi görebiliyordu ama bu gözlerde başka bir şey daha vardı. Brina gözlerini ondan alamıyordu, Connor’dan korkmadığını belli etmek ister gibi gözünü dikip genç adama bakmayı sürdürdü. Yaptığı şeyin anlamsız olduğunu biliyordu ama kendini bunu yapmaktan alıkoyamıyordu. Connor’ın gözlerinde bir an da olsa onaylama pırıltıları gördüğüne emindi.

“Belki hâlâ antlaşma yapabileceğimiz konular vardır,” dedi Connor dikkatini Robert Chattan’a çevirerek. “Hâlâ bir Chattan’ı arzulayabilirim sanırım.”

“Aklından neler geçtiğini tahmin ediyorum ama sana açıkça söylemeliyim ki en büyük kızımın yaptıkları yeterin-

ce utandırdı beni. Sözümü tutmayıp Brina'yı göndermezsem kiliseye karşı da aynı utancı yaşarım. Söz verdim.”

Connor bakışlarını tekrar Brina'ya çevirdi. Şu an genç kadına sahip olabilmek için her şeyi yapabiliyordu. Her ne kadar gözlerini ondan kaçırmamakta dirense de yanaklarının kızarması onun ne kadar masum olduğunu belli ediyordu.

“Deirdre'yi kiliseye yolla o zaman.”

Brina bir anda belindeki kemer yüzünden nefes alamıyormuş gibi hissetti. Genç kadın Connor'ın yoğun bakışlarına daha fazla karşı koyamadı. Duygularını daha fazla kontrol edemeyeceğini anlamıştı ve Connor düşüncelerini okumadan önce gözlerini kaçırdı.

“Bunu yapamam, Lindsey. Deirdre artık bakire değil.” Babası son kelimeyi lanet okur gibi söylemişti. Yaşlı adamın yara almış gururu sesinden hissediliyordu. Brina babasının yüzüne bakmak için kafasını kaldırdığında onun üstündeki bakışlarını yakaladı. Kafasını salladı, pişmanlığı sesinden anlaşıyordu.

“İnsandan anlıyorsun, Lindsey. Brina benim en güvendiğim kızımdır. Tanrı'ya hizmet etmek için yetiştirildi. Verdiğim sözden geri dönersem Tanrı'ya karşı gelmiş olurum. Eğer Deirdre ile evlenmek istemezsen anlaşmayı tekrar gözden geçirebiliriz.”

Connor hırladı adeta. “Hakkında söylentiler çıkmış bir kadınla evlenmem ben. En büyük kızın kiliseye hizmet edebilir. Kilisede onu baştan çıkaracak kimse olmaz meraklanma.”

Brina, Lindsey Klanı'na bağlı her askerin onu izlediğini biliyordu. Genç kadın askerlerin bakışlarının ağırlığını üstünde hissedebiliyordu. Genç kadının nefesi boğazına takılıp kalmıştı. Babası fikrini değiştirebilirdi. Bakışlarını Connor'a çevirdiğinde ani bir titreme vücudunu sardı. Lindsey birkaç cümle ile babasını ikna edebilir ve Brina'yı yatağına atabilirdi.

“Brina hakkında tartışılacak bir şey yok, Lindsey. O pis gözlerini çek kızımın üstünden.”

Connor Lindsey gözlerini Brina'dan alamıyordu. Ancak

genç adamın gözlerindeki ifadeden ne hissettiği anlaşılamıyordu.

“Kızlarından biri ile evlenmem için söz verdin. Ortanca kızın Roan Mcleod ile evlendirilecek, buna göre en küçük kızın benim için en uygunu,” dedi Connor. “Onu şimdi alıyorum.”

“Böyle bir şey yapamazsın,” dedi Brina ne dediğini bilmeden. Onu izleyen Lindsey Klanı askerlerinin hepsi bir anda donup kaldılar. Connor tepkisizce onu izlemeyi sürdürdü.

“Dediğimi duydun. Benimle geliyorsun.”

Brina duyduklarını idrak edemiyordu. Bu adam delirmiş olmalıydı. Deirdre’nin ihanetinin bedelini ondan çıkartamazdı. Kiliseye karşı gelmeyi nasıl düşünürdü.

“Ben de seninle gelemeyeceğimi söyledim.”

“Brina evlendirilmek üzere yetiştirilmedi. Huysuz ve aksi bir kız. Bir kocaya itaat edeceğini hiç zannetmiyorum,” dedi babası alaycı bir şekilde.

“Rahibelerin kiliseye itaat etmesi gerektiğini zannediyordum,” dedi Connor.

“Kiliseye duyulan saygı ile bir adama duyulan saygıyı nasıl olur da karşılaştırabilirsin?”

Connor, Brina’nın sorusuna gülümseyerek cevap verdi. “Sanırım ne demek istediğini anladım, Chattan. Özgür bir ruhu var.”

“Sözlerine dikkat et, Lindsey. Brina kiliseye ait.”

“Artık kiliseye ait değil. Kız kardeşinin yaptığı hatanın bedelini ödemek zorunda. Kız kardeşinin bozduğu antlaşmayı o telafi edebilir. Deirdre kiliseye gidecek, Brina benimle evlenecek.” Connor’m gülümsemesi yüzünden silinmişti. Gözleri buz gibiydi. Ama Chattan hâlâ ikna olmamıştı.

“Bunu kabul edemem, Lindsey.”

“Bunu duyduğuma üzüldüm, Chattan. Yaptığımız antlaşmaya uymuyorsun. Bu bana ve klanıma yapılan bir hakarettir.”

Babası cevap vermek için hazırlanıyordu ama Connor kesin bir hareketle onu susturdu.

“Yeter! Hava iyice soğumaya başladı. Kar yağacak. Gece olmadan evime varmak istiyorum. Yolu açın!”

Chattan Klanı’nın askerleri verilen emir üzerine yolun iki tarafına doğru çekildiler. Lindsey’ler sayı olarak daha üstün olduklarından verilen emri sessizce uygulamışlardı.

“Daha bitirmedik, Lindsey.” Connor, Robert Chattan söze başladığı anda adamın yanından geçti. Adamları da lordları’nın ardından yola koyuldular. Sesler vadinin içinde yankılanıyordu.

Askerler Brina’yı köşeye sıkıştırmışlardı. Genç kadının atı huysuzlaşmaya başlamış, yanından geçen diğer atlardan ürkmüştü. Brina kollarını ürkmüş hayvanının boynuna doladı ve onu sakinleştirmeye çalıştı.

“Tamam, sakın ol. Gidiyorlar işte. Korkma.”

Brina ani bir hareketle atının üzerinden alındığını hissetti. Hayır, bu olamazdı. Connor Lindsey’e direnecekti. Genç kadın atının boynuna kollarını iyice doladı ama bu Connor’ı durdurmaya yetmemişti. Sahibesinin üzerinden alınmasıyla huysuzlaşan atla Lindsey askerleri ilgileniyordu.

“Kızımın üzerinden ellerini çek hemen, Lindsey!”

Connor atıyla etkileyici bir dönüş yaparak Robert Chattan’a döndü. Genç adamın hareketleri vahşi ve umarsızdı. Robert Chattan’ı arkasında bırakarak ilerledi ve yaşlı adama son kez dönüp baktı. Adamlarından bazıları Brina’nın dizginlerini alarak Connor’ı takip etmeye başladı. Brina çaresizce askerlerin ellerine vuruyor tekmeler savuruyordu ama yaptıklarının hiçbir faydası yoktu. Babası ve adamları arkalarında kalmıştı.

“Bu evliliği onayladığını söyle, Chattan.”

“Bunu asla yapmayacağım. Anladın mı beni! Asla!” Babasının öfkesi aralarındaki mesafeden bile anlaşılıyordu. “Onu hemen geri getir, Lindsey. O kiliseye ait!”

Artık çok geçti. Connor’ın adamları Brina’yı çevrelemişlerdi bile. Kendi klanının askerlerinin çok uzağındaydı artık. Genç kadının kafasında bir sürü düşünce vardı. Aniden duyduğu bir ses bütün düşüncelerini dağıttı. Arkasını döndüğün-

de Lindsey Klanı'nın askerlerinin bir kısmı kılıçlarını babasının üzerine doğrultmuşlardı. Brina içinden bir korku dalgasının yükseldiğini hissetti. Connor atının üzerinden olanları büyük bir keyifle izliyordu.

"Beni bana verilen sözler ilgilendirir, Chattan. Kızın şimdi benimle geliyor. Mantıklı düşünmeye başladığında beni nerede bulacağını biliyorsun. Ama bu gece benim yoluma çıkarsan yemin ederim seni öldürürüm."

"Dur! Hiçbir yere gidemezsin. Brina kiliseye ait..."

Connor, Robert Chattan'ın lafını tamamlamasına zaman vermeden arkasını dönüp gitti. Atını son kez gideceği istikamete doğru çevirdi ve Brina neler olduğunun farkına varmadan yola koyuldu. Connor kızın şaşkınlığının farkındaydı. Atını onun yanına doğru sürdü. Brina'nın buz kesmiş parmaklarının arasından eyerini çekip aldı. Atlarını yan yana sürmeye başlamışlardı. Brina başına gelenlere inanamıyordu. Atının yelesine yüzünü gömdü. Çok hızlı gidiyorlardı, genç kadın eğer daha sıkı tutunmazsa düşüp bacağına kırabileceğini biliyordu. Kader bugün ona karşı ne kadar zalimdi. Kesin boynu kırılırdı. Brina öfkeyle homurdandı. Kader ona ne zaman iyi davranmıştı ki zaten? Oturuşunu sağlamlaştırmak için bacaklarını atına daha da sıkı sardı. Genç kadın şu anda burada olmaktansa ölmeyi tercih edebilirdi aslında; ama kayalıkların tepesinden düşerek ölmek pek iyi bir fikir gibi gelmemişti. Brina'nın sinirleri çok bozulmuştu. Askerler etrafını sararak genç kadının kaçmasını engelliyorlardı. Brina diğer atların baskısını ve arkasından gelen insanların nefretini ensesinde hissediyordu. Kalbi sanki duracakmış gibi çarpıyor, göğsünü sıkıştırıp nefes almasını engelliyordu. Genç kadın içindeki çaresizlik duygusunun gözyaşlarına dönüşmesini engellemek için bakışlarını yere indirdi.

Yere düşerse yuvarlanabilir...

Brina bir anda güçlü bir kolun beline dolandığını hissetti. Kendini aniden havada bulunca titremeye başladı. Connor onu kendi atının önüne oturtmuştu. Genç kadın ne olup bittiğini anlayamadı. İçinde Connor'un atına koluna yerleşti.

bilmişti. Genç adam Brina'nın atının dizginlerini diğer eliyle tuttu, boşa kalan koluyla Brina'yı sıkıca sardı. Brina'nın nefesi boğazında düğümlenmişti ve ne yapacağını bilemiyordu. Kalbi sanki duracaktı.

O kadar sıcaktı ki...

Genç kadının sırtı Connor'm göğsüne o kadar yakındı ki onun sıcaklığını hissedebiliyordu. İlk defa bir erkeğe bu kadar yakın duruyordu. Connor'ın kalp atışlarını bile kolayca duyabiliyordu. Serin ve sert rüzgâra doğru yol almalarına rağmen Brina'nın yanakları utancından yanıyordu. Bütün bu olaylara sebep olan şeyden kurtulmak istiyordu. Başını çevirip arkasındaki adama baktı. Genç adamın mavi gözlerinden geçen muzip ışıltıyı fark etmişti. Brina çenesini hafifçe dürttü. Düşüncelerini toplayabilmek için bu adamdan uzaklaşması lazımdı. Ona bu kadar yakinken düşünemiyordu.

"Bırak beni!"

Brina genç adamın çenesine tokat attığında Connor genç kadının belini daha da sıktı.

"Yere düşüp atlar tarafından çiğneneceksin. Rahat dur, kadın!"

"O zaman bırak düşeyim." Brina, tekrar Connor'ın canını acıtmayı denedi. Genç adama doğru bir başka tekme savurdu. Connor bu kez küfür etti. Brina'nın üstüne ağırlığı vererek genç kadını sıkıştırdı. Brina yüzünün atın yalesine değmesini engellemek için Connor'a direndi. Yüzü hayvana o kadar yakındı ki nefes alış verişini duyabiliyordu. Connor dizginleri yumruğunun etrafına dolayıp tutuşunu kuvvetlendirdi. Brina'nın eli kolu bağlanmıştı. Connor o kadar ağırdı ki genç kadının hareket etmesini imkânsız hale getiriyordu.

"Benimle evli olmak vücudunun her tarafında oluşacak kesiklerden ve kırık kemiklerden daha kötü olamaz." Connor'ın ses tonu Brina'yı şaşırtmıştı. Sesi derin ve buğuluydu. Az kalsın Connor'ın söylediklerine gülecekti. Genç kadın kendine iyice kızdı. Hemen sırtını dikleştirdi ve öfkeyle, "Seninle Uğraşmak İstemiyorum. Bırak beni gideyim," dedi.

Connor'ı kendinden uzaklaştırmaya çalıştıysa da becerememişti.

“Benim söylediklerimi ciddiye almanı söylemiştim, Brina Chattan. Eğer sözlerimi dinlemiyorsan konuşacak bir şey yok demektir. Sus ve önüne dön, böylece düşmemen için seni tutabilirim.” Brina bacağının üstündeki ağırlığı fark edince Connor'a bir tekme daha attı. Connor'ın yüzü ifadesizdi ancak Brina homurdandığını duyduğuna yemin edebilirdi.

“Babanın senin hakkında söyledikleri doğru sanırım. Asi bir yapın var belli.” Brina, Connor'ın onunla eğlendiğini anlamıştı. Genç kadının yanakları alev gibi yanmaya başladı.

“Ben kiliseye yemin ettim ve ancak İsa'nın gelini olabilirim. Buna saygı duymalısın. Yaptığın delilik.”

“Bu konu kapandı artık. Eğer bana tekrar *yanlışlıkla* vurmak istemiyorsan düzgün otur.”

“Yoksa beni tekrar sıkıştırır mısın?” Brina bunu söylemesinin hiç de iyi bir fikir olmadığını düşünmeye başlamıştı. Onu nasıl kontrol altında tutacağını kendi ağzıyla söylemişti ama öfkesini kontrol altına alamıyordu. Connor'ın yüzü kahkahasıyla sarsıldı.

“Eğer kahrolası vahşi bir kedi gibi davranmazsan ben de seni kontrol etmek zorunda kalmam.” Brina'nın duydukları karşısında sinirleri yine tepesine çıktı.

“Ben vahşi bir kedi değilim!” Brina, Connor'ın kahkalarla güldüğünü duyabiliyordu. Öfkesi kontrol edilemez haldeydi ama elinden gelen bir şey yoktu, Connor çok kuvvetliydi.

“Hareketlerin bunun tam tersi olduğunu gösteriyor Brina; ve ben de bu fikri destekliyorum.” Atın üzerindeki yerini sağlamlaştırırken Brina'yı sıkıca tuttu. Genç adam Brina'nın yüzünü ellerinin arasına alıp kendine doğru çevirdi. Yüzünde onun sıcaklığını hissetmek Brina'nın kalp atışlarının hızlanmasına sebep olmuştu. Genç kadın hem heyecanlanmış hem de şaşırılmıştı.

“O zaman çabalamaya devam et, ay yerini güneşe bırakmadan seni tekrar köşeye sıkıştıracağım.” Connor'ın ses tonundaki keskinliği Brina'nın kulağında yankılandı.

duyduğu sözler Brina'yı o kadar da rahatsız etmemişti ancak genç kızların kiliseye yemin ederken neden böyle renksiz giyindiklerini şimdi daha iyi anlıyordu. Bunca zamandır bu kutsal kıyafetler erkekleri ondan uzak tutmayı becerebilmişti. Brina, Connor'ın aslında ne demek istediğini anladığında ürperdi. Connor'dan kurtulamayacağını biliyordu, her şeyi yaşayıp görmesi lazımdı çünkü hayatı bu adama bağlıydı. Brina, en son ona kimin böyle sarıldığını hatırlamıyordu bile. Babası onuncu yaş gününden sonra ona bir daha sarılmamıştı. Bu güven duygusunu ne kadar özlemişti. Genç kadın garip bir şekilde heyecanlandı. Her şey Brina'nın kontrolü dışında geliyordu.

Bu çılgınlık ne zaman başlamıştı?

Evet, evet... Muhtelemen Deirdre'ye karşı çok zalimce davranmıştı. Onun Melor'a duyduğu aşkı küçümsemişti. Bütün bunlar bu yüzden başına gelmişti. Karanlık iyice bastırıldığında Brina'nın içindeki korku gitgide büyümeye başlamıştı. Ay bulutların arkasına gizlenmiş, karanlık etraflarını sarmıştı ama Connor gittiği yolu çok iyi biliyor gibiydi. Hızlarını hiç düşürmeden yola devam ettiler. Güneş battıktan sonra sıcaklık iyice düşmüştü. Kar taneleri daha toprağa düşmüyordu ama Brina kar soğuşunu yüzünde hissediyordu. Pelerinine iyice sokuldu ve şapkasını örtmeye çalışırken Connor ona yardımcı olmak için örtüsünü düzeltti.

"Kendim yapabilirim."

Connor, Brina'nın soğuktan donduğuna emindi. Hava inanılmaz derecede soğuktu. Genç adam, Brina'nın kolunu okşayarak biraz olsun ısınmasına yardım etmek istedi. Connor'ın dokunuşuyla Brina vücuduna elektrik verilmiş gibi gerildi. Genç kadını asıl şaşırtan bu dokunuşun verdiği hazdı. Ama bu hiç doğru bir his değildi. Böyle şeyler hissetmemesi gerekirdi.

"Buna alışmalısın, Brina Chattan. Sana dokunmam için yalvaracağın zamanlar da olacak."

"Hayır asla. Böyle bir şey hiçbir zaman olmayacak." Connor, yüzünü genç kadına doğru eğdi. Brina, genç adamın

nefesini çok yakınında hissediyordu. “Sana söz veriyorum Chattan; bu olacak, hem de en kısa zamanda.”

* * *

Yarım saat daha yol aldıktan sonra Connor atını durdurdu. Brina’yı babasının yanından kaçırdıktan sonra ne kadar zaman geçtiğini kestirmek zordu. Genç kadının attan inmesine yardım etti. Brina’nın yere bastığı anda bacakları ağrımaya başlamıştı. Bir süre dengede durmakta zorlandı ama kısa sürede kendine geldi.

“Biraz dinlen istersen. Kısa süre sonra tekrar yola çıkacağız.” Connor eliyle ilerideki kayalığa doğru işaret etmişti. Brina, Connor’ın gösterdiği yöne doğru yürümeye başladı. Aklında nasıl kaçabileceğini planlıyordu. Karanlık önünü görmesini engellese de hızla yürümeye başladı ve bir taş takıldı. Genç kadın sesli bir şekilde küfür etti. Bileği fena incinmişti ve çok acıyordu. Bir anda olduğu yere yığılıverdi ve kendini kayaların arasında otururken buldu. Sırtını saklandığı kayaların bir tanesine yasladığı anda hıçkırma-ya başlamıştı. Gözleri yaşlarla doluydu. Ağlamak için hiç doğru bir zaman değildi ama kendine engel olamıyordu. Ne yapacağını düşünmesi gerekliydi. Şu an kaçması için doğru zaman olabilirdi. Gökyüzündeki bulutlar ona yardımcı olurdu.

* * *

“İzlemesi eğlenceli bir maceraya bulaştık,” dedi Shawe ses-sizce. Sesinde hiçbir kinaye yoktu. “Herhalde zindana düş-mekten korkmuyorsun. Kilisenin, rahibelerinden bir tanesi ile kaçmanı iyi karşılayacağını hiç zannetmiyorum. Hele ki bu rahibe, bir lordun kızıysa.”

Connor başını salladı. Eğer konuşursa sesinin onu ele verebileceğini biliyordu. Eğer Brina’nın babası kızların-dan diğerini kiliseye vermeye ikna olursa aralarındaki

antlaşma sürer ve kilise de genç adamı aforoz etmezdi. Brina'nın babasından bu onayı alamazsa işlerin karışacağı çok açıktı. Bu kız normal biri değildi, hayatını Tanrı'ya ve kiliseye adanmak için yemin etmişti. Connor'ın dudakları kıvrıldı. Brina'nın sinirli tavırları hoşuna gitmişti. Genç kadın çok inatçıydı ve bu Connor'ı etkilemişti. Connor bir anda kendi çocukluğunu hatırladı. Genç adamın babası öldürüldüğünde onu ve kız kardeşini yengesi yetiştirmişti. Kız kardeşi ne zaman asi tavırlarda bulunsa yengesinden azar işitirdi. Connor'ın bir anda keyfi kaçtı. Kız kardeşini düşünmek genç adama hep acı veriyordu. Kız kardeşi uzun süre önce Douglas'lar tarafından kaçırılmıştı ve Vanora'yı çok korunaklı bir yerde saklıyorlardı. Vanora, Connor'dan yaşça küçüktü ve anne babası evlendikten hemen sonra doğmuştu. Lindsey topraklarına sahip olmak Douglas Klanı'nın tek amacıydı.

Connor'ın evlilik dışı doğdunu öne sürseler de Connor'ın babası kilisede Connor'ın kendi oğlu olduğuna dair yemin etmişti. Tahtta güçlü bir kralın yerine şu andaki gibi bir çocuk oturduğu sürece Vanora'yı geri vermeleri için Douglas'ları kimse zorlayamazdı. Connor, Douglas'lara saldırmak için bir desteğe ihtiyacı olduğunu biliyordu ve işte bu yüzden Chattan Klanı ile yaptıkları antlaşma, olası saldırılar için topraklarını korumanın en iyi yoluydu. Connor yaşadığı sürece bu topraklar onun olacaktı, bunun için yemin etmişti. Ama karısı olması için Deirdre'yi seçmesi hiç akıllıca olmamıştı. Bunun tek sebebi Melor'un âşığı olması değildi, babasını ve kiliseyi hiçe sayıp âşığının kollarına giden bir kadın, kocasını da günün birinde utandırabilirdi. İnsanlar doğacak olan çocuklarının babasının kim olduğu hakkında konuşabilir ve klanını utandırabilirlerdi.

Connor derin bir nefes aldı ve Brina'nın yürüdüğü tarafa doğru baktı. Etraf çok sessizdi, genç adam yaprakların yattığı hışırtıları duyabiliyordu. Brina'nın nereye gittiğini anlamak için kayalıkların oraya doğru yürüdü. Robert Chat-

tan'ın kızına neler öğrettiğini tahmin edebiliyordu.

* * *

“Benim sözümü dinlemeliydin.”

Brina kaçma planının suya düştüğünü anladığında Connor gölgelerin içinden çıktı.

“Neden senin sözünü dinlemem gerekiyor? Sen benim ne babamsın ne de kocam.” Brina konuşurken ne kadar korktuğunu belli etmek istemiyordu ama ses tonu genç kadını ele veriyordu. İlk defa Connor gibi biriyle tanışıyordu. Üzerindeki kilise giysisinden etkilenmeyen ilk insan Connor'dı ve ona nasıl davranması gerektiğini bilemiyordu. Genç adam artık gölgelerin içinde durmuyordu. Kendini gösterdi ve Brina'yı baştan aşağı süzdü. Bu adam, ona bir rahibe gibi bakmıyordu. Bakışları baştan çıkarıcı ve flört eder gibiydi. Bu bakışlar hem günah doluydu hem de davetkâr.

Gece bütün kudretiyle sürüyordu. Bulutlar rüzgârın etkisiyle dağılmış, ay ışığı Connor'ın yüzünün hatlarını ortaya çıkarmıştı. Ona bu kadar yakın olmak Brina'nın daha önce varlığından haberdar olmadığı duygularını ortaya çıkarıyordu. Bütün vücudu bir anda ürperdi. Genç kadın nefes almakta zorlanıyordu, kalbi sanki duracaktı. Kendine gelmek için kafasını iki yana salladı ama hiçbir şey olmamış gibi davranmıyordu. Connor kaşlarını çatı.

“Baban kızlarından bir tanesinin karım olması için bana söz verdi, Brina Chattan. Ve sözünü tutacağından eminim. Beni duydu mu?”

Genç adam Brina'ya doğru ilerledi. Brina küçük bir çığlık atarak geri kaçtı ama Connor onu kolundan yakaladı.

“Bu kayalıkların sınırlarından dışarı çıkmamı istemiyorum. Anladın mı beni?”

Brina üzerindeki pelerinin kemerini çözdü ve Connor'a içine giydiği renksiz elbiseyi gösterdi.

“Bu elbiseye iyi bak, Connor Lindsey. Ben kiliseye yemin ettim ve oraya ait biriyim. Kız kardeşimin yaptığı şey

için senden özür dilerim ama yeminimi bozamam. Bak şu üstümdekilere, ben ancak İsa'nın gelini olabilirim." Connor Brina'nın söylediği gibi ona baştan aşağı baktı. Bakışlarını tekrar yüzüne çevirdi. Genç adamın bakışları tüm vücudunun titremesine sebep olmuştu. Connor'm kararlılığı gözlerinden okunuyordu. Brina, bu adamla aralarında oluşan elektrigi hissedebiliyordu. Bunu hissetmesine imkân olmadığını biliyordu ama Brina hissettiğine yemin edebilirdi.

"Çoğu insan bana piç diyor. Anne ve babam ben doğduktan iki sene sonra evlendi. Evlendikten sonra bile çoğu insan benim, babamın oğlu olmadığını ve annemin babamı kandırdığını söyledi." Brina'yı tekrar süzdü. "Bana bak Brina, bütün bu söylentilere ve yalanlara kulaklarını kapatmış, bunlardan yara almadan büyümüş olan bu adama bak. Antlaşmaya göre sahip olmam gereken Chattan kadınına sahip olacağım. Bu kadın onuruna sahip çıkan, masum bir bakire olacak. Böylelikle doğacak olan çocuklarım benim yaşadıklarımı yaşamayacak."

Brina bir an Connor için üzüldü ancak hemen bu duyguyu kafasından atmak için kendini sarstı.

"Ben de verdiğim sözleri yerine getirmek zorundayım. Eğer sözümü tutmazsam bir daha bana kim inanır? Babasına verdiği sözü tutmayan bir kız, kocasını nasıl onurlandırabilir?" Brina küçüklüğünden itibaren verdiği sözün ne kadar önemli olduğunu bilerek büyümüştü. Onurunu ayaklar altına alamazdı. "Tanrı'nın huzurunda günahkâr olmak istemiyorum. Sana verilen söz yüzünden bunu kendime yapamam. Evim beni bekliyor, ben buraya ait değilim."

"Sen onurlu bir kadınsın, Brina Chattan. Bundan şüphem yok." Sesinden Brina'yı onayladığı belli oluyordu. Genç kadın bu durumu yadırgadı çünkü hayatı boyunca çok az iltifat kabul etmişti ve Tanrı'ya hizmet ederken ona alçak gönüllü olması öğretilmişti. "Ve işte tam bu yüzden kararımdan vazgeçmeyeceğim. Kiliseye senin yerine kız kardeşin gidebilir." Connor'ın sesindeki kararlılık Brina'ya, babasının adamlarına emir verdiği ses tonunu hatırlatmıştı.

Connor doğuştan lider ruhluymdu ve çevresindeki herkese emir vermeye alışmıştı. Genç kadının gururu, bu genç adama acımasını engelliyordu. Connor onun kocası değildi.

“Seninle asla evlenmeyeceğim, Connor Lindsey. Bu sana son sözüm.” Brina’nın sinirleri çok yıpranmıştı. Kollarını ondan kurtarıp göğsünün üstünde birleştirdi. Bu saygısızlığına karşılık alması çok uzun sürmedi. Connor ani bir hareketle Brina’yı sıkıştırarak kollarını vücuduna doladı. Brina kollarını hareket ettiremiyordu. Connor, kollarından tutarak Brina’nın ayaklarını yerden kesti. “Benimle evlenmenin ne kadar eğlenceli olacağını sana gösterme şansını vermiyorsun bana.”

“Bana dokunabileceğini söylediğimi hatırlamıyorum. Çek ellerini üzerimden.” Connor, onun bu asi tavırlarına kahkahalarla gülmeye başlamıştı. Genç adamın gür kahkası Brina’nın sarsılmasına neden olmuştu.

“Sanırım konuşarak bu sorunu halledemeyeceğiz, belki biraz hareket katmalıyız.”

Brina boynunda Connor’ın dudaklarını hissetti. Genç adamın dudakları nazikçe boynunda dolanıyor, sıcak nefesi genç kadını tahrik ediyordu. Brina neye uğradığını şaşırmıştı, Connor’ı kendinden uzaklaştırmaya çalıştı.

“Ah, bu da seni etkilemedi sanırım, Brina... Kilisede seni çirkin ve soğuk bir yatak bekliyor. Benim yatağım ise güzel ve sıcak.” Dudakları bu sefer ensesine doğru çıkmıştı. Öpücükleri bu sefer daha uzun ve yoğundu. Boynunun her yerini gelişigüzel öpüyor ve kokluyordu. Cüppesinin yakasına gelince durdu.

“Benim yatağımda senin güzel bedeninin her bir yerini öperken böyle şeyler giymene gerek kalmayacak.”

Brina, Connor’ın cüppesini üstünden çıkarışını ve vücudunun her yerini öpmesini aklında canlandırmadan edemedi. Göğüslerine kadar her yerini. Hayal ettiği şeyler utanç duygusuna sebep olmalıydı ama Brina bundan garip bir zevk aldı. Düşünceleri, kızarmasına neden olmuştu. Genç kadın bir anda içindeki bu hissin Deirdre’nin tuzağı düşme-

sine neden olan duygu olmasından şüphelendi.

“Melor’un, Deirdre’yi aşağıladığı gibi sen de beni aşağılayacaksın.”

Brina vücudunu saran kolların gerildiğini hissetti. Connor’ın sinirlendiğini hissedebiliyordu. Nefes alış veriş hızlanmıştı.

“Beni bir daha sakın bir Douglas’la kıyaslama. O piçler topraklarımı istila edip kız kardeşimi kaçırdılar.”

“Sen de beni kaçırdın. Eğer sana yapılan şeyden bu kadar rahatsızsan bırak beni gideyim.”

“Şu anda tek yapmam gereken seni Birch Stone’a götürüp öpmeye başlamak. Babanın gelip bize saldırması ihtimali varken burada seni rahat öpemiyorum.”

Brina, Connor’ın beline dirsek atmaya çalıştı. “Seninle hiçbir yere gitmiyorum ben!” Connor, genç kadının vuruşunu etkisiz hale getirmişti ancak bir diğeri için hazırlıksız yakalanmıştı. Brina’nın yumruğu tam olarak Connor’ın çıplak beline isabet etmişti.

“Aman Tanrım Brina, sen kesinlikle kilise hayatına ait değilsin.” Genç adam kollarının tutuşunu biraz hafifletti. Brina ondan kaçmak için girişimde bulunduğunda Connor’ın eli çoktan cüppesini kavramıştı. Cüppesini tutan o el genç kadını geriye doğru çektiğinde Brina dengesini koruyamadı ve arka üstü düştü. Connor da onunla birlikte yuvarlanmaya başlamıştı. Brina’nın sırtı yere geldiğinde yuvarlanmayı bıraktılar. Connor ağırlığıyla onu ezmek istemiyordu ama Brina altında hâlâ kıvranıyordu. Sadece bir an için Brina hareketsiz kalmıştı. Connor’ın ağırlığı altında hareket etmesi imkânsızdı. Brina hayatında ilk defa bu kadar çaresiz kaldığını hissetti. Bugün Brina, Connor onu babasından çaldığı andan itibaren hayatında ilk defa çaresizliği tatmıştı.

“Lütfen...”

“Sesindeki korkuyu hissedebiliyorum. Korkma... Sana nazik davranacağıma söz veriyorum ve sözümü tutacağım. Seni zorlamayacağım ama benimle birlikte topraklarıma gelecek-

sin. Seninle orada güzel zamanlar geçireceğiz, buna emin olabilirsin.”

Connor’ın sesi fısıltı halini almıştı; sesinin tınısı Brina’nın titremesine sebep oldu. Connor’ın teninden yükselen koku Brina’nın ciğerlerine dolmuştu. Genç adam çok güzel kokuyordu.

Ama bu nasıl hoşuna gidebilirdi?

Genç kadının içinden ağlamak geliyordu ama kendine gelmek zorundaydı. Yapacak hiçbir şeyi yoktu, Connor’ın ağırlığı altında hareket etmesi imkânsızdı. Elleriyile Connor’ın yüzünü tuttu. Tırnaklarını genç adamın yüzüne batırdı. Connor, Brina’nın hareketi karşısında afallamıştı. Sesli bir şekilde küfür etti.

“Senin vahşi bir kedi olduğuna artık eminim. Şu yaptıklarına baksana.”

Connor, Brina’nın üzerinden ağırlığını çekti ve yüzünü kendine doğru çevirdi. Brina bir an için kendini, onun dokunuşlarına teslim olmak isterken buldu.

“Ben şey değilim... Şey...”

Ona bu kadar yakinken aklını toplayamıyordu. “Vahşi bir kedi mi?” Connor’ın göğsünün kakhaha ile sarsıldığını hissetti.

“Bir kedi gibi esnek ve saldırgansın.”

Brina homurdandı. “Bana böyle seslenmen kabul edilemez. Hiçbir zaman senin önünde diz çöküp sana yalvarmayacağım. Anladın mı beni?”

Genç kadın yere çok yakındı ve yerdeki küçük taşlar ellelerine batıyordu. Acısına pek fazla aldırmadan Connor’ı tekrar itmeyi denerdi. Connor hazırlıksız yakalandığı için yerinden birkaç santim oynamıştı. Brina bu fırsatı iyi kullanıp yerden bir taş bularak Connor’ın bacağına vurdu. Genç adamın dizine kadar bağlı deri çizimleri Brina’nın saldırısından onu korumuştur. Geriye doğru döndü ve Shawe’ye seslendi.

“Şu ipi uzatsana bana.” Connor, Brina’yı belinden daha da sıkıca sararak Shawe’nin ipi getirmesini bekledi. “Seni bağlamayı düşünmüyordum ama beni buna mecbur bıraktın.”

“Kaçmaya çalışıyorum seni lanet adam! Yapılması gereken en mantıklı şey bu çünkü. Bu benim vahşi bir hayvan gibi bağlanmamı gerektirmez.”

“Bunları neden yaptığını biliyorum ve bu, şu anda yapmakta olduğum şeyin ne kadar mantıklı olduğunu gösteriyor. Çekingen bir kadına asla tahammül edemem ve sen bir rahibenin sahip olması gereken çekingenliğe sahip olmadığına göre senin yerin tam da benim yanımda. Bunu aklına iyi sok.”

“Bu, benim babamın kararı Connor Lindsey; sen bunu sorgulayamazsın.” Brina taşı hâlâ elinde tutuyordu ve şansını bir daha denedi. Connor acıyla bağırdı ve Brina’nın belini sinirli bir şekilde sıktı. Genç adamın artık sabrı taşmıştı. Brina, Connor’ın tutuşundan dolayı acı ile irkildi. Genç kadının elindeki taşın düştüğünü duyan Connor tutuşunu gevşetti. Brina’nın dudaklarına doğru eğilip ona küçük bir öpücük verdi. Brina genç adamın nefesinin bu kadar yakınında olmasına alışamamıştı. Başını yana çevirip onu öpmesini engellemeye çalıştı ancak başarılı olamadı. Connor’m dudakları bu sefer boynuna dokunmaya başlamıştı. Genç kadın vücudunun Connor’ın öpücüklerine verdiği tepkilere inanamıyordu. Zevk almaması gerektiğini biliyordu ama kendine engel olamıyordu.

“Hayır, bu artık benim seçimim. İskoç erkekleri sahip oldukları kadınları asla bırakmazlar.” Brina, yakınlarında bir yerlerde birilerinin güldüklerini duydu. Genç kadın sinirle söylenmeye başladı. Belli ki Connor’ın adamları aralarındaki kavgaya şahit olmuşlardı. Brina’nın yanakları alev alev yanmaya başlamıştı. Genç kadın kulağının yakınında ipin sesini duyduğu anda Connor çoktan ellerini tutup bağlamaya başlamıştı. Yumrukları ile Connor’a vuruyordu ama genç adam sarsılmıyordu bile. Elleri artık acımaya başlamıştı ama Connor’ın homurdanmasını duymak bütün acılarını geçirmişti.

“Ellerini üzerimden çek hemen, Connor Lindsey!” Connor iyice sinirlenmişti artık. Brina’yı bacaklarının arasına sıkıştırıp ellerini sıkıca tuttu. Connor düğüm atmaya başladığında genç kadın bileklerini keseceğine emin olduğu ipin acısını

hissetmemek için dudaklarını ısırır da hiçbir acı duymamıştı. Connor düğümü o kadar dikkatli atmıştı ki genç kadının bilekleri hiç acımamıştı. Connor genç kadının kıvranmayı bıraktığına emin olunca Brina'yı serbest bıraktı. Brina artık elleri bağlanmış şekilde duruyordu. Ama genç kadın gene de rahat durmuyordu. Ani bir hareketle elleri bağlı şekilde yana doğru yuvarlandı.

"Biliyor musun Brina, çok iyi bir ruhun var. Rahibe olabilmek için bir insanda olması gereken en önemli özellik bence. Ama tabii bu artık senin için geçerli değil."

"Bu sözlerin hiç de kutsal şeyler değil!" Connor aşağıya doğru eğilip Brina'yı daha da sıkı kavradı. Genç kadını bu kadar kolay havaya kaldırabilmesi adil değildi.

"Hayır, hiç de değil. Kilise bunu duyduğuna hiç memnun olmayacak. Bunu anlayabiliyorum ancak babanın verdiği sözü tutması lazım. Bir antlaşma yaptık. Ve ben bu antlaşmaya elimden geldiği kadar uymaya çalıştım. Babanın kilise ile uzlaşacağına eminim."

Connor sözünü bitirdiğinde genç kadını avladığı bir geyik gibi omzuna attı. Brina'nın rahat durmayacağını bildiği için genç kadının poposuna bir şaplak attı. Bu hareket karşısında onun ne kadar utandığını görseydi, keyifle gülebilirdi. Connor'ın elinin en mahrem yerlerinde dolaşması genç kadını utançtan öldürebilirdi.

"Seninle gelmeyeceğim. Son sözüm budur." Brina, tekrardan Connor'ın ellerinden kurtulmayı denedi. Genç kadın duruşunu dikleştirip yere inmeyi denese de Connor, onu tekrar omzuna yerleştirdi.

"Geleceksin, kadını. Ya kendi isteğinle ya da zorla. Ama sonuçta geleceksin." Genç adam sözlerinde ne kadar ciddi olduğunu belli etmek için genç kadının kalçasını nazik olmayan bir şekilde sıktı.

"Ellerini çek üstümden!" Brina bu sefer Connor'ın ellerinden kurtulmak için bir girişimde bulunmamıştı. Genç adamın dokunuşları âdeta tüm vücudunu uyuşturmuştu. Bunun bir anlamı olmalıydı. Brina'nın sinirleri o kadar gergindi ki

duygularını kontrol etmekte zorlanıyordu. Uzun süredir bastırmak zorunda olduğu kadınlığı, varlığını hissettirmeye başlamıştı.

“Eğer böyle davranmaya devam edersen sana kaba davranmak zorunda kalacağım. Tercih senin, kadını.”

Connor’ın elleri artık genç kadının kalçalarında değildi. Brina bir anda rahatladığını hissetmişti ancak genç kadın içinde ayrıca büyüyen hayal kırıklığının nedenini anlayamıyordu. Ormanın içinde ağaçlık bir yoldan gittikleri için genç adamın ayak sesleri yankılanmıyordu. Connor dediğini yapmıştı. Oysaki bu tamamen delilikti. Brina içinde bulunduğu bu durumu kilisenin onaylamayacağını biliyordu. Uzaktan gelen atların seslerini işitti. Connor sonunda genç kadını yere indirmişti. Brina, Connor’ın omzunda oturmaktan belinin ağrıdığını hissedebiliyordu. Bu adamın hiç yumuşak bir tarafı yok muydu? Brina, Connor’ın en “yumuşak” özelliğini biliyordu. Her yaptığıının doğru olduğunu düşünmesi bu adamın en “yumuşak” tarafıydı.

Connor, meydana duran atına hiç zorlanmadan bir kered bindi. Lindsey Klanı askerleri, lordlarını takip ederek atlarına hızlıca binmeye başladılar. Hiçbiri Connor ve Brina arasında yaşananlar hakkında endişeli gözüküyordu.

“Onurunu korumak için kaçırılan ilk kadın o değildi sonuçta.”

Brina, arkasında yürüyen askerin söylediğini işittiğinde kalbi sızladı. Gelecekte, sadece intikam uğruna yapılmış bir evliliğin parçası olmaya mahkûmdu.

Connor, onu hiçbir şey için zorlamayacağına söz vermişti. Ama genç adam fikrini her an değiştirebilirdi. Bu düşünce bile genç kadının titremesine neden olmuştu. Elindeki bu ip-leri çözmesi lazımdı.

“Sana iyi bir ders lazım, Brina.” Connor’ın sesini duyduğunda Lindsey askerlerinden biri onu çoktan genç lordlarının atına bindirmişti.

“Ellerini kaldır ve başımın üzerinden geçir.” Brina, Connor’ın ellerini neden böyle bağladığını şimdi daha iyi anla-

mişti. Connor atını sürerken genç kadın tamamen ona sarılmış şekilde oturmak zorunda kalacaktı.

“Belini tutmam yeterli olacaktır Lindsey.” Connor, kafasını çevirip inatçı kadınına baktı. “Dengeni kaybedip düşebilirsin.”

“Bu riski almaya değer. Eğer çok istiyorsan kendi atımı sürebilirim.” Connor, Brina’nın inadı yüzünden içinden sessizce lanet okudu.

“Hayır, kadını. Buna asla izin vermem. Ya kendi isteğiyle bana sarıl ya da Shawe bunu senin için seve seve yapabilir. Tercih senin.”

Brina öfkeyle tısladı. “Bunu yapabilecek en barbar insan-sın sen. On yaşımdan beri hiçbir erkeğe dokunmadım ben. Ve sana da asla sarılmayacağım.”

Connor, Brina ile yüz yüze gelmek için arkasına döndü. “Bana dokunamayacak kadar utangaç olduğunu mu söylüyorsun?”

“Utangaç değilim. Sadece ettiğim yemine sadık kalmak ve ait olduğum kiliseye gitmek istiyorum.” Brina, Connor’a bu kadar yakinken ağzından çıkan her kelimeye dikkat etmesi gerekiyordu. Eğer Brina’nın saf ve utangaç olduğuna inanırsa genç adamı kandırmak çok daha kolay olabilirdi.

“O zaman ellerini başımın üzerinden geçir ve bana sarıl. Bunun seni utandırmadığını, rahatsız etmediğini kanıtlaman için iyi bir fırsat, küçük Brina.”

Rahatsız etmek mi? Bundan daha fazlasını yapıyordu. Ama genç kadının lanet gururu bunu kabul etmesini engelliyordu. Bu durumun kendini etkilediğini kabul etmesi sadece Connor’ın egosunu tatmin ederdi.

“Tam bir barbar gibi davranıyorsun. Savaş sonrası kazandığın bir ödölmüşüm gibi beni bağlayıp atının arkasına atman tam bir barbarlık.”

Connor’ın gözleri öfkeyle karardı. “Evet, seni bir ödöl gibi görüyorum ama kaçırılmaya değer bir ödölsün. Eğer buna değmeyeceğini düşünseydim burada olmazdın, kadın.”

Genç adamın sesi derinleşmişti aynı zamanda bu durumla eğlendiği belliydi.

Brina, kendisiyle dalga geçtiğini anlayana kadar gururunun okşandığını kabul etmeliydi. Ellerini bir anda Connor'ın başının üzerine doğru yükselirken bulduğunda hemen ellerini indirdi. Connor'a bu kadar yakinken, kokusu burnunun dibindeyken düşünmesi çok zordu. Oradan kaçmak istiyorsa ona bu kadar yakın olmamalıydı. Brina genç adamın gülümsemediğini fark etmişti. Connor, onun bir anlık dalgınlıkla yaptığı hareketi fark etmişti. Genç kadını hemen bileklerinden tuttu ve ellerinin arasından başını geçirdi. Ama Brina'nın teslim olmaya niyeti yoktu. Connor duruşunu düzeltirken bir anda ayağa kalmaya yeltendi. Genç kadının kaçmaya çalıştığını fark eden Connor, Brina'yı bileklerinden yakalayıp yukarı çekti. Brina'nın ellerini tekrar sertçe çekip boynundan geçirdi. Genç kadının Connor'ın sırtına yaslanmaktan başka çaresi kalmamıştı. Tek düşünmesi gereken hangi tarafa yaslanacağına karar vermektir.

Sinir içinde homurdandı. Bulunduğu durumdan hiç hoşnut değildi. Connor'ın sol omzunun üzerinde kılıcının deri kılıfı asılıydı. Deri o kadar sertti ki İskoçya dağlarının soğuşuna dayanıklı olduğu belliydi. Yanağını sol tarafa dayarsa yüzünde kesikler oluşacağı kesindi. Tek çaresi diğer omzuna yaslanmaktı. Brina, Connor'ın belinin muntazam olduğunu keşfetmişti. Ama aynı zamanda Connor iri bir adamdı. Brina'nın kolları tam olarak genç adamın belinin üzerinde kavuşamıyordu. Bileklerine bağladığı ip ellerini kullanması engelliyordu.

Brina'nın bütün hücreleri, Connor'ın varlığıyla dolmuştu. Genç kadın midesinin kasıldığını hissettiğinde bir baykuş sesi duydu. sesi yapan Connor'dı. Her bir klan kendine özgü bir bağırsa sahipti. Bulutlar ayın önünü kapatmıştı, etraf alacakaranlıktı. Bu bağırsık, babasının askerlerinin saldırısını engellemek için bir meydan okumaydı. Connor bulundukları bölgeyi çok iyi tanıyordu. Ağaçların içinde yollarına kesintisiz devam ediyorlardı. Brina, Connor'ın atının hareketleri-

ne uyum sağlayamamıştı. Her bir tümsekte hassas yerleri acı içinde sızlıyordu.

Connor azarlar şekilde konuştu. "Bana sıkıca sarıl ve kalçalarını atın hareketine göre ayarlamaya çalış, ata binebildiğini gördüm, o yüzden söylediklerimi hemen yap."

Brina yüzünün kızardığını hissedebiliyordu, etrafın karanlık olmasına çok sevindi. Connor ellerini arkaya uzatıp kalçalarından birini eline almadan iki tümsekte daha sarsılmıştı. Onun tutuşunu engellemek için atın hareketlerine hemen uyum sağladı. Brina çaresizlik içinde inledi. Connor ile aralarında tenlerini birbirinden ayıran birkaç kat giysiden başka bir şey yoktu.

"İnatçı bir yapın var, Brina."

"Eğer benim kişiliğimden yakınmaya başlayacaksanız efendim, beni hemen geri götürebilirsiniz. İtaatkâr bir eş olacağımı söylediğimi hatırlamıyorum. Sırf sizin için söylemiyorum, kimse için iyi bir eş olamam."

"İçimden bir ses seninle evlenmenin düşündüğümünden de zevkli olacağını söylüyor. Lindsey Klanı'nda kimse kızını zayıf yetiştirmez. Bunu ancak midesiz İngilizler yapar."

"Sen gerçekten aklını kaçırmışsın."

"Hayır, Brina; aklım tamamen yerinde. Bir sonraki tartışmamızın nasıl olacağını merak ediyorum sadece. Umarım yalnız ikimiz oluruz. Öpücüklerim seni nasıl kızartıyor görmek istiyorum doğrusu."

Brina kızgınlıkla söylenmeye başladı. Connor'ın yüzünü göremiyordu ama güldüğünü biliyordu. Kolları, genç adamın gülmesinin etkisiyle sarsılmıştı. Brina, Connor'ın kendisiyle eğlendiğini hissedebiliyordu. Genç kadının sinirleri tekrar tepesine çıkmıştı, elleri kasıldı. Bu adamda sinirlerini oynatan bir şeyler vardı. Kendini Connor'ın beline tırnaklarını geçirmemek için zorladı. Biraz nazik olmasından zarar gelmezdi. Ama kendine engel olamıyordu, genç adamın teni o kadar sıcaktı ki.

Genç adamın belinin altında sıcak olan bir şey daha vardı...

Kafasındaki düşünceler görüntülere dönüşüyordu. Bütün bunlar yüzüne ateş basmasına sebep oldu. Oh, Tanrım kiltinin altında ne olduğunu çok iyi biliyordu. Genç kadın utançtan dudaklarını ısırdı, kendine çok kızmıştı. Bu konular hakkında pek bir şey bilmiyordu. Yani az çok bir şeyler duymuştu ama bu yeterli değildi. Birkaç kez gizlice konuşulanları dinlemişti.

Ona alet diyorlardı...

Mutfaktaki kadınlardan bir iki defa eğer bir erkeği yere devirmek istiyorsan dizlerinle aletine vurmanın yeterli olduğunu duymuştu. Brina'nın dudakları keyifle kıvrıldı. Eğer o bölgeye ulaşabilirse elleri bağlıyken bile Connor'a zarar verebilirdi. Ellerini sabitledi ve Connor'ın kiltinin altındaki kabarıklığı hissetmeye çalıştı. Connor'ı bu kadar sahiplenmek, adını bu kadar kolay söyleyebilmek Brina'yı şaşırtmış hem de kızdırmıştı. Düşünmesi gereken başka sorunları vardı. Connor onu kaçırmıştı, bu adam tam bir barbardı. Connor'ın hakkında iyi düşüncelere sahip olamazdı. Ona bu kadar yakın otururken aldığı her nefeste Connor'ın kokusunu içine çekiyordu. Bu zamana kadar hissettiği hiçbir duyguya benzemiyordu bu. Ama hoşuna gitmişti. Böyle hissetmemesi gerektiğini biliyordu ama bu elinde olan bir şey değildi. Duygularını kontrol etmekte çok zorlanıyordu. Connor'ı tekrar kokladı. İçinde bir şeylerin kopup gittiğini hissedebiliyordu. Connor'ı tanımadan önceki hayatında kalbinin sesini hiç dinlemediğini fark etti. Çocukluğundan itibaren mantığının ona doğru yolu göstereceği söylenmişti. Oysa kalbi Connor'ı tanıdığından beri ona yol gösteren tek şey olmuştu. Brina'nın geleceği yıllar önce şekillenmişti. O, Tanrı'nın yolunda ilerleyen bir rahibe olarak yaşamını sürdürecekti. Bütün duygularını kalbine gömüp başka insanların iyiliği için yaşamalıydı. Ama şu anda yanğını Connor'ın omzuna yaslarken bütün bunlar Brina'ya anlamsız gelmeye başlamıştı. Connor'ın bu kadar yakınında olmaktan zevk alıyordu, tıpkı onu öperken zevk aldığı gibi.

Teni kim bilir ne kadar yumuşaktı...

Kiliseye yemin eden her kadının neden böyle çirkin elbise-leri giymesi gerektiğini şimdi daha iyi anlıyordu. Bir erkeğin kollarında olmak, onun sıcaklığını hissetmek Brina'nın hayal edemeyeceği şeylerdi. Bütün yaşamı boyunca üstündeki elbiseyi fark edenler ona dokunmaktan kaçınmışlardı; buna babası da dâhildi. Şimdi ise yünlü eteği baldırından yukarı sıyrılmış, dizine kadar uzanan çizmeleri uzun bacaklarını gecenin soğuşundan koruyordu. Botları soğuk İskoçya havasına uygun olarak yaptırılmıştı. Bu botları ona babası hediye etmişti. Hayatı boyunca alabileceği son hediye bu botlardı. Kilisede yaşamaya başlayan çoğu rahibe Tanrı'nın yolunda yürürken karşılaşacakları her türlü zorluk ile başa çıkabileceklerini göstermek için görevlerine ayakkabı giymeden devam ediyorlardı. Brina da Tanrı'nın huzurunda görevine başladıktan uzun bir süre sonra başrahibe olacaktı ama o zamana kadar önünde uzun bir yol vardı. Connor'la evli olmak belki de o kadar kötü bir şey olmayacaktı. Evli bir kadın olarak rahibe hayatında yaşayacağı zorlukların hiçbirini yaşamayacaktı. Ama Connor ile evlenmesinin önünde birçok engel vardı. Bu evliliği babasının onaylaması gerekiyordu. Bu evlilik için hayatındaki en önemli şeyi *onurunu* feda edemezdi. Onuru, sahip olduğu tek şeydi. Çoğu erkeğin düşündüğünün aksine kadınlar da verdikleri sözlere sadık kalmak için her şeyi yaparlardı. En azından Brina, bu kadınlardan olduğunu düşünüyordu. Kilisenin kadınlara verdiği değeri biliyordu. Kadınlar her zaman erkeklerden sonra gelirdi. Brina bunu gayet iyi biliyordu ama doğası gereği bu fikri bir türlü kabul edemiyordu. Babasının onayı olmadan Connor ile evlenmesi imkânsızdı. Ama Connor'm onu alıkoymasını engellemesinin de başka bir yolu yoktu. Gecenin karanlığında yol almaya devam ediyorlardı. Connor'ın bu bölgeyi çok iyi bildiği çok açıktı. Arkalarında onları takip eden kimse yoktu. Connor ve adamlarının baykuş çığlıkları gecenin sessizliğini delip geçti. Brina bir an bu çığlıklara eşlik edebileceğini düşündü ama daha sonra bileklerini bağlayan ipler Connor'ın onu zorla kacırdığı gerçeğini hatırlattı. Ayrıca Connor'ın onun bağırışın-

dan memnun olacağına dair şüpheleri de vardı.

Brina soğuktan donmak üzere olan yüzünü Connor'ın vücudunu kaplayan yünlü kumaşa gömdü, vücudunun geri kalan her yeri Connor'ın sıcaklığından nasibini almıştı. Bir erkeğin vücudunun bu kadar sıcak olabileceğini hiç tahmin etmemişti. At, toprağın üzerindeki çukurlarda tökezlerken bedenleri birbirine çarpmaya devam ediyordu. Brina'nın inandığı bütün gerçekler altüst olmuştu. Senelerce doğru ya da yanlış öğretilen bütün her şey artık birbiriyle çelişmeye başlamıştı. Connor Lindsey'e karşı kendini bu kadar savunmasız hissetmesi genç kadının gururunu incitiyordu. Brina, çocukluğundan beri ruhunun ve bedeninin İsa'ya ve Tanrı'ya hizmet etmek için masum kalmasının gerektiğine inanmıştı. Ama şimdi beyninin karanlık köşelerindeki fısıltılar bunun artık imkânsız olduğunu söylüyordu.

"Bırak beni Connor, bu her ikimizin ailesi içinde bir felaket olacak."

Connor, Brina'nın sözlerine hiçbir tepki vermemişti ama Brina'nın elleri Connor'ın vücudunun kasıldığını hissetti. Hava gittikçe soğuyordu, karanlık iyice bastırmıştı. Genç kadın nerede olduklarını bilmiyordu. Kısa bir süre sonra yılın ilk karı taneler halinde yağmaya başladı. Kış bu sene erken bastırmıştı. Hava sıcaklığı düşük olduğundan kar taneleri oldukları yerde kalıyor, erimiyorlardı. Kar yağışı saatler geçtikçe artmıştı. Toprağın üzerindeki ayak izleri hemen kayboluyordu. Artık babasının izlerini takip edip Brina'yı geri alması imkânsızdı. Son şansı da Brina'nın ellerinden kayıp gitmişti. Sonunda umutsuzluk genç kadının her yerini sarmıştı. Brina kendine olan güvenini kaybetmişti. Ümitsizlik içinde geleceğin ona ne getireceğini beklemeye başladı.

Bölüm 3

Şafak sökmek üzereydi. Hava kapalı ve iç karartıcıydı. Atların dinlenmesi için ormanın içinde bir yerde durdular. Hava buz gibiydi. Brina soğuktan donan parmaklarını nefesiyle ısıtmaya çalışıyordu. Bileklerindeki ipler parmaklarını soğuktan korumasını engellemişti ve canı çok yanıyordu. Üzerindeki yün pelerin yağın kar yüzünden sıırsıklam olmuş, gecenin ayazında genç kadının üzerinde kurumuştu. Brina'nın bütün vücudu soğuktan uyuşmuş haldeydi. Bacaklarındaki hissizlik yürümesine engel oluyordu. Aynı Brina gibi Connor ve adamları da hissizleşen bacaklarını ve bileklerini ovuyorlardı. Bir kısmı ise acıkan karınlarını doyurmak için hemen yanlarındaki yiyecek torbalarını çözmeye başlamışlardı. Durdukları yer göl kenarında bir yerdi. Herkes gibi atlar da çok yorulmuş, atların seyisleri onları beslemek için önce hayvanların susuzluklarını gidermelerini beklemişlerdi.

"Ellerinin bu kadar üşüyeceğini düşünememiştım Brina."

Brina ne olduğunu anlamadan Connor onun ellerini avuçlarının içine almıştı bile. Brina'yı şaşırtarak yeleğinin iç kısmından küçük bir bıçak çıkartıp ipleri kesti. İskoçyalı erkeklerin silahlara düşkün olduklarını biliyordu ama genç adamın bu kadar çok silahı yanında taşıması Brina'ya garip gelmişti. Bu aslında Connor'ın ne kadar zor bir hayat yaşadığını gösteriyordu. Her zaman tetikte olup arkasını kollamalıydı. Connor genç kadının bileklerindeki ipi tam ortadan kesti. Genç

kadının kolları uzun süredir aynı pozisyonda kaldığı için tutulmuştu. Connor ellerinin üzerinde kalan ipi almak için genç kadına doğru uzanırken Brina kaçmak için bir adım geriledi.

“Bunu kendim yapabilirim.”

Genç kadın bileğinin üzerindeki ipleri çekerek aldı ve bileklerini ovuşturdu. Connor’ın tepkisini merak ediyordu. Tahmin ettiği gibi Connor kaşları çatık bir şekilde gözlerini ona dikmişti.

“Git ihtiyaçlarını gider ve sakın kaçmaya kalkma. Yemin ederim Brina, bu soğukta seni kovalamak zorunda kalırsam sonun hiç iyi olmaz. Seni yanımda götürmek için her şeyi yapacağımı biliyorsundur umarım.”

“Yaptıklarını Tanrı’nın onaylamadığını göreceksin.”

Connor tek kaşını havaya kaldırarak, “Yani bu soğuk havanın Tanrı’nın gazabı olduğuna inanıyorsun?” dedi. Brina ona cevap vermek yerine bileğindeki düğümlerden birini çözmeye başladı ama Connor çok sıkı bağlamıştı. Soğuktan hissizleşen parmaklarıyla bu düğümleri açmak imkânsızdı.

“Tanrı memnun olmadığında insanları cezalandırdığı başka zamanlar da olmuştu. Bu mevsimde kar yağması normal değil.”

“Daha önce bu mevsimde kar yağışına şahit oldum, Brina,” dedi Connor. Kafasını yana doğru eğip Brina’ya baktı. “Bence Tanrı bu soğuk havalarda sıcacık yatağımızda olmanızı tembihliyordur bizlere.” Brina’nın gözlerinden âdeta ateş çıkıyordu, Connor gülümsedi.

“Ama sanırım seninle daha çok ilgilenmem gerekiyor. Parmaklarının donmasını istemem.” Brina’nın engellemesine fırsat vermeden parmaklarını birbirine kenetledi.

“Brina, sadece ellerin donmasın diye sana dokunuyorum. Başka bir amacım yok. Bu yüzden rahat dur, kendini sakatlayacaksın.”

Genç kadın Connor’m bu kadar rahat olmasına inanamıyordu. Duyduğu sözler karşısında Brina’nın ağzı açık kalmıştı.

“Siz inanılmaz birisiniz lordum. Kilisedeki hayatımı zora

sokacak hiçbir şey yapmadım bu zamana kadar ve yapmayacağım da. Hiçbir erkek bana dokunamaz. Sizin topraklarınızda işler nasıl ilerliyor bilmiyorum ama gözümü açtığım andan itibaren Tanrı'ya hizmet etmek için yetiştirildim. Bu yaptığın delilik. Senin beklentilerin, benim yaşam amacım çok farklı. Ben bir rahibe olarak büyütüldüm, başka hiçbir şey bilmiyorum.”

Connor sinirlenmişti ama Brina, sözlerine mi yoksa ses tonuna mı kızmıştı bilemiyordu. Birden yaptığının farkına vardı. Connor'ın adamlarının duyabileceği şekilde sesini yükseltmiş, adamlarının önünde onu azarlamıştı. Connor her ne kadar onu kaçırıp onurunu ayaklar altına alsada o Lindsey Klanı'nın lorduydu. Düşünceleri doğru olsa bile Connor aklına koyduğunu yapacaktı. Connor'ı kızdırmak aptalcaydı. Üzülen gene Brina olacaktı.

“Sanırım atladığın bir ayrıntı var Brina. Kiliseye yemin etmiş hiçbir kızın Lindsey lordu ile flört etmesine izin verilmez.” Connor'ın yüz ifadesi yumuşamıştı, parmağıyla Brina'nın yumuşak teninde daireler çiziyordu. “Seninle evlenmek tahminimden eğlenceli olacak, Brina.”

“Seninle evlenmeyeceğim!”

“Tartışma bitmiştir, Brina.”

Genç adamın Brina'nın bileklerini tutan elleri gerginleşmişti. Brina acıyla yüzünü buruşturdu. Connor'ın bıçağının soğuk dokunuşu bileğine değdiğinde Brina, onun ipin üzerindeki düğümleri kestiğini anladı. Düğümlerinden kurtulan ip Brina'nın ayaklarının dibine düşerken Connor, Brina'nın bileklerini tuttu. Connor'ın dokunuşu Brina'nın kolunu âdetâ hissizleştirmişti. Ondak kaçmanın bir faydası olmadığını biliyordu ve onun dokunuşlarını hissetmekten kendini alamıyordu. Kendi duygularını kontrol etmeliydi artık. Connor'ın elleri hâlâ Brina'nın üzerindeydi. Brina'nın, duygularını kontrol etmekte güçlük çektiğini biliyordu. Ona zaman vermek için durdu. Yıllarca aldığı eğitimin şu an hiçbir işe yaramadığını görmek Brina'yı harap etmişti. İçinde bulunduğu bu durumda nasıl davranması gerektiğini bilemiyordu.

O bir Chattan'dı. Her ne kadar ikinci sınıf vatandaş olarak kabul görse de İskoçya topraklarında doğmuştu. Yüzünü kaldırıp Connor'a baktı. "Tamam, ipleri kesmeyi bitirdikten sonra şu küçük kılıcı bana verebilirsin. Üzerimde kendimi korumak için hiç silah yok."

Connor, Brina'nın zekâsına hayran kalmıştı. "Seni silahsız bırakmak daha akıllıca olur, Brina. Az kalsın küçük bir taşla beni yaralıyordun."

Connor daha fazla konuşmadı. Brina'nın bileğini tuttu, bileğinin çevresindeki diğer düğümleri çözmeye koyuldu. Genç kadın Connor'ın ne kadar dikkatli olduğunu görebiliyordu. Bıçağı Brina'nın tenine değdirmemek için çaba sarfediyordu. Çok kısa zaman bile olsa Connor'a bu kadar yakın olmak Brina'ya bir asır gibi gelmişti. Genç adam nihayet işini bitirdiğinde Brina ellerini hızlıca çekti. Daha fazla Connor'a dokunursa kendini kaybetmekten korkuyordu.

Connor, Brina'nın bu hareketi karşısından güldü. Brina genç adamın gülümsemesine sadece kaş çatarak cevap vermeyi uygun görmüştü.

"Brina benimle anlaşmak için çaba göstersen bunların hiçbirine gerek kalmaz biliyorsun değil mi? Küçük bir çocukken zamanımı, benim Lindsey Klanı'nın varisi olmadığımı, sadece bir piç olduğumu söyleyen amcamın hakaretlerini işiterek geçirdim. Amcan adıma leke sürerken ben ahırda uyumak zorunda kalırdım."

"Neden sana piç diyorlardı?" Brina bir an için kendini Connor'a acırken buldu. Küçük bir çocuk için böyle şeyleri yaşamak hiç kolay değildi. Kendini bu küçük çocuğun yerine koyunca neler çektiğini anlayabiliyordu. Bu çok zalimceydi. Anne babasının hatasının bedelini küçük bir çocuğun ödemesi hiç adil değildi.

"Babam annemi kaçırmış. Annem de babasının onayı olmadan evlenmek istememiş."

Brina duydukları karşısında deliye döndü. "Kendi çocukların da bu durumda olacak farkındasın değil mi?"

Connor'ın dudakları gerildi. "Seninle çocuk yapmak be-

nim için zevktir, Brina.” Connor’ın onunla eğlendiği çok belliydi. Genç kadın eteklerini toplayıp Connor’a arkasını döndü. İhtiyaçlarını gidermek için ormanın derinliklerine doğru yürümeye başladı. Arkasına dönüp bakmamıştı ama Connor’ın onu izlediğini hissediyordu. Connor daha önce Brina gibi bir kadınla karşılaşmamıştı. Onun ahlaksız biri olduğunu bağırırken nasıl bir eğitim aldığı merak etmişti. Brina’yı kızdırdığının farkındaydı, onu kışkırtmak hoşuna gidiyordu. Brina’ya zorla bir şey yaptıramayacağını anlamıştı. Connor İskoçya diyarında herhangi biri Brina’na hakkında konuşursa Brina’nın ona cehennem azabı çektireceğini biliyordu. Brina sadece kendini Connor’dan nasıl koruyacağını bilmiyordu. Şimdilik ondan kaçmak tek yoldu. Rahibeler küfür etmezlerdi ama Brina’nın tek istediği bunu yapabilmektir.

* * *

Connor, Brina ağaçlıkların arasında kaybolana kadar onu izlemeye devam etti. Brina’nın ayak sesleri bir süre devam ettikten sonra sona erdi. Connor, Brina’nın kaçmadığına emin olmak istiyordu. Brina’nın sözleri hâlâ kulaklarında çınlıyordu. Dediklerinde haklıydı.

“Onu elinde tutmaya devam edecek misin?”

Shawe’nin sesi sinirli değildi ama memnuniyetsizliği açıkça belli oluyordu. Connor, Shawe’nin ne düşündüğünü biliyordu. Brina gibi kilise eğitimi alan ve rahibe olmak için yemin eden genç kızlar kiliseye aitlerdi. Brina, Connor’ın sınırlarını zorlamayı iyi biliyordu. Sıradan konuşmaları bile kısa bir sürede ateşli bir kavgaya dönüşebiliyordu.

“Neden böyle davrandığımı biliyorsun, Shawe.” Connor, Shawe’nin yüzüne bakmak için geri döndü. Adamlarıyla asla babasının yaptığı gibi sırtını dönüp konuşmazdı. Her bir adamının kendisi için önemli olduğunu belirtmek için onlarla konuşurken tek tek gözlerinin içine bakardı.

“Chattan Klanı ile uzlaşma sağlamalıyız. Deirdre ile evlenseydim doğacak olan çocuklarımın hayatları Melor’un

iftiraları ile cehenneme dönecekti. Çocuklarımın birer Lindsey olmadıklarını savunacak, kendi piçleri olduğunu iddia edecekti.”

Adamlarının bazıları Connor’a onay verdikleri gösterircesine başlarını salladılar.

“Deirdre’nin yaptıkları beni artık ilgilendirmez. Ama Lindsey Klanı’nın Birch Stone Kalesi’ni yönetecek, orada yaşayan halkın mutluluğunu düşünecek bir leydiye ihtiyacı var. Hayatı boyunca her an kaçabilecek olan bir kadınla evlenmem aptallık olur.”

Connor’ın son laflarını “çok az” adamı onayladı.

“Robert Chattan, kızlarından birini benimle evlendirmek için söz verdi. Ortanca kızı McLeod Klanı lordu ile evlendirilecek. McLeod ile aramı bozamam. Brina son çaremiz. Brina’yı geri götürürsek Chattan Klanı ile aramızdaki antlaşma bozulur, topraklarımız istilaya uğrar.”

Adamları, Connor’ın dedikleri ile ilgilenmiyorlardı. Bir ayı aşkın süredir Dierdre ve Melor hakkındaki söylentilerin doğru olup olmadığını öğrenmek için iz sürüyorlardı. Adamlarının çoğu evliydi. Connor’ın da klanlarına refah getirecek uygun biriyle evlenmesini istiyorlardı.

Bazı lordlar çeyizleri zengin olan Fransız ya da İngiliz kadınlarla evleniyorlardı. Ama İskoçya topraklarında işler böyle yürümüyordu. Güçlü bir klana bağlı olan bir kadın zengin bir çeyizi olandan daha değerliydi. Eğer bir Fransız kadın ile evlenirsen, getirdiği çeyizi harcayamadan muhtemelen Fransızların kuşatması sonucu ölürdün.

“Ya kiliseye ettiği yemin ne olacak?” Bunu soran Kurtus’tı. Yüzünün ifadesi, memnuniyetsizliğini belli ediyordu.

Connor sözlerine ciddiyetle devam etti. “Kilise Brina yerine Deirdre’yi alabilir. Kilisenin vereceği eğitime Brina’dan daha çok ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Ailenin büyük kızı olarak sahip olduğu çeyiz, kilise için yüklü bir bağış anlamına gelir. Brina, onurlu bir Chattan kadını. Eğer bana katılmıyorsanız Brina’yı kiliseye geri götüreceğim ancak o olmadan geri dönersek topraklarımız tehlike içinde olacak.”

Adamları için aileleri her şey demektir. Ailelerinin tehlike içinde olmaları, istedikleri en son şeydi. Connor'ın anlattıkları, fikirlerinin değişmesine sebep olmuştu. Diğer klanlar ile anlaşma yapmadan topraklarını korumalarına imkân yoktu. Adamları, ailelerinin hayatlarının tehlikeye girmesini istemiyorlardı. Bu yüzden Connor'ı desteklemekten başka seçenekleri yoktu. Her şey yoluna girecekti. Connor adamlarının itiraz etmeden atlarına binmelerini izledi. Brina'yı yanlarında tutacaklarına söz vermişlerdi. Üzerlerine düşeni yapacaklardı. Genç lord, adamlarının fikirlerine önem veriyordu. Connor, onların lideriydi ve bu klanı bildiği gibi yönetecekti. Kendi işini her zaman kendisi bitirirdi ve adamlarının fikirlerini özgürce söylemelerine itiraz etmezdi. Bu klanı adilce yönetiyordu. Aslında Connor gençliğinde evlenmeyi hiç düşünmemişti. Evlilik dışı bir ilişki sonucu dünyaya geldiği için tahtta o zamanlar hiçbir hakkının olmadığını düşünüyor-du. Amcasının Connor'ı öldürüp bütün klanı yönetmek gibi planları herkes tarafından biliniyordu. Sırf bu yüzden hiçbir aile, kızlarını genç adamla evlendirmek istemiyordu. Onunla evlenecek olan kadın Connor ile aynı kaderi paylaşacaktı. Ama kader Connor'ın lehine işlemişti. Şimdi artık evlenmesi şarttı. Yaptığı evlilik hem topraklarına barış getirecek hem de ona yasal bir varis vererek Connor'ın yerini sağlamlaştıracaktı.

Açgözlü amcasının zafer dolu günleri geride kalmıştı. Bütün bunlar genç adamın geçmişe dönmesine neden olmuştu. Geceler boyunca kaldığı zindanlarda yüzlerce gencin öldürüldüğünü görmüştü. Ancak kader bir şekilde genç adamın yüzüne gülmüştü. Sahip olduğu tek şey olan onuruna tutunup hayatta kalmıştı.

Kilise olanları duyduğunda bu durumdan memnun olmayacaktı. Ama Connor'ın topraklarının güvenliği için bunu yapması gerekiyordu. Annesi de kendi babasının onayı olmadığı için evlenmeyi reddetmiş ama bundan hiç utanmamıştı. Annesi bunun bedelini ödemiş ama sonunda çeyizini Lindsey Klanı için babasından alabilmişti. Lindsey Klanı'nda

çoğu insan, annesini utandırmak yerine ona sahip çıkmıştı. Kendi çocuklarının geleceği Robert Chattan'ın ne düşündüğünden daha önemliydi. Connor yaptığına doğru olduğuna emindi. Chattan lordunun, kızı Brina'nın geleceği için en iyisinin Connor ile evlenmesi olduğunu kabul edene kadar bekleyecekti.

* * *

Brina'nın mantığı kaçması gerektiğini söylüyordu.

Arkasına saklandığı kayalığın yanından ormana doğru giden ağaçlık yola baktı. Ağaçların göz yanılmasına sebep olduğunu Bran ile çıktıkları avlanma derslerinden biliyordu. İçindeki kaçma arzusunu bastıramıyordu. Kar tekrar yağmaya başlamıştı. Eğer şimdi kaçarsa onu bulmaları çok kolay olurdu çünkü Connor bulundukları çevreyi çok iyi tanıyordu. Kendini mantıklı düşünmeye zorladı. Eğer şimdi kaçmazsa da, bir daha şansı olamayabilirdi. Aklını kullanmalıydı. Connor aptal biri değildi. Onun elinden kaçmak için iyi bir plan yapmalıydı. Derin bir nefes aldı, sakinleşmeyi bekledi. Yapılacak en onurlu hareket kaçmaktır. Babası onun geleceği için en iyisine karar vermiş, onu kiliseye yollamıştı. Ayrıca erkekler güvenilmezdi, Deirdre'nin Melor ile yaşadıkları bunu açıkça gösteriyordu. Erkekler, kadınları sadece kendi emelleri için kullanıp sonra bir kenara atan adi yaratıklardı. Connor, Brina'ya niyetinin onunla evlenmek olduğunu söylemişti ama genç kadın Connor'ın sözüne güvenmenin ne kadar akıllıca olduğunu bilemiyordu. Connor onu kullanabilir, işi bittiğinde de babasının kalesine geri yollayabilirdi. Babasını, Deirdre gibi üzme istemiyordu. İskoç tarihi uzun yıllardır süren birçok kan davası ile doluydu.

Brina dudaklarını ısırды. İçinde bir şeylerin mantığıyla çeliştiğini hissediyordu. İçinde bir ses Connor'ın zannettiği kadar barbar olmadığını söylüyordu. Genç adam ona çok sabırlı davranmıştı. Connor'ın yerinde başka bir adam olsa Brina'nın asi tavırlarına kaba kuvvetle cevap vermeyi tercih

ederdi. Brina bir an Connor'ın adamlarının onun hakkında neler düşündüklerini merak etti. Kız kardeşi, lordları olan adamı utandırmıştı. Adamların çoğu intikam ateşi ile yanıyor olmalıydı.

Acaba bu yaşadıkları kaderinin bir oyunu muydu? Genç kadın bir kayanın üzerine usulca oturdu. Vücudunun her yeri ağrıyordu ama şu anda Brina için düşünmesi gereken daha önemli şeyler vardı. Genç kadının aklına Connor'a yumruk attığı zaman kendi elini yaralamayı başarması geldiğinde hafifçe gülümsedi. Connor, Brina'ya hiç karşılık vermemişti. Tamam, belki bu tamamen doğru değildi. Connor'ın elleriyle kalçalarına dokunduğu anı hatırladığında yanakları utançla kızardı.

"Burada böyle oturup babanın ve askerlerinin seni bulması için zaman mı kazanmaya çalışıyorsun?" Brina, Connor'ın sesini duyduğunda yerinden sıçradı. Onun geldiğini duymamıştı. Ancak genç kadın hemen kendini topladı. Connor'ın onu etkilediğini düşünmesini istemiyordu. Onun, eğlendiğini belirten bakışları, Brina'nın sinirini tepesine çıkardı.

"Bu söylediğin çok saçma. Bütün gece kar yağdı, izimizi bulmaları imkânsız..." Brina aklından geçenleri bu kadar açık sözlülükle söylediği için pişman oldu. Connor, onu kaçırmıştı. Eğer kaçmak istiyorsa bu kadar zeki olduğunu bilmek Connor'ın hoşuna gitmeyebilirdi. Gözlerini hemen Connor'dan kaçırdı. Neden bu daha önce aklına gelmemişti? Connor'ı cahil olduğuna inandırıp elinden kurtulabilirdi. Connor, onun çabuk ikna edilen bir tip olduğunu zannederse elinden kaçmak daha kolay olurdu.

"Kiliseye giden yolda olmadığın için mutsuz musun Brina?"

Brina duyduğu soru karşısında Connor'a sinirli bir şekilde baktı. "Tabii ki mutsuzum. Nasıl biri olduğumu düşünüyorsun sen? Eğer olanlara bu kadar kolay boyun eğeceğimi düşünüyorsan yanılıyorsun. Ben verdiğim sözleri tutmasını bilirim. Eğer böyle olmadığımı düşünüyorsan neden benimle

evlenmek istiyorsun?” Brina yine aynı hatayı yapmıştı. Zekice cevaplar vererek Connor’ı aptal olduğuna inandırması imkânsızdı. Connor aralarındaki mesafeyi iki adımla kapattı. Brina, teninin yanmaya başladığını hissediyordu. Bunun sebebi soğuk hava değildi. Sadece Connor’ın dokunuşları Brina’nın mantıklı düşünmesini engelliyordu.

“Sözlerin senin neden burada olduğunu açıklıyor zaten, Brina. Sen, onurlu olmanın insan hayatındaki en önemli şey olduğunu biliyorsun. Benim evleneceğim kadında aradığım tek şey bu.”

“Beni kaçırdın, Connor. Bu hiç de onurlu bir davranış değildi. Ben sadece Robert Chattan’ın kızı değilim aynı zamanda kiliseye yemin etmiş bir rahibe adayıyım.” Genç kadın Connor’ın ellerini vücudundan uzaklaştırmaya çalıştı. Konusmak için aklını toplamaya ihtiyacı vardı. “Biliyorum Deirdre, senin onuruna hakaret etti. Yaptıkları için ben de ona kızgıyım. Ama benim seninle evlenmemin doğru hiçbir tarafı yok.”

“Ben böyle düşünmüyorum. Bir adamın sözünü tutmasının yanlış bir tarafı yok ve eğer bu adam bir lord ise verdiği söz daha da önem kazanır. Baban bana bir söz verdi. Ben de onun sözüne sadık olacağını umuyorum.”

“Sana Deirdre’yi vaat etmişti.”

“Bana kızlarından biri ile evlenebileceğime dair söz verdi, Brina.”

“Bahsettiği kızının Deirdre olduğunu biliyoruz, Connor. Bunu herkes biliyor. Bu yüzden Melor kullanmak için onu seçti.” Connor, Brina’nın bu kadar yakınında durunca vereceği tepkiyi görmek için bir adım daha attı. Brina yerinden kımıldamamak için büyük çaba sarfediyordu. Eğer ondan çekindiğini belli ederse Connor’ın eline koz vermiş olurdu. Eğer Connor’dan bu kadar kolay etkilendiğini belli ederse Connor onu ikna etmek için başka yollar deneyebilirdi. Genç adam, Brina’nın etkilenmemiş görünmek için verdiği çabayı fark etmişti. Yavaşça gülümsedi. Birbirlerine çok yaklaşmışlardı. Brina, Connor’ın gözlerine bakmak için

başını yana eğmek zorunda kaldı.

“Brina, seni tanıdıktan sonra Melor’un seni baştan çıkarmasının imkânsız olduğunu anladım.” Brina sinir içinde Connor’a baktı. Connor ona pişkince gülümsedi.

“Hiçbir erkek beni baştan çıkarmaya cesaret edemez çünkü ben kiliseye yemin etmiş bir rahibeyim.” Genç kadın çok sinirlenmişti. Ellerini havada salladı. “Böyle bir şeyi düşüne-meyecek kadar kalın kafalısın.”

Sinirli hali Connor’ın hoşuna gidiyordu. Keyifle ona baktı.

“İşte sana söylemek istediğim tam da bu, Brina. Sen hem çok güzel ve akıllısın hem de onuruna sahip çıkan bir savaşçı gibi cesursun. Benimle konuşurken gözün hiçbir şeyi görmüyor, benden korkmuyorsun,” dedi Connor ciddileşerek. “Çünkü hayatın boyunca her şeyi açık yüreklilikle söylemeyi öğrenmişsin. Kimseyi kandırmak gibi bir çaban yok.”

Brina, Connor’ın hakkında söylediklerini duyunca şaşırdı. Bu kadar açıksözlü olarak onun saygısını kazanmıştı. Connor onu saygı duyacak kadar akıllı buluyorsa kaçmasına karşı aldığı tüm önlemleri daha da arttıracaktı. Ondan kaçması artık imkânsızdı.

“Bana bu kadar güveniyorsan neden kendi atıma binip buradan ayrılamıyorum? Gelecekte seni soğuk ve mutsuz bir evlilik bekliyor, seni şimdiden uyarıyorum. İyi bir eş olmayı öğrenmek için artık çok büyüğüm.”

Connor’ın gözlerinin içi parlıyordu ama sinirli değildi. Brina, Connor’ın bakışlarından ne hissettiğini anlayamadı. Bakışlarını Connor’ın üzerinden bir süre çekemedi. Sanki büyülenmiş gibiydi. İçinden bir ses buna bir son vermesini söylüyordu ama yapamıyordu.

“Bu göreceli bir durum, Brina. Ben böyle düşünmüyorum. Senin çok iyi bir öğrenci olacağına şüphem yok.” Duydukları karşısında Brina yüzüne ani bir sıcaklığın bastığını hissetti. Gözlerini Connor’dan kaçırdı, eğer ona bakmaya devam ederse kontrolünü kaybedebilirdi. “Sen meydan okumak için geçerli bir sebepsin, Brina.”

Brina, boynunun arkasında bir karıncalanma hissetti. Başını kaldırdığında Connor'ın tam önünde durduğunu gördü. Sıcak ve güvenli elleri Brina'nın küçük yüzünü ellerinin arasına almıştı. Yumuşak dokunuşlarla genç kadının yanaklarını okşuyordu. Brina, Connor'ın ellerinin, kalçalarının üzerinde dolaştığını hissedince yerinde zıpladı. Genç adam, Brina'nın hareket etmesini engellemek için onu kollarının arasına alıp genç kadının yüzünü okşamaya devam etti. O kadar yavaş hareket ediyordu ki Brina bunun bir rüya olabileceğini düşündü.

"Benden hoşlanmadığını söylüyorsun ama sana ne zaman dokunsam titriyorsun, Brina. Bu inkâr edilebilecek bir şey değil. Bu senelerdir içinde tuttuğun kadını ortaya çıkarman için bir fırsat. Sana söz veriyorum, evliliğimizin her anından zevk alacaksın."

Brina, tutkuyla titredi. Connor'ın parmaklarının dokunduğu her yer yanıyordu. Connor parmaklarıyla Brina'nın yüzünü keşfe çıkmıştı. Brina'nın dudaklarına geldiğinde durdu. Brina, dudaklarına dokunulduğunda bu kadar etkilenebileceğini tahmin dahi edemiyordu.

"Geçici zevkler uğruna babamın sözüne ihanet edemem."

Connor'ın kalçalarında duran elini itirmek istese de beceremedi. Genç adam yerinden kıpırdamamıştı bile. Brina'nın kaçmasını engellemek için kalçalarının üzerindeki parmaklarının tutuşunu sıkılaştırdı. Brina'nın vücuduna tüm ağırlığıyla yaslandı. Brina'nın göğüsleri Connor'ın ağırlığı altında ezilmişti. Connor'm elleri artık Brina'nın dudaklarının üzerinde değildi. Brina, Connor'ın kokusunu ve nefes aldığında sarsılan göğsünü hissedebiliyordu. Brina'nın eteklerinin ucundaki ipler ayağına dolanmıştı. Vücutları âdeta tek bir beden halini almıştı.

"Bu konuyu tartışmaktan uzlaşacak bir yol bulamadık, Brina."

"Evet, seninle aynı fikirdeyim."

Connor'ın elleri tekrar genç kadının yüzünde gezinmeye başladı.

“Ah, demek ki bir konuda aynı fikirde olabiliyoruz. Bunu duyduğuma sevindim.”

Connor’ın elleri aşağılara doğru kaymış, Brina’nın ense-sinde daireler çiziyordu. Connor genç kadının üzerine doğru eğildi, nefesini dudaklarında hissedebiliyordu. Kendini geri-ye doğru çekmeye çalışsa da Connor buna izin vermedi.

“Belki seni ikna etmenin farklı yolları vardır, Brina.”

Connor yumuşak bir şekilde yüzünü öpmeye başladı. Dudaklarını teninde hissetmek Brina’yı bilmediği duygulara sürükledi. Dudaklarından zevkli bir iniltinin çıkmasını engelleyemedi.

“Ah! Demek daha fazlasını istiyorsun...”

Connor genç kadının kafasını karıştırmıştı, bir şey düşü-necek halde değildi. Connor başını eğerek dudaklarına yö-neldi. Dudakları birbirine değince Brina ruhunun parçalandı-ğını hissetti. Bütün vücudu sarsıldı. Bütün gücüyle Connor’ı üzerinden itmeye çalıştı.

“Kimse beni öpemez, Connor Lindsey.” Brina kendine gelmek için Connor’dan uzak durması gerektiğini biliyordu. Bu yaptığı için Connor’a vurmak istedi.

“Artık bazı şeylerin değişmesi gerekli, Brina.”

Brina’nın aksine Connor’ın sesi sakın ve dengeliydi. Bri-na’ya doğru tekrar eğildi ve onu yanağından öptü.

“Öpücüklerimden hoşlandığını biliyorum ve Tanrı şahi-dim olsun ki ben de hoşlandım. Dudaklarının tadı bal gibi.”

Brina titredi. Connor’ın ses tonundaki kararlılık âdeta ru-hunu okşuyordu.

“Ama... Ama... Bu ölümcül bir günah.” Connor ellerini tutuşunu daha sıkılaştırarak Brina’yı kendine doğru çekti. Dudakları bir kez daha buluştu. Brina, Connor’ın onu öp-medenden önce duraksadığını, kendini kontrol etmeye çalıştığını anlamıştı.

“Brina Chattan, onurumun üzerine yemin ederim seninle evleneceğim. Yaptığımız bu evlilikten utanç değil, gurur du-yacaksın.” Brina’yı tekrar öptü. Öpücüğü tutku doluydu ama uzun sürmedi. Brina, Connor’ın kendini kontrol etmek için

büyük bir çaba sarf ettiğini biliyordu. Connor'ın bu kadar anlayışlı olması, genç adama karşı ördüğü duvarları yıkmaya sebep oldu. Savaşı kaybetmişti. Dudaklarını, Connor'ın hareketlerini taklit ederek oynattı.

"İşte bu Brina..."

Connor'ın tutuşunda bir şeyler değişmişti. Artık onu sıkıca tutmuyor, okşuyordu.

Brina öpüşmekten hoşlanmıştı. Connor'ın dudaklarına dokunmak, onu öpmek bedeninin garip bir hazla dolmasına sebep olmuştu. Ne yaptığını bilmeden duygularıyla hareket ediyordu. Birileri ona nasıl öpüşmesi gerektiğini öğretmiş olsaydı bile öğretilenleri şu anda hatırlaması olanaksızdı. Bütün vücudu uyuşmuştu, düşünemiyordu bile. Öyle bir ruh hali içindeydi ki sadece Connor'ın öpücüklerini hissediyor ve karşılık veriyordu. Connor tüm vücuduyla onu sarıyor, Brina'nın vücudu Connor'ın vücudunun altında eriyordu. Genç kadın duyduğu zevki haykırarak istiyordu. Zevkten sertleşen göğüs uçları Connor vücuduyla üzerine baskı yaptıkça sızlıyordu. Öpüşmeleri masum olmaktan çıkmıştı. Connor tutuşunu sıkılaştırarak Brina'yı şehvetle öpmeye devam etti. Dilinin ucuyla Brina'nın dudaklarının tadına baktı. Brina, Connor'ın bu hareketi karşısında irkilse de zevk hemen onu ele geçirmişti. Connor'a daha yakın olmak istiyordu, dudaklarını onun gibi hareket ettirmeye çabaladı. İçindeki heyecan gitgide büyüyor, Connor'ın bir sonraki dokunuşunu merak ediyordu. Connor'ın bir şeyler mırıldandığını duydu. Sesi âdeta büyülenmiş gibiydi. Genç adamın sesi Brina'yı kendine getirmişti. Yaptıklarının yanlış olduğunu söyleyen bir ses zihninin içinde yankılandı.

"Connor, yeter..."

Connor'ı bütün gücüyle ittirerek elinden kurtulmayı denedi. Savunmasız yakalanan Connor Brina'yı elinden kaçırmıştı. Genç kadın kaçmak için başka şansı olmayacağını biliyordu, eteklerini topladı ve olanca gücüyle koşmaya başladı.

"Brina! Lanet olsun!"

Brina, Connor'ın ne diyeceğini duymak dahi istemiyordu.

Bir kelime bile duysa ona inanırdı çünkü. Arkasında saklandığı kayalığın yanından geçti. Adamların birkaç adım mesafesinde dinlenen atların olduğu yere doğru ilerledi. Kendi atını görünce mutluluktan ağlayacak gibi oldu. Genç bir asker atının dizginlerini elinde tutuyordu, Brina genç askerin elinden dizginleri aldı ve hemen parmaklarına doladı.

Aynı anda başka bir el gelip dizginleri Brina'nın elinden tutup çekti. Gelen tabii ki Connor'dı. Brina'yı atının yanında kollarıyla sıkıştırdı. Genç kadının vücudu korkudan gerilmişti. Connor'ın ne kadar iri olduğunu şimdi daha iyi görebiliyordu. Daha önce de Bran ya da babasının adamları ile vakit geçirmişti ama Connor farklıydı. Brina aklının karanlık köşelerindeki kötü anıların canlanmasına engel olamadı ama nedensiz bir şekilde Connor'ın onu koruyabileceğini düşündü.

"Sakinleş Brina..."

"Sakinim zaten. Sadece kendi atımı sürmek istiyorum." Connor derin bir nefes aldı. Parmakları Brina'nın kolunun üzerinde daireler çiziyordu.

"Kendi atını sürmene izin verirsem sana güvenebilir miyim?"

Brina hayatında hiç yalan söylememişti. Connor'ın gözlerinin içine bakarken bunu yapamazdı.

"Şey ben..."

"Ben de öyle düşünmüştüm, Brina."

Brina'nın ayaklarını yerden kesip onu omzunun üzerine attı. Eteğinin ucundaki ipler ayağına dolanmış, saç örgüsü ise boynunu acıtmaya başlamıştı. Ama Brina'yı asıl şaşırtan Connor'ın homurdanmasından duyduğu zevkti. Çevreleri, lordlarının Brina ile aralarında geçenleri keyifle izleyen adamlarla doluydu. Connor vakit kaybetmeden Brina'yı atının sırtına bindirdi.

"Bu geceyi kendi yatağımda geçirmek istiyorum, anladınız mı beni?"

Connor'ın adamları da lordları ile aynı fikirdelerdi. Brina, atın üzerine atılmış bir yük gibi duruyordu. Yüzü atın yele-

nin içine gömülüydü ve örgüsü neredeyse yola sürünüyordu. Brina ata öyle sıkı tutunmuştu ki elleri ağrımaya başlamıştı. Connor ayağının ucuyla atını hafifçe dürttü. Connor'ın dediklerini anlamış gibi hızlıca yola koyulmuştu. Brina'nın duruşu çok rahatsızdı. Bütün ruhuyla lanet okuyabilmeyi diledi. Genç kızlığı boyunca aldığı eğitim kutsal kitaplardan ibaretti ve kutsal kitapta nasıl lanet edeceğini söyleyen bir bölüm yoktu. Üzerine bu renksiz cübbeyi geçirdiği günden beri çevresindeki insanlar Brina'nın yanında konuşmalarına dikkat etmeye başlamıştı.

"Canavar!" Söylediği kelimenin Connor'ı anlatmaya yeteceğini hiç zannetmiyordu. Bu adam şeytandan daha kötüydü. Zalim ve barbardı. Connor için sonradan pişman olacağı şeyler söylemekten çekinmiyordu. Bu adam her şeyi hak ediyordu.

Ama dokunuşları ve öpücükleri hoşuna gitmişti.

Connor'ın güldüğünü duyduğunda genç kadının yanakları utançtan kızardı. Yol artık dikleşmeye başlamıştı, Brina dengede durmakta zorlanıyordu. Yüzüstü yolculuk etmesi imkânsızdı, midesi bulanmaya başlamıştı, kan beynine hücum ediyordu. Uykusuzluk Brina'yı iyice ele geçirmişti. Vücudunun her yeri ağrıyordu.

"Connor, lütfen beni kaldır." Brina'nın midesi, sesinin ne kadar umutsuz çıktığını umursamayacak kadar bulanıyordu. Connor'm güçlü kolları Brina'yı belinden tutup duruşunu düzeltti. Rüzgârın ve atın süratinden dolayı havada uçuşan eteği ve pelerini bile Brina'nın rahatlamasına engel olamamıştı. Connor atını yavaşlatmadan yola devam ederken Brina eteğini ve pelerini düzeltmeye çalıştı. Brina'nın yüzü ileriye doğru dönüktü. kabul etmek istemese de yüzünü Connor'ın sırtına yaslamaya çok ihtiyacı vardı. Connor, Brina'ya elbisesini kolayca düzeltmesi için zaman tanıdı. Güçlü kollarıyla Brina'yı sararken diğer yandan atın dizginlerini sıkıca tutuyordu. Yoldaki çukurların yarattığı sarsıntıyla genç kadının sırtı Connor'ın göğsüne çarptı.

"Düzgün davranacak mısın artık?" Connor, Brina'nın

kulağına eğilerek fısıldadı. Genç adamın nefesini bu kadar yakınında hissetmek Brina'nın ürpermesine neden oldu. Bir anda Connor'ın onu öptüğü anlar gözünün önünde belirdi.

"Asla senin istediğin gibi davranmayacağım, Connor Lindsey. Sen benim ne babamsın ne de kocam."

Connor, Brina'nın zekice cevabının karşısında keyiflenmişti. Brina ise Connor'a dirsek atmak arzusuyla tutuşuyordu.

"Ama bu kocan olmamdan hoşlanmayacağın anlamına gelmiyor, Brina."

Brina bir anda Connor ile içinde bulundukları durumun ne kadar yanlış olduğunun farkına vardı, böyle bir durumda olacağını hayal dahi edemezdi. Kız kardeşlerinin arasında en erkeksi olan Brina'ydı. Kız kardeşleri rahatına düşkün, hareketlerinin sonuçlarını düşünmeyen insanlardı. Ama Brina her ikisinden de farklıydı.

"Neden bu kadar tepkilisin Brina? Hayatın zevklerini tatmalısın. Biraz önce sana nasıl öpüşüleceğini öğretirken bundan keyif aldığımı biliyorum."

"Hayır, bundan zevk al..." Brina cümlesini tamamlayamadı. Öpüşmekten zevk almıştı ve nasıl yalan söylemesi gerektiğini bilmiyordu."

"Ve bu daha başlangıç, Brina. Birbirimizden öğreneceğimiz daha çok şey var."

Connor'm ahlaksız planları Brina'yı sinirlendirmeye yetmişti. Kendini daha fazla tutamadan Connor'ın karnına dirseğiyle vurdu. Connor artık öfkelenmeye başlamıştı. Brina'yı saran kolunun tutuşunu sıkılaştırdı. Genç adamın tutuşu o kadar sertti ki Brina bir an nefes alamadı.

"Benimle oyun oynama, Connor." Brina'nın sesi uykusunu alamayınca huysuzlaşan bir çocuk gibi çıkmıştı.

"Neden bunu yapayım Brina? Birbirimizden etkilendiğimiz çok açık. Bunu inkâr edemezsin. Bir dahaki sefere seni kollarıma aldığım zaman beni nasıl öpeceğini sana öğreteceğim."

Connor'ın küstahlığı Brina'yı çıldırtıyordu. "Beni aşağı-

lamaktan zevk mi alıyorsun, Connor Lindsey? Bütün bunların sebebi bu mu? Ailemden intikamını beni aşağılayarak mı almaya karar verdin?" Connor gülümsemesi yüzünden silindi, bir süre Brina'ya cevap vermedi.

"Seni öpmemden keyif almanın utanılacak bir tarafı yok, Brina. Bu bir kadın ve erkek arasında olması gereken doğal bir şey."

Sıcak ve güçlü elleri Brina'nın omuzlarından kollarına doğru gezinmeye başladı. Connor'm dokunuşları Brina'nın tenini âdeta yakıyordu.

"Bir rahibe için doğal bir şey değil bu."

Connor'ın vücudu gerildi. Derin bir nefes aldı. Brina sözlerinin Connor'ı bu kadar etkilediğini görünce şaşırdı. Fiziksel olarak Brina'dan daha güçlü olması, Brina'dan etkilenmesine engel değildi. Brina Connor'ı etkiliyordu, bu yadsınamaz bir gerçektir.

"Sen, İsa'nın gelini olmayacaksın, Brina. Sana karşı zalimce davranmak istemiyorum ama seni bir daha uyarmayacağım. Verdiğim söz benim şerefimdir. Lindsey Klanı'nın babanın klanı ile antlaşmaya varması şart ve kız kardeşlerinin arasında buna en uygun olan aday sensin. Seninle evlenirsem doğacak olan çocuklarım gereksiz dedikodular yüzünden acı çekmeyecek."

"Ama..." Connor Brina'nın daha fazla konuşmasını engellemek için eliyle ağzını kapattı, kafasını göğsüne bastırdı. Brina, Connor'ın bu hareketi karşısında şaşkınlığını gizleyemedi.

"Benimle artık tartışmanı istemiyorum, Brina. Gittiğimiz toprakların lordu benim, ağzımdan çıkan her kelime emir olarak kabul edilir. Eğer benimle kavga etmek istiyorsan bunu kapalı kapılar ardında yapmanı tavsiye ederim. Adamlarımın önünde otoritemi sorgulatmam. Emirlerim sorgulanamaz, aynı Chattan topraklarında babanınkinin sorgulanmadığı gibi." Brina, Connor'a itiraz etmeye çalıştı ancak Connor eliyle Brina'nın ağzını hâlâ kapalı tutuyordu.

"Bir kelime daha söyle, Brina; bir kelime daha. Şu an

burada aklına gelebilecek en yakın yere götürüp seni öpücüklerimle ne kadar kolay ikna edebileceğimi göstermekten mutluluk duyarım. İnan bunu yaparım.” Brina nefesini tuttu. Yanakları utançtan kızarmıştı, Connor’ın söylediğinin hoşuna gitmesi utanmasına neden olmuştu. Dudaklarının Connor’inkilerle buluşacağı anı düşününce zevkten ürperdi.

“Ve eğer dediğimi yaparsam bu gece Birch Stone’a ulaşmamız zaman alabilir. Narin bedeninin üşmesini istemem, sana söz verdiğim gibi eve ulaşamazsak seni bedenimle ısıtmak zorunda kalabilirim. Ve bunu mutlulukla yaparım.” Genç adam daha sonra Brina’nın narin boynuna küçük bir öpücük kondurdu. Connor’ın dudaklarını teninden hissedince Brina ürperdi. Genç adamın elleri dudaklarından çenesine doğru ilerledi.

“İtiraf etmek gerekirse bu fikir hoşuma gitmedi değil. Ama adamlarım karılarından bir gece daha ayrı kalmak istemeyeceklerdir. Zamanımızı buna harcarsam Lindsey topraklarına varmamız uzun sürer.”

Connor, Brina’nın yüzünü kendine doğru çevirdiğinde gözleri buluştu. Genç adamın gözlerindeki arzu pırıltılarını fark ettiğinde Brina’nın nefesi kesildi. Connor’ın gözlerinde arzudan daha fazlası vardı. Onun gözlerinde verdiği sözü tutmak için elinden geleni yapacak olan bir adamın kararlılığı vardı. Brina, Connor’ın kararlı bakışlarından etkilenmişti. Connor’ın kendi içinde verdiği savaşın farkındaydı. Ona zorla sahip olmayacağını biliyordu.

Genç adam hakkında hissettikleri ne kadar utanç verici olsa da Brina, Connor’ın ona duyduğu saygıdan dolayı düşüncelerini gurur verici bulmuştu.

“Evine ulaşmayı bu kadar çok istiyorsan bırak kendi atımı süreyim, böylece daha hızlı yol alabiliriz.” Connor’a bu kadar yakın olmak Brina’nın aklının karışmasına sebep oluyordu. Bulunduğu durumdan ne kadar kolay kurtulursa Brina için o kadar iyi olurdu.

“Kendi atını sürmene bir şartla izin veririm. Senin peşi-

ne düşmeyeceksem atını kendin kullanabilirsin ve gerçekten kaçmayı denersen elimden kurtulamazsın.”

“Bana karşı anlayışlı olacağını söylemiştin.” Çoğu erkek bir kadına zorla sahip olmayı zalimce bulmazken kadınlar bu konuda daha hassastı. Bazı barbar erkekler kadınların kaba kuvvetten hoşlandığını iddia ediyorlardı. Brina korkmaya başlamıştı. Connor’ın duygularını anlamasını istemiyordu, yüzünü diğer tarafa çevirdi. Connor, genç kadının korkularını fark etmişti. Narin yüzünü ellerinin arasına alıp onu kendine doğru çekti.

“Sana asla zorla sahip olmayacağım, Brina.”

“Öyle mi? Babanda annene böyle zorla sahip olup seni dünyaya getirmemiş miydi?”

Connor sabırsızca homurdandı. “Hayır, böyle bir şey olmadı.”

“Peki, annen neden babanla evlenmek istemedi?”

Brina, Connor’ın sorusuna gülümseyerek cevap vermesini beklemiyordu. Çoğu erkeği sinirlendirecek sözleriyle Connor’ı aşağılamış, emirlerine boyun eğmeyi reddetmişti.

“Babam ve annem birbirlerine âşıktı Brina ve birbirleri için her şeyi yaparlardı. Annem çeyizinden vazgeçmek istemedi çünkü babamın ve insanların buna ihtiyacı vardı. Kilise günahsız bir çocuğun acı çekmesini istemediği için annemin babasını ikna etmeye çalıştı, sonunda büyükbabam bu evliliğe onay verdi.”

“Babamın fikrinin değişeceğini sanıyorsan yanılıyorsun, Connor. Bunu göreceğiz.”

“Benim de fikrim değişmeyecek Brina. Sen de bunu göreceksin.”

* * *

Brina’nın dudakları sinirden bembeyaz olurken Connor da sinirlerine hâkim olmaya çalışıyordu. Brina’yı atından indirip onu öpücüklere boğmamak için kendini zor tutuyordu ama kaybedecek zamanı kalmamıştı artık; bu geceyi evinde

geçirecekti. Brina'nın ona güvenmediğini gözlerinden okuyabiliyordu. İçinde bulundukları bu durum Brina'nın korkularını haklı çıkartıyor olabilirdi ama Connor'a güvenmemesi onu çılgına çeviriyordu. Dokunuşlarından etkilendiğini biliyordu, onu her öptüğünde Brina'nın eridiğini hissedebiliyordu. Brina'ya evliliklerinin güzel geçeceğini göstermek için sabırsızlanıyordu.

"Bana güvenebileceğini öğrenene kadar bekleyeceğim." Genç kadın Connor'a güvenip güvenmeme konusunda kararsızdı. Yüzünü ufka çevirmeden önce Connor'a son kez baktı.

Teninden yükselen kendine has çiçeksi kokusu Connor'ı cezbediyordu. Connor, kadınların inanılmaz yaratıklar olduğunu düşünüyordu. Baştan aşağı erkekleri cezbetmek için yaratılmışlardı. Bazı erkeklerin kadınlara nasıl davranacaklarını bilmediklerine şahit olmuştu. Neyse ki Connor, onlardan biri olmamıştı. Bunun bir tek sebebi vardı. O da yaşlı Sawson'dı.

Aklıma yaşlı Sawson gelince Connor sırtıttı. Yaşlı adam gençliğinden beri ahırda çalışıyordu ve ev çalışanlarının terfi vakti geldiğinde evin hanımı tarafından göz ardı edilen taraf hep o oluyordu. Ancak bu, Sawson'm hayattan zevk almasını engellememişti. Çünkü Sawson'a göre gerçek mutluluk insanın kendi içindeydi. Connor'a kadınlarla ilgili tüm bildiklerini Sawson öğretmişti. Bu bilge adama göre bir adamın sevdiği kadına sahip olmadan önce onu baştan çıkarmak için zaman harcaması gerekliydi. Elleriyle kadını yavaş yavaş okşarken yumuşak bir öpücük genç bir kızın içindeki, hiçbir erkeğin karşı koyamayacağı türden ihtirasın tüm kapılarını açardı. Connor kendini Brina'dan aldığı öpücüğü hayal ederken buldu. Bu öpücüğü genç adamın aldığı bir gerçektir ama bir süre sonra genç kadın da ona tatlı bir şekilde karşılık vermişti. Bu hareket Connor'ı yüreklendirmişti.

Brina bir anda genç adamın İskoç eteğinin altından cinsel organının kıpırdandığını hissetti fakat dudaklarından kaçmasını istemediği gülümsemesini içinde tuttu.

Connor, müstakbel gelinine hükmetmenin daha iyi yolları

olduğunu biliyordu. Genç adam çok çabuk heveslendiğinin farkındaydı. Çünkü çok uzun süre birlikte tatmaları gereken zevklerin hiçbirini yapamayacakları kesindi. Gelininin keyfini çıkarması için uzun bir süre gerekliydi. Connor, yengesini hatırladı. Yengesi genç adama kilise tarafından kutsanmadan biriyle birlikte olmamasını söylemişti. Bu gerçekleşmeden hiçbir kadına sarılamayacaktı bile.

Connor, yengesi Mildred aklına gelince öfkelenmişti. Yengesi çok hırslı, kendini diğer Lindsey'lerden üstün gören ve bu konuda hiç taviz vermeyen, çok sıkıcı bir kadındı. Yengesi Mildred amcasının toprak sahibi olduğu ve karısına canı ne isterse yapma özgürlüğünü verdiği yılların keyfini çıkarmıştı. Connor sık sık yengesinin onu neden öldürmediğini merak ederdi. Çünkü yengesinin, Connor'ın, amcasından önce mezara gitmesini istediği çok açıktı.

Mildred, Vanora'ya Connor'a ettiğinden daha çok eziyet etmişti aslında. Kız kardeşini kalede tutmuş, böylece eğitimi ve hareketlerini sürekli gözetim altına alabilmişti. Küçük kız çok fazla ezilmiş ve her şeye itiraz etmeden itaat etmesi aşılarmıştı. Böylece Mildred, kendi planlarına göre genç kızın kocasını seçebilecek ve Lindsey topraklarının kontrolünü elinde bulundurabilecekti.

Fakat yaşlı kadının planları yürümedi. Yaşlı kadın planlarını gerçekleştiremeden ölmüştü. Connor yengesinin ölümünden dolayı hiç acı çekmediğini hatırladı. Genç adamın gözünde yengesinin kılıçtan geçirilmesi hak ettiğinden daha iyi bir son olabilirdi. Zalimce onu ahıra gönderdiği zamanlar aklına gelince gülümsedi. Böylece Douglas'ların baskınından kurtulma fırsatını bulmuştu. Douglas'larm amacı kız kardeşini kaçırmak ve dedelerinin soyundan gelen son kişiyi de öldürerek Lindsey topraklarının hâkimiyetini ele geçirmektir. Douglas'lar Connor'ın amcasını ve yengesini kılıçtan geçirerek beraberlerinde Vanora'yı da alarak kaleyi terk ettiklerinde Connor, ahırda güven içinde uyuyordu. Vanora daha evlenip doğum yapabilecek yaşta olmasa da Douglas'lar kız kardeşi sayesinde mirasa konmayı planla-

mışlardı. İleride doğacak çocuklar Douglas'ların çıkarlarına sadık olacaktı.

Douglas'ların kafalarındaki zeki plan Connor'ın varlığıyla bozulmuştu. Bir piç olarak dünyaya gelse bile bir önceki lordun öz oğlu olması genç adamı Lindsey topraklarının lordu yapardı. Bunu kanıtlamak yıllar sürse de diğer lordlar bu meselede Connor'ı desteklemişlerdi. Connor bu karar için diğer lordlara minnettardı. McLeren, Cameron ve McLeod Klanları Douglas'ların, Lindsey topraklarını kendi topraklarına katmalarına izin vermemiş ve toprakların Connor'ın hakkı olduğu kanısına varmışlardı.

Senelerdir yaşamaya zorlandığı ahırdan çıkıp Birch Stone'un lordu olarak yaşamak kaderin büyük bir cilvesiydi.

Brina soğuktan ürperdi. Connor genç kadını soğuktan korumak için vücutlarının arasında duran başlığını kaldırarak Brina'nın başını örttü. Connor'ın dokunuşları tekrar başladığında Brina bu sefer daha rahattı ancak genç kadın elinde olmadan titriyordu. Connor, Brina'nın titremesini hissetti. Genç adam gövdesiyle Brina'yı ısıtmak için ona doğru eğildi.

Kaderin değişiyor, küçük Brina... Benimki gibi keskin bir şekilde...

Brina hayatı boyunca hazırlandığı gibi İsa'nın gelini olmayacaktı. Connor genç kadının yüzünü güldürecekti. Connor gelini için bir zamanlar yengesi Mildred'e ait olan yatak odasını hazırlatmıştı. Mutlaka çok güzel bir oda olmalıydı. Ancak genç adam bu ana kadar o odayı hep işe yaramaz olarak düşünmüştü. Şimdi oraya götürecek bir gelini vardı ve bu his Connor'ı mutlu ediyordu. Hem de fazlasıyla.

* * *

Brina hayatı boyunca bu kadar yorulduğunu hiç hatırlamıyordu. Soğuk hava artık gözlerini yakmaya başlamış, narın boynu yorgunluktan kafasını taşıyamayacak hale gelmişti. Dinlenmek için nerede duracaklarını bile merak edemeyecek kadar uykusu vardı.

“İşte burası, Brina... Birch Stone’a geldik.”

“Evde olmaktan menmun olmalısın.”

Brina o kadar yorgundu ki söylediklerinin anlamsız olduğuna bile dikkat etmemişti. Kaleden yükselen ışıklar çok da vetkâr gözüküyordu.

“Evet, mutluyum. Birch Stone Kalesi ihtişamlı bir kaledir. Yukarıdaki kulelerden engin denizleri kolayca görebilir, denizin kokusunu ciğerlerinde hissedebilirsin. Burası senin de evin olacak, bu yüzden çok şanslısın.”

Brina, Connor’ın sesindeki gururu hissedebiliyordu ama bundan rahatsız olmadı, Connor’ın gururu haklı bir gururdu. Sahip olduğu güce kendi başarıları sayesinde ulaşmış, açgözlü amcasının kötü planlarına alet olmamıştı. Brina gecenin karanlığından ihtişamla yükselen kaleye baktı. Kalenin ihtişamı Brina’nın içinin ürpermesine sebep oldu. Brina neden ürperdiğini anlayamadı, doğup büyüdüğü kale Birch Stone’a çok benziyordu.

Birch Stone’un beş adet kulesi vardı. Kulelerin önünde bir set duvar daha örülmüştü. Brina kalenin iki bölümden oluştuğunu fark etti. Üst kısım üç tane kuleden oluşuyor, aşağıda kalan kısım ise saldırılara karşı güçlendirilmiş duvarların ardında kalıyordu. En yukarıdaki kule heybetli görüntüsüyle Brina’nın kalbinin hızla çarpmasına neden oldu. Kulelerin iç kısımlarındaki yolları öğrenmesi lazımdı. Bu kaleden özgürlüğe giden bir yol muhakkak olmalıydı ve Brina ne pahasına olursa olsun bu yolu bulacaktı. Ancak İskoçya diyarını çevreleyen heybetli dağların arasında Birch Stone çok korunaklı gözüküyordu.

“Burada çok iyi karşılanacaksın. Brina; sana söz veriyorum.” Brina, Connor’ın sözleri karşısında hissettiği karamsarlıktan suçluluk duydu. Zorlu geçen bir yolculuğun ardından evine dönmenin mutluluğunu yaşayan Connor’a karşı hissettiği sadece nefretti. Yorgunluk bütün bedenini sarmış olsa, vücudundaki her bir kemik sızlasa da Brina kaçmak için son bir fırsat arıyordu.

“Bana bu kadar çok söz vermeni anlamıyorum. Connor

Lindsey. Sana neden güveneyim ki? Babam sözünü çiğneyip senin istediklerini yapmadan, verdiği sözlerin hiçbir anlamı olmayacak bunu biliyorsun. Bu yüzden verdiği bunca sözün hiçbir anlamı yok.”

Connor’ın sessizce küfür ettiğini duydu. “Rahibe olmayı bu kadar çok mu istiyorsun?”

“Çok kişisel bir soru bu. Bana böyle bir soru sormaya hakkın yok.”

“Hakkım yok mu? Senin kocan olacağım. Brina.” Sesindeki kararlılık çok açıktı. İstedikçe kadar inat et, Brina! Aramızdaki karşı konulamaz çekimi ve gün geçtikçe büyüyecek olan aşkımızı inkâr edemezsin.” Genç adam, Brina’yı baştan çıkarmaya çalışıyordu, sesi derin ve kararlıydı. Brina’nın bir yanı Connor’a inanmak istiyordu ancak babasına duyduğu bağlılık duygusu daha güçlüydü.

“Kilise İskoçya’ya düzeni getirdi. Bir rahibe olarak hayatımı sürdürmem gereken yeri yüzüstü bırakamam. İnsanların bana nasıl güvenmesini beklerim? Kilise ile aranı bozarsan savaş kaçınılmaz olur.”

“Benimle evlenirsen Chattan, Mcleod ve Lindsey Klanları arasında antlaşma sağlanacak. Bu üçlü ittifak Douglas’ların topraklarımıza saldırmadan önce bir defa daha düşünmesini sağlayacaktır.”

“Belki dediklerinde haklı olabilirsin ama İskoçya topraklarında kiliseden daha güçlü olan hiçbir klan yok, bu yüzden İskoçya’da tüm klanlar kiliseden korkuyor.”

Günün birinde Connor da yaşlanacaktı. Ona saygı duymayan biri tarafından tahtından indirilebilir, doğduğu topraklardan bir suçlu gibi kaçabilirdi. Brina ve kendi kanından olan varisleri, kalenin yüksek kulelerinden çukurlara atılabılırdi. Eğer Lindsey topraklarında barış sağlanamazsa iç savaş kaçınılmaz olurdu.

“Chattan Klanı’nda evlenebileceğim tek aday var. O da sensin Brina ve benimle evlenmen İskoçya’nın kaderini etkilemez.”

“Sözlerinle beni aşağılıyorsun.”

Connor derin bir nefes aldı. “Hayır, Brina. Seninle evleneceğim çünkü kız kardeşlerinin arasında en erdemli olan sensin. Benim için çok değerlisin, Brina. Senin yüzünden savaşımam gerekirse savaşıyorum.”

“Ben sadece Melor Douglas’la karşı kullandığın bir kolum.” Sözcükler Brina’nın ağzından istemsizce çıkmıştı. Bütün kalbi ümitsizlikle dolmuş, akli karışmaya başlamıştı. O kadar yorgundu ki bu düşünceleri kafasından atamıyordu.

Kalenin ana girişine ulaşmışlardı. Orta duvarın arkasında yakılan ateş kalenin girişinde etrafı ısıtıyordu. Kalenin duvarlarının üstünde komutanlarından emir bekleyen hazır okçular nişan almıştı. Gecenin bu karanlığında kaleye kimin geldiğini anlamak imkânsızdı. Ani bir saldırı karşısında hazırlıksız yakalanmak istemiyorlardı.

“Sadece bir konuda haklısın, Brina. İstediğim her şeyi elde ederim, tıpkı seni elde ettiğim gibi. Bu senin kiliseye karşı gelmeni gerektiriyorsa yapacak bir şey yok. Kiliseye karşı geleceksin ve ben de sahip olmam gereken Chattanooga gelini ile evleneceğim.” Sözlerinde ciddi olduğunu göstermek ister gibi Brina’yı sıkıca tutarak kendine doğru çekti. Kalenin kapısındaki muhafızlara kendini tanıtmak için atıyla ilerlemeye devam etti. Bir başka baykuş ötüşü ile kapıdaki muhafıza seslendi. Arkasında sıralanan askerleri, evlerine gitmek için sabırsızlanıyorlardı. Kulelerden Connor’a cevap olarak çalınan çanların sesi etrafı sardı. Çan sesi Connor’ın ve adamlarının dönüşünü bütün halka duyurmak için tüm şiddetiyle etrafa yayılıyordu. Kalenin girişindeki köprünün demirleri Brina’nın ayaklarının altındaki zeminin titremesine neden oldu. Kalın ve paslı zincirlerin sesleri rüzgâra karışıyor, korkutucu bir görüntü oluşturuyordu. Connor’ın güçlü kollarının arasında olmanın verdiği güvenle bekledi. Connor köprünün açılmasını bekleyemeyecek kadar sabırsızdı. Atının dizginlerini sıkıca kavrayarak atına doğru eğildi. Atı ile arasında sıkışan Brina’yı fazla ezmeden yarı açılmış kapıların arasından rüzgâr gibi geçti. Adamları coşkuyla Connor’ı selamlıyor, kalenin duvarları âdeta coşkuyla titriyordu.

Bu coşku Brina'yı umutsuzluğa sürüklüyordu. Çevresindeki Lindsey halkı, lordlarını coşkuyla selamlıyordu. Genç adam yanında getirdiği Brina'yı halkına gösterdi... Brina artık evine dönemezdi, bunu biliyordu. Connor'ın kollarının arasında hapsolmak, genç kadını hiç olmadığı kadar rahatsız etmişti. Panik her yerini sarmıştı, bir şeyler yapmalıydı. Nefes alamıyordu, bir şekilde Connor'ın kollarından kurtulmalıydı. Altındaki atın midesinden gelen sesler Brina için çok fazlaydı artık, atın üzerinde dengesini bulmakta zorlanıyordu. Connor, kulağına eğilerek memnuniyetsizliğini göstermek için homurdandı ve Brina'yı kendine doğru çekti. Brina, Connor'dan uzaklaşmak için çabalıyordu.

"Nefes alamıyorum, Connor."

Connor, kalenin içine açılan ikinci kapıdan tereddüt etmeden geçti. Dizginleri elinden bıraktı, Brina'yı engellemek için her iki koluyla sarıldı.

"Senin bağlamalıydım, Brina." Connor, Brina'yı sessizce uyarmıştı ama davranışlarından hoşlanmadığı açıktı. Brina, Connor'ın ne kadar sinirli olduğunu fark etmemişti, tek istediği Connor'dan uzaklaşmaktır.

"İpleri tercih ederdim!"

Connor'm atı kalenin ana girişinin önünde durdu. Connor sinirlerine hâkim olmaya çalışıyordu. Brina'nın sakinleşmeye ihtiyacı vardı.

"Neler saçmalıyorsun sen kadın! Seni bağladığım zaman ipler tenini keserek sana zarar verdi Bilerek neden sana zarar vermek isteyeyim ki?"

"İplerin etimi kesmesini, senin kollarının arasında hapis kalmaya tercih ederim, Lindsey!"

Brina söylediklerinden pişman değildi. Connor'ın adamlarından bir tanesi attan inmesine yardımcı olmak için onlara doğru yöneldi. Connor en sonunda Brina'nın üstünden ellerini çektiğinde Brina rahat bir nefes aldı. Atın üzerinden kendini kolayca yere bıraktı, ata eysersiz bindiği için yarımsız inebilmişti. Yere sert düşmemek için kendini atın üzerinden yavaşça yere bırakırken yaptığı hareketin hiç de akıllıca ol-

madığım çok geç fark etmişti. Eteği dizlerinin üzerine doğru sıyrılmış, bacaklarını kapatmaya çalışırken arkasında bekleyen atların sabırsızlanmasına neden olmuştu.

“Delirdin mi sen, Brina!” Connor atından sinirli bir şekilde inip Brina’nın kolunu sıkıca tuttu. Brina’nın itiraz etmesine fırsat vermeden onu kolundan tutup ana girişe doğru sürükledi. Brina memnuniyetsizliğini göstermek için homurdandı. Genç kadın korkularına esir olmak istemiyordu. Eğer kendini bırakırsa Connor’ın ayaklarına kapanıp özür dilemek zorunda kalabilirdi. Ya bu savaşı kazanacak ya da tüm benliğiyle Connor’a teslim olacaktı, başka ihtimal yoktu.

“Delirmek mi? Bunu bana sormaya nasıl cesaret edebilirsin? Burada deliren biri varsa o da sensin bayım. Beni kiliseden çaldın. Asıl...”

“Yeter Brina!” Connor elini daha fazla ses duymak istemediğini belirtir şekilde havaya kaldırdı, gür sesi kalenin iç duvarlarında yankılandı. Brina, Connor’m sinirlendiğinin farkında olsa da tedirginliğini belli etmemek için yerinden kıpırdamadı. Connor, Brina’nın cesareti karşısında şaşırmıştı. Kendinden emin bir şekilde kollarını önünde bağladı ve gözlerini Connor’a dikti.

“Hayır, yetmez!”

Connor’ın adamlarının onları dikkatle izlediğinin farkındaydı ama Brina’nın umrunda değildi. Connor’ı adamlarının önünde küçük düşürerek ona itaat etmeyeceğini göstermek istiyordu.

“Beni kiliseye geri gönder, Connor Lindsey çünkü sana asla itaat etmem.”

Daha önce hiç kimseyle, Connor’la konuştuğu gibi saygısızca konuşmamıştı. Ancak genç kadın çok yorgundu, dizleri sinirden titriyordu. Ayakta durmaya devam ederse bayılabilirdi. Connor sinirli bir şekilde güldü.

“Bunu ilerleyen günlerde göreceğiz, Brina.” Connor, Brina’nın tahmininden daha hızlı hareket etti. Her yer zifiri karanlıktı. Connor aralarındaki mesafeyi iki adımda geçmiş, Brina’yı belinden sıkıca tutmuştu. Connor’dan kurtulmak

için yerdeki çamurun içinde debelenmeye başladı ama Connor'ın sabrı tükenmek üzereydi. Brina'yı zorlanmadan tek eliyle havaya kaldırdı ve omzuna atıp yürümeye başladı. Brina daha önce Connor kadar güçlü bir erkekle karşılaşmamıştı.

"Burada bulunan bütün herkese iyi geceler diliyorum. Yeni gelinim evini görmek için sabırsızlanıyor!"

Adamları Connor'ın sözlerine coşkulu seslerle karşılık verdiler. Brina bir çuval gibi taşınarak aşağılandığına inanmıyordu. Ama Brina'nın pes etmeye niyeti yoktu. Elleriyle Connor'ın sırtına bastırıp doğrulmaya çalıştı. Brina'nın isyankâr hali karşısında Connor sadece gülümsedi, geride kalan birkaç asker lordlarını gülümseten şeyin ne olduğunu merak edip arkalarına döndüler. Brina'nın çırpınışlarını gören askerler kahkahalarla genç kadına gülmeye başladılar. Brina yüzünün utançtan kıpkırmızı olduğunu hissedebiliyordu. Genç kadın Connor'ın başlığında bulunan tüyleri gördüğünde aradığı fırsatı bulduğunu fark etti. Brina tüyleri eliyle başarıyla kavradı ve Connor'ın başından başlığı çıkartıp yere fırlattı. Connor, Brina'nın bu kadar kolay içeriye gireceğini düşünerek hata yapmıştı. Ancak genç kadın artık Connor'ın sabrını çok zorlamıştı. Brina'yı tutup havaya kaldırdı ve onu şiddetle sarstı. Brina, Connor'ın sabrını zorladığının farkındaydı, sinirlendirdiği adamın kendisini taş merdivenlere fırlatacağını sanarak korku içinde sindi.

"Bu rahibe giysilerinin altında vahşi bir kedi saklanıyor. Buna artık eminim, Brina. Seni uysallaştıracağım günü sabırsızlıkla bekliyorum."

Brina'yı tutuşunu sıkılaştırmıştı, düşmesini engellemek için kollarıyla onu sarıyordu.

"Seni baştan çıkarmak çok keyifli olacak."

"Bunu yapamayacaksın, Connor Lindsey!"

Kalenin içinde yer alan ikinci bölüme ait kulenin büyük kapılarının arasından geçtiler.

"Neyi yapamam Brina? Seni baştan mı çıkaramam yoksa bunu yaparken keyif mi alamam?" Connor'ın sesindeki keyif Brina'nın ona saldırması için iyi bir bahaneydi.

“Hiçbirini yapamayacaksın!”

Connor’ın botları kalenin zeminini titretirken Brina’nın asi tavırları kahkalarla gülmesine neden olmuştu.

“Ama seni baştan çıkaracağım, Brina. Bu fikre alışsan iyi edersin.” Kalenin heybetli kapılarının ardında telaşlı bir koşuşturma vardı. Connor nihayet Brina’yı yere indirdiğinde güçlü kollarıyla onu belinden tutmasaydı genç kadın ayakları yere değdiğinde dengesini sağlayamadan yere düşebilirdi. Dizleri yorgunluktan titriyordu. Connor’ın anlayışlı ve düşünceli olması hiçbir şeyi değiştirmezdi, kendine gelir gelmez, genç adama olan sinirini bir dirsek darbesiyle gösterdi.

“Beni rahat bırak!”

“Seni kendi haline bırakırsam neler yapabileceğini biliyorum, vahşi kedicik. Yaptıklarının cezasını çekeceksin.”

“Ama bu, kiliseye uygun değil...”

Arkalarındaki koridordan gelen bazı ayak sesleri Connor’ın yüz ifadesinin sertleşmesine neden oldu. Brina’nın kulağına eğilerek sertçe, “Gene bir konuda anlaşmazlığa düştük, Brina. Bir kadın ve erkeğin arasında doğal olan şeyleri yaşamamanın kiliseye aykırı bir tarafı yok. Ve bildiğin gibi yakında evli bir çift olacağız,” dedi.

Connor’ın kendinden emin sesi Brina’nın içini korkuyla doldurdu. Rahibelerin giydiği elbisesini örten pelerinin belindeki kemeri çözdü. “Bana bir bak, Connor Lindsey. Ben evlenemem. Bu, kiliseye karşı gelmek demektir.” Connor Brina’ya doğru yavaşça eğilip pelerinin biçimsiz duruşunu engellemek için tutturulmuş kemeri eline doladı.

“Sana baktığımda gördüğüm tek şey bu pelerini bir daha giymene gerek olmayacağı gerçeği, Brina.” Brina’nın üzerindeki pelerinin kemerini tamamen çözdü ve rahibe elbisesinin üzerinden çekip aldı. Connor elindeki pelerini zafer kazanmış gibi havaya kaldırdı. Brina hem utanmış hem de çok sinirlenmişti. Üzerindeki incecik elbise ile kulenin girişinde, gözlerinden ateşler saçarak kollarını bağlamış Connor’a bakıyordu.

“Elbiselerimi çıkarman hiçbir şeyi değiştirmez.”

“Bu çirkin elbiseler üzerinde kalsa da hiçbir şey değişmeyecek, Brina. Ben seçimimi yaptım ve şu an buradasın.” Ana girişin ortasındaki ateşe döndü ve elbiseyi ateşin içine fırlattı. Brina Connor’ın ne yapacağını tahmin etmişti, pelerini yakalamak için öne doğru koşmaya hazırlanırken Connor’ın kolunu tuttuğunu fark etti. Connor’ın dokunduğu yer pelerini yakıp kavuran ateş gibi Brina’nın tenini de yakıyordu. Ocağın içinde yanan harlı ateş pelerini kısa sürede kül haline getirmişti. Brina geçmişinin küller arasında yavaşça kaybolduğunu hissetti.

“Artık kiliseye geri dönmek gibi bir şansın yok. Brina. Sen benim gelinim olacaksın.” Brina, Connor’ın yüzüne baktığında Connor’ın ne hissettiğini anlamak için kendisini izlediğini gördü.

“Pelerinimi yakman babama verdiğim sözü değiştirmez, Lindsey.” Connor’ın çenesindeki birkaç kas atmaya başlamıştı.

“Senin de bu evlilikten benim kadar zevk almanı istiyorum, Brina. Mutlu ve sevgi dolu bir evliliğimiz olacak, sana söz veriyorum. Bu evliliği benimle birlikte yürütecek olan sensin Brina. Benim sözüme güvensen iyi edersin.”

Brina kızgınlıkla söylendi ve Connor’a kaçamak bir bakış attı. Ocağın yanında sıcaklığı korumak ve çıkan dumanı bacaya aktarmak için kullanılan taş yığınları duruyordu. Brina eğildi, taşlardan birini eline aldı.

“Burada yaşananlardan etkilenen sırf ben olmayacağım, Connor Lindsey!”

Connor, Brina’nın tehditkâr tavrına kahkahalarla güldü. Kahkahası kalenin duvarlarını inletti. Brina, Connor’a tekrar vurmak için çok fazla istek duyuyordu. Connor, genç kadının kendisine saldırmak için fırsat aradığının farkındaydı. Genç adamın gözleri keyifle parlıyor, Brina’ya açıkça meydan okuyordu. Brina, Connor’a saldırmamak için kendini zor tutuyordu. Sinirli bir şekilde dişlerini gıcırdatıp elindeki taşı Connor’a fırlattı. Connor taşı kolayca yakaladı ve kendinden emin bir şekilde sırttı.

Mary Wine

“Bir dahaki karşılaşmamızı merakla bekliyor olacağım,
vahşi kedicik.”

www.facebook.com/groups/ekitaphane

HASRET =)

Bölüm 4

Connor arkasını dönüp giderken giydiği kiltin etekleri dönüşünün hızıyla havalandı. Genç adamın kılıcı hâlâ omzunda asılıydı, Brina cevap vermemek için dudağını ısırıldı. Connor'ın başlığının hâlâ kayıp olduğunun farkındaydı. Genç adamın başlığının altında karışmış saçlarını Brina ilk kez fark etmişti. Ataları olan Norman'lar gibi açık sarı rengineki saçları omuzlarına kadar uzanıyordu. Connor inandığı değerler uğruna her şeyi göze alabilen bir savaşçıydı, damarlarında Viking kanı dolaştığına emindi. Connor kolay sinirlenen bir adam değildi ancak adamlarının önünde Brina ile tartışırken sinirlerine hâkim olmakta zorlanıyordu. Brina yaptıklarından pişman değildi. Sahip olacağı konumu mutlulukla ve sakinlikle karşılayacak bir kadın değildi. Girişin ortasında duran ocağa arkasını dönüp sırtını ısıtmayı denedi. Pelerini olmadan üşümeye başlamıştı, ocaktan yükselen ateşin ısısı zayıf düşen bedenini ele geçirmişti. Salonu yalnız olmadığını anlayınca sesli bir şekilde yutkundu. Connor'la tartışırken duydukları sesleri hatırladı, Connor'a o kadar çok sinirlenmişti ki orada olduklarını unutmuştu. İçten içe korksa da çenesini yukarı kaldırdı ve kadınlara döndü. Connor'dan etkilenmediğini görmelerini istiyordu. Belki bu kadınlardan bir tanesi kulede bulunan gizli bir kaçış yolunu ona gösterebilirdi. Kapının giriş kısmında yan yana duran dört kadın sessizce Brina'yı izliyorlardı. Her biri sarı ve mor renklerle

den oluşan Lindsey Klanı'nın kumaşını kuşanmıştı. Kumaşı üzerlerine sağ omuzlarını açık bırakacak şekilde giymişlerdi. Kumaşın çözülmesini engellemek için bel kısımlarına kemer takmışlardı. Sırt kısımlarına özel olarak dikilen ayrı bir kumaş sayesinde yağmurdan korunuyorlardı. Birbirlerini ince-lerlerken odada uzun bir sessizlik hâkim oldu.

"Neden ayakta dikilmiş duruyorsunuz, öğrenebilir miyim?" diyerek ana salona giren yaşlı kadın ayakta dikilen dört kadına ve Brina'ya baktı. Kadının saçlarındaki gri teller yaşını belli ediyordu. Kemerinde asılı olan anahtarlar, Birch Stone Kalesi'nde önemli bir görevinde olduğunu belirtir gibiydi.

"Lordumuz kiliseye ait pelerini ateşe fırlatıp yaktı." Kadınlardan biri efendilerinin yaptığına inanmadığını belli etmek ister gibi fısıltıyla cevap verdi. Connor'ın yaptığını öğrendikten sonra yaşlı kadının nasıl tepki vereceğini merak etmişlerdi.

"Yaptığında bir kötülük göremedim. Hiçbirinizin rahibe olmak gibi bir isteği yok bildiğim kadarıyla. Askerlerin çamura bulanmış başlıklarını temizlemeliyiz, haydi sallanmayın." Yaşlı kadın ellerini birbirine vurarak duvarın yanında bekleyen kadınları yerinden kaldırdı. Yaşlı kadının emir vermesine gerek duymadan işlerinin başına dönmeye başladılar.

"İsa'nın gelini olabilecek kadar uysal değilsiniz. Lordumuza karşı geldiğinizi gördük." Brina'ya bakarak konuşan kadın yüzünü yaşlı kadına doğru çevirdi.

"Hepimizin gözleri önünde lordumuza ocağın yanındaki taşlardan birini fırlatıp saldırdı."

Brina yaptıklarından pişman olmuştu, yanakları pişmanlıkla kızardı. Yaşlı kadın, Brina'nın utandığını fark etti. Brina'ya gülümserken gözlerinin etrafında derin çizgiler oluşmuştu. Ellerini kalçalarının üzerine koydu ve Brina'yı baştan aşağı süzdü.

"Benim ismim Maura, bu kalenin bütün sorumluluğu bana ait. Umarım lordumuza karşı bundan sonra daha saygılı dav-

ranırısın. Meraklı gözlerin salonda dolaşmasını istemeyiz değil mi?"

Brina tereddüt etmeden yaşlı kadını selamlamak için dizini hafifçe kırdı. Yaşlı kadın kafasını sallayarak onayladığını gösterdi.

"Görünüşe göre kafanın dikine gitmek gibi iyi alışkanlıklara sahipsın. Ama ne olursa olsun size hizmet etmek benim için şereftir, leydim." Duydukları karşısında Brina'nın ağzı açık kalmıştı. Maura sözlerini reverans yaparak bitirdi. Konuşmalarını dinleyen diğer kadınlar da Brina'ya saygılarını göstermek için sırayla reverans yaptılar.

"Ben sizin leydiniz değilim."

"Lordumun açık bir şekilde ifade ettiğini zannediyorum. İşim gereği lordumun her sözü benim için emirdir ve asla onun emirleri sorgulanamaz. Bunu sorgulayacak biri varsa o da karısıdır. Tabii kapalı kapılar ardında; aklınızda bulunsun, leydim."

Maura'nın sesindeki otorite çok açıktı. Bu ses tonu Brina'ya babasının kalesini yöneten Newlyn'i hatırlatmıştı. Brina bir anda ne kadar yalnız olduğunu farkına vardı, senelerdir öğrendiği bilgiler şu an ki durumunu çözmesine yardımcı olmuyordu. Bir duyguyu hissetmekle öğrenmek farklı şeylerdi. Brina kendini avutmak için kollarıyla bedenini sardığını fark ettiğinde artık çok geçti. Ne kadar çocukça davrandığının farkındaydı ama kollarını hareket ettirmeye cesareti yoktu.

"Sıcak bir banyo her şeyin üstesinden gelmeni kolaylaştırır."

"Banyo mu?" Brina'nın sesi beklentiyle yüksek çıkmıştı. Birçok kulenin içinde özel banyolar inşa edilmezdi. Bu yüzden Brina fazla ümitlenmek istemedi.

"Evet, banyo. Kalemizin içinde, özel yapılmış büyük banyolarımız var. Banyo yapmanın ve temiz olmanın pirelerden kurtulmak için iyi bir yol olduğunu keşfettim." Genç kadın odayı dikkatle incelediğinde etrafında birçok küvetin olduğunu fark etti. Hepsi yan yatırılmış olarak ateşe doğru çevrilmişti. Böylece kısa sürede kuruyabiliyorlardı. Banyodaki kü-

vetlerin çoğunun boyutu büyüktü ve bakırdan yapılmışlardı. Bakır ucuz bir maden olduğu için silah yapımında kullanılan metalden daha çok tercih ediliyordu.

“Hava çok nemli ve denizden esen rüzgârların getirdiği tuzla dolu. Küvetler çabuk paslanmasın diye her banyodan sonra onları temizliyoruz.”

Birkaç kadın toplanarak devrilmiş küvetlerden birini iterek yerine oturttular. Brina bakır küvetin ayaklarının taş zeminde çıkaracağı sese kendini hazırlarken beklediği gerçekleşmedi. Çünkü oluşabilecek sesleri önlemek için taş zeminin üzeri tahta suntalarla örtülmüştü. Brina zemine daha yakından baktığında zeminin bir diğer yarısının hasır kaplamalarla kaplı olduğunu fark etti.

“Prusyalı bir kadın bir önceki lordun bu kaplamaları özel olarak yaptırdığını anlatmıştı bana, takdir edilir türden bir buluş.”

“Prusyalı bir kadın mı?” Odanın uzak bir köşesindeki masanın üzerinde duran kilitli sandığı açmak için anahtarlarına arayan Maura başını aşağı yukarı salladı. Kilidin açılma sesi duyuldu, Maura ağır tahta kapağı yukarı kaldırdı.

“Birch Stone Kalesi kuzeyin en uç noktasında bulunmakta. Soğuk denizlerde sefere çıkan birçok kişi erzak almak için bizim topraklarımıza ziyarette bulunur. Dünyanın birçok yerinden gelen ziyaretçilerimiz vardır.”

Brina daha önce hiç büyük gemi görmemişti. Tek bildiği göl üstünde balık tutmak için yapılan küçük kayıklardı. “Ben daha önce hiç gemi görmedim.”

“Yarın sabah yeterince görürsün, seslerinden geldikleri kolayca anlaşıyor.”

Maura sandığın içinden aldığı eşyaları küvetin yanında duran küçük taburenin üstüne koydu. Taburenin üzerinde bir kalıp sabun ve yıkanmak için bir bez parçası duruyordu. Brina odada bulunan kadınların ona leydileri gibi davrandığı kabul etmek zorunda kalmıştı. Kadınlar genç kadının etrafında telaşlı bir şekilde koşuşturuyor, ona layık olabilmek için uğraşıyorlardı. Brina ne yapacağını bilemeden eteklerini tut-

tu. Daha önce kimse ona böyle hizmet etmemiştir. Kilise için aldığı eğitim insanlara yardım etmesini gerektirdiği için çoğu vakit banyo zamanlarında kız kardeşlerine ya da kaledeki diğer kadınlara yardım etmek için onların yanında bulunmak zorunda kalıyordu. Herkes banyo yaptıktan sonra genç kadına ancak sıra geliyordu.

“Ben de yardım etmek istiyorum, banyo için su getirebilirim.”

Maura kafasını iki yana salladı. “Sizin bir şey yapmanıza gerek yok, leydim.”

“Evet, var. Bana hizmet edilmesine alışkın değilim ben. Bir iş yapılırken yardım etmeden duramam.” Odadaki hizmetliler Brina’nın söyledikleri karşısında şaşkınlıkla birbirlerine baktılar, Maura’nın sesi onları kendilerine getirdi.

“Bak işte bu iyi haber. Ev işlerinden anlayan bir leydimizin olması Tanrı’nın bir hediyesi olmalı bize.”

“Ben sizin leydiniz değilim ve bu kaleyi hiçbir zaman yönetmeyeceğim.”

Yaşlı kadın kaşlarını çatı. “Bu konuyu daha fazla tartışmanın bir anlamı yok, leydim. Lordumuz kararını vermiş bulunmakta. Sizinle evleneceğini bizlere açıkladı, buraya alırsanız iyi edersiniz.”

Maura, Brina’nın kiliseye yemin etmiş bir rahibe adayı olduğunu fark ettiğinde bu durumdan rahatsız olmuştu. Diğer hizmetliler de Brina’yı sinirli bir şekilde baştan aşağı süzdüler. Ama her biri itiraz etmeden işlerini yapmaya devam ettiler. Connor’ın emirleri çok açıktı. Halkının her bir bireyi Brina’ya koşulsuz saygı duyacak, ağzından çıkan her sözü emir kabul edeceklerdi. Brina yaşlı kadına cevap vermemek için dudaklarını ısırıyor, onlara karşı saygılı davranırsa içlerinden biri kaleden kaçış yolunu ona gösterebilirdi. Keşke bunu Connor’la hizmetlilerin önünde tartışmadan önce düşünebilseydi. Buradan kaçmak istiyorsa sessiz ve derinden yol almalıydı, yapacağı planları önceden düşünüp uygulamaya koyması şarttı. Tıpkı Bran’in ona öğrettiği gibi sabredip doğru zamanın gelmesini beklemesi lazımdı. Genç kadın detin

düşüncelere dalmış, geçmişi düşünürken su sesi onu kendine getirdi. Su sesinin nereden geldiğine bakmak için kafasını çevirdiğinde küçük bir şaşkınlık yaşadı. Küvetin arka kısmındaki duvarların arasına yerleştirilen demir çubukların ortasındaki tahta levhanın arkasına yerleştirilmiş oluğu fark etti. Kadınlardan biri tahta levhayı kaldırdığında oluktan su akmaya başlamıştı. Oluktan akan su bakır küvete dolarken âdeta bir şelaleyi andırıyordu. Maura, Brina'nın şaşkın yüz ifadesine bakıp gülümsedi.

“Ne kadar zekice değil mi? Biraz yaklaş, ne kadar sıcak olduğunu bir bak?”

Brina yaşlı kadının teklifine hayır diyemedi. Günlerdir at üstünde ne kadar kirlendiğini biliyordu. Küvete doğru birkaç adım atıp parmaklarını oluktan akan suyun içerisine daldırdı. Suyun sıcaklığının tenine verdiği zevki bedeninin her bir zeresi hissediyordu. Su çok sıcak değildi ama Brina'nın beklediğinden daha ılıktı.

“Bu nasıl olabilir?”

Brina suyun aktığı oluğun bulunduğu duvara baktı. Kanal sisteminin nasıl çalıştığını çözmeye çalışıyordu. Ana salonun ortasındaki ocaktan yükselen sıcaklık Brina'ya aradığı cevabı vermişti. Sıcak suyu duvarların arasında saklıyor olmalıydı.

“Bu dâhiyane bir fikir.”

“Pratik zekâyâ sahip olduğunu görmek beni memnun etti.”

Maura parmağıyla çatıyı işaret ederek konuşmaya başladı. “Kalenin eğimli çatısı ve kalenin dış ve iç duvarları arasına inşa edilen set sayesinde suyu duvarların arasında tutuyoruz. Suyun oluşturduğu basınç sayesinde, duvarın içindeki delikten suyun akışı sağlanıyor. Kış aylarında da sistem aynı çalışıyor. Ocaktan yayılan ısı sayesinde karlar kolayca eriyip su ihtiyacımızı karşılayabiliyor.”

Brina bu sisteme hayran olmuştu. Chattan Kalesi'nde böyle bir sistem olmasa bile haftada birkaç kez banyo yapmasını hiçbir şey engelleyemezdi.

“Bu güzel saçları kesmek çok yazık olurdu.” Brina, Maura'nın saçlarındaki düğümleri açmak için yanma geldiğini

gördü. “Saçlarını güzelce taradıktan sonra omuzlarının üstünde açık bırakabiliriz. Sağlıklı ve parlak gözüküyorlar.”

Saçını gerçekten açık bırakacak mıydı?

Maura, Brina'nın saçındaki örgüleri yavaşça açmaya başladı. Brina, Maura'nın söylediklerinde haklı olduğunu biliyordu. Kiliseye ayak bastığı anda oradaki rahibelerden biri saçlarını kısacık kesmek için bekliyor olacaktı. Tanrı'nın huzurunda yemin eden Brina gibi bir rahibe adayı dünyevi görüntüsüyle dikkat çekmemeliydi. Aklının bir köşesinde Connor'ın onu bu haliyle beğenip beğenmeyeceği düşüncesi belirdi. Brina böyle düşüncelerin aklına bu kadar kolay gelebilmesine şaşırmıştı. Kendi düşüncelerini bile kontrol edemezken yalnızlık korkusu Brina'yı tekrar etkisi altına aldı. Hayatını bir rahibe olarak geçirmek istemiyordu ama kendini bir yere ait hissetmek en büyük arzusuuydu. Connor, onun için bir yabancıydı. Chattan lordu olan babasının yanındayken Brina'yı kaçırma cesaretine sahip olan bir adama nasıl güvenebilirdi? Connor'm tek amacı babasından intikam almaktı. Brina bunu unutursa hayal kırıklığına uğrayacağını biliyordu. Genç adamın damarlarında İskoç kanı akıyordu ve İskoçlar, onlara yapılan hataları asla unutmazdı. Brina sadece intikam planı için kullanılan bir araçtı.

Hizmetçilerden biri ocağın üzerinde kaynatılan su kazanını kaldırdı. Isınmış bakırdan yapılan kazanın elini yakmasını engellemek için önlüğünün kumaşıyla kazanın sapını tuttu. Oluktan akan suyu engellemek için tahta levhayı aşağı doğru kaydırđı. Odadaki mumlar etrafı yeterince aydınlatmıyordu. Karanlığın, odanın görüntüsünü farklı göstermesi Brina'yı şaşırtmıştı. Mumun titrek ışıklarının karanlık odanın içinde yarattığı şekiller, Brina'ya hayal gücünü fazla çalıştırdığını düşündürdü. Hayaletlere inanmayan insanlar olduğunu biliyordu. Ama kilisenin de vaazlarında onayladığı üzere huzuru arayan günahkâr ruhlar geceleyin yeryüzünü ziyaret ediyorlardı. Bran, Brina'ya işe yaramaz fikirlere sahip, boş konuşan falcı ve büyücülere inanmamasını; onların sadece insanları kandırdıklarını söylemişti. Genç kadın ruhlara inanmıyor de-

ğildi ancak Bran'ın ona verdiği öğütleri hatırlıyordu. Cesur bir İskoçyalı asla hayaletlerden korkmaz, gecenin karanlığını huzur arayan bir ruhla paylaşmasını bilirdi.

“Üstündekileri çıkartalım artık.” Maura'nın sesi Brina'nın anılarından sıyrılmasını sağlamıştı. Dalgınlığı yüzünden çok utanmıştı. İki gündür uyku uyumadan yola devam etmeleri tahmininden daha çok etkilemişti onu.

“Kendim halledebilirim. Teşekkürler.” Brina'nın sesi cümlelerin sonuna doğru fısıltıya dönüştü. Maura, Brina'yı azarlamak için konuşmaya hazırlanırken Brina elbiselerini çıkartmak için ona yardım etmeye gelen hizmetlilerinden uzaklaşmaya başladı.

“Şey ben hiç hatırlamıyorum... En son... Ne zaman çıplak kalmıştım... Etrafımda birileri varken...” Brina utanarak teşekkür etmek için Maura'ya döndü. “Bütün her şey için teşekkürler.”

Maura anladığını belirtmek için kafasını salladı ama odayı hâlâ terk etmemişti.

“Kiliseye yemin etmiş biri olarak bilmen gereken birkaç şey var. Kilisede görevine yeni başlamış rahibe adayları için mahremiyet denilen şey kesinlikle yoktur.”

“Şey evet... Bunu duymuştum.”

Maura anlayışlı bir şekilde gülümseyerek Brina'nın üzerindeki ince astarı çıkarmak için harekete geçti. “Efendimiz seni Birch Stone'a getirmeseydi bile aynı muameleye maruz kalacaktın. Buradaki banyo odasının kilisedekinden bir farkı yok. buna emin olabilirsin.”

“Çok büyük bir fark var, buna emin olabilirsin.”

Maura, Brina'nın sinirli tavrına gülümsedi, küçük bedeninden beklenmeyecek kadar güçlü şekilde Brina'nın koluna şaplak attı. Maura yaşlıydı ama bedeni sağlıklı gözüküyordu. Brina'nın elbisesini elinde tutarken sessiz ama sorgulanamaz bir otoriteye sahip olduğunu kanıtlamıştı. Genç kadının güzel vücudunu saran hiçbir şey yoktu, yeni taranmış saçları sırtından aşağı özgürce dalganıyordu.

“Şimdi beni dinle ve şuraya otur. Botlarını çıkartmamız

lazım. El yapımı oldukları belli. Eski haline dönmeleri için onlara iyice bakım yapmalıyız.” Maura tabureye doğru yönelirken iki hizmetli kadın Brina’nın botlarını çözmek için işe koyulmuştu bile.

“Bu kadar alçak gönüllü olmayı bir an önce bırakmalısın. Herkes senin hakkında bir şeyler öğrenmek istiyor. Ben ve güvendiğim birkaç yardımcım o çirkin elbiselerin altında sağlıklı ve güzel bir kadın olduğunu görürsek hakkında çıkacak dedikoduları önleyebiliriz.”

Brina ağzının içinin kuruduğunu hissetti. Maura’nın sesi bir annenin çocuğuyla konuşurkenki şefkatiyle doluydu. Yaşlı kadın söylediklerinde haklıydı. Dedikodu en ölümcül günahlardan biriydi ancak kilise bir kadının namusu söz konusu olduğunda dedikoduları göz ardı etmiyordu. İnsanlar Brina’nın elbiseleri altında bir şeyler sakladığını konuşmaya başladıkları anda işler daha fazla karıştırdı. Ne kadar alçak gönüllü olursan insanlar senin hakkında o kadar fazla konuşma hakkına sahip olduklarını düşünüyorlardı. Brina’ya hizmet etmek için gelen kadınların çoğu onu tepeden tırnağa incelemiş, vücudunun her ayrıntısını akıllarına kazımışlardı. Connor, genç kadını karısı olarak ilan edebilirdi ama Brina’nın vücudundaki herhangi bir özür, Lindsey Klani’na göre kötü şans getirecekti. İskoçya diyarında yaşayan herkes kiliseye saygı duyduğu gibi batıl inançlarına da sıkı sıkıya bağlıydı.

“Çizmelerimi babam benim için yaptırmıştı. Kiliseye gitmek için yola çıktığım zaman hediye etti onları bana.”

“Merak etme, şimdi onları tertemiz yaparız.” Maura’nın ses tonu hem yaşının verdiği olgunluğu hem de sahip olduğu sorumluluğu açıkça yansıtıyordu. Genç kadın, Maura’nın getirdiği tabureye oturup hizmetçilerin çizmelerini çözmelelerine izin verdi. Çizmelerini ayağından kolayca çıkartan hizmetçiler, çizmelerin üzerindeki kurumuş çamuru ıslak bezle silmeye başladılar.

“Soğuktan donmadan önce gir şu küvetin içine.” Genç kadın, Maura’nın sözünü dinleyerek sıcak su dolu küvetin içine kendini bıraktı, vücudunun her bir zerresi bu anın keyfini

çıkartıyordu. Su beklediğinden de daha sıcaktı. İki gündür geçirdiği uykusuz yolculuk Brina'yı çok yormuştu, bir an önce temizlenip sıcak bir yatağa girmenin düşünüyordu. Genç kadının dudaklarından bir inilti yükseldi. At üstünde yolculuk yapmaktan ağrıyan sırtı sıcak suyun sayesinde yumuşamıştı.

"Lord Connor'ın yolculuk sırasında durmamasının sebebi Chattan Klanı'nın senin peşinden geldiğini düşünüyor olmasıdır."

"Tabii ki endişelenmeli. Beni, babamı adamlarının önünde küçük düşürerek kaçırdı."

Odada bulunan hizmetçilerden bazıları Brina'nın konuşmasından hoşlanmadıklarını belirten bakışlarda bulundular. Ama genç kadın kendine hâkim olmak istemiyordu. Connor'm adamlarının, yorgun düştükleri yolculuğun ardından yemek yedikleri ana salonda Connor'ın Brina'yı kaçırmamasının hikâyesini merakla bekleyen karılarına ve çocuklarına heyecanla anlattıklarına şüphe yoktu.

"Erken yağan kar bütün izlerimizi kaybettirdi."

"Evet, bu mevsimde kar yağması hiç normal değil." Maura, Brina'ya düşünmeden cevap verirken etrafındaki hizmetlilerin korkulu bakışlarını fark edince kaşlarını çatı. Maura genç hizmetçilerin bakışlarının ne anlama geldiğini biliyordu. Brina'nın Connor'a söylediği gibi kar yağması cennetten gelen bir işaret olarak kabul edilirdi. Maura, korkulu bakışlarla Brina'ya bakan hizmetçilere parmağını salladı.

"Geçmiş yıllarda bu mevsimde kar yağdığı görülmemişti. Doğaüstü bir olay değil. İşinizin başına dönün." Maura'nın otoriter sesi kalenin duvarlarında yankılandı. Yaşlı kadının söylediklerinden sonra içleri rahatlamış olan hizmetliler Brina'nın yıkanmasına yardım etmek için küvete doğru ilerlediler. Connor'ın emirleri kanun sayılırdı. Brina'ya sahip olmayı aklına koymuştu ve bunu kimse değiştiremezdi. Kadınlar, Brina'yı güzelce yıkıyorlarken Maura genç kadının saçlarını duruluyordu. Hizmetçi kadınlar vücudundaki kirleri çıkarmak için ipek bez parçasıyla vücudunun her ye-

rini sertçe ovaladılar. Brina sızlayan yerlerini önemsemedi, sıcak suyun içinde olmak uykusunu getirmişti.

“Kendini sıkımayı bırak. İnsanların sana dokunmasına alışkın olmadığın belli. Kız kardeşine hiç benzemiyorsun.”

“Kız kardeşine benzemiyorsun derken ne demek istediniz?” Yaşlı kadın cevap vermek tenezzülünde bulunmadan genç kadına ayağa kalkmasını söyledi. Brina denileni dinleyerek ayağa kalktı. Ayaklarının altındaki tahta zemin yumuşacıktı. Tahta parçalarının arasındaki boşluklar sayesinde bacaklarından aşağı doğru akan sular tahta zeminde birikmiyordu. Brina kayıp düşmeyeceğinden emin bir şekilde adım attı.

“Demek istediğim...” Maura odadaki herkesin dikkatini çeken bir ses tonuyla konuşmaya başladı. “Burada saatlerdir sıkıntı içinde hareket etmeden oturdun. Kimseyi kandıramayacağın gözlerinden belli. Yalancı insanların gözlerinden, doğruyu söylemediklerini anlarsın. Lordumuzla aynı yatağı paylaştığında ne demek istediğimi anlayacaksın. Benim gibi deneyimli kişiler karşısındakini çabucak çözer.” Maura, genç hizmetçilere uyaran bir bakış attı. Genç kadın, odada bulunan diğer hizmetkârların mırıldandıklarını duydu ama ne dediklerine dikkat etmemişti. Maura’nın söyledikleri kafasının içinde hâlâ yankılanıyordu.

Connor’la aynı yatağı paylaşmak...

Bu durum Brina için çok fazlaydı artık. Tüm vücudu yanmaya başlamıştı. Genç kadının yıkınmasına yardım eden hizmetçiler vücudunu temizlerken nazik davranmışlardı ancak ovaladıkları yerler hâlâ sızlıyordu. Hizmetçilerin ellerinde tuttukları elbiseyi giymek için kollarını yukarı kaldırdı. Yeni giydiği mavi elbise vücudunun ürpermesine neden oldu. Üzerindeki elbise temiz ve yumuşaktı. Brina gözlerinin elbisenin rengine göre değişeceğini düşündü. Genç kadının gözleri loş ışıktaki bahar mevsiminde rastlanan yeşilin bir tonuna dönüşüyordu. Hizmetçilerden biri dizlerinin üzerinde eğilip Brina’ya yünlü bir çift çorap giydirmek için bekledi; bir diğeri ise Brina’nın soğuk havadan etkilenmesini engellemek

...
için omuzlarının üzerine yün bir şal serdi. Omuzlarındaki şal yünden örülmüş, iç tarafı kürklü bir kumaşla bezenmişti. Brina hayatı boyunca böyle lüks elbiseler giymediğini fark etti. Bran ile çıktıkları av gezilerinden sonra kaleye getirdiği tavşanların postlarını bile böyle lüks elbiseler için kullanmayı hiç düşünmemişti. Genç kadının sahip olduğu her şey yünden örülmüş, renksiz ve basit şeylerdi. Üzerindeki elbiseye yüzünde memnun bir ifadeyle dokundu.

“Elbisenin rengi sana çok yakıştı.” Brina, Maura’nın onu izlediğini fark etmemişti. Yaşlı kadının gözleri parlıyordu. “Bana Noel arifesinde yeni hediye almış çocukları anımsatıyorsun. Kıyafetlerini incelerken yüzün parlıyor.”

Kendi evindeyken babası, Brina’nın dünyevi zevklere alışmasını engellemek için ona değersiz hediyeler vererek kiliseye gittiğinde hayal kırıklığı yaşamasını engellemek istemişti. Brina, Maura’nın düşüncelerini okumasını istemediği için yüzünü yere doğru eğdi.

“Buradan buyrun, leydim. Dinlenmek için can atıyor olmalısınız.”

Brina, Maura’nın peşinden gitmek için ayağa kalktığı anda arkasından gelen sesin ne olduğunu anlamak için geri döndü. Kadınlardan biri bakır küvetin içinde bulunan suyu taslara geri dolduruyor, bir diğeri ise küveti yana doğru eğerek suyu tahta zemine döküyordu. Böylece su, zemindeki tahtaların arasından duvarların ardındaki su deposuna geri gidiyordu. Tahta zeminin aralıklarından gelen ses suyun duvarların ardına ulaştığını belli ediyordu. Brina bunu çok zekice bulmuştu artık banyo yapmak için belli bir günü beklemek zorunda kalmayacaktı. Düşüncelerine o kadar çok dalmıştı ki Maura’nın saçlarını taradığını çok sonra fark etti. Brina etrafındaki koşuşturmanın sebebini çözmüştü. Onu Connor için hazırlıyorlardı. Evliliklerin önündeki tek engel kilisenin onayıydı. Ama İskoçya’da evlenen çoğu çift kilisenin onayını birlikte olduktan sonra alabiliyordu. Bu evlilik Connor’ın ve Lindsey Klanı’nın lehine olacaktı. Connor ile evlenirse kilise onu yaptıklarından dolayı afroz edebilirdi. Genç kadının

kiliseye geri dönebilmesi için günahlarının bedelini ödemesi gerekecekti. Şehvet en ölümcül günahlardan biriydi ve Brina bunun cezasını ödeyeceğini biliyordu. Brina'ya göre Connor, onunla evlenmeden önce verdiği sözü tutmayacak ve ona sahip olacaktı. Genç adam intikamını aldıktan sonra Brina'nın beklemekten başka çaresi kalmayacağını biliyordu. Connor, Brina'yı aşağılayarak en ağır intikamı alabilirdi. Ancak sonra Brina genç adamın, bütün adamlarının önünde onunla evleneceğini açıkça belirttiğini hatırlamıştı. Connor hakkında bu kadar kötü düşündüğü için kendine kızmıştı. Genç kadın tek yapması gerekenin kendine güvenmek olduğunu biliyordu. Korkarak yaşamamanın kimseye faydası yoktu. Maura'ya bakmak için kafasını kaldırdığında yaşlı kadının uzun koridorda çoktan karanlık bir köşeye doğru yol aldığını fark etti.

“Beni nereye götürüyorsun?”

Maura, Brina'ya hayal kırıklığına uğramış gibi baktı. Gittikleri yere kadar Brina'yı duymazlıktan gelmeyi umuyordu. Böylece gittikleri yere vardıklarında onunla tartışmak için çok geç olacaktı. Kafasını yana eğip Brina'ya dik dik baktı.

“Ana girişten ayrılmak için iki adet merdiven mevcut. Buradaki merdiven özel yatak odalarına açılan koridora çıkıyor.”

Yaşlı kadın kafasıyla Connor'ın Brina'yı süreklediği koridoru gösterdi. “Arka taraftakilerin başında iki tane asker bekliyor. Lordumuz bir çılgınlık yapmamı önlemek için onların orada nöbet tutmasını emretti. Umarım bastıran kar yağışında kaçmayı deneyecek kadar aptal değilsindir.”

Brina duydukları karşısında sinirlerinin gerildiğini hissedebiliyordu. Connor'ın, onu bir suçlu gibi gözaltında tutması tam bir çılgınlıktı. Connor'ın yaptıklarının tek bir açıklaması vardı: Genç adam ona güvenmiyordu.

Kaç kere kaçmaya teşebbüs ettin...

Brina kafasını iki yana sallayarak kendini suçlayan düşünceleri kafasından silmek istedi. Kaçmak zorundaydı. En azından kaçmayı denemesi lazımdı. Deirdre'nin babasını utandırdığı gibi Brina da kaderine razı olup Connor'a boyun

çğemezdi. Denemeden ne olacağını bilemeyeceğini biliyordu.

“Birkaç gündür uyumamış gibi gözüküyorsun. Ama merak etme yukarıda seni sıcak bir yatak bekliyor.”

“Bunu duymak beni çok rahatlattı.”

Maura'nın söyledikleri Brina'ya ne kadar yorgun olduğunu hatırlatmıştı. Vücudundaki bütün kemikler ağrıyordu. Hizmetçi kadınlar belindeki kuşağı o kadar sıkı bağlamışlardı ki Brina merdivenin ilk basamağına adım atarken zorlandı. Önlerinde yürüyen hizmetçinin elindeki mum, kalenin duvarlarında ışık oyunlarına sebep oluyordu. Merdivenler çok dardı, bu yüzden merdivenin duvarlarındaki dar oyuntuların içine mum yerleştirilmemişti. O kadar yorgun düşmüştü ki yukarıda karşılaşacağı duruma karşı tepki verebilecek gücü olup olmadığını bilemiyordu. Merdiven boşluğu yukarı gittikçe daralıyor, her bir adımda ayak sesleri boşlukta yankılanıyordu. Genç kadının kalbi o kadar hızlı atıyordu ki kalp atışlarını herkesin duyabildiğine emindi. İkinci kata ulaştıklarında devam eden bir başka merdivene tırmanmaya başladılar. Maura kulenin dördüncü katına ulaşana kadar durmadı. Kulenin üst taraflarına tırmandıkça sıcaklık düşüyordu. Kulenin üst taraflarında kalenin iç güvenliğini sağlamak için siper almış okçular hazırda bekliyordu.

“Burası güzel bir odadır.” Maura, odanın ağır kapısını Brina'nın üzerine kapanmasın diye bir eliyle tuttu.

“Ben mutfağın bir köşesinde uyuyabilirdim.”

“Sizi Birch Stone leydisine yakışır bir şekilde ağırlamamız emredildi, leydim.”

Maura ile birlikte girdikleri oda küçük bir kızın hayalini kurduğu cinsten bir odaydı. Genç kadın âdeta büyülenmiş gibiydi. Odanın içi hayatı boyunca hayalini kurmasının yasak olduğu şeylerle doluydu. Oda çok az aydınlatılmıştı, yanan birkaç adet mumdan yayılan tatlı bal kokusu onların bal munden yapıldığını belli ediyordu. Brina derin bir nefes aldı, burnuna gelen taze lavanta kokusu onu gülümsetmişti. Odaya olağan dışı bir sessizlik hâkimdi. Brina odadaki pencerelerin

soğuk havanın içeri girmesini engellemek için tahta kepenklerle kapatıldığını fark etti. Odanın içindeki eşyaların soylu bir havası vardı, bunlar Brina'nın hayatında gördüğü en pahalı eşyalardı. Odanın ortasında bulunan şöminenin her iki yanına sırt kısımları Lindsey Klanı'nın renkleriyle kaplanmış iki büyük koltuk yerleştirilmişti. Mavinin ve yeşilin en güzel tonlarıyla işlenmiş yastıklar koltukların üzerine özenle konulmuştu.

“Sizi yerleşmeniz için yalnız bırakalım, leydim. Kimse sizi rahatsız etmeyecek. Ancak lordum bu soğuk havada kaçma teşebbüsünde bulunmayacağınızdan emin olmamı istedi. Kalenin bütün çıkış kapılarının önünde askerler sabaha kadar nöbet tutuyor olacak. Lordumuz bunu emretti.”

“Eminim etmiştir.”

Maura, Brina'nın cevabını beğenmediğini belli eden bir ses tonuyla, “Connor Lindsey iyi bir efendidir. Kendinden önce klanının refahını düşünür. Onu tanımadan önce yargılamanız çok insafsızca bir davranış,” dedi. Brina'ya sert bir bakış atarak küçük kapıdan geçti ve hızlıca merdivenlerden inmeye başladı. Brina artık odada yalnızdı. Uzun süredir içinde tuttuğu nefesi yavaşça bıraktığında odanın her köşesini incelemek için etrafında döndü. Odanın koridora açılan kapısını görünce Maura'nın sözleri kafasının içinde yankılanmaya başladı ve içinde oluşan rahatlama hissi bir anda kayboldu. Brina hiçbir zaman hayatının geri kalanını bir kilisede insanlara yardım ederek geçireceği zamanların değerini anlayamadığını fark etti. Kilisede yaşarken sahip olacağı özgürlük ve kendine ait zamanların hayalini kurmak canını acıtıyordu. Şu an bu kalede tutsak edilmişti.

İçinde bulunduğu oda bir hayli büyüktü. Odanın sonuna büyük bir yatak yerleştirilmişti. Yatağın her iki tarafında tavandan yere kadar uzanan perdeler ve yatağın üzerine serilmiş kareli örtüler âdeta Brina'yı uykuya davet ediyordu. Brina'nın bu davete hayır diyecek gücü kalmamıştı artık, yatmaya hazırlanırken yanan mumlardan birkaçını söndürüp yatağa yöneldi. Karanlık, odaya farklı bir hava vermişti.

Genç kadın bunu fazla umursamadı, yatak temizdi ve lavanta kokuları Brina'yı uykunun kollarına teslim etmeye hazırdı. Yün örtünün altına kıvrıldığında yatağın sıcaklığının ve rahatlığın bedenine verdiği zevk mırıltıları ağzından döküldü.

Connor'ın mavi gözleriyle onu izlediğini fark ettiğinde uyku Brina'ya ele geçirmek üzereydi. Bu adam Brina'yı büyülemişti, bu inkâr edilemezdi artık. Genç adam ona doğru uzanırken Connor'ın gözlerinin içine bakmaya ihtiyaç duyuyordu. Uyku onu ele geçirmeye başlamıştı. İstemsizce Connor'ın öpücüklerini zihninde canlandırdı. Genç adamın dudaklarının dokunuşlarını hissedebiliyor, teninin dokunduğu her yer yanıyordu.

Eğer bu hissettikleri delilikse ve Connor'ın bir öpücüğü için cehenneme gitmesi gerekiyorsa Brina günahkâr olmaya hazırdı.

* * *

Maura, Connor'ı selamlarken çenesini dik tutmaya özen gösterdi.

"Biliyorum emirlerinizin sorgulanmasından hoşlanmıyorsunuz ama sizinle birkaç şey hakkında konuşmak istiyorum."

Maura, Connor'm annesi olacak yaşıydı ve Connor'ı büyütürken annesinden fazla çaba göstermişti. Annesi öldüğünde Connor'ın içinde oluşan boşluğu doldurmak için çok çabalamış, amcasının Lindsey Klanı'm yönetmeye başladığı süreçte Connor'ı hep kollamıştı.

"Bana istediğin her şeyi söylebilirsin, Maura. Brina'yı benim karım olarak onaylamıyor musun?"

Sayırsız dövüşün ardından yüzündeki yaraları temizleyen yaşlı kadın Connor'a alaycı bir şekilde gülümsedi. "Eğer Brina'dan hoşlanmasaydım aklımdan geçen günahkâr planlarını uygulaman için yukarı çıkmaya engel olmazdım." Connor, Brina'nın yukarıda onun için hazır olduğunu duyduğunda bu kadar heyecanlanacağını tahmin etmemişti. Kiltinin altındaki kıpırdanmayı hissedince şaşırdı, birkaç dakika önce yorgun-

luktan kolunu kaldıracak hali kalmadığına yemin edebilirdi.
 “Öyleyse sorun nedir?”

Maura, Connor’ın ses tonundan hoşlanmadığını belli eden bir bakış fırlattı. Connor, Maura’ya karşı daha sakin olması gerektiğini biliyordu, bu yaşlı kadın her zaman yanında olmuştı. Klanın başına geldiği süreden itibaren Connor’a asla saygısızlık yapmamış, onun emirlerini sorgusuz kabullenmişti. Genç adam sabırla Maura’nın konuşmasını bitirmesini bekledi.

“Sesinden ne kadar sabırsız olduğun anlaşıyor, Connor.”

“Bu istekli halim bir antlaşma sonucu doğan bir evlilik için Tanrı’nın bir hediyesi olmalı.”

“Sana bu konuda katılıyorum.” Maura, Connor’ın yüz ifadesini incelerken bir süre konuşmadı. Maura’nın gözlerinde yılların verdiği deneyimle Connor’ın ne düşündüğünü anladığını belirten bir ışık vardı.

“Sen iyi bir adamsın, Connor. Tıpkı baban gibisin.” Connor’ın yüzüne bir kez daha baktı. “Seni sevdiğimi bilirsin, işte bu yüzden Brina hakkında ne düşündüğümü bilmeni istiyorum. Brina zor bir kız ama bir o kadar da narin.”

Connor sinirlerinin gerildiğini hissediyordu. “Ona kaba davranmayacağıma söz verdim.”

Maura, genç adamın sinirlendiğini hissetmişti. “Seni uyar- mak istediğim konu bu değil; demek istediğim bir kadınla bir erkeğin *kabalıktan* anladığı şey aynı değildir.”

Connor’ın uykusuzluğu canını sıkmaya başlamıştı ya da belki canını sıkın şey hayal kırıklığıydı. Kafasını sıkıntıyla iki yana salladı. “Ne demek istediğini açıkça söyler misin Maura?”

“Bu kız kiliseye hizmet etmek için yetiştirilmiş.”

Connor hoşnutsuzlukla homurdandı.

“Bunu biliyorum, Maura. Brina ya da başka bir klan ile yapılacak antlaşma, Douglas’ların aç kurtlar gibi toprakları- ma saldırmasını engelleyecekse her yolu denerim.”

“Hiç neden yokken sinirleniyorsunuz, lordum. Sizinle tartışmak değil niyetim, sadece Brina’nın duygularını incitme-

meniz gerektiğini hatırlatıyorum.”

Connor, Maura’ya cevap vermek için ağzını açtı ama Maura, elini havaya kaldırıp onu engelledi.

“Benim size anlatmak istediğim Brina’nın büyüdüğü yerin ve aldığı eğitimin burada gördüklerinden çok farklı olması. O masum bir genç kız ve çok deneyimsiz. Burada kendini çok yalnız hissediyor.”

Connor alnını endişeyle buruşturdu. “Ne söyleyeceksen devam et.”

Maura sinirlenmeye başlıyordu. Huysuzca, “Çiftlerin çoğunda olduğu gibi Brina’nın bedeni seninkinin yarısı kadar ve bu kıza şimdiye kadar kimse dokunmamış,” dedi.

“Bakire olduğu için kız kardeşinin yerine onunla evlenmeyi tercih ettim zaten.”

Maura sinirlerine hâkim olmaya çalışarak derin bir nefes aldı. “Bakire bir kız bile hayatı boyunca kiliseye hizmet etmek için eğitilmiş bir kızdan daha deneyimlidir.”

“Brina’nın çok ateşli olduğunu düşünüyorum.”

“Brina masum bir dokunuştan kolayca etkilenip utanabilen bir kız. Acele etmemelisin. Onu korkutabilirsin, daha da kötüsü hayatınız boyunca aranızda sürecektir uyumu kaybedebilirsiniz.”

“Yolculuk boyunca Brina’nın yaptıklarını görseydin, bu dediklerinin ne kadar anlamsız olduğunu anlardın, Maura. Brina korkak bir kız değil.”

Maura huysuzca homurdandı. “Ne düşünmek istiyorsan öyle düşün. Söylediklerimi dikkate almayacaksan konuşarak vaktimi boşa harcamak istemem.” Maura gitmeden son kez Connor’ın suratına baktı. “Sözlerimi dikkate alın, lordum. Brina’yı incitirseniz sizi affetmesi çok zor olacaktır. Sizinle geçirdiği her zevk anından utanan bir eşe sahip olan ilk siz olmayacaksınız. Sizin öz yengeniz de aynı acıları çekti. Bunlar sizin bilmediğiniz gerçekler. Amcanız onu topraklarından kaçırıp kendi yatağına zorla soktuğu geceden sonra yengenizin ruhu hiç iyileşemedi ve amcanıza evlilikleri boyunca hiç güvenmedi. Bir erkekle kadının aklı aynı şekilde

çalışmaz.” Maura bir parmağını Connor’ı uyarmak için havada salladı. “Onu babasından çalıp burada tutsak edebilirsin ama onun ruhuna sahip olabilmek için uğraşman gerekli. Connor sözlerimi iyi dinle. Onun bedenine sahip olabilirsin ama ruhuna asla.”

Maura, Connor’ı düşünceleriyle baş başa bıraktı. Genç adam düşüncelerini saklamak için yüzünü ana salonun ortasında yanan şömineneye döndü. Şöminenin zemininde birikmiş küller odayı yeterince ısıtıyordu. Connor karanlığı çok sevdiği için odanın içini aydınlatan hiçbir şey bulundurmuyordu. Hayatının büyük bir kısmını karanlığın içinde yaşamıştı. Karanlıklar onu daha da güçlendirmiş, karanlıktan korkacak bir şeyin olmadığını öğretmişti.

Brina’nm, yengesine benzeyeceğini düşünmek dahi istemiyordu... Amcasının, yengesini İskoçya’ya demir atmış bir gemiden çeyizi ile birlikte çaldığını unutmuştu. Yengesi, İngiltere Kralı’nın kuzeni olan bir Fransız kadındı. Amcası bu Fransız kadını alıkoyup evleneceklerini ilan etmişti ama hiçbir zaman mutlu bir evlilikleri olmamıştı. Connor senelerdir bu evlilik ile ilgili hiç düşünmemişti. İskoçya’da yasal olmayan yollarla başlayan birçok evlilik vardı. Geçmiş düşünmek genç adamın ağzında acı bir tat bırakmıştı. Genç adam bu karamsar düşünceleri kafasından atıp Brina’nın sol kolunda bıraktığı çiziklere baktı. Connor’a göre Brina’nın içinde sönmeyen bir ateş vardı. Kiliseye hizmet etmek için yetiştirilmişti ama sessiz ve mütevazı değildi. Connor’ın Brina’da sevdiği şey buydu. Merdivenleri çıkarken Brina’nın kapısında nöbet tutan askerlere geldiğini belli edecek kadar ses çıkarmaya özen gösterdi. Kapıda nöbet tutan askerler kılıçlarına sarılıp sesin geldiği yöne doğru döndüler. Gelen kişinin Connor olduğunu gördüklerinde kılıçlarını yerine koydular ve kapıyı açabilmesi için yana çekildiler. Odanın için ziviri karanlıktı ama Connor, Brina’nın nerede olduğunu biliyordu. Brina, yatağın kenarındaki perdeleri kapatmayı unuttuğu için şöminede yanan ateş güzel yüzüne yansıyor. Genç kadına doğru yürürken belinin alt kısımlarındaki hare-

ketlenmeyi hissetti. Connor, Brina'yı bu kadar çok arzuladığını fark edince hem korkmuş hem de memnun olmuştu. Karısının güven içinde yatağında uyuduğu bu anın birçok kez hayalini kurduğunu hatırladı. Brina'nın üzerinde uyuduğu yatak ve çarşaf lar daha önce hiç kimse tarafından kullanılmamıştı. Oda nın içindeki her şey gelecekteki karısı için özel getirtilmişti. Oda nın eşyaları düzenlenirken Connor'ın hayalini kurduğu gibi Brina'nın ipeksi saçları kaz tüyü yastıkların üzerine serilmiş, şöminenin ışığında parılıyordu. Brina'yı uyandırmadan yatağın köşesine yavaşça oturdu. Genç kadın uykusunda yavaşça mırıldandı, nefes alış veriş i bir anda hızlanmıştı. Connor'ın orada olduğundan habersiz kafasını çevirip yüzünü yumuşak yastığa yerleştirdi. Connor, onun çok hızlı nefes aldığını fark etmişti. Brina, genç adamın orada olduğunu fark etmiş gibi Connor'ın bulunduğu tarafa doğru yüzünü çevirdiğinde Connor, onun güzel ve narin yüzünü dikkatle inceledi.

Chattan Lordu ile aralarındaki antlaşma için uzlaşmaları iki sene sürmüştü. Uzun süredir anlaşmaya göre evleneceği kişinin Deirdre olduğunu bilmesi Brina için hissettiklerini engelle miyordu. Yatağında uzanan kadının Brina olmasından daha memnundu. Brina'da onu çeken bir şeyler vardı. Brina'yı ilk kez öptüğü zaman içinde bir şeyler kopup gitmişti... Genç kadını yatağın kenarında oturup izlemek değil, onunla birlikte yatağın içinde olmak istiyordu. İki gündür dinlenmeden at üstünde yolculuk etmesi bile Brina'yı arzulamasına engel olamıyordu. Genç kadının saçlarının çiçeksi kokusu Connor'ı ele geçirmişti. Genç adam yatağında uyuyan genç kadının ipeksi saçlarına dokunmak için öne eğilerek onları parmaklarının arasına doladı. Brina'yı savunmasız bir şekilde görmek Connor'ı gülümsetmişti. Brina mırıldanarak yüzünü istemsizce Connor'ın avucunun içine yerleştirdi. Gözleri tamamen kapalıydı, uykusunun en derin yerinde olduğunu belli edercesine üzerindeki yorganı ayağıyla itti. Connor'ın tutkulu bakışları çoktan Brina'nın dolgun dudaklarına doğru kaymıştı. Oda karanlık olsa da Connor, Brina'nın rüyasını

da dudaklarını onun öpücüklerine karşılık verir gibi hareket ettirdiğini fark etti. Connor'ın parmakları Brina'yı uyandırmadan onun yumuşak teninin üzerinde gezinmeye başladı. Brina'nın dudakları Connor'm parmaklarını masum bir tutkuyla öpmeye başladığında genç adamın dudaklarından derin bir inilti yükselmişti. Connor, bu öpücüğün hissettirdiği derin duyguları daha önce hiç hissetmemişti. Anne ve babasının ölüm haberini aldığından beri taşlaşan kalbi ilk defa yumuşamıştı. Bunun mantıklı bir açıklaması yoktu. Neler hissettiğini anlatacak kelimeleri bulmakta zorlanıyordu. Yıllardır kalbini kimseye açmamıştı ve kalbini kaplayan buzların eridiğini hissedebiliyordu. Kalbini ısıtan tek şey Brina'ydı ve onu burada bırakıp odayı terk etmek istemiyordu. Connor, Brina'nın yanına uzanıp onun sıcaklığını hissetmek için büyük bir istek duydu. Ama Maura'nın söylediklerinde haklı olduğunu biliyordu. Brina masum ve deneyimsizdi. Connor'ın onun için özenle seçtiği yatağın içinde güvenle uyuyordu. Connor genç kadının yanında daha fazla kalırsa verdiği sözü tutamayacağını farkındaydı. Kendi hakkında söylenen birçok şey vardı ama o bir kadına tecavüz edecek kadar alçak bir adam değildi. Maura'nın Brina hakkında düşündükleri tamamen doğrudu. Savunmasız genç kadın, Connor ile aralarında oluşan bu beklenmedik tutku için hazır değildi. Genç adam bu detayı atlamıştı. Connor sinirle kapıya doğru ilerledi. Brina'yı uyandırmadan yavaşça dışarı çıktı. Lordlarının odadan ayrıldığını gören askerler şaşırmıştı.

“Brina babasına verdiği sözü tutmak isteyecektir. Bu yüzden kaçmak için her yolu deneyecek. Onu dokunarak engellemeye kalkmayın bu konuda çok hassas. Onu gözlerinizle takip edin ve kalenin içinde olduğundan ve herkesin ona nazik davrandığından emin olun.”

Connor'ın adamları anladıklarını belirtmek için kafalarını salladılar. Connor derin bir nefes alarak kapıdan uzaklaşmak için kendini zorladı. Geleneklerine bağlı olmak İskoçya'yı ayakta tutan tek şeydi. Robert Chattan'ın kiliseye verdiği yemini anlayabiliyordu. Kilisenin Brina gibi hayatını insanla-

ra yardım etmeye adanmış genç kızlara ihtiyacı vardı. Tıpkı Connor'ın evlenmek için bir Chattan kadınına ihtiyacı olduğu gibi. Merdivenlerden sessizce bir üst kattaki odasına çıktı. Odanın içi lüks eşyalar ile döşenmemişti ama Connor'ın ihtiyaçlarını karşılayacak kadar temiz ve sessizdi. Maura'nın, başlığını ve kılıcını koyduğu masanın üzerine odayı aydınlatması için bir mum bırakılmıştı. Connor başlığın üstündeki birkaç tüy tutamını gördüğünde Brina'nın ona saldırdığı anı hatırladı. Kapalı kapılar ardında misafirini ve adamlarını rahatsız etmeden kahkahalarla gülmeye başladı.

Connor'ın gelini...

Connor giysilerini üstünden çıkartırken Brina'nın karısı olacağı fikrine iyice ısınmaya başlamıştı. Boyu dizlerine kadar uzanan çizmelerini çözmek için oturması gerekiyordu ancak Connor savaş kıyafetlerini üzerinden çıkarmanın keyfini çıkarmak istedi. Rahatlatıcı bir banyonun ardından kalın giysiler giymek Connor için tam bir işkenceydi. Brina'yı görmeye giderken üstüne bir şeyler giymek zorunda hissetmişti kendini. Genç kadının onu çıplak görmek için hazır olduğunu hiç zannetmiyordu.

Brina'yı bu evliliğe hazırlamak artık Connor'ın sorumluluğundaydı. Deirdre, Connor'ın kollarına kendini kolayca bırakabilecek kadar deneyimli bir kadındı ancak Brina çok farklıydı. Odanın ortasına yerleştirilmiş yatağa uzanırken genç kadının masum bir öpücükten ne kadar etkilendiğini hatırladı.

Connor, lordu olduğu Lindsey Klanı'nın topraklarında bulunan kilisenin papazının bu durumdan memnun olmayacağını biliyordu. Ama Brina'dan vazgeçmeyecekti. Genç kadını düşünmek Connor'ın aletini uyardı. Ereksiyon olmuş aletin acısı genç adamın uykuya dalmasını zorlaştırıyordu. Bu soğuk kış gecesinde Connor sertleşmiş bir şekilde tek başına uyumak zorunda kaldığı için lanet okudu.

Neyseki kış beklenenden erken gelmişti. Yoğun bir şekilde süren kar yağışı Chattan Klanı'ndan Brina'yı geri alabilmek için gelebilecek olası bir saldırıya engel olurdu. Connor

biraz olsun rahatlayabiliyordu. En azından Robert Chattan, Brina'yı geri alabilmek için ağır kış şartlarıyla uğraşmak zorunda kalacaktı. Robert Chattan cesur bir İskoç savaşçısıydı ve yağacak olan birkaç santim kar Robert Chattan'ı yolundan asla alıkoyamazdı. Connor'ın aklına Brina'yı Lindsey topraklarında sonsuza kadar tutabilmek için tek bir yol geliyordu. Brina'nın bekâretini almalıydı böylece Chattan Lordu'nun Brina üzerinde etkisi kalamazdı. Connor aklına gelen bu çözümden memnun değildi ancak elinden başka bir şey gelmiyordu. İskoçya topraklarında bu yolu deneyen bir sürü erkek vardı. Evlilik yaşına geldiğinde kız kardeşi Vanora'nın başına gelecek olan da buydu.

Genç adamın düşünceleri geceden daha karanlık bir hal almıştı. Ama şu an düşünmesi gereken daha önemli şeyler vardı. Connor, Brina'ya nazik davranacaktı ve genç kadın kendi isteğiyle onun karısı olacaktı. Mevsiminden önce yağın kar Connor'a Tanrı'nın bir hediyesiydi. Brina onun olacaktı.

* * *

Brina, sabahın erken saatlerinde kilise çanlarının sesiyle uyandı. Güneş doğmak üzere olmalıydı, genç kadın yatağının kenarındaki perdelerin kapatıldığını fark edince saatin daha geç olduğunu farkına vardı. Perdenin kalın kumaşı gün ışığının Brina'nın uyuduğu yatağın üzerine vurmasını engellemişti. Brina tam anlamıyla uyanamamış olsa da perdeleri kenara itti ve nerede olduğunu hatırlamaya çalıştı.

"Leydim?" Brina aniden duyduğu sesle nerede olduğunu birden hatırladı.

"Uyandınız mı?" Maura, Brina'nın uyandığını duymuştu. Yatağa doğru yürüdü, genç kadının perdeleri açmasına yardımcı oldu. Uzaktan gelen kilisenin çanının sesi kalenin içinde tekrar yankılandı. Brina, Connor'ın yaptığı delilikten pişman olup olmadığını merak ediyordu. Yataktan kalkarken kilisenin rahibi ile nasıl tanışabileceğini kafasında planladı

Buradan kurtulmasına yardımcı olacak kişi kilisenin rahibi olabilirdi.

Genç kadına yardımcı olmak için orada bulunan hizmetçiler üzerindeki geceliğı çıkartırken Brina onların ne yapmak istediğini anlamıştı. Brina küçük bir çığlık atarak vücudunu kollarıyla kapatmaya çalıştı. Hizmetçiler kuşkuyla birbirlerine baktılar.

“Leydimizin hizmete alışkın olmadığını size söylemiştim.” dedi Maura hizmetçileri azarlayarak. Ne yapacaklarını şaşırın kadınlar Brina’yı selamlayarak işlerine geri döndüler. Brina’ya temiz giysi getirmişlerdi fakat Brina kollarını vücudundan ayırmak istemiyordu. Ancak elbisenin mavi rengi Brina’yı büyülemişti.

Hizmetliler Brina’nın elbiseyi giymesi için beklerken Maura, “Bu mavi renk gözlerinize çok uyacak, leydim,” diyerek Brina’yı rahatlatmaya çalıştı.

“Sade bir elbise de işime yarayabilir.”

Brina, hizmetlilerin getirdikleri elbiseyi giymemesi gerektiğinin farkındaydı. Hayatının hiçbir döneminde görmediğı bu lükse alışır sa kiliseye döndüğünde zorluk çekeceğinden emindi. Dün akşam uyuduğı kaz tüyü yastıklarla dolu yataktan kalktığında nerede olduğunu hatırlayamamıştı. Connor, onun kiliseye ait olduğunu belli eden pelerini yakarak Brina’nın üzerindeki otoritesini göstermek istemişti.

“Lordumuzun eşyaları arasında sade olan hiçbir şey yoktur, leydim. Üzerinizdeki elbise sizin için dikilen en sade elbisemiz.” Maura kadınların elinden elbiseyi hızla çekip aldı, Brina’nın kafasından rahat geçmesini sağlamak için elbiseyi katladı.

“Eminim elbiseniz yüzünden ayine geç kalmak istemezsiniz.”

“Tabii ki istemem.”

Koyu mavi elbise Brina’nın gözlerine çok yakışmıştı. Brina üzerindeki elbiseyi incelemek için zaman bulmaya çalıştı. Elbisenin pahalı olduğu anlaşılıyordu. Eteklerinin ucu dantelle süslenmiş yerlere kadar uzanıyordu. Kadınlardan

biri Brina'nın rahat yürümesi için eteklerini tuttu. Elbise Brina'nın üzerine özel dikilmiş gibi tam oturmuştu. Elbisenin daralan bel kısmı genç kadının ince belini ortaya çıkarmış, dekoltesi dolgun göğüslerini cömertçe ortaya sermişti. Elbise son modaya uygun dikilmiş, kız kardeşleri için diktirilen özel dikim elbiselere benziyordu. Genç kadın daha önce böyle bir elbise giymemişti, elbisenin yumuşak kumaşının çıplak tenine verdiği his çok garipti. Genç kadın kendi bedenini incelerken elbisenin, vücudunun kıvrımlarını cömertçe sergilediğini fark etti.

"Elbisenin kumaşı sizi serin havalarda sıcak tutar. Evliliğiniz gerçekleşene kadar Lindsey Klanı renklerini kuşanmanız için erken olduğumu düşündüm." Hizmetlilerden biri Brina'nın üşümesini engellemek için Lindsey Klanı renklerinde işlenen yün şalı getirirken Maura eliyle onu engelledi. Brina, Maura'nın ne yapmak istediğini anlamaya çalışırken elinde tuttuğu renkli kurdelanın farkına vardı. Maura, Brina'nın itiraz etmesine fırsat vermeden saçlarını yavaşça tarayarak getirdiği kurdela ile Brina'nın saçını örmeye başladı. Maura, Brina'nın alışkın olmadığı şekilde saçını ikili örmeyi tercih etti.

"Çizmelerinizin eskisi gibi rahat ve yumuşak olması için birkaç işlemden geçmesi gerekiyor."

Brina için getirilen yeni deri ayakkabılar yerde duruyorlardı. Hizmetlilerden biri ayakkabıları Brina'ya giydirmek için eğilirken bir diğeri Brina'nın oturması için tabure getirdi. Getirilen tabureye otururken elbisesinin ne kadar göz alıcı olduğunu fark etti. Kumaşı hissetmek için dokunduğunda kumaşın ipeksi yumuşaklığı onu âdeta büyülemişti.

"Alın leydim, ayinde yüzünüzü kapatabileceğiniz peçeniz burada. Bizi bağışlayın leydim ancak sizi hazırlamak için acele etmemiz gerekli. Ayine geç kalmak istemeyiz."

"Tabii ki istemem, Maura." Brina'nın elbisesinin eteklerinin ucundaki kumaş yavruağzı rengindeydi. Brina kilisedeki ayine yetişmek zorunda olmasaydı elbisesini saatlerce izleyebilirdi.

“Elbise ipek kumaştan dikildi.”

İpek mi? Brina, Maura’dan duyduklarına inanmakta zorlandı.

“Ayakkabılarınızın da en kısa zamanda tamir edilmesini emrettim leydim.”

Odanın girişindeki çift taraflı kapıları açıldığında Connor’ın adamlarının nöbet tuttuğunu gören Brina, Maura’ya cevap vermeyi unutmıştu. Brina’nın odadan çıktığını gören askerlerin ellerini başlıklarının üstüne koyup selam verdiklerini gören Brina’nın yanakları utançtan kızarmıştı. Yüzünün kızarması çok nazik bir davranış değildi fakat askerlerin gözlerindeki beğeni pırıltılarını fark etmişti.

Genç kadın daha önce bu kadar güzel giyinmemişti.

Merdivenlerden inmeye başladığında Brina’nın soluğu tıknaz bir ağrıyla kesildi. Bu acıyı daha önce tatmıştı. Hayatı boyunca çevresindeki herkes kız kardeşlerine iltifat ederken Brina kıskançlık ve acının karışımı duyguları içinde sessizce yaşamıştı.

“Bir rahiye karşılıksız hizmet etmeliydi.” Brina bunun farkındaydı. Alt kata indiklerinde kalenin kapılarını açmak için telaşla koşuşturan ayak seslerini duydu. Lindsey Klanı’na ait küçük kilise kalenin geniş avlusunun tam ortasına inşa edilmişti. İskoçya’daki her klanın kendi sınırları içinde küçük bir kilisesi bulunuyordu. Kendi topraklarının içinde kilise inşa etmeyi unutan bir klan, topraklarını düşmanlarına karşı tam anlamıyla korumamış sayılırdı. Kalenin avlusuna girişi sağlayan bütün kapılar açılmıştı. Halk kiliseye doğru akın akın ilerliyordu. Kilisenin çanı ayının kısa sürede başlayacağını haber vermek için daha hızlı çalmaya başlamıştı. Brina kilisenin kapısından içeri girmeye korkuyordu. Kendisini mutfaktan meyve çalarken yakalanmış küçük bir çocuk gibi hissetti. Üzerine giydiği elbiseler kendisini garip hissetmesine neden olmuştu. Babasına ve kiliseye verdiği sözleri tutamadığı için suçluluk hissediyordu. Maura, Brina’nın korkularını hissedebiliyordu. Onun cesaretlendirmek için Brina’nın sırtına elini koyup onu kilisenin içine

doğru ittirdi. Hayatında ilk defa mavi bir elbise ile ayine katılıyordu.

* * *

Connor kilisede değildi. Genç kadın, Connor'ın burada olup olmamasıyla neden bu kadar ilgilendiğini bilmiyordu. Kendi kendine sinirlendi ancak bir diğer yandan Connor'ın ayinin sonuna yetişebileceğini düşünüyordu. Ama ne yazık ki Connor kiliseye hiç gelmedi. Rahip vaazını bitirdiğinde Brina kilisedeki insanların kiliseyi terk etmek için onu beklediklerini fark etmişti. Lindsey Kilisesi'ne bağlı cemaatin üyeleri kalabalığın içinde Brina'yı görebilmek için kafalarını uzatıyor, birbirlerini eziyorlardı. Çocuklu aileler çocuklarını omuzlarına çıkartıyor, genç kadını çocuklarına gösteriyorlardı. Brina hayatında bu kadar ilgi çektiği başka bir anı hatırlamıyordu. Yanaklarının yandığını hissedebiliyordu. Sonunda genç kadın cesaretini topladı ve koşulsuz bir şekilde saygılarını ona sunmak için hazır bekleyen insanların yüzlerine baktı. Kilisenin küçük olmasından dolayı erkekler şapkalarıyla Brina'yı selamlarken kadınlar nazikçe reverans yapmışlardı. Kiliseden çıkmak için yürümeye başladığında kalabalıktan fısıltılar yükselmeye başlamıştı.

"Tatlı bir kız..."

"Lindsey Klam'nın renklerini giymemiş..."

"Mavi gözlü..."

"Biraz zayıf gibi..."

Kilisenin içinde aniden yankılanan bir ses, bütün konuşmaları bir anda kesti. Brina, sesin nereden geldiğini anlamak için etrafına baktığında sesin sahibinin Maura olduğunu anladı.

"Herkesin lordumuzun gelininin burada bulunmasından memnun olduğunu biliyorum."

"Babam dışında herkes."

Maura sinirli bakışlarını Brina'ya çevirdi. "Babamın ve lordumuzun en kısa sürede anlaşmaya varacağına eminim, leydim."

Kilisenin içindeki kalabalıktan konuşmayı dinlediklerini gösteren onaylama mırıltıları yükseldi. Brina göğsünün üzerinde nefes almasını zorlaştıran bir ağırlık hissediyordu. Maura kilisede herkese konuşmanın bittiğini göstermek için parmaklarını şıklattığında kilisenin içindeki kalabalık sabah kahvaltılarını etmek için yavaşça dağılmaya başlamıştı. Kilenin uzun kulesinden yükselen kokular, Brina'ya mutfağın nerede olduğunu göstermişti. Ama Brina ilk önce pederi görmeliydi. Kilisenin pederi daha önceden Brina'yı görmüş olduğundan kendisine doğru yürümeye başlayan Brina'nın ellerini hemen avuçlarının içine aldı.

"Yeminini bozmak için kiliseye geldiğinde benimle ne konuşmak istersen konuşabilirsin, evladım."

Brina duydukları karşısında sinirlenmişti, ellerini pederin ellerinden hızlıca çekti.

"Babamın onurunu ayaklar altına alıp kiliseye verdiğim yemini bozmama razı olamazsınız değil mi peder?"

Rahip, Brina'nın sorusunu cevaplamadan önce ellerini belindeki kuşağın üstüne koydu. "Lordumuz bu sabah beni ziyaret etti. Bu önemli konu üzerindeki düşüncelerini bana detaylı şekilde belirtti. Kiliseye senin yerine kız kardeşinin gitmesi daha uygun olur. Tanrı'nın yolunda kötülüklerden uzak tutacak disiplin ve eğitime senden daha çok ihtiyacı olduğu açık. Bu yüzden bu evliliğe onay veriyorum, kızım. Connor ve sizi ben evlendireceğim."

Brina nefes alamadığını hissetti. Vücudu âdeta uyuşmuştu. Maura genç kadının elini tutarak onu kilisenin kapısına doğru sürükledi, bir yandan da bir şeyler mırıldanıyordu. Sabahın erken saatlerinden itibaren yoğun bir şekilde süren kar yağışı bütün yollarını kaplamıştı.

"Sıcak bir kap yemek sizi şimdi kendinize getirir leydim." Maura'nın ses tonu sert değildi ama Brina'nın, önerisine itiraz etmesini istemediğini açıkça belli ediyordu. Maura, Brina'yı, ona acıktığını hatırlatan güzel kokuların geldiği kilenin girişindeki merdivenlere doğru yöneltti. Brina'nın karnından gelen sesler ne kadar acıktığını belli

ediyordu. Genç kadın ilk katın girişindeki ana salonun ortasında günün ilk yemeğinin yenileceği uzun masayı görünce bir an hareketsiz kaldı. Uzun masanın sonunda yüksek bir basamağın üzerinde bulunan Connor'ın devasa sandalyesi masaya hâkim olacak bir şekilde konumlandırılmıştı. Genç adam masanın başında birkaç adamıyla birlikte oturuyordu. Brina'nın salona girdiğini gören askerler konuşmalarını yarıda kestiler. Shawe'nin getirdiği önemli bir belgeyi okumakta olan Connor kâğıdın üstünden Brina'ya baktı. Bakışları birbiriyle buluştuğunda Brina ürperdi. Vücudunun verdiği ani tepki kontrol edilemez bir haldeydi. Connor'ın bakışları genç kadının vücudunda gezindi. Gördüklerinden memnun kaldığını yüzündeki gülümseme açıkça gösteriyordu. Bakışları Brina'nın yüzünde son buldu. Brina, Connor'ın yeni görüntüsü hakkında ne düşündüğünü umursamıyormuş gibi davranarak elbisesinin eteklerini hafifçe kaldırıp yürümeye başladı.

Connor'ın ne düşündüğü neden onu bu kadar ilgilendiriyordu?

Connor masadaki tek boş yer olan sağındaki sandalyeyi göstererek, "Lütfen bize katılın leydim," dedi. Brina, Connor'ın gösterdiği yerin kime ait olduğunu biliyordu. Connor'ın yanındaki koltuğu şerefliendirecek olan Lindsey leydişi ve Connor'ın karısı olmalıydı. Uzun masanın sonunda Connor'ın ve karısının klan içindeki mertebesini belli etmek için sandalyeler yüksek basamağın üzerine konumlandırılmıştı.

Connor, adamlarıyla aynı masayı paylaşıyordu. Brina'nın genç adama karşı duyduğu öfke, Connor'ın adamlarına verdiği değeri görmesini engellemiyordu. Connor bulunduğu konuma halkın ve adamlarının desteğiyle gelmişti ve onlara saygı duyuyordu. Tıpkı Brina'nın babasına duyduğu gibi. Lordlarının yanına oturması için yolu açan askerlerden bazıları Brina'yı Connor'ın bulunduğu yere doğru yönlendirmeye çalışırken az kalsın Brina'yı eziyorlardı. Brina askerlerin elinden kurtulup kafasını iki yana salladı.

“Benim mutfaktaki masaya oturmam daha doğru olur, Lord Lindsey.”

Connor ve masada bulunan bir asker Brina’nın konuşmasından memnun olmamıştı.

“Senin yerin benim yanımda, Brina.” Brina, Connor’ın onu sinirlendirmek için vaftiz ismiyle seslendiğini biliyordu. Genç kadına hayatı boyunca sadece babası ve akrabaları vaftiz ismiyle seslenmişti. Connor, Brina’ya herkesin önünde vaftiz ismiyle seslenerek yakında aralarında gerçekleşecek evliliği ona ve odada bulunan herkese hatırlatıyordu. Genç kadın, Connor’ın kafasındaki düşünceleri tahmin edebiliyordu.

“Size katılmıyorum lordum,” dedi sinirli bir sesle. Salonunda bulunan hiç kimse konuşmuyordu, odaya ölüm sessizliği hâkimdi.

“Benimle evlenmeyi hâlâ kabul etmiyorsun öyleyse Brina.”

“Babama saygısızlık yapamam.”

Connor konuşurken yüzü ifadesizdi ama gözlerinde yanan ateş ne kadar sinirlendiğini açıkça gösteriyordu. Brina, odada bulunan bütün askerlerin ve hizmetlilerin bakışlarını üzerinde hissetti. Herkes olabilecekleri izlemek için susmuş bekliyordu, odaya hâkim olan sessizliğin içinde Connor sandalyesini gürültülü bir şekilde geriye doğru itti. Sandalyesinin bulunduğu basamaktan yavaşça inip Brina’nın tam karşısında durdu. Connor tüm ihtişamıyla Brina’nın önünde durduğunda genç kadın onun tam bir İskoçyalı olduğunu anlamıştı. Connor uzun boylu bir erkekti, Brina onun gözlerinin içine bakmak için kafasını daha da yukarı kaldırmak zorunda kaldı. Ancak genç adamın bakışları beklediğinden çok daha sertti. Parmaklarını kiltini saran deri kemerin üzerine kenetlemiş, ayaklarını iki yana doğru açmış Brina’ya bakıyordu.

“Şu an benim yanımdasın Brina; babanın yanında değil.” Connor’ın sesinde açık bir meydan okuma vardı. Brina, onunun başkaları tarafından bu kadar kolayca ayaklar altına alınabilmesine sinirlenmişti.

“Lordum eminim ki sizin klanınızın renklerini kuşanmış

bütün kız babaları, kızları onlardan kilometrelerce uzakta olsa bile kendilerine verdikleri sözlere sadık kalmalarını isterler.”

Brina, Connor’ın karşısında konuşurken artık ondan korkmadığını fark etmişti. Genç kadın aslında ondan korkması gerektiğini biliyordu. Connor iri bir adamdı. Kollarında ve vücudunun diğer kısımlarında bulunan kasları ne kadar güçlü olduğunun bir kanıtıydı ancak bütün bunlar Brina’nın gözünü korkutmak için yeterli değildi.

Odanın içinde birden fısıltılar yükselmeye başladı.

Connor’ın gözlerinden ateş fışkırıyordu âdeta. “Öyleyse gardını al, Brina. Tanrı’nın huzurunda sana yemin ederim ki aramızdaki bu savaştan galip çıkan taraf ben olacağım.”

Bölüm 5

Ana salonda yaşanan tartışmaya şahit olan herkes fısıltılar halinde konuşmaya başlamıştı. Connor, Brina'nın cevap vermesine zaman tanımadan onu elinden tutup sürüklemeye başladı.

Connor omzunun üstünden masada oturanlara, "Yemeğe biz olmadan başlayabilirsiniz," dedi. Brina, Connor'ın elinden kurtulmaya çalışsa da genç adamın onu bırakmaya niyeti yoktu. Genç lord onu meraklı gözlerin olmadığı ana salonun aşağı katında bulunan bir odaya soktu. Brina, Connor'ın elinden kurtulmak için uğraşırken genç adam onun elini bir anda bıraktı. Ellerini kalçalarının üzerine yerleştirip öfkeli gözlerle Brina'yı izlemeye başladı.

"Kilisenin kutsadığı bir evliliğe karşı çıkarak eline ne geçeceğini düşünüyorsun, Brina?"

Connor'ın ses tonu olağandı. Brina, onun yüzüne baktığında karşılaştığı sakın yüz ifadesine şaşırılmış olsa da Connor'm gözlerindeki öfke çok açıktı.

"Elime ne mi geçecek, Connor Lindsey? Babama verdiğim sözü tutarak ona karşı itaatsizlikte bulunmak zorunda kalmayacağım. Bütün babaların kızlarından beklediği davranış bu değil midir? Size göre kadınlar onurlarını korumak için savaşırlar mı?"

Connor burnundan soluyordu, yavaşça Brina'nın bulunduğu yere doğru yürümeye başladı. "Bazen gelecek planladı-

ğımız gibi gerçekleşmez, Brina. Bildiğin gibi kız kardeşinin yaptığı hatalar benim geleceğe dair bütün planlarımı değiştirdi. Bu değişikliği neden bir türlü kabul edemediğini anlayamıyorum. Baban bu evliliğe elbette onay verecektir.”

Connor’ın gözlerindeki ihtiras pırıltıları Brina’nın soluğunu kesti. Connor’ın bakışları, Brina’ya vücudunun kıvrımlarını göz önüne seren mavi elbisesinin üstünde olduğunu hatırlattı. Kadınların dünyasında şehvete sebep olmayan elbisesi Connor’ın dünyasını yerle bir etmişti. Genç adamın yüzündeki ifade Brina’yı çekici bulduğunu açıkça gösteriyordu. Brina, Connor’ın hayal kırıklığı ile homurdandığını duydu. Genç kadın kahkaha atmaktan kendini alamadı. Bu durumdan yavaş yavaş eğlenmeye başladığını hissediyordu.

“Sinirlendiniz mi lordum? Eğer öyleyse çok memnun olurum. Bunca zamandır içimde biriken öfkenin beni nasıl çileden çıkardığını umarım daha iyi anlarsınız.”

Connor’ın gözlerindeki öfke yerini umut pırıltılarına bırakmıştı. “Bu zamana kadar hakkımda söylediğin en güzel şey buydu, Brina.”

“Ne saçmalıyorsun sen?” dedi Brina şaşırarak. “Biraz önce seni aşağıladım.”

“Evet, askerlerimin ve hizmetlilerimin önünde yanıma oturmayı reddederek beni aşağıladığını kabul ediyorum, Brina,” dedi Connor sakince gülümseyerek. Brina, Connor’ın çok hızlı değişen ruh halinden hoşlandığını fark etti. Genç kadın daha önce hiçbir erkekten hoşlanmamıştı.

“Benim seni sinirlendirdiğimi söyleyerek bana iltifat ettin, Brina. Bu bana karşı bir şeyler hissettiğini gösterir.”

“Ben öyle bir şey demedim. Daha da önemlisi normal bir şekilde konuşamıyoruz bile. Bu yüzden gitseniz iyi olur.” Ne yapacağını bilmez bir şekilde odanın içinde yürümeye başladı. Heyecandan ve öfkeden yüzüne ateş basmıştı. En son Connor’a arkasını döndüğünde ne olduğunu hatırlayınca birden afalladı. Connor, Brina’yı şaşırtmadı. Genç kadın, Connor’ın bedeni ile duvarın arasında sıkışmamak için geri dönmeye çalışsa da çok geç kalmıştı. Connor, ona dokun-

mamıştı ama genç adam taş duvara elini dayayarak Brina'yı kollarının içine hapsetti.

"Ah, bak bu konuda seninle aynı fikirde değilim ne yazık ki, Brina. Gayet güzel sohbet ediyoruz işte." Brina kendini Connor'dan uzaklaştırmak için çaba sarf ediyordu. Genç adama bu kadar yakinken varmak istediği noktaya ulaşması çok zordu.

"Benimle kavga etmekten keyif alıyorsun değil mi, Lord Lindsey? Bana söylemek istediğin bu mu?" Connor keyifle gülümsedi.

"İsmimi söylemek bu kadar zor değil, Brina." Connor kelimeleri uzatarak konuşuyordu. Şu anda bulunduğu konumdan oldukça memnundu.

"Aramızdaki resmiyet görgü kurallarının gerektirdiği gibi, Lord Lindsey," dedi Brina derin bir nefes alarak. "Sizinle aramızda bir mesafe olması şart."

"Neden aramızda bir mesafe olmalı anlamıyorum."

Brina, Connor'a zekice bir cevap verebilmek için gözlerini kırıştırdı. "Çünkü sen bu kadar yakınımdayken düşünmüyorum." Brina yine düşünmeden konuşmuştu. Pişman olacağı başka şeyler söylememek için eliyle ağzını kapadı. Connor, genç kadından duyduklarına çok memnun olmuştu. Genç adamın mavi gözleri keyifle parladı. Genç kadın, Connor'ın keyifle kıvrılan dudaklarına bakmaktan kendini alamadı. Connor'ın onu ilk kez öptüğü anı düşünmek Brina'nın dudaklarının özlemle sızlamasına neden oldu. Genç kadın, Connor'ın dudaklarının tadını özlediğini kendine itiraf etti.

"Benim üzerimde de aynı etkiyi bıraktığını itiraf etmem lazım, Brina." Connor'ın sesi ihtirash ve derindi, Brina'nın kalbi âdeta eriyordu.

"Gördün mü bak? Demek ki söylediklerimde haklıyım... Daha fazla yaklaşmamamı tavsiye ediyorum... Böylelikle ikimiz de mantıklı düşünebiliriz."

Brina, Connor'ın onu köşeye sıkıştırmadığı taraftan kaçmaya çalışırken Connor sağa doğru adım atarak onun geçmesini engelledi. Brina'nın kalbi hiç bu kadar hızlı atmamıştı.

“Belki de evlenmemiz için en geçerli sebep olarak bunu öne sürebiliriz. Böylece aramızdaki bu çekim daha eğlenceli zamanlarda işimize yarayabilir.” Connor, Brina’nın konuşmasına fırsat vermemek için dudaklarını genç kadının dudaklarının üzerinde gezdirdi. Connor’ın öpücüğü tüy kadar hafifti, Brina genç adamın dudaklarının tadına yavaşça varıyordu. Brina Connor’ın dudaklarıyla buluşmadan önce onun sıcak nefesini içinde hissetti. Genç kadının kalbi âdeta duracak gibi atıyordu. Kalbinden damarlarına hızlıca pompalanan kan Brina’nın kulaklarının uğuldamasına neden oldu. Genç kadın hiçbir şey duyamıyordu. Şu an Brina’nın ilgilendiği tek şey Connor’ın dudaklarının sıcaklığı ve onların Brina’ya verdiği zevkti. Connor dudaklarıyla Brina’nın kollarının üzerine eğildiğinde Brina zevkle titredi. Brina’yı kollarının arasına yerleştirmiş, başparmağıyla Brina’nın çenesini okşayarak dudaklarını nazikçe aralamıştı. Connor birden diliyle Brina’nın alt dudağının tadına bakmaya başladı. Genç adamın küçük dokunuşları Brina’nın bedenini ele geçiriyor, yaşadığı ihtirasın yoğunluğu titremesine sebep oluyordu. Yaslandığı duvarın desteği olmasa ayakta duramayacak haldeydi. Genç kadının yaşadığı heyecanın ağırlığını taşıyamayan bacakları âdeta bedenine ihanet ediyordu. İhtiras Brina’nın tüm bedenini sarmıştı. Connor’ın öpücüklerine karşılık vermek için yarıp tutuşuyordu.

“Aramızdaki tutkuyu gördün mü, Brina? Bu tutku nadir bulunan bir hazine gibidir. Bu tutkuyu yok sayamazsın.”

Connor, Brina’nın kulağına yavaşça fısıldarken boynuna küçük öpücükler kondurmaya devam etti. Genç adamın dokunuşlarında masumiyet yoktu. Brina’nın vücudu âdeta yanıyordu, yaşadığı anın içinde kaybolarak zevkle inledi. Genç kadın kontrolsüzce ağzından çıkan inilti ile kendine geldi. Bedeni ve beyni âdeta uyuşmuştu.

“Söylediklerinin hiçbir haklı yanı yok!” Brina ağırlaşan göz kapaklarını açık tutmak için âdeta savaş veriyordu. Connor’ın buz mavisi gözlerinin içine bakmayı sürdürdü. “Kız

kardeşim de tutkularının esiri oldu ve tutkuları onun sonunu hazırladı.”

“Şaka yapıyor olmalısın!”

Brina gözlerini kocaman açarak genç adama baktı ve kahkalarla gülmeye başladı. Connor, Brina’nın delirmiş olabileceğini düşünüyordu. Brina kahkalarla gülüyor, eliyle ağzını kapatarak kendine engel olmaya çalışıyordu. Genç kadının göğsünün titrediğini gören Connor, Brina’nın kendine hâkim olmadığını anlamıştı. Genç adamın duvara yasladığı parmakları gerilmişti, öfkeyle homurdandı.

“Söylediklerimden rahatsız olacağını düşünmüştüm ancak beni aşağılayarak çok eğlendiğini görebiliyorum”.

Connor ne yapacağını şaşırmıştı. Brina bir fırsatını yakalayıp, Connor’ın kollarının arasından sıyrıldı. Genç adam öfkeyle ellerini göğsünün üzerinde birleştirdi ve Brina’nın nereye gittiğini izlemeye başladı. Brina arkasına dönüp Connor’a baktı.

“Aşağılamak kelimesini hayatımda ilk defa senden duyuyorum. Lord Lindsey, Ayrıca sizi aşağılamak hiç de nazik bir davranış olmaz.” Connor’ın aşağılamayı kastederken gerçekte ne demek istediğini anlamıştı. “Ayrıca sizin üzerinizde böyle bir etki bırakmak benim için imkânsız.”

Connor’ın tek kaşı havaya kalkmıştı. “Bunu yapabileceğin aletin yok diye mi?” diye Brina’ya anlamlı şekilde gülümsedi.

Brina, Connor’ın onunla dalga geçtiğinin farkındaydı ama Connor’ın onu bu konularda bilgisiz sanmasını dikkate almıyordu. “Beni böyle konuşarak utandırmaya çalışıyorsun değil mi?”

Connor, Brina’nın zekâsına hayran bir şekilde gülümsedi. “Kiliseye dönmek için bu kadar kararlı olan bir rahibe adayının karşısında dürüst olmam gerekli.”

“Dürüst olmak ile kaba olmak arasında büyük bir fark var.”

“Ahh...” Connor parmağını düşünüyormuş gibi havaya kaldırdı, yüzünde oluşan çarpık gülümsemesi Brina’nın kar-

şısındaki adamın ne kadar yakışıklı olduğunu düşünmesine sebep oldu. "Söylediğim şey seni eğlendirdiğine göre... Benimle dalga geçmeye devam et..."

"Söylediğini tekrar etmene gerek yok. İlk defa söylediğini açıkça anladım." Connor beyaz dişlerini gözler önüne seren gülümsemesiyle Brina'ya baktı. "Ben ciddiylim. Brina. Benimle dalga geçmekten hoşlanıyorsan devam et... Neden bunun hoşuna gittiğini kabul etmiyorsun?"

"Bunu tartışmak istemiyorum."

"Elinden gelen sadece bana gülmek değil mi. Brina? Benimle dalga geçmekten korkuyorsun ve beni alt edebileceğin bir aletin yok. Belki de sana ne kadar sinirli olduğumu anlatacak kelimeleri bulmam lazım."

Gözlerinden öfkeli olduğu anlaşılıyordu.

"Ama seni öptüğüm zaman kollarımda eriyor. hiçbir şey düşünemiyorsun. Öyle değil mi, küçük Brina?" Brina. Connor'a cevap vermeden önce konuşabilmek için boğazını temizledi.

"Bunlar bu zamana kadar duyduğum en saçma sözler. Ben hiçbir zaman senin kollarının arasında kendimden geçmedim... Connor Lindsey." Brina o kadar hızlı konuşmuştu ki içinde tuttuğu nefesini sesli bir şekilde verdi. Connor, Brina'nın ne kadar utangaç olduğunu fark ettiğinde kahkalarla gülmeye başladı.

Brina sinirli bir şekilde eteklerini düzeltti. "Benimle yeterince dalga geçtiniz lordum. Benim sayemde gününüz keyifli geçer umarım. Benim sayemde kârlı bir alışveriş yaptınız zaten."

Connor homurdandı ama bu durumdan keyif aldığı gözlerinden belli oluyordu. "Hâlâ kabul etmek istemediğin gerçekler var, Brina. Elimde senin gibi değerli bir hediye varken bu alışverişten kârlı çıkmamak imkânsızdı." Aralarındaki gerilim belirgin bir hal almışken Brina kendini Connor'ın yüzüne bakmak için zorluyordu. Şu an yapmak istediği tek şey ona sırtını dönmekti. Bütün bu yaşananlar Connor'ın suçuuydu. Bir tarafı Connor'ın onu tekrar öpmesini ve hiçbir şey

düşünmeden sadece duygularıyla hareket etmeyi istiyordu. Connor, genç kadının içinde kopan fırtınaları anlamıştı, derin bir nefes aldı. Brina'ya doğru adım attı ve tam önünde durdu. Onun dalgın ifadesinin arkasında gizlediği duygularını okumak için yüzüne dikkatlice baktı.

"Bana gel. Brina. Bu sefer kendi isteğinle gel bana. Gözlerinden beni istediğini görebiliyorum." Brina ne yapacağını bilemez bir şekilde eteğini tuttu. Connor'a karşı koyamayacağını biliyordu. Gözyaşlarının akmaması için âdeta güçlü bir savaş veriyordu.

"Bu beni Deirdre ile aynı konuma getirir, Connor." Connor, Brina'ya itiraz etmek için ağzını açtığı anda Brina onu susturdu. "Babam benden ve iki kız kardeşimden ne beklediğini bizlere küçükken öğretti, Connor. Ona verdiğim söz çığneyemem. Ona verdiğim söz tutamazsam bana nasıl güvenebilirsin ki?" Connor, aralarındaki mesafeyi azaltırken deri çizmelerinden gelen sesler odanın içindeki sessizliği bozan tek şeydi. Brina'ya doğru yavaşça eğilmeye başladı. Brina, Connor'dan korkmuyordu, onun korktuğu şey kontrol edemediği duygularıydı.

"Senin sözünü tutmanı sağlayacağım, Brina. Kendi onurunu benim için ayaklar altına almak zorunda kalmayacaksın."

"Bu hiçbir işe yaramaz." Brina bu sözleri sarf ederken bir yandan da Connor gibi bir adamın kendisine güvenmesinden etkilenmişti. "Ve... Ben... Gerçekte..."

Connor, Brina'yı parmağıyla susturdu. Genç adamın gözlerindeki ifade Brina'yı babasının ve adamlarının yanından kaçırdığı zamanki bakışlarının aynısıydı. Brina omurgasından aşağı bir ürpertinin indiğini hissetti. Bu bakışlar bir İskoçyalı savaşıya aitti. Genç kadını küçük oyunlarla baştan çıkartan Connor'a ait değildi.

"Kendi kalenden babanı onurlandırarak başın dik olarak çıktın. Brina. Geçmişin benimle karşılaştığın an sona erdi. Ben senin geleceğimin. Karşılaşmamız Tanrı'nın bize oynadığı bir oyun ve şu an benim yanımdasın. Şimdi beni öp. Bunu istediğini gözlerinden okuyabiliyorum."

Connor'ın elleri Brina'nın ensesini nazikçe tuttu. Bu seferki öpücüğü nazik değildi. Dudaklarını Brina'nın dudaklarına sertçe bastırdı. Brina, Connor'ın baştan çıkarmalarına teslim olana kadar genç adam diliyle dudaklarını aralaması için onu zorlamaya başlamıştı. Connor, Brina'nın dudaklarını âdeta istila ediyordu. Genç kadın hem şaşırmıştı hem de kendini bu tutkunun esiri olmaktan alıkoyamamıştı. Göğüs uçları zevkten hassaslaşmış, elbisesine baskı yapıyordu. Connor aralarındaki mesafeyi kapatarak Brina'yı kollarının arasına alıp sıkıca sarıldı. Connor'ın kokusunu bu kadar yakından hissetmek Brina'yı çok heyecanlandırmıştı. Düşünülmesi ve konuşulması gereken birçok konu vardı ama Connor'ın kollarının arasında olmanın verdiği mutluluk kendini çok iyi hissetmesine neden oldu. Genç adama daha yakın olmak istiyordu. Connor'ın göğsüne dayadığı ellerini, yavaşça geniş omuzlarına doğru kaydırdı. Genç adamın dili ısrarlı bir şekilde Brina'nın ağzının içini keşfediyor, Brina da ona ürkekçe karşılık veriyordu. Brina, Connor'ın öpücüklerine karşılık vermek istiyordu, Connor'ın dudaklarıyla yaptığı hareketleri taklit ederek onunla birlikte hareket etmeye çalıştı.

"Gördün mü kadınım, yakında evlenmiş olacağız ve senden asla uzak kalmayacağım."

Brina'nın ensesini okşayan elleri, yavaşça Brina'nın zevkle dikleşmiş göğüslerine doğru indi. Connor'ın bakışları Brina'yı tutsak etmişti. Connor, Brina'nın göğsünü sıkıca kavramıştı; elbisesinin altında belli olan göğüs uçlarını parmağıyla okşayama başladı.

"Beni isteyerek kabul edeceksin, Brina Chattan. Yemin ederim seni baştan çıkaracağım. Ya benimle bakire olarak evleneceksin ya da seni yatağında baştan çıkardıktan sonra. Hangi yolla olursa olsun, seni baştan çıkartıp seninle evleneceğim." Connor'ın ses tonu kendinden emindi. Genç adamın yüzündeki kibirli ifade Brina'yı sinirlendirmişti. Connor'ı tüm gücüyle göğsünden ittirerek kendinden uzaklaştırmaya çalıştı. "Sen tam bir barbarsın." Connor keyifle sırıtarak geri çekildi. "Ben İskoçyalıyım kadınım."

“Ben de İskoç kadınıyım. İşte tam bu yüzden kendimi kontrol edebilirim. Söz konusu-”

“Söz konusu tutkuların olduğunda mı?” dedi Connor sırtarak.

Brina sinirden köpürüyordu. Connor’a bakarak homurdandı. Daha önce kimseye böyle homurdanmamıştı. Connor sesli bir şekilde güldü ama gülüşü nazik değildi. Brina’ya söylediği şeyleri yapacağını belirten bir şekilde derin ve anlamlıydı gülüşü.

Brina’ı baştan çıkar...

“Sen tam bir İskoçyalısın, kadını. Babanın seni hapsedtiği sorumluluk duvarlarının ardında yetişen gerçek Brina’nın benim duygularıma karşılık vereceğini biliyorum ve beni öperek bana karşılık verdiğinde bu konuda haklı olduğumu kanıtladın.” Brina, Connor’ın söylediklerinde haklı olduğunun farkına vardığında yaşadığı şaşkınlıkla elleriyle ağzını kapadı. Gerçekler, Brina’nın canını acıtmıştı. Brina’nın karnı ona ihanet ederek guruldamaya başladı. Connor, onun aç olabileceğini unutmuştu.

“Masada sana ait olan yerde benim yanımda yemeğe katılabilirsin. Ya da yeni evli çiftlerin paylaştığı gibi sadece senin ve benim paylaşacağımız bir masa hazırlatabilirim.” Connor’ın ses tonu oldukça ciddiydi. Brina’nın karşısındaki adamın yüzündeki ifade, İskoçya’nın en önemli klanlarını sorunsuz yönetmeye çalışan saygıdeğer bir lorda aitti. Brina, Connor’ın söylediği her şeyi gerçekleştireceğine emindi.

“Beni dehşete düşüren bu fikirlerine artık dayanamayıp senin kafanı bir taşla ezmekten suçlu bulunup alacakaranlıkta bu kalenin zindanlarında asılmayı o masada oturmaya tercih ederim.”

Connor, Brina’ya kahkahalarla gülmeye başladı. “Tıpkı vahşi bir kedi gibi konuştun kadını.”

Brina, Connor’a daha fazla dayanamayacağını anlamıştı. Karnı çok acıkmıştı ve o masada oturmaktansa ölmeyi tercih ederdi. Connor’ın kollarının arasından kolayca sıyrıldı. Koridorda hızla koşarken Connor’ın kahkahalarının kalenin du-

varlarında yankılandığını duydu. Connor'ın gür kahkahaları Brina'yı onun yanına dönüp zevkli dakikalar yaşamak için cezbediyordu.

İyi, tamam. Connor, ona vahşi kedi diyebilirdi. Onu baştan çıkartıp aklını başından almasını, vahşi bir kedi olmaya tercih ederdi.

* * *

Connor kazanmıştı. Masadaki bütün bakışlar Brina'nın üzerinde yoğunlaşmış, her hareketini takip ediyorlardı. Brina, önüne koyulan yemeklerden utandığı için çok az yiyebilmişti. Yemeğini bitirdiğinde Connor askerleri ile birlikte masadan çoktan kalkmıştı.

"Yemeğinizi bitirdiyseniz, leydim; yapacak çok şeyimiz var." Maura, Brina'nın çevresinden uzaklaşmıyor; Brina'yı gözünün önünden ayırmıyordu. Brina bakışlarını Maura'dan ayırıp etrafına baktığında Connor'ın hizmetlilerinin meraklı bakışlarla onu süzdüğünü fark etti. Brina'dan gözlerini ayırmadan onu selamladılar.

"Yapılacak bir şey varsa yardım etmek isterim, Maura."

"Bu sene erken gelen kış sayesinde kilerimizdeki eksiklikleri çok önceden giderdik."

Brina ve Maura mutfağa girdiklerinde kendilerini bir kardeşinin içinde buldular. Herkes bir işin ucundan tutuyordu. Aşçı kadın, ateşin başında demir bir çubuğa asılmış birden fazla kazanın başında yemeklerin pişmesini bekliyordu. Yanan kömürün içine yerleştirilen diğer kazanlar sayesinde birçok çeşit yemek kısa sürede pişiriliyordu. Mutfağın bir köşesinde son mahsul olan meyve ve sebzeler duruyordu. Bal kabakları ve kabaklar mutfağın girişindeki koridorda tutuluyordu. Genç çocukların taşıdığı sepetlerin içindeki elmalar ve sonbahar meyveleri, koyacak yer olmadığı için kabakların yanına yerleştirilmişlerdi. Bu kadar çok meyveyi çürümeden nasıl saklayacaklarını düşünen aşçı kadın meyvelere endişeli bir bakış attı. Kış daha da sertleştiğinde ellerinde çürümüş

mahsuller kalırsa baharda elde edecekleri mahsule kadar aç kalırlardı. Mutfakta yanan ateşin sıcaklığından terleyen alınını silerken leydisinin bir akıl vermesi için ona beklentiyle baktı. Brina ne yapacaklarını biliyordu. Bunun tek bir çaresi vardı. Ağzına kadar dolu olan koridora elma taşıyan genç çocuklara baktı.

“Elmaları oraya bırakmayın. Kalenin içinde yeni gelenleri saklayacak bir yer olmalı. Bütün bu yiyecekleri ocağın uzağında bir yere yerleştirin.”

Mutfakta çalışan kadınlar Brina’nın emri üzerine harekete geçtiler. Aşçı kadın Brina’ya memnun bir şekilde baktı. Brina üzerindeki ipek önlüğü mutfaktaki askılardan birine asarak orada bulunan basit bir bez parçasını elbisesinin önüne bağladı. Mutfaktaki fazlalıkları taşımaya çalışan kadınlara yardım etmek için koridora doğru yürüdü. Saat çok hızlı ilerlemişti. Brina, kilisenin çanlarının çaldığını duyduğunda güneşin batmakta olduğunu anladı. Öğle yemeği yemek için vakit bulamadığından mutfak masasının üzerinde bulunan birkaç parça yemekle karnını doyurmak zorunda kalmıştı. İnsanlar işini bitirdiğinde kirli önlüklerini mutfağın duvarlarında bulunan askılara asarak yardım edilecek başka işler bulmaya gitmişlerdi. Mutfaktaki herkes gidince etrafa tuhaf bir sessizlik hâkim oldu. Brina mutfakta kimsenin kalmadığına emin olunca derin bir nefes aldı. Bütün gün çok yorulmuştu. Dinlenmek için gözlerini kapadığında bir anda Connor’ın yüzü belirdi. Bütün bir gün kendini ve beynini meşgul tutarak Connor’ı düşünmemeye çalışmış, başka şeylerle meşgul olmuştu. Ama şimdi dokunuşlarının bedenini nasıl baştan çıkardığını hatırlamıştı.

Off... Tanrı, Brina’yla dalga geçiyor olmalıydı.

* * *

Chattan lordu Robert Chattan, hayatında hiç olmadığı kadar öfkeliydi. Tüm hayatı boyunca bu kadar öfkeliendiğini hatırlamıyordu. Cory, daha fazla kar yağacağını haber verdikten

sonra lordunun vereceği tepkiden korkarak sinmiş bir şekilde odanın bir köşesinde bekledi. Kalenin dışında çalmaya başlayan çanlar, Robert Chattan'ın tekrar küfür etmesine sebep olmuştu.

"Canımı sıkacak başka bir haber daha gelmiş olmalı." Kapının önünde bekleyen askeri kimin geldiğini görmek için koridora doğru döndüğünde karşıdan gelen askerle karşılaştı.

"Gelen kişi Lord Cameron, lordum. Kar yağışına yakalanmış olmalı."

"Anlaşılan kar yağışı hepimizin kışının donmasına sebep oldu."

Robert Chattan başını çevirdiğinde kalede kalan kızlarının onu dinlediğini gördü. İki kızı da geniş salonu ısıtan ocağın yanına tünemiş, korku içinde babalarının sözlerini dinliyorlardı. Robert Chattan'ın bitmeyen öfkesi onlara merhamet duymasını engelliyordu. Chattan Lordu kızlarının neden orada durduklarını anlamıştı.

"Pekâlâ, bu keyifli bir toplantı olacak." Quinton Cameron koyu bir İskoçyalıydı. Onun damarlarında Sakson kanından çok Norman kanı akıyordu. Saçları koyu siyahtı ve çok gürdü. Yüzündeki sakallar çok uzun değildi ve sahip olduğu mavi gözleri onun tam bir İskoçyalı olduğunu gösteriyordu.

"Cameron, eski dostum. Hoş geldin. Şu anda evim keder rüzgârlarıyla çevrilmiş olsa da dışarıdaki kar fırtınasından daha sıcak karşılanacağına emin olmalısın."

"Beni buraya getiren kar fırtınası değil, Chattan." Robert üzgün olmasına rağmen arkadaşının sözlerine gülümsedi.

"Bunu duyduğuma üzüldüm. Sahip olmak istediğin şeylerin peşine düşüp efsane olmak için yola çıktığını duymuştum ve kar fırtınasından korkmuş şekilde kaleme sığınmanı hayal ederek keyiflenmiştim."

"Eğer duyduklarım doğruysa ısınmaktan memnun olacağımdan emin değilim."

Deirdre'nin ona sunduğu içeceği kabul ederken ona göz kırpmayı ihmal etmedi. Genç kadın, kaşlarını çatarak Cameron'dan uzaklaştı. Cameron, Deirdre'nin şöminenin önünde

oturan kız kardeşinin yanına oturduğunu görünce duyduklarının doğru olduğunu anladı.

“Duyduklarım doğru demek,” dedi Lord Cameron, Robert Chattan’ın gururunu hiç düşünmeden.

Lord Chattan oturduğu koltuğun arkasına yaslandı. Artık çok yaşlı hissediyordu.

“Evet, doğru. En küçük kızımı kaybettim. Connor kızımı ellerimden çekip aldı ve Deirdre artık bakire olmadığı için Brina ile evleneceğini söyledi.”

Quinton elindeki bardağı içmek için ağzına götürürken bir an dondu kaldı. “Lindsey, kiliseye yemin etmiş olan kızını mı kaçırdı?”

“Evet ve bu konuda suçlanması gereken kişi varsa o da benim. Büyük kızımı kontrol etmeyi başaramadım.”

Quinton içkisinden bir yudum alırken Deirdre’yi uzun bir süre süzdü. “Sana katılmıyorum, Robert. Melor tam bir Douglas. Kimi nasıl kandıracağını çok iyi biliyor. Bunun için kızını suçlayan yersiz.”

“Douglas Melor ile benden daha fazla zaman geçirdiğini biliyorum. Onu benden daha iyi tanıdığın için sözlerini dik-kate alıyorum. Ancak ben bir babayım. Yetiştirdiğim evlatlarımın daha erdemli olmalarını beklerdim. Beni anlayan için mecliste gölgeler içinde yaşamayı bırakmalı, evini ve yatağını sıcak tutacak bir kadınla evlenip çocuklar yapmalısın.”

Quinton Cameron eski dostunun sözlerine sadece omuz silkti. “Bugünlerde kralımızın sadık hizmetkârlarına yanında ihtiyacı var.” Robert Chattan, Cameron’un sözlerindeki üstü kapalı imalara yorum yapmaktan çekindi. Meclis karanlık oyunların oynandığı tehlikeli bir yerdi. İnsanların yüzüne gülüp geceleri içkilerine zehir koyulan bir topluluğun parçası olmaktansa savaş meydanında düşmanın gözünün içine bakarak dövüşmeyi bu çirkin oyunlara karışmaya tercih ederdi.

“Saygıdeğer kralımız bir çocuk değil, yetişkin bir adam olsaydı; Lindsey ile aramızdaki meseleyi kan davasına dönüştürmeden önce çözebilirdi.”

Quinton kaşlarını çatı. “Lindsey’ye saldırmaktan mı bah-

sediyorsun, Robert? Ona kızlarından birini vermek için söz verdin.”

Robert, Quinton’a dik dik baktı. “Ben yaşlı bir adamım Quinton, benim yaşına geldiğin zaman Tanrı’nın seni öbür tarafta nasıl karşılayacağını merak ederek yaşamaya başlıyorsun. Brina kiliseye karşı yemin etmişti.”

“Ama sen de Connor Lindsey’e kızlarından birini vereceğine söz vermiştin, Robert. Sana bunları arkadaşım olduğun için söylüyorum. Seninle antlaşma yapacağı için birçok fırsatı kaçırdığını biliyorsun.” Robert Chattan hiçbir şeyden korkmazdı. Birçok klanın korktuğu bir klandı Cameron’lar. Onlara karşı gelmek hiç akıllıca bir hareket değildi.

“Bu Brina’yı kaçırması için haklı bir sebep değil. Brina iyi yetişmiş bir kız. Kızlarımın arasında beni mutlu eden ve onurlandıran bir tek Brina vardı. Kızım bir kalede tutsak tutulurken benim yapabildiğim tek şey burada elim kolum bağlı oturup içkimi içmek. Lindsey, Brina’yı benden çalar-ken onunla evlenmek için izin istedi ve ben ona hayır dedim. Sözümden dönemem.”

“Ona hayır mı dedin?”

Robert Chattan kafasını salladı. “Evet Cameron. Lindsey, Deirdre’yi kiliseye yollamamı istiyor. Ben Tanrı’ya dürüst bir şekilde hizmet edemeyecek olan birini kiliseye yollayacak kadar genç değilim. Artık yaşlandım.”

“Bu mantıklı bir çözüm, dostum.” Quinton konuşurken sesi kısıldı. “Bir savaşa hazır değiliz. İskoçya kendi içinde birlik olmak zorunda. Biz birbirimizi öldürürken İngiltere bizi istila etmek için fırsat kolluyor olacak.”

“Deirdre’yi kiliseye yollayacağıma inanıyor musun?” Quinton, Deirdre’ye tekrar bir bakış attı. Cameron yüzlerce kadınla beraber olmuştu. Deirdre’yi ilk gördüğü andan itibaren onun bedenini nasıl kullanması gerektiğini bildiğini fark etmiş, ne kadar cilveli bir kadın olduğunu anlamıştı. Cameron’a göre bu utanılacak bir özellik değildi ancak kilisenin bunu hoş karşılayacağını hiç sanmıyordu. Ama Chattan ve Lindsey klanlarının arasını bir kadının bozmasına izin veremezdi.

“Bana göre Deirdre’nin çeyizini kiliseye yollamalısın, eğer kendi kiliseye gitmek isterse orada doğru yolu bulacağına eminim.”

“Ya gitmek istemezse?”

Cameron kaşlarını tekrar çatı. “Burada kalabilir. Çeyizi olmadan onu kabul eden biri ile evlenebilir.”

“Deirdre’nin zengin çeyizi sadece kiliseyi memnun eder. Brina benim en küçük kızım, bu yüzden çeyizi ablasının çeyizinden daha az. Yaptığımız antlaşmaya göre Lindsey daha azma razı olmak zorunda. Lindsey sinirden köpürüyor olmalı. Yakında çileden çıktığını duyarız.”

Quinton Cameron, Robert’a doğru eğildi. “Bu ilginç bir konu. Ancak Connor, Brina’yı kaçırdığı için şartlarını kabul etmek zorunda kalacaktır. Senin için onunla konuşacağım.”

Robert Chattan homurdandı ve kafasını iki yana salladı. “Bu şartlar biliyorsun ki benim kendi düşüncelerimi yansıtmıyor. Ortanca kızım Tanrı’nın onu çağırdığını söylüyor. Evdeki herkes delirmiş durumda.”

“Genç Kaie, Roan ile evlenmek yerine rahibe mi olmak istiyor.”

“Evet,” dedi Robert homurdanarak. “Yüzleşmemiz gereken bir problemimiz daha var. Mcleod Klanı’nın, Kaie’nin bu kararını duyduğunda ne tepki vereceğini çok merak ediyorum. Connor’m hareketlerinden bir farkı olacağını düşünmüyorum. Kaie’yi kiliseye yollarsam Mcleod’un Deirdre’yi kabul edeceğinden şüpheliyim.”

Quinton düşünceli bir şekilde sakalını sıvazladı. “Mcleod bu yaptığınızdan hiç hoşlanmayacaktır.”

Robert sinirli bir şekilde homurdandı. Quinton elini havaya kaldırarak onu susturdu. “Peki, Erlina olmaz mı?”

Robert Chattan’ın yüzü bir anda kızardı. “Tanrı’nın cezası kadın kızımı Monroe topraklarına kaçırdığı günden beri bana bir kelime yazmasına izin vermedi. Bu yüzden Erlina olmaz.”

“Başka bir kızının olması mantıklı bir çözüm olabilirdi.” Robert Chattan oturduğu yerde kıpırdandı ve masaya sinirli bir şekilde vurdu.

“Erlina benim yasal olmayan kızım.”

“O zaman annesiyle evlen ve Erlina’yı Roan ile evlendir.”

“Asla evlenmeyeceğini söyleyen bir kadını kiliseye sokmak için bağlamam lazım.” Robert başını umutsuzca salladı. “Ayrıca Monroe Klanı onu koruması altına aldı. Kaie, Roan Mcleod ile evlenecek ve ben de kar yağışı etkisini azalmaya başladığında Lindsey topraklarına doğru yola çıkacağım.

Quinton elini Robert Chattan’ı susturmak için havaya kaldırdı. “İlk önce Lindsey topraklarına ben gideceğim. Aranızdaki sorunu kan dökmekten çözmenin bir yolunu bulacağım.”

“O adama kızım ile evlenmesi için izin vermedim. Aramızdaki sorun Brina’yı bana geri verirse çözülebilir.”

Quinton Cameron ayağa kalktı. “Eğer ikiniz arasında çıkacak olası bir savaşı önleyebileceksem karın altında Lindsey topraklarına doğru at sürmeye değer. Biliyorsun ki Connor benim arkadaşım. Kapısında seni görmeden önce benimle karşılaşır da daha iyi olacaktır.”

Robert bir süre sessiz kaldı. “İngilizler hakkındaki fikirlerin yerindeydi. Seni bu sefer dinleyeceğim ve Lindsey topraklarına gidip aramızdaki antlaşmayı hiç sayan ve hangi kızım ile evlenmesi gerektiğine karar vermeme beklemeden o adamı boğazlamak isteyen iç sesimi bu kez duymazlıktan geleceğim.”

Robert gerçek duygularını gizleyen bir yüz ifadesi takındı. Yıllar önce insanlara gerçek yüzünü göstermemeyi öğrenmişti. Kralın yanında ve mecliste başka türlü hayatta kalmak imkânsızdı. Bir an önce Lindsey Klanı’na doğru yola çıkmak istiyordu ama kendini kontrol altına almayı başardı. Oraya vardığında yorgunluktan ölmüş bir vaziyette olmak istemiyordu. Her iki klanın lordları Cameron’un arkadaşlarıydı ve aralarını bozmak hiç işine gelmezdi. İngiltere’nin istilasına maruz oldukları bir dönemde yaşanacak bir iç savaş İskoçya’nın sonunu getirirdi. İngiltere’nin sahip olduğu kral artık ülkesini yönetecek yaşıyordu ve Fransa ile iyi ilişkilere sahipti. II. James daha çocuktı ve bu İngiltere’nin İskoçya’yı istila etmesini kolaylaştırıyordu. İskoçya’daki bütün klanların bir-

lik olması gerekliydi. Yoksa bağılı oldukları bu topraklar artık İngiliz topraklarına dönüşecekti.

Düşünülmesi gereken bir başka konu daha vardı. Roan Mcleod'un yatağında kiliseye gönüllü olarak kendini adanmak isteyen bir kadını isteyeceğinden şüpheliydi. Yatağını paylaşacağı kadının isteksiz olması cehennem azabı gibi olmalıydı.

Quinton'ın ilk yapması gereken, Lindsey Klanı'na doğru yol alıp iki klan arasındaki anlaşmazlığa son vermektir. Eğer uzlaşma sağlayamazsa Brina'yı kendi elleriyle Robert Chatan'a teslim edecekti. Ayrıca Tanrı'nın genç Kaie'nin içindeki ışığın Roan'a doğru gitmesini sağlamasını diledi.

* * *

Brina, kalenin girişinde durdu. Olduğu yerden kilisenin içe-risinin insanlarla dolduğunu görebiliyordu. Gözlerini Brina'nın üzerinden ayırmaması gereken askerler bile kilisedeki ayini izliyorlardı. Kalenin arka tarafından gelen bir sesle ilgisi dağılan Brina, neler olduğunu anlamaya çalıştı. Kalenin duvarlarının dışından gelen sesler rüzgârın sayesinde etrafa yayılıyordu. Güneş batmak üzereydi, gökyüzüne kızıl bir renk hâkimdi, rüzgâr gittikçe sertleşiyordu. Kilisenin girişinde asılı duran örtülerden birini alıp üstüne doladı. Sarındığı örtü çok uzun gelmişti. Muhtemelen gece gerçekleşecek olası bir saldırı için nöbet tutan askerler soğuktan korunmak için bunlara sarınıyordu. Üzerindeki örtünün eteğini elinde toplayıp kalenin dışındaki vadiyi görebileceği duvarlara tırmanmaya başladı. Brina yukarılara tırmandıkça kalenin duvarlarında her on metrede bir oyulmuş sığınakların olduğunu fark etti. Kalenin duvarları belli yükseklikten sonra dikleşiyor, düşmanın tırmanarak kalenin iç kısımlarına saldırmasını engelliyordu. Kalenin duvarları çok kalın değildi ama iç güvenliği sağlayacak kadar sağlamdı. Duvarın üstündeki keskin açılar sayesinde yerleştirilmiş top arabaları olası bir istila için hazır bekliyorlardı. Brina top arabalarının konum-

landırıldığı yeri gördüğünde nefesi kesildi. Güneş okyanusun üzerinden yavaşça batıyor, güneş ışıkları suyun üzerinde âdetâta dans ediyordu. Koyu yeşil rengi deniz beyaz köpüklerle tezâat oluştuyordu. Batmak üzere olan güneş altından yapılmış bir taç gibi parlıyor, ışıkları denizin üstünde görsel şölen yaratıyordu. Denizin arsız dalgaları Brina'nın göremediği bir yere çarpıyor, denizin tuzlu kokusunu içine çektiğinde gülümsemesine neden oluyordu. Hayatında gördüğü hiçbir resim bu muhteşem manzara için Brina'yı daha önceden hazırlayamazdı. Manzara tahmin ettiğinden bile daha görkemliydi. Kalenin duvarlarını döven büyük beyaz dalgaların sesi Brina'nın içinde kopan fırtınaların yansımasıydı âdetâta. Büyük dalgaları görebilmek için duvarın aşağısına doğru eğildi. Bunu yapabilmek için bir daha şansı olmayabilirdi.

“Bu kaleden böyle kaçmayı mı planlıyordun gerçekten?”

Brina, Connor'm sesini duyunca bir an irkildi. Connor ellerini ona doğru uzatmış, Brina'nın kendisine doğru gelmesini bekliyordu. Genç adamın yüzündeki sert ifade Brina'yı tedirgin etti. Brina yaptığının bir hata olduğunu çok geç anladı. Top arabalarının yerleştirildiği haznelerin kıyısında duruyordu. Haznelerin zemini soğuktan buz tutmuş ve kaygandı. Brina ağırlığını ayaklarını üstüne verip ayağa kalkmaya çalıştığında artık çok geçti.

“Connor-”

Genç kadın, Connor'a uzanmak için kollarını uzattığında çok geç kalmıştı. Buz tutmuş yüzeyin üstünde aşağıya doğru kaydığını hissediyordu. Kalenin duvarında bulunan sivri köşe tek kurtuluşuydu. Köşeye tutanabilirse muhtemelen tüm kemiklerinin kırılmasıyla sonuçlanacak sert bir düşüşten kendini kurtarmış olacaktı. Connor Brina'ya doğru kollarını uzatarak aralarındaki mesafeyi kapatmaya çalışıyordu ancak Brina çok uzağındaydı. Kalenin duvarının sınırına geldiğinde Connor küfür etti. Zaman âdetâta durmuştu. Brina kalbinin her atışını dikkatle dinliyor ve hayatının son dakikalarını bu duvara asılı kalarak mı geçireceğini merak ediyordu. Sarındığı örtünün yavaşça üzerinden kaydığını hissetti, duvarın kenarı-

na sıkıca tutunarak düşmesini engellemeye çalışırken taşlara sürtünen teni canını acıtırıyordu. Bu sırada Connor, Brina'ya ulaşmış onu omuzlarının üstüne doğru itirmeye çalışıyor, baldırına batmak üzere olan sivri buz parçasından onu korumaya çabalıyordu. Connor'ın sırtında taşıdığı kılıcı taş duvarlara çarparken rahatsız edici bir ses çıkarıyor ancak bu ses her ikisinin de içini rahatlatıyordu. Taşlara çarparak yuvarlanırken Connor'ın kılıcı onları yaralanmaktan korumuştur. Yere düşüp kayalık zemine çarptıklarında zaman sanki durmuştu. Brina yere düşerken ağzına ve burnuna dolan kar taneleri yüzünden öksürmeye başladı, vücudunda bulunan her bir eklem ağrıyordu. Ağzından ve burnundan içeri dolan kar taneleri yüzünden nefes almakta zorlanmaya başlamıştı. Connor iri elleriyle yüzündeki karı temizlemiş Brina'nın nefes almasını kolaylaştırmıştı. Connor düştükleri kayanın kenarından Brina'yı uzaklaştırdığında genç kadın tuttuğu nefesini hızlıca bıraktı.

"Ulu Tanrım, ölmediğimiz için çok şanslıyız."

Connor sinirden köpürüyordu ancak Brina bunun farkında değildi, korku içinde yuvarlandıkları uçuruma bakıyordu. Connor olmasaydı genç kadın uçurumdan yuvarlanıp ölebilirdi. Hayatında ilk kez gördüğü bir manzara ölümüne sebep olacaktı. Kalenin duvarlarına vuran dalgaların sesini duyabiliyordu. Azgın dalgaların tırmanıp yüksek bir kükremeye duvarları döverek denize geri dönmelerini hayranlıkla izledi.

"Senin neyin var, Brina? Kendi hayatını tehlikeye atıp buradan böyle kaçabileceğini mi düşündün?" Connor, onu sertçe kalenin surlarına dayararak Brina'nın uçurumu görmesini engelledi.

"Bana deli gibi bağırıp korkmama sebep olan sendin, Connor." Connor, Brina'nın düşmesini önlemek için sertçe üstündeki örtüyü eline doladı. Connor'm yüzündeki öfkeli ifade ayaklarının altındaki karları eritebilecek kadar güçlüydü.

"Kalenin duvarlarının tam sınırında duruyordun!"

"Biliyorum ama oraya sadece sahili görmek için tırman-

mıştım. Daha önce hiç okyanus görmedim.”

Connor, Brina'nın yüzüne şaşkın bir ifadeyle baktı. “Yani kaçmak gibi bir planın yoktu?” dedi Brina'nın sinirlerini bozan alaycı bir ses tonuyla.

“Sana asla yalan söylemem, Connor Lindsey. Bu çok alçakça bir hareket olur. Kaçabilecek bir yol bulsaydım çoktan kaçmayı denerdim.” Brina sinirden ayaklarının altında birikmiş karı tekmeledi. Bacakları çok acıyor, ayakkabılarının içine dolan kar ayak parmaklarının ağrmasına neden oluyordu. En azından genç kadının her iki ayakkabısı da hâlâ ayağındaydı.

“Kaleden kaçmak için bu uçurumdan aşağı atlamak hiç de mantıklı bir kaçış yolu değil, Connor Lindsey. Ayrıca daha önce hiçbir kalede tutsak olarak yaşamadığım için korunaklı bir kaleden nasıl kaçabileceğimi hiç düşünmedim.”

Brina etrafına baktığında kalenin dışında olduklarını fark etti. Kalenin duvarlarından yuvarlanırken oluşan birkaç sıyrık ve morarmanın dışında hayattaydı işte.

“Şu anda bulunduğumuz konum işlerin senin anlattığın gibi olmadığını kanıtlıyor, Brina.”

“Sana doğruyu söylüyorum, Connor Lindsey. Beni sen korkuttun. Eğer bana orada bağırmasaydın, sesinden irkilip geriye doğru tökezlemezdim.”

Connor'ın onu saran ellerine sinirli bir şekilde vurdu. Connor dizlerini bükerek Brina'yı omzuna atarken sinirli bir şekilde bir şeyler homurdandı. Bu kadarı Brina için çok fazlaydı. Connor'a saldırırken çığlıkları kalenin dış duvarlarında yankılanıyordu. Connor, Brina'nın poposuna şaplak vurmamak için kendini zor tuttu. Kolunu Brina'nın kalçalarına sıkıca sararak onu kalenin duvar tarafında taşımaya başladı. Kalenin üst duvarlarının korumasına girdiklerinde Connor rahatlamıştı.

“Tanrı'nın huzurunda yemin ederim ki yeryüzündeki tüm melekler seni koruyor olmalı. Geçen sene top tünyeleri için bütün bu duvarları tekrardan yaptırdım. Ondan önce bütün bu duvarlar yamaca dik olarak uzanıyordu.” Brina'yı ayak-

larının üstüne bıraktı ve onun yüzüne bakmaya başladı. Brina ellerini kalçalarının üzerine yerleştirdi, kaşlarını çatarak Connor'a baktı.

"Çok fazla lanet ediyorsun." Connor gözlerini devirerek Brina'ya baktı.

"Bu sabah hoşuna gitmişti ama."

"Seninle dalga geçmek keyifliydi."

"Sen bunu yapmayı planlamadan önce hiç de eğlenceli değildi. Seni yatağa atmak için çok ileriye gittim." Connor'ın neden bu kadar sinirli olduğunu Brina sonunda anlamıştı. Yamacın üzerindeki kayalar buz tutmuş ve tırmanılması imkânsız hale gelmişti. Kale duvarlarına ulaşmaları neredeyse imkânsızdı.

"Kalenin dışında mahsur kaldık değil mi?" Connor derin bir nefes aldı ve Brina'ya baktı. Güneş batmak üzereydi, Brina kararmaya başlayan gün ışığında Connor'ın kaşlarını çatarak ona baktığını görünce kahkahalarla gülmeye başladı.

"Görünüşe bakılırsa senin yatağının kenarından bile geçmiyorum, Connor Lindsey."

"Çok safsın, kadını. Bu dondurucu soğukta kalenin dışında kaldık ve kimse nerede olduğumuzu bilmiyor."

Brina yine de kendini gülmekten alamıyordu. "İlk kez bir lordun kendi topraklarının dışında kaldığına şahit oluyorum."

"Ben de öyle bir kadınla evlenmek üzereyim ki kış aylarında taşların üzerini kaplayan buzun farkına varmadan okyanus manzarası izlemek gibi bir akılsızlık yapabiliyor."

Brina, Connor'ın laflarına kırıldığını saklamak için yüzünü başka bir yöne çevirdi. Buz tabakasıyla kaplı olan taşlara tırmanmak çok aptalcaydı. Başını kaldırdığında kalenin duvarlarının karşısındaki kayalıkları gördü. Kaleye gitmeleri için hiçbir yol yoktu ve karanlık neredeyse bastırmıştı. Connor'la aralarında geçen tartışmayı çoktan unutmuştu. Bulundukları durum çok iç karartıcıydı. Herkes onlar için endişelenecekti. Kendisini izlemek için görevlendirilen askerlerin kayıp olduğunu fark etmelerini tüm kalbiyle diledi. Onların lordları ile birlikteydi, elbette ortalığı ayaklandırmaları ge-

rekliydi. Brina yoğun kar yağışını izlemeye başladı. Sabaha karşı düşen sıcaklık bu taş mağaranın içinde kalmak zorunda olan Brina ve Connor'ı öldürebilirdi. Brina düşüncelerinden sıyrıldığında Connor'm iç geçirdiğini duydu. Connor'ın sıcak elleri Brina'yı omuzlarından tutarak kendisine doğru döndürdü.

“Daha önce hiç okyanus görmediğini tahmin edemedim. Ama bu benim hatam. Babanın topraklarının iç kısımlarda olduğunu hatırlamam gerekirdi.”

Connor'm özü Brina'yı hassas noktasından vurmuştu. Connor, bütün ilgisini ona bahsediyordu. Brina hayatının herhangi bir anında bütün ilginin kendi üzerinde toplandığını hiç hatırlamıyordu. Genç kadın bir an için ne kadar yalnız olduğunu hissetti. Bütün hayatı boyunca kilise için yetiştirilmişti ama Chattan Kalesi'nde edindiği bir sürü arkadaşı vardı. Birch Stone'da kimseyi tanıımıyordu. Çevresinde sadece onu kuşkulu gözlerle izleyen askerler ve ona hizmet etmek için birbirleriyle yarışan hizmetli kadınlar vardı. Brina zorla bir parçası olduğu klan için ne ifade ettiğini ve kendisinin bu insanlar hakkında ne düşündüğünü bile bilmiyordu.

“Kalenin duvarlarının arkasından bir sesin geldiğini duydum ve ne olduğuna bakmak için duvarların üstüne tırmandım.”

Connor anlayışla kafasını salladı. “En azından yanma bu pelerini almayı akıl etmişsin. İlerleyen saatlerde işimize çok yaracak.” Connor içerisine sığındıkları kayalığın duvarlarına baktı. Kayalığın zemininde büyümüş olan bazı otları temizlemeye başladı. Eline geçirdiği bütün yabancı otları koparıp etrafa saçıyordu.

“Tanrı'ya yemin ederim ki bu hücreleri kendim için kullanacağım hiç aklıma gelmezdi.”

“Hücreler mi?” Connor, Brina'ya bakmak için kafasını kaldırdı.

“Bu kaleye hükmeden lordların hepsi insafli insanlar değillerdi, Brina.” Connor, kayalığın içinde kök salmış bir ağacın köklerinin çevresini temizlemeyi bitirmişti. Ağacın kök-

lerinin bitişiğinde büyük demir bir tokmak ortaya çıkmıştı. Connor toprağın üzerinde duran bazı taşları tekmeledi, kalan otları da yolmaya başladı. Kapıyı açmak için yoluna çıkan her şeyi temizlemişti.

“Kapıyı buradan kaldırmadığım için minnettarım. İlk başta kaldırmayı düşünmüştüm, daha sonra birilerinin işine yarayabileceğine karar verdim. Hiçbir ruh bu hücreye kapatılmayı hak edecek kadar kötü olamaz.”

“Bir insanı bu hücreye kapatacak kadar kötü kalpli insanlar var mı bu dünyada?” Connor kapıyı açmak için uzun süre uğraşmıştı. Sonunda kapıyı açmayı başardı. Brina kapının ardındaki hücreye merakla baktı. Brina içinden, en azından bir tane Lindsey askerinin kapının açılma sesini duymasını diledi.

“Rüzgârın sesi bizi duymalarını engelleyecek kadar yüksek. Yarın sabaha kadar bizi bulmaları neredeyse imkânsız. Bu hücreyi yaptıran kişi öz amcam. Sahip olduğu lordluk unvanını her anlamda korumak istediği için yaptırmıştı.”

“Senin yerine neden o lord seçildi?” Connor, Brina’ya keuderli bir şekilde baktı. “Ailem ben doğduktan sonra evlendi. Amcam babamın öz oğlu olduğum konusunda kuşkularıyla herkesin aklını çeldi. Yaptığı suçlamalar doğru değildi ancak amcam çoktan Lindsey Klanı’nın kontrolünü ele geçirmişti. Soylular meclisinin kararını beklemeden harekete geçti. Bu süreçte beni öldürmek için bir komplo hazırladı ama hepsinden kurtulmayı başardım.”

Brina nefesini tuttu. “Amcan çok acımasız bir adammış.” Connor hücrenin içine doğru bakmaya başladı. “Gençliğimin büyük çoğunluğunda yaşamak zorunda kaldığım ahır bile buradan daha konforludur.”

Ahır... Brina, Connor’ın sırtındaki güçlü ve sert kaslara bu kez dikkatle baktığında yaşadığı şaşkınlıkla ağzını eliyle kapadı. Connor çok zor zamanlar yaşamış, hayatta hep zorluklarla savaşmak zorunda kalmıştı. Brina için o cesur bir İskoç savaşçısı olmaktan daha fazlasını ifade ediyordu. Vücudu çok güçlüydü çünkü yaşadıkları onu hayata hazırla-

mişti. Kutsanmamış bir evliliğin sonucunda dünyaya gelmek Connor için çok zor olmalıydı. Brina kiliseye yemin ettikten sonra toplum tarafından başkalaştırılmanın acısını çekmişti, bunun ne demek olduğunu çok iyi anlayabiliyordu.

“En azından korunaklı bir yerdeyiz.” Güneşin son ışıkları hücrenin karanlıkta kalan kısımlarını bir anda göz önüne çıkardı. Hücrenin içinde taştan yapılmış bir yatak ve üzerine serilmiş yün bir battaniye vardı. “Şanslı günümüzdeyiz.” Connor hücrenin içine girdi ve orada bulunan tahta bir sandalyeyi dışarı taşıdı. Sandalyenin yapıldığı ağaç çürük olmalıydı. Sandalyenin tam sırt kısmındaki delik bunu kanıtlıyor gibiydi. Connor sandalyeyi hızlıca taş duvarlara doğru fırlattı. Sandalye duvara çarptığı anda bu soğuk kış gecesinde saatlerce yakabilecekleri kadar parçaya ayrılmıştı. Hücrenin tavanı çok alçaktı. Genç adam başını eğmeden ayakta durmakta zorlanıyordu. Sandalyenin dağılan parçalarını duvarın dibine topladı, yatağın üzerindeki yün örtüyü ateş yakmak için kullanacaktı.

“Tanrı’ya şükür, hücrenin içi her ikimizi de sıcak tutacak kadar küçük.” Connor, belinde asılı duran keseciğin içinden ateşi yakmasını sağlayacak küçük bir taş çıkardı.

“Bir kıvılcım elde etmek için uğraşacağım, bu sırada sen kapının tamamen kapalı olduğundan emin ol. Rüzgârın içeri girmesini engellemeliyiz.”

“Bu gece başımıza gelenler yeterince can sıkıcıydı. Bu yaş tahtalardan ateş yakmak hiç mantıklı değil.” Brina’nın açık sözlü tavrı Connor’ı sinirlendirdi. Rüzgâr hücrenin içine doğru estiğinde içerideki havanın daha da soğumasına sebep oldu.

Connor elindeki çakmak taşını genç kadına uzattı. Brina, Connor’ın rahat hareket etmesine yardımcı olmak için taş yatağın üstüne çıkmak zorunda kaldı. Hücre kesinlikle tek kişilikti. Brina bu hücrenin içinde hapsedilmenin nasıl bir his olabileceğini düşündüğünde korkudan titredi. Duvarın dibindeki tahta parçalarından birini almak için eğildi. Connor’ın verdiği taşı kullanarak ateş yakmayı deneyecekti. Bir kıvılcık

cım elde etmişti. Brina daha büyük bir ateş elde edinceye kadar taşları birbirine sürtmeye devam etti. Connor ateşin büyümesi için büyük parça bir dalı Brina'nın çıkardığı kıvılcımın içine bıraktı. Hücrenin kapıları tamamen kapalıydı. Rüzgârın kesilmesiyle birlikte küçük kıvılcımlar bir anda tıruncu alevlere dönüştü. Connor biriken dumanın dışarı çıkması için kapıyı biraz araladı.

“Hücrenin içindeki havanın kuru olması ateşi kolay yakmamızı sağladı.” Genç kadın, Connor’ın ona ödünç verdiği taşı geri vermek istedi. Genç adama doğru uzandığından Connor Brina’nın elini sıkıca yakaladı.

“Senin nereye kaybolduğunu merak edip peşinden geldiğim için çok memnunum, kadını. Sayende kalemin gizli yerlerini keşfettim.”

Brina, Connor’ın sesindeki endişeyi fark etmişti. Genç adamın davranışları Brina’nın onu terk etmesini zorlaştırıyordu. Tek kişilik bir hücrenin içinde Connor’a bu kadar yakın olmak, odanın içindeki sıcaklığı onunla paylaşmak çok baştan çıkartıcıydı. Brina’nın yaşadığı duygu yoğunluğu iki kişilik dünyalarının bir anda yerle bir olabileceğini unutturmuştu.

Üşümek istemiyorum... Sevgisiz yaşamak istemiyorum...

“Buraya gel, kadını.” Connor’ın sesi yavaşça alçaldı, ellerini Brina’ya uzattı. Bu eski hücrenin içindeki aydınlık olan tek şey Connor’dı. Brina daha fazla üşümek istemiyordu. Onu kollarıyla sardığı zaman genç adamın verdiği sıcaklığın tadını çok iyi biliyordu. Brina, Connor’ın kollarındayken tüm kaygılarının yok olacağını biliyordu.

Genç adamın kolları Brina’nın vücudunu şefkatle sardı. Brina küçük ellerini ısıtmak için usulca Connor’ın yeleğinin açıkta kalan yakasından onları içeriye soktu. Soğuk elleri Connor’ın sıcak teniyle temas ettiğinde Brina ürperdi. Connor nefesini tutmuştu.

“Biliyorum ellerim çok soğuk... Özür dilerim...”

“Üzgün olman gerekmiyor.”

Brina kıpırdanmaya başlamıştı. Connor, Brina’yı sertçe göğsüne bastırdı.

“Bana dokunmanı yıllardır bekliyor gibiyim, kadınıım.” Genç adamın göğsü çok sıcaktı, Brina’nın elleri kısa zamanda ısındı. Genç kadın heyecanla titredi. Connor ile aralarında ilk defa bu kadar samimi dakikalar geçiyordu.

“Birbirimizi hiç tanımıyoruz, Connor.” Brina fısıldayarak konuşuyordu. Hücre çok küçüktü ve söylediği her şeyin hücrenin duvarlarında yankılanıp anlaşılır olmasını istemiyordu. Brina, Connor’ın aldığı her nefesi hissediyor, sıcak ve sert göğsünün altında atan kalbini duyabiliyordu.

“Ve... Senin öpücüklerinin tadına son baktığımdan beri ne kadar çok zamanın geçtiğini fark ettim.” Sadece “öpücük” kelimesinin ağzından çıkması bile Brina’nın içinde bir şeylerin değiştiğini gösteriyordu. Brina’nın kalbi beklentiyle çarpmaya başladı. Artık bedeni soğuk havanın farkında değildi. Bunun nedeni Connor’dı. Onun sıcak bedeninin koruması altında olmak Brina’ya her şeyi unutturuyordu. Connor’ın, Brina’nın sırtını okşayan eli yavaşça aşağılara doğru kayıyor, genç adamın dokunuşları genç kadının bedenine zevk dalgaları yaymaya başlıyordu. Connor’ın şefkatli dokunuşları bedenini uyuşturmuştu. Brina gözlerini açık tutmakta zorlanıyordu. Bir anda Connor’ın sıcak nefesini dudaklarının üzerinde hissetti. İşte beklediği an gelmişti. Tutkuyla ürperdi. Connor’dan istediğini almak için parmaklarının ucunda yükseldi. Connor’ın boyu çok uzundu. Brina’nın bacakları titremeye başlamıştı ancak vazgeçmeye niyeti yoktu. Bedenine yayılan zevkin her anının keyfini çıkarmak istiyordu. Genç kadın kendini tamamen Connor’a teslim etmişti. Genç adam öpüşmelerini Brina’nın yönetmesine izin vermişti, başını yana eğerek Brina’nın dudaklarını rahatça kendi dudaklarına yerleştirmesine yardımcı oldu. Brina, Connor’ın boynunu sıkıca tutup öpüşünü derinleştirerek Connor’ın dudaklarının tadına bakmak için cesaretini topladı. Connor âdeta sarsılmıştı, göğsü ihtirasla sarsıldı. Kontrolü eline almanın vakti gelmişti. Dilini hemen onun sıcak ağzının içine uzattı. Hayal ettiğinden daha fazla zevk alıyordu. Connor tarafından öpülme Brina’nın bütün vücudunu ele geçirmişti. Göğüs uçları

zevkten dikleşmişti. elbisesinin kumaşına değiyordu. Connor'a daha fazla yakın olmak istiyordu. bedenini Connor'ın bedenine sertçe bastırdı. Genç adamın yeleği Brina'yı rahatsız etmişti. Titreyen elleriyle yeleğin düğmelerini çözmeye başladı.

Brina bir an için durdu. Ne kadar hızlı nefes aldığını fark etti. Dudakları öpüşmekten şişmiş ve ıslanmıştı. Connor'ın da nefes almaya ihtiyacı olduğunu düşünmüştü ama Connor durmadı. Elleri Brina'nın ensesinde birleşti. Brina'nın çıplak tenine yavaşça masaj yapmaya başlamıştı. Connor'ın dokunuşları çok nazikti, aynı zamanda baştan çıkarıcıydı. Brina hiçbir şey düşünemiyordu. Bedenine hâkim olan zevkin doruklarına ulaşmak istiyor, bu heyecanın daha ne kadar yoğunlaşacağını merak ediyordu. Brina'nın parmakları Connor'ın giysilerinin altındaki sıcak tenini hissedebiliyordu. Connor'ın gömleğini sabırsızca çıkarmaya başladı. Connor'ın çıplak tenine dokunduğunda kalbi âdeta duracaktı. Genç adam artık daha fazla dayanamayacağını hissetti. Brina'nın dudaklarına şehvetle saldırdı. Brina bedeninin derinliklerinde sahip olmaya başladığı güven duygusunun bu kadar tatminkâr olacağını düşünmemişti. Parmaklarını Connor'ın saçlarına doladı.

"Bana dokunmanı seviyorum, Brina." Brina da Connor'a korkusuzca dokunabilmeyi seviyordu. Connor'ı memnun etmek, kendisine dokunmasını sağlamak istiyordu. Göğüs uçları zevkten dikleşmiş, sızlıyordu. Bedeniyle Connor'a daha yakın olmak istiyordu. Connor'ın güçlü ellerini bedeninde hissetmek için yanıp tutuşuyordu.

"Tanrı şahidim olsun ki sana biraz daha dokunmazsam çıldıracağım."

Brina, Connor'a cevap vermek yerine tutkuyla iç geçirdi. Bacakları artık onu taşıyamıyordu. Bedeni yavaş yavaş aşığıya doğru kayarken Connor, onu kollarından tuttu.

"Sana dokunmamı istediğini söyle bana, Brina. Dokunuşlarım için çıldırdığını ve seni buna zorlamadığımı söyle, kadınınım." Connor'ın sözleri Brina'nın kalbine işlemişti. Con-

nor'a dokunmak için çıldırıyordu. Connor, Brina'nın ellerini tuttu ve göğsüne bastırdı. Genç adam o kadar sıcaktı ki havanın dondurucu derecede soğuk olduğunu çoktan unutmuştu. Connor, Brina'ya doğru eğildi, dudaklarına ihtiraslı bir öpücük kondurdu.

"Beni hiçbir şey için zorlamıyorsun."

"Ah... Ama hâlâ sana dokunmanı istediğini söylemedin, kadının." Brina, Connor'ın bu küçük hücrenin içinde yaktıkları ateşin yarattığı gölgelerin içinde kışın şöminenin başında anlatılan karanlık zamanlardaki savaş hikâyelerindeki barbar savaşçılara benzediğini fark etti. Brina, onun bu haline hayran kalmıştı.

"Hangi kelimeleri kullanmam gerekiyor bilmiyorum ki..." Connor derin bir nefes aldı. "Bana ne yapmam gerektiğini söyle, Connor." Brina daha fazla konuşamayacaktı.

"İsmimi senin ağzından duymak hoşuma gidiyor." Connor'ın çatalı ses tonu Brina'nın ürpermesine neden oldu, dudakları ihtirasla kıvrıldı.

"Göğüslerini avucumun içine alıp sıkmak istiyorum. Başparmağımla sertleşmiş göğüs uçlarına dokunmak, seni baştan çıkarmak istiyorum, kadının."

"Onları hissedebiliyor musun?" Brina duyduğu utançtan dolayı fısıltıyla konuşmuştu. Connor, onun ne kadar saf olduğunu hatırladı.

"Onları hem hissediyor hem de görebiliyorum aşkım; ve gördüklerimden çok memnunum. Sana yalan söylemek istemem. Onlara dokunup seni nasıl çıldırtacağımı görmek istiyorum. Benimle zevkin doruklarına çıkacaksın."

"Neden benim seni yönlendirmemi istiyorsun?"

Connor keyifle gülümsedi ve Brina'yı tekrar öptü. Brina'nın teninin tadı Connor'ı cezbediyordu. Brina'nın boyununu hafifçe ısırdı. Connor'ın şefkatli tavırları gururunu okşuyordu. "Belki de kontrolü sana bırakmalıyım." Connor, Brina'yı kollarına alıp bulunduğu yere doğru çekti. Eteği bacaklarına dolanmış, dizlerinin üzerine doğru açılmıştı. Brina, Connor'ın onu neden taşıdığına bakmak için arkasını döndü.

günde gözleri büyüdü. Ateşe ne kadar yakın durduğunu fark etmemişti.

“Seni kontrol etmemi istemenin tek sebebi neler hissettiğimi öğrenmek değil mi, Connor Lindsey.”

Connor kıkırdadı. “Beni böyle kabul etmelisin, kadını. Senin isteklerine her zaman önem vereceğim. Buna hiç şüphen olmasın. Sana asla kaba davranmam.”

“Bana zaten kaba davranmıyorsun.” Brina düşünmeden konuşmuştu. “Ama bu bizim için düşündüğün planları onayladığımı anlamına gelmiyor.”

Connor, Brina’nın asi tavrına anlayışla gülümsedi.

“Beni onaylamadığına göre kendini bana teslim etmek için hazır hissetmiyorsun. Öyle mi Brina? Dikkatli ol, kadını. İnatlaşmak zaman zaman hoşuma gider.” Gittikçe büyüyen ateşin içinde yanan odunların çıtırtıları duyuluyordu. Hücresinin içine düşen küçük bir ağaç parçası Connor’ın dikkatini çekti. Yaktıkları ateşin bulunduğu köşeye doğru baktı. Küçük ağaç parçasını alıp ateşin içine fırlattı. Uzun bir ağaç parçasının yardımıyla ateşi harladı. Brina, Connor’ın güçlü ellerine hayranlıkla bakıyordu. Onların çıplak bedeninde dolaşmasının nasıl bir his olacağını düşünmekten kendini alamadı.

“Vücut ısımızı korumalıyız.” Connor, Brina’nın yüzüne bakmak için arkasını döndü.

“Evet, bu akıllıca bir davranış olur.” Connor, Brina’ya uzun uzun baktı. Bakışlarından ne düşündüğü belli olmuyordu. Brina, öpüşmelerini engelleyen tahta parçasının ateşin içinde kül olmasını hayal kırıklığıyla izledi. *Engellenen* öpüşmelerini düşünmek Brina’nın yanaklarının yanmasına sebep oldu. Bu gece öpüşmeleri eninde sonunda gerçekleşecekti. Brina bunu engelleyemezdi. Göğüs uçları özlemle sızladı.

“Geceyi burada geçirmemiz için bu ateşe ihtiyacımız var. Kar yağışı hâlâ sürüyor.” Connor, omzunda asılı duran kılıcının kınının düğümünü çözmek için belindeki kemeri bollaştırdı. Kılıcının asılı olduğu kını taş yatağın üzerine bıraktı. Connor’ın kilti bollaşmıştı. Brina utancından kızarmamak

için başını başka yere çevirmeyi düşünürken Connor içindeki gömleğin dizlerine kadar uzun olduğunu hatırladı. Connor endişeli gözükmüyordu. Yün kumaş belini sıkıca sarmıştı. Ateş hücrenin içini yeterince ısıtmıyordu. Kapının aralığından içeri süzülen rüzgâr, Brina'nın eteğinin açık bıraktığı bileklerinin ürpermesine neden oldu. Brina, çoğu klanın yola çıkmak için neden baharın gelmesini beklediğini şimdi daha iyi anlıyordu. Kış şartları çok ağırdı.

"Hayatta kalmak istiyorsak birbirimize yakın durmalıyız, kadını. Vücutlarımızın ısınısını paylaşmalıyız." Brina, Connor'ın söylediklerindeki gerçeklik payının farkına vardığında panikledi. Çocukluğundaki kış geceleri birden aklına gelmişti. Şöminenin önünde birbirlerine sarılarak soğuktan korunmaya çalışan aileleri düşündü.

"Biliyorum, bunu duymuştum."

"İyi." Connor, Brina'nın yanına yaklaştı. Boynuna dolanan örtüyü, yavaşça çözerek çekip aldı. Örtünün deri düğmeleri kolayca açılmıştı. Brina örtünün verdiği sıcaklığı kaybetmemek için kollarıyla bedenini sardı.

"Örtüyü üzerime giyip sana sarılırsam her ikimiz için de daha iyi olur, Brina." Connor'ın sesi çok kısık çıkıyordu ama Brina, sesindeki baştan çıkarıcı tınıyı fark etmişti. Connor üzerindeki kendi klanının renklerinden oluşan yün kumaş taş yatağın üzerine serdi. Genç kadının yanında getirdiği pelerine sarınıp Brina'ya döndü. Hücrenin ortasında yaktıkları ateşin yansıması, Brina'nın, Connor'ın ne kadar yakışıklı olduğunu bir kez daha fark etmesine neden oldu. Connor, ellerini Brina'ya doğru uzattığında Brina'nın kalbi âdeta duracak gibi çarpıyordu.

"Buraya gel Brina. Seni sıcak tutacağım, aşkım..."

* * *

Chattan Kalesi

"Böylesine tatlı görünümlü bir kıza göre kaşlarını fazla çatıyorsun."

Deirdre sınırla arkasına donduğunda Quinton Cameron'a bu kadar yakın durduğunu fark etmemişti. Karanlığın içinde fark edilmesi zor olsa da Cameron iri bir adamdı.

"Bilmeniz gerektiğini düşünüyorum, Lord Cameron. Ben artık bir rahibe adayıyım." Saklandığı karanlıktan çıkan Cameron'u gören Deirdre'nin sırtı bir anda ürperdi. Bedenini ele geçiren bu duygudan hiç hoşlanmamıştı. Erkeklerle karşı duygularına hâkim olamaması Deirdre'nin bu hayattaki tek zaafiydi. Cameron'un bakışlarındaki şehveti fark edecek kadar deneyimliydi. Ona kız kardeşi Kaie'ye baktığı gibi bakmıyordu. Cameron'un onu karanlıkların içine çekmesine asla izin vermeyecekti.

"Hadi devam et, sana söylecek iyi hiçbir şeyim yok."

Onun aşağılayıcı sözlerine sessizce güldü.

"Sana katılıyorum artık çok tatlı değilsin. Fakat dudaklarının tadının bal gibi olup olmadığını merak etmekten kendimi alamıyorum. Ben artık o gençlik oyunları oynayan, uçkuruna düşkün erkeklerden değilim."

"Hiçbir zaman bilemeyeceksin-"

Cameron, genç kadını en sert şekilde öperek kelimeleri ağzına tıkadı. Deirdre geri dönüp ondan kaçmaya çalıştığı sırada adam elleriyle ona karşı koymasını engelledi. Genç kadın tırnaklarını onun omzuna geçirdi fakat bu hareketle elde ettiği tek şey küçük bir homurdanmaydı.

Genç adamın öpücüğü sertti ama kaba ve vahşi değildi. Deirdre bunun farklı bir şey olduğunu keşfetti. Quinton'un kucağından kaçma fikrini aklında yeniden canlandırdı. Dizini kaldırdı fakat adam onun bu hamlesine hazırlıklıydı. Genç kadını ters döndürdüğünde dizi havaya isabet etmişti. Genç kadın dengesini tekrardan kazanmak için tökezledi.

"Dudakların hâlâ çok tatlı fakat çok yaramazlar, onların hiç kabahati yok."

Deirdre saçlarını omuzlarına atmak için kafasını salladı. "Teklifin benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Ama yine de sözlerin için teşekkür ederim."

Quinton kaşlarını havaya kaldırarak, "Ohh, bana bir şey

mi teklif ediyorsun, genç bayan,” dedi.

“Hayır, ne bir şey teklif ediyorum ne de edeceğim. Bir çeyizim olmadığı için Tanrı’ya şükür. Sırf bunun için bir erkek bana hükmetmeyecek.” Bu sözler genç kadının ruhundan geliyordu. Onları kokuşmuş lanetler gibi dışarı tükürüyordu.

Cameron kaşlarını kaldırdı. “Çok dikkatli ol, genç bayan; ben meydan okumadan vazgeçecek bir adam değilim. Ne kadar yanlış olduğunun kanıtlanabileceğinin farkına varabilirsin.”

Deirdre öfkeyle fısıldasa da hemen dudaklarını elleriyle küstahlık etmemesi için kapadı. Bu adama karşı olan siniri giderek artıyordu, neredeyse ondan tiksineceği başlıyordu.

“Bir daha bir erkeğe yalan söylemeyeceğim. Kadınlara karşı sahiplik hissi hepinizin doğasında var. Hepiniz aynı-sınız. Kardeşimin manastırına gideceğim şimdi, mutlu bir şekilde. Orada bir erkeğin bana tekrar dokunmasına dayanmak zorunda olmayacağım için çok mutlu olacağım.”

Genç kadın koridordan onu izleyen adama hiç bakmadan bir hışımla çıktı. Quinton Cameron canı istemedikçe veya genç bir kızı tavlama ile meşgul olmadıkça yalnız yatmazdı. Chattan Kalesi’nde de koridora her girdiğinde onu umutlu gözlerle karşılayan iki hizmetçi vardı. Genç adam bu gece sertleşmiş bir aletle dolaşmak zorunda kalmayacağına emindi.

Ama Cameron, onu ve diğer her erkeği lanetlemiş olan Deirdre haricinde kimse ile alakadar değildi. Gülümsedi çünkü bu kadın onu aşağılamıştı. Fakat Deirdre Chattan’ın, yaramaz bir çocuk gibi anılmaktan hoşnut olup olmadığından emin değildi. Quinton tekrar gülümsedi. Bütün kadınlar aslında hep aynıydı. Belki de sadece vereceği karşılığı bir eğlence gibi izlemek için bunu Deirdre’ye söylemeliydi.

Evet, söyleyecekti.

* * *

Brina dudaklarından aşağı doğru inen bir titreme hissetti. Dizleri tutmayacak gibiydi. Ağzı kurumaya başlamıştı. An-

cak allak bullak olmuş aklını toparlayınca ayaklarını hareket ettirmeye başladı.

Connor'a sığınıp vücudunu onunkine dolmasına izin vermekten başka yapacak hiçbir şey yoktu. Bedenini sanki bunu daha önceden deneyimlemiş gibi döndürdü. Bir şeyler genç kadının kan akışını hızlandırıyordu.

Genç kadının pencerenin pervazına ulaşması sadece bir iki adımını aldı. Connor'a doğru döndü ve oturdu. Genç adamın yanındayken vücudundan gelen sıcaklığı hissedebiliyordu. Connor, genç kadını yanıltmadan onu kolları arasına aldı. Genç adam, Brina'nın baştan aşağı her yerine dokunduğunu hissedene kadar sırtının rahat etmesini sağladı. Brina'nın bedenini saran yünden battaniye, Connor'm vücudundaki ısının onna geçmesine engel oluyordu. Connor, onun nefesindeki inişleri ve çıkışları hissedebiliyordu.

“En sonunda kucağıma geldin, aşkım.”

www.facebook.com/groups/ekitaphane

HASRET =)

Bölüm 6

“Benimle dalga geçmeyi bırak.”

Brina, Connor’ı dirseğiyle dürtmeye çalıştı. Fakat genç adamın kolları onu öylesine sıkı sarmıştı ki genç kadının hareket etmesi imkânsızdı.

“Bu adaletsizliği bir türlü anlamıyorum. Şehvetine düşkün olan erkeklere deneyimli diyorlarken aynı durum bir kadın için geçerli olduğunda korkunç şeyler söylüyorlar. Biliyorum dünyada işler böyle yürüyor. Benimle masum olduğum için dalga geçmeni hiç onaylamıyorum Lindsey.”

Genç adam, Brina’nın kulağına fısıldadı. “Neden beni böyle bir eğlenceden mahrum bırakıyorsun, aşkım? Bu gece sana başka eğlenceler sunabileceğimi biliyorsun. Ayrıca seninle dalga geçmiyorum çünkü sen masumsun ve bu senin ne kadar onurlu biri olduğunu gösteriyor.”

“Demek senin için bu yüzden değerliyim.”

“Belki de. Ancak şu gerçeği de hoş karşılamalısın ki ben de namusuyla ilgili herhangi bir dedikodu olmayan birini kendime eş olarak seçiyorum çünkü Lindsey Klanı’na hakkında hiçbir soru işareti olmayan bir mirasçı bırakmak benim görevim.”

“Hiçbir zaman senin bu zor durumunu anlamıyorum demedim. Bunun geçerli bir neden olduğunu biliyorum.” Genç kadının sesi alçaktı. Connor elleriyle ona güven vermek için Brina’nın kollarını usulca okşuyordu. Genç kadı-

nın hissettiği duygu çok keyifliydi.

“Lindsey toprakları bundan daha zor zamanlar yaşadı, Brina. Bir daha böyle şeyler yaşanmasına asla izin vermem.” Connor genç kadının, yanına uzandı ve kollarıyla Brina’yı sardı. Brina aralarında yaptıkları konuşmaya daha fazla konsantre olabileceğini düşünmüyordu. Kalp atışları artmıştı, Connor’a bu kadar yakın dururken uyuması imkânsızdı. Connor’ın elini sıkıca tutup parmaklarını birbirine kenetledi. Brina, genç adamın ellerinin sıcak ve pürüzsüz olduğunu fark etti.

Belki de en iyisi böyle olmasıydı...

Birch Stone’da çok uzun vakit geçirmişti ve kimse onun hâlâ bakire olduğuna inanmayacaktı. Hiç kimse Brina’ya inanmayacaktı. Maura şahit olsa bile kimse onu dinlemezdi. Erkek egemen bir dünyada yaşıyorlardı ve insanlar Connor’ın Brina’dan istediğini çoktan aldığına emin olacaktı.

Zaten kimse bana inanmayacak... Neden bu zevkten mahrum kalmak zorundayım...

“Sözünü tuttuğun için teşekkürler.”

“Hangi sözü kadını?”

“Bana zorla sahip olmaya çalışmadın.” Connor iyi bir adamdı ve bulundukları koşullar göz önüne alındığında Brina’ya çok iyi davranıyordu. Connor’ın elleri Brina’nın vücudunda yavaşça gezinmeye başladı. Brina’nın teni yanmaya başlamıştı. Connor yavaş hareket ediyordu ama bulunduğu konumun tam da Connor’ın istediği yer olduğunu fark ettiğinde kalbi duracak kadar hızlı atmaya başlamıştı.

“Bana çok nazik davranıyorsun.”

Brina’nın kalçalarını okşamaya başlayan Connor, yavaşça Brina’nın kulağına eğilerek fısıldadı. “Evet, davranıyorum...” Connor, onu okşamaya devam ediyor, aynı zamanda kendini kontrol etmeye çalışıyordu. Elleri yavaşça Brina’nın kalçalarında dolaşmaya devam etti. Dokunduğu her yer yanıyor, bedeninde genç kadının ellerini hissetmek istiyordu.

“Bana karşı hissettiklerini ne zaman itiraf edeceksin, ka-

dınım.” Connor’ın sözleri akşam güneşinin verdiği sıcaklık kadar huzur doluydu.

“Çoğu erkek kadınların onlar hakkında ne düşündüklerine önem vermez. Sadece onları baştan çıkarmayı düşünürler.”

“Ben senin ne düşündüğüne önem veriyorum, Brina.” Connor’ın sesinde haklı bir gurur vardı.”

“Biliyorum.” Brina fısıltıyla cevap vermişti. Connor’ın en sevdiği yönü düşünceli oluşuydu. Connor, Brina’nın kalçalarını kavradı ve sıktı. Connor’ın bu hareketi Brina’nın sırtından aşağı zevk ürpertisi göndermiş, bacaklarının titremesine neden olmuştu. Connor’ın parmakları Brina’nın beline doğru ilerledi. Brina’nın yüzüne doğru eğilip yanağına küçük bir öpücük kondurdu.

“Yaklaş, Brina.” Connor parmaklarını Brina’nın kalçalarına yerleştirip onu sıkıca tutarak kendine doğru bastırdı. Brina’nın üzerindeki yumuşak kumaş ve Connor’ın kilti, Connor’ın önündeki kabarıklığı hissetmesini engellemiyordu. Brina’nın yüzünü ellerinin arasına aldı.

“Seni bana getiren kaderin her isteğine boyun eğirim, Brina. Tanrı’nın bizim için çizdiği yolda seninle birlikte yürümek benim için büyük bir mutluluk.” Connor genç kadının göğüslerinden birini sıktı. Brina bir anda üstündeki giysilerini çıkartıp Connor’ın çıplak teninin sıcaklığını hissetmek için büyük bir istek duydu. Connor’a dokunmaya ihtiyacı vardı.

“Sen benim gelinimsin.”

“Ama-” Connor, Brina’nın daha fazla konuşmasını engellemek için dudaklarına yapıştı. Genç adam, onu daha rahat öpebilmek için ayaklarını yerden kesip onu duvara yasladı. Brina’nın yüzünü ellerinin arasına alarak genç kadının bir yere kaçmasını engellemeye çalışıyordu. Ama zaten Brina’nın olmak istediği yer tam da bulunduğu yerd. Kilisede sahip olacağı soğuk ve taş yatağın korkusuna ya da hücrenin dışındaki dondurucu soğuk havaya karşılık Connor’ın öpücüğü hayat doluydu ve Brina, Connor’ın kollarından başka bir yerde olmak istemiyordu.

Connor, Brina’nın baldırlarını iki yana açıp bacağına ora-

ya yerleřtirdi. Brina daha önce hiç böyle hissetmemiřti. Elleri yumruk halini almıřtı, daha önce dűřünmesi yasak olan her řey bir anda yerle bir olmuřtu. Artık hiçbir řey Brina'nın kontrolünde deęildi. Connor sıcak ve sertti. Brina'nın elleri őrkeke Connor'ın sert gűęűs kaslarının űzerinde gezinmeye bařladı. Genç adamın eli Brina'nın çenesine kaydı, ardından Brina'nın űzerine giydięi elbisenin dűęmelerini yavařça öz-
meye bařladı. Hücrenin içine hâkim olan karanlık Connor'ın dűęmeleri çözmesini etkilemiyor gibiydi.

"Birch Stone'da senin için hazırlanan yatakta karım olmanı istiyordum. Ama bu gece bana verdiğin hediyeği geri evirmeyeeęim."

"Kalenin dışında kaldık. Kimse burada olduğumuzu bilmiyor. Bu bir hediye mi sence?"

Connor bir an duraksadı. Brina, hâlâ ıslak olan dudaklarının űstünde Connor'ın nefesini hissedebiliyordu.

"Kendi isteğinle kollarıma geldin, Brina. Bu benim için en güzel hediye ve ben her anın keyfini çıkaracağım."

Connor, elbisesinin son dűęmesini yavařça özdű. İpek elbise yavařça Brina'nın űzerinden yere doęru sűzűldű. Brina heyecanla nefesini tutmuřtu. Connor bakıřlarını genç kadına çevirdi. Yanan ateřin kızıl ıřıęının yansıması Connor'm gűzlerindeki açlıęı açıkça belli ediyordu. Connor'ın elleri Brina'nın elbisesinin altındaki çıplak teninde gezinmeye bařladı.

"Sana dokunmak bir mucize."

"Bana dokunman hoşuma gidiyor."

Brina sesli dűřűndűęűnün farkına vardıęında artık çok geçti. Vűcudunu dikleřtirdi, Connor'ın her yerine dokunmasını istiyordu. Gűęűs uçları zevkten sertleřmiř, Connor'ın dokunuřlarına muhtaç řekilde kıvranıyorlardı. Brina daha fazlasını istiyordu. Bedeni farklı duyguları tatma arzusuyla yanıp tutuřuyordu. Connor bu duyguları daha önce tatmıř olmalıydı ama Brina için bu duygular yeniydi. Connor, Brina'nın gűęűslerini kavrayıp ovuřturmaya bařladı. Brina gűęűslerini Connor'ın avuçlarına bastırmak için be-

deniyle genç adama baskı yapmaya başladı.

“İstediğini görebiliyorum, aşkım.” Brina gözlerini kapamıştı. Gözlerinin görüp şahit olabileceği çok fazla şey meydana gelmeye başlamıştı. Bedeni ve aklı ihtirasın esiri olmuştu. Bir erkeğin dokunuşlarından bu kadar hoşlanacağını hiç düşünmezdi. Connor, genç kadının elbisesini üstünden çekip almış, göğsünü açıkta bırakmıştı ama genç adamın avuçları göğsünü soğuk havadan koruyordu. Genç kadın, sertleşmiş göğüs uçlarının üzerinde Connor’ın sıcak nefesini hissetti. Connor Brina’nın göğüs uçlarını dişlerinin arasına alıp emmeye başladığında üzerindeki pelerin Connor’ın omuzlarından hücrenin karanlık zemininin üzerine düştü. Brina çıldıracağını düşündü. Bu o kadar harika bir histi ki bütün bedeni zevkin doruklarına ulaşmıştı.

“Connor, dur lütfen...” Connor bir anda durdu. Brina’nın vücudunun her bir zerresi hayal kırıklığı içinde sızıyordu.

“Neden kadını? Yaptıklarından sende çok hoşlanıyorsun.” Connor, onu sorgulamıyor, ona gerçekleri gösteriyordu. Connor’ın sahip olduğu muhteşem vücut kadar gerçekte söyledikleri. Ama Brina, Connor’m hareket etmesini istemiyordu.

“Diğer göğsünü de öpmemi ister misin?”

Connor’ın sesindeki günahkâr tını açıkça belli oluyordu. Brina genç adama karşı çıkamayacağını çok iyi biliyordu. Bir diğer göğsünü kaplayan pelerini eliyle ittirerek Connor’a kendini sundu. Connor’m nefesi kesilmişti. Brina, Connor’m üzerindeki etkisinin farkına vardığında ruhundaki gurur kırıntıları yerinden oynadı. Connor’m kendisini etkilediği gibi Brina da Connor’m nefesini kesebiliyordu. Genç adam kendine çabuk geldi. Brina’nın açıkta kalan göğsünü öpmek için eğildi. Genç adamın sıcak nefesi göğüs ucunu sıyrıp geçti. Connor göğüs uçlarını sertçe emmeden önce diliyle onlarla oynamaya başlamıştı. Brina’nın ağzından bir zevk çığlığı yükseldi. Dizleri titremeye başlamıştı. Connor’a doğru uzandı, ellerini Connor’m saçlarının arasına daldırıp güçlkle ona tutundu. Connor başını geriye doğru çektiğinde Brina’nın

zevkten inlediğini fark etti. Brina, Connor'ın ellerinin kalçalarına doğru indiğini hissetti. Connor, genç kadının eteğini kavrayarak yukarıya doğru kıvrırmaya başladı. Eteğin altındaki astarı yerinde duruyordu. Connor'ın ellerinin dizlerinden yukarıya doğru gezindiğini hissettiğinde heyecanlanmaya başladı. Âdeta heyecandan çıra gibi tutuşabilirdi. Connor'm dokunuşlarından kurtulup mantıklı düşünmesi gerekiyordu. Ama Connor buna fırsat vermedi. Brina'ya doğru eğilip onu tutkuyla öpmeye başladı. Brina Connor'a karşılık vermek için dudaklarını aralarken eteğinin iyice açıldığını hissedebiliyordu. Eteğini aşağı indirmeye çalışırken genç adam Brina'nın dağılan dikkatinden faydalanarak dilini Brina'nın sıcak ve ıslak ağzının derinliklere daldırdı. Brina yavaşça inledi. Zevk her yanını sarmıştı. Bu duyguları tatmadan önce ruhunun ne kadar boş olduğunun farkına vardı. Connor'm ona dokunmasını istiyordu ve beklemeye tahammülü kalmamıştı. Connor'm dudaklarının hareketlerini taklit ederek ona karşılık vermeye çalışırken elleri Connor'ın omuzlarına doğru yükseldi. Connor'ın göğsünden yükselen ses onun da bu öpüşmeden Brina kadar zevk aldığını gösteriyordu. Brina cesaretlenerek parmaklarını Connor'm saçlarına daldırdı ve onu ihtirasla öpmeye başladı. Connor'ı kendi yaşadığı ihtiras fırtınasının içine çekmek istiyordu. Brina ne hissediyorsa Connor'ın da aynısını hissetmesini istiyor, ona daha yakın olmak istiyordu. Bu yoğun duyguları tek başına kaldıramazdı.

“Sakin ol, kadını...”

Connor'm sesi fısıltı halinde çıkmıştı, Brina inleme ile cevap verdi. Brina yavaşlamak istemiyordu ancak Connor'ın baldırının iç kısımlarına ilk dokunuşuyla bir an irkildi. Connor'ın elleri yavaş hareketlerle Brina'nın hassas tenini okşuyor, bedenine zevk dalgaları yayıyordu. Hissettiği duygular mükemmeldi. Teni, Connor'ın dokunuşlarından zevk almak için var olmuştu sanki. Connor kalçalarını, Brina'nın baldırlarına dayamıştı. Diziyle Brina'nın bacaklarını araladı. Brina'nın gözleri aniden açıldı. Connor'ın ani hareketinden ürk-

müştü. Onun ürktüğünü anlayan Connor, Brina'nın yüzünü ellerinin arasına aldı. Onları soğuktan koruyan pelerinin genç kadının yüzüne yapışmış olan tüylerini temizledi. Dudaklarına değen nefesi sıcaktı. Brina, Connor'ın hızla çarpan kalbini hissedebiliyordu. Connor tüm ağırlığıyla Brina'nın üzerine dayandı. Connor'ın önündeki kabarıklığı uyluklarına baskı yapıyordu. Brina bacaklarını yavaşça araladı, içgüdüsel olarak davranmaya başlamıştı. Hayatı boyunca bastırılmış olan bütün şehvet arzuları yavaş yavaş su yüzüne çıkıyordu. Brina bunun sebebini biliyordu. Hayatı boyunca derinden derine başkasının dokunuşlarına hasret olarak yaşamak zorunda kalmıştı. İçinde yanan bu ateşi ona dayatılan sorumluluklar yüzünden görmezlikten gelmişti.

Ama Connor'ı en derinlerinde hissetmek nasıl bir duyguydu, bunu çok merak ediyordu...

Ne düşündüğü önemli değildi. Doğru, yanlış ya da büyülenmiş olabilirli.

“Seni yumuşak bir yatağa yatırıp kulağına ahlaksız şeyler fısıldarken baştan çıkarmak istiyordum...” Connor'm sesi boğuk çıkmıştı. Kendini kontrol edebilmek için Brina'nın yüzünü ellerinin arasına aldı.

“Yumuşak bir yatak istemiyorum...” Brina'nın sabırsızlığı yüzünden okunuyordu. Connor'm taş gibi sert bedenini üstünde hissettiğinde kasıkları hafifçe sızladı. Brina'nın duyduğu zevk müthişti, devam etmesi için Connor'a yalvaracak hale gelmişti. Connor'ın altında kıvranmaya başladı. Connor'ın durması artık mümkün değildi, vücuduyla Brina'nın üstüne daha da baskı yaptı.

“Brina, Tanrı şahidim olsun ki benimle bu kadar açık konuştuğun için beni çok mutlu ettin. Bana karşı hep açık sözlü ol, kadının.” Connor baskısını arttırmıştı. Brina'nın hazır olup olmadığını anlamaya çalışıyordu. Brina ıslanmıştı ama kadınlığı Connor'ı içine alabilmesi için çok dardı. Connor, Brina'ya hemen sahip olmalıydı. Hızlı davranırsa daha az acı duyacaktı. Onun bacaklarını yavaşça araladı ve tek bir hareketle içine girdi. Brina acı içinde kıvranıyordu. Yanakların-

dan gözyaşları akmaya başlamıştı. Brina, Connor'ın kulağına bir şey fısıldadığını hissediyor ama hissettiği acıdan dolayı ne dediğini anlayamıyordu. Connor onun ağladığını fark ettiğinden hemen durdu. Brina'nın kadınlığı sızlıyordu. Duyduğu acı hafifliyordu. Brina derin bir nefes aldı. Connor'ın daha fazlasına ihtiyacı vardı. Hafifçe geri çekildi tekrardan Brina'nın derinliklerine yöneldi. Brina'nın canı acıyordu ama aynı zamanda bundan zevk almaya başlamıştı. Kız zevkten inliyor, küçük çığlıklar atıyordu. Connor'ın penisi çok büyüktü ve Brina'nın içini tamamen kaplıyordu. Genç kadın içgüdüsel olarak onu bacaklarının arasına sıkıştırdı ve Connor'ı daha da derinlerine doğru girmesi için bastırdı. Brina'nın gözyaşları yanaklarından aşağıya doğru akmaya başlamıştı. Neden ağladığını bilmiyordu. Connor onun ruhunu okşayan sözler söylerken akan gözyaşlarını başparmağıyla nazikçe sildi. Brina sınıksız kapadığı gözlerini yavaşça açtı. Connor'ın kulağına yavaşça neler fısıldadığını anlamak için kendini toplamaya çalıştı. Brina duydukları karşısında şaşırmıştı. Connor'ın kazandığı zafer karşılığında Brina'nın ruhu nu yüceltecek sözler söylemesini beklemiyordu.

"Sakin ol, kadını. Senin damarlarında cesur İskoç savaşçıların kanı dolaşıyor. Bu senin özün aşkım. Bu yüzden bu kadar uyumluyuz, Brina. Biz aynıyız."

Connor ağırlığını Brina'nın üzerinden çekip doğrulduğunda Brina temiz havayı ciğerlerine çekti. Genç adam, hâlâ Brina'nın kadınlığının içindeydi. Kızın duyduğu acı azalmaya başlamıştı.

"Canın bir daha böyle yanmayacak, Brina; sana söz veriyorum. Bundan nasıl zevk alacağını göstereceğim sana." Connor tekrar hareketlendi. Genç kızın bacaklarının arasına iyice sokuldu.

"Benim için kalçalarını biraz daha yükseğe kaldır, aşkım. Böylesi daha iyi olacak."

Connor'ın sesi bir günah gibiydi. Brina'yı yakalanmaya değer bir karanlığın içine davet ediyordu âdeta. Brina'nın kalçaları içgüdüsel olarak Connor'm rahat hareket edebilme-

si için havaya kalktı. Connor'ın penisi genç kadının derinliklerine daldığında Brina'nın vücudu yay gibi gerildi.

"İşte böyle, kadının."

Aynen böyleydi evet. Connor daha da derinlerine girdikçe Brina zevkin doruklarına ulaşıyordu. Arzularının tutsağı olmuştu. Kızın kalçaları Connor'ı hareketlendirmek için daha da yükseliyor, Connor'ı heyecanlandırıyordu. Genç kadın zevk çığlıkları atarken Connor'ın sırtına sapladığı tırnaklarıyla ne kadar zevk aldığını belli ediyordu. Brina zevk çığlıklarının küçük hücrenin duvarlarının arasında yankılandığını duyabiliyordu. Ama artık kendini kontrol edemiyor, bütün gücüyle kendini Connor'a sunuyordu. Genç kadın Connor'ın haykırdığı işitti. Connor zevkin doruklarındaydı. Kendine hâkim olamıyor, var gücüyle sevdiği kadına sahip oluyordu. Son bir darbeyele tohumlarını Brina'nın içine boşalttı. Brina Connor'm kaskatı kesilmiş vücudunu izlerken garip bir zevk duydu. Bu ilkel görüntü daha önce gördüğü en güzel manzaraları anlatmaya yarayan kelimeler ile tasvir edilemez bir güzellikti. Genç adam Brina'yı ağırlığıyla ezdiği için utanarak dirseklerinin üzerinde doğruldu. Sıcak nefesleri hücrenin içini ısıtmıştı. Connor, genç kadının dudaklarına bir öpücük kondurdu ve onu kendine doğru çekti. Brina bitkindi ama Connor'ın kollarının arasında olmak ona her şeyi unutturmuştu. İhtiyacı olan tek şey Connor'dı. Connor açıkta kalan bacaklarını örtmek için eteğini düzeltirken Brina'nın gözleri kapanmaya başlamıştı. Genç kadın yaşadığı anın mutluluğuyla gülümseyerek Connor'm kollarındaki yerini sağlamlaştırdı. Bu Tanrı'nın onlara oynadığı bir oyun olmalıydı. Genç kadın zamanın durmasını diledi. Başka hiçbir şey istemiyordu.

* * *

Brina büyük bir gürültüyle açılan kapının sesine uyandı. Aceleyle ayağa kalkmaya çalıştığında örtünün bedenine dolandığını fark etti. Yün örtü göğsünün çevresine dolan-

mişken bir diğeri de bacaklarını hareket ettirmesini zorlaştırıyordu. Connor'ın kılıcı ortalarda görünmüyordu. Bütün gece yağın kar yüzünden hücrenin zemini karla kaplanmıştı. Brina, Connor'ın ayak seslerini işitti. Vücudunu kaplayan örtülerden kurtulup ayağa kalktığı sırada Connor'ın baykuş gibi ses çıkardığını duydu. Örtüyü bir kenara fırlatıp ayağa kalktı. Hava çok soğuktu. Dün gece yaktıkları ateş, gücünü kaybetmişti. Son kalan közler ancak kendilerini ısıtabiliyorlardı. Brina dün gece deliksiz bir uyku uyuduğunu fark etti. Connor'ın bulunduğu yere doğru gitmek için ilk adımını attığında ani bir acıyla irkildi. Yüzü utançtan yanmaya başlamıştı. Ağrısı derinden geliyor ve dün gece neler olduğunu genç kadına tekrar tekrar hatırlatıyordu. Dışarıdan gelen bir başka baykuş sesi hücrenin iç kısımlarına ulaştı. Brina kapıya ulaştığında Connor sese karşılık veriyordu. Sabahın erken saatleri olmasına rağmen Connor giysilerinin içinde oldukça rahat gözüküyordu. Kiltinin belindeki kemeri yerindeydi. Soğuktan korunmak için yün yelegini omuzlarına almıştı. Brina, Connor'ın dönüp ona bakmasını bekledi ama genç adam dönmedi. Yüzleşmesi gereken yeni bir gün başlamıştı. Hücrenin kapısından uzattığı başını yana eğerek buradan nasıl kurtulacaklarını düşünüyordu. Rüzgâr gücünü kesmişti. Brina, Connor'ın adamlarının ayak seslerini işitebiliyordu. Connor bir kez daha ses çıkardı. Bir dakika sonra hücrenin kapısının girişinde yukarıdan gönderilen bir ip sallanıyordu. Connor aniden Brina'ya doğru arkasını döndü. Genç adamın yüzündeki sert ifade Brina'yı gördüğünde yumuşadı.

“Günaydın, kadını. Gün ışığı sayesinde bu hücreden kurtuluyoruz.”

“Dün gecede adamlarına seslenebilirdin.” Connor'ın ifadesi bir anda sertleşti. “Rüzgâr çok sert esiyordu. Kimse benim sesimi duyamazdı.”

“Denemedin bile...” Genç kadın bunları dün akşam düşünmesi gerektiğini biliyordu. Connor mağaranın kapısına uzatılan ipe asılarak sağlamlığını kontrol etti. Sağlamlığın-

dan emin olduğunda Brina'ya döndü.

"Ne yapıp ne yapmadığım umrumda değil. Dün gece olması gerekenler yaşandı."

Genç adam Brina'ya doğru uzanıp yüzünü yavaşça okşadı. Brina utancından yanaklarının kızardığını hissedebiliyordu. Connor'ın dokunuşları Brina'ya dün gece birbirlerine yakın oldukları dakikaları hatırlatmıştı. Bütün bedeni ürperdi. Genç adamın mavi gözleri Brina'yı dikkatle izliyordu. Brina gözlerini Connor'ın bakışlarından kaçırmaya çalıştı. Connor'ın delici bakışları sanki içini okuyordu. Genç adam Brina'nın rahatsız olduğunu anlamıştı. Elini genç kadının yüzünden hızla çekti. Sinirle homurdandı.

"Dün gece birbirimize uygun olduğumuzu anladığımızı sanıyordum. Bundan rahatsız olmuşa benziyorsun." Brina, Connor'ın sesindeki otoriteyi fark ettiğinde genç adamın yüzüne bakmak için başını kaldırdı ve karşısındaki adamın Lord Lindsey olduğunun farkına vardı. Hücrenin dışından gelen sesler Brina'yı kendine getirdi. Connor'm en güvendiği adamı Shawe ipin yardımıyla hücrenin bulunduğu mağara ulaşmıştı.

"Yüce Tanrım, lordum yemeğe teşrif etmediğinizde burada olabileceğinizi hiç düşünmemiştik." Brina, Shawe'in ve diğer adamların Connor ile burada ne yaptıklarını tahmin edebileceklerini düşündüğünde utancından öleceğini hissetti. Ve düşündükleri şey gerçekten yaşanmıştı.

"Leydiniz top arabalarının bulunduğu duvarın üzerinden kaydı... Brina'nın yukarı çıkması için adamlarıma bir sandalyeyi ipe bağlamalarını söyle."

"Buna gerek yok, tırmanabilirim." Bunun çoğu kızın yapabileceği bir şey olmadığını biliyordu. Mağarada bulunan genç adamlar kuşkuyla Brina'ya döndüler. Brina ciddi yüz ifadesini korumaya çalıştı. Connor'ın bakışları Brina'nın vücudunda baştan aşağı gezindi.

"Eteğini toplaman gerekecek."

"Bunu biliyorum."

Genç adam kuşkulu bakışlarla kafasını yana eğip Brina'ya

baktı. “Bunu bilmen normal mi, Brina? Tırmanmayı nereden öğrendin?”

Brina, Connor’ın sorusunu düşünmeden cevapladı. “Bir tavşanı ormanın içinde ses çıkarmadan avlamanın tek yolu ağaçlara tırmanıp havadan nişan almaktır.”

Connor duyduklarına anlam veremiyordu. “Baban sana ok atmayı mı öğretti?”

“Evet.” Brina sahip olduğu bu meziyetle gurur duyuyordu. Shawe’in İskoçça bir şeyler fısıldadığını duydu, Connor’ın yüz ifadesi gergindi.

“Tavşan avlamayı öğrenmenin ne gibi bir yararı olabilir ki?” Shawe’in arkasından lordlarını kurtarmak için mağaraya ulaşan askerleri Connor’ın cevap vermesini engellemiştir.

Brina sinirlendiğinin farkındaydı. Ellerini beline koyarak öfkeyle Connor’a döndü. “Ohh... Ne demek istediğini anlayabiliyorum lordum; ancak babamın sizi yetiştirilme tarzıyla ilgili uyardığını kendi kulaklarımla duymuştum. Her ihtiyacımı kendim karşılayabilecek şekilde yetiştirildim.”

Eteğinin yerlerde sürünen eteklerini toplayıp belindeki kemere sıkıştırdı. Bu kadar kalın kumaşı ince kemere tutturmak kolay olmamıştı. Eteğinin boyu fazla kısalmamıştı ama ayaklarını rahatça görebiliyordu. Bir ayağını duvarın üzerindeki çıkıntı taşın üzerine sağlamca bastı. İpi sıkıca kavrayarak kendini boşluğa bıraktı. İp, Brina’yı sağa sola sallamaya başlamış, Brina’nın endişe duymasına sebep olmuştu. Genç kadın tırmanacağı mesafeyi görmek için kafasını kaldırdığında kulenin oldukça yüksekte olduğunu fark etti. Genç kadın ipin kontrolünü ele aldığı anda mağaranın dışında bekleyen Connor’ın homurdandığını duydu.

“Bunu kendim halledebilirim.”

“Evet, görebiliyorum.” Genç adamın çok sinirli olduğu senden belli oluyordu. Brina tüm dikkatini tırmanmaya verdi. Kalenin duvarlarında onu bekleyen onlarca asker son metrelerde Brina’yı yukarı çekerek işini kolaylaştırdılar. Connor, tam arkasındaydı. Kalan son metreleri Brina’nın aksine kolayca tırmanarak kaleye ulaştı.

“Baban sana başka neler öğretti?”

Brina’nın dudakları keyifle kıvrıldı. Connor’ın, Brina’nın daha bilmediği meziyetleri olup olmadığını öğrenmek istemesi genç kadını keyiflendirmişti. “Basit şeyler lordum. Babam kilisedeki hayatım boyunca zorluk çekmemi istemediği için bana temel ihtiyaçlarımı karşılamak için basit ama yararlı şeyler öğretti.”

Connor, Brina’nın bilmiş tavırlarını onaylamıyordu ama genç kadının meziyetlerini gururla anlatmasını anlayışla karşıladı. Genç adamın yüzüne Brina ile gurur duyduğunu gösteren bir gülümseme yayıldı.

“Meziyetlerini daha sonra detaylı bir şekilde tartışırız, artık evin olan Birch Stone’daki hayatında elbette sana faydaları dokunacaktır. Senin becerikli bir kadın olduğunu öğrenmek beni mutlu etti.”

Connor, Brina’nın konuşmasına fırsat vermeden genç kadının arkasından gelen adamlarına baktı. Bir önceki gün Brina’nın her hareketini izleyen adamlardı gelenler.

“Söylediklerimi akıllarınıza iyi kazıdığınızı umuyorum. Gelinimin bir daha böyle bir tehlikeyle karşı karşıya gelmesini istemiyorum.” Genç adam bakışlarını Brina’ya çevirdi. “Güzel ve sevimli görüntüsünün sizi büyülemesine izin vermeyin. Görüldüğü kadar narin değil.”

“Ben büyücü değilim.” Brina’nın ses tonu saygısızca ve keskindi. Connor’a âdeta meydan okuyordu. Connor tereddüt etmeden Brina’nın yanına gitti. “Farkındayım kadını; ama adamlarımı kandırabileceğini her ikimiz de biliyoruz. Aramızda yaşananlardan sonra benden kaçmana izin veremeyeceğim. Rahibin önünde evlilik yeminlerimizi ettiğimiz zaman aramızda yaşananlar günah olmaktan çıkacaklar.”

Brina, Connor’ın sözlerini adamlarının duyduğuna emin-di. Onların bakışlarının ağırlığını âdeta üzerinde hissediyordu. Connor, genç kadının kızaran yanaklarına baktı. Lindsey Klanı’nı yöneten ve halkının saygısını kazanmış bu genç adamın bakışlarındaki anlayışlı tavır onun neden başarılı bir lord olduğunu açıkça gösteriyordu. Connor kaba bir adam değildi.

O tam bir İskoç erkeğiydi. Ne istediğini bilen ve istediği her şeyi ne olursa olsun elde eden bir erkek.

“Herkesin içinde bunları konuşmak zorunda değiliz lordum.” Connor, Brina’nın yüzünü ellerinin arasına aldı. Dokunuşu nazik ve sahipleniciydi. Genç adamın anlayışlı bakışları Brina’nın kalbinin derinliklerine işlemişti. Genç kadın, bakışlarını Connor’dan kaçırmaktan başka çaresi olmadığını biliyordu. Onun bakışlarının çekimine girdiği anda paylaştıkları o özel anlar aklında canlanmaya başlayacaktı. Brina, Connor’ın kederli bir şekilde nefes aldığını duydu.

“Ben bunun gerekli olduğunu düşünüyorum, Brina. Akşamüstü seni kilisede bekliyor olacağım. Benim rengimi kuşanan herkesin kilise önünde aşkımızın kutsanacağını bildiğini anlamanın en iyi yolu bu olacaktır.”

Brina duyduklarının karşısında hissettiği mutluluktan rahatsız olmuştu. Bu kadar kolay teslim olamazdı. Ama Brina’nın kendine bu kadar kızgın olmasının sebebi dün gece kendini Connor’ın kollarına hiçbir şey düşünmeden bırakmasıydı. Hayat adil değildi ve genç kadın bunun farkındaydı. Artık hiçbir şeyin önemi yoktu. Brina sadece lanet etmek istiyordu.

* * *

“Hangi insan kendini böyle bir tehlikeye atabilir anlamıyorum leydim!” Maura’nın sesindeki otorite kalenin duvarlarında yankılandı.

“Tanrı’ya şükürler olsun ki lordumuz sizi kurtarabilecek kadar yakınınzdaymış.”

“Beni korkutmasaydı aşağıya düşmeyecektim.” Brina’nın öfkeli sözleri karşısında şaşkınlığını gizleyemeyen hizmetliler Brina’ya hayretle bakıyorlardı. Banyonun sessizliğe bürünmesi Maura’nın dikkatini çekti. Genç kadın öfkeli çıkışından pişman olmuştu. Connor halkı tarafından saygı duyulan ve sevilen bir liderdi. Brina sevgi ve saygının para ile satın alınamayacak değerler olduğunu biliyordu. Hizmetlile-

rin lordlarına saygı duydukları için kendisine bu kadar hürmet gösterdiklerinin de farkındaydı. Connor'ın Brina'ya Birch Stone'un Leydi'si olarak hak ettiği şekilde davranılmasını emrettiği herkesçe biliniyordu.

"Lordunuza saygısızlık yapmak istemedim. Dün geceyi onun korumasında geçirmek benim için bir şerefti."

Maura, genç kadını onaylar şekilde kafasını salladı. "Ne demek istediğinizi anlıyoruz leydim. Dün gece çok soğuktu. bir yere sığınabildiğiniz için çok şanslısınız."

"Kış aylarının çabuk geçmesi için dua etmekten başka yapacağımız hiçbir şey yok." Brina'nın yıkanması için küveti dolduran kadınlar başlarını salladılar. Küveti dolduran suyun gürültüsü Brina'yı rahatlatmıştı. Maura kışın kar yağdığında bile kalenin depolarında sıcak suyun mevcut olduğunu söyledi. Brina aldığı habere çok sevinmişti. Banyo yapmaya ihtiyacı vardı. Bazı kilise adamlarının banyo yapmayı neden bir lüks olarak tanımladıklarını şimdi daha iyi anlıyordu. Küveti dolduran berrak suyun görüntüsü bile insanı dinlendiriyordu. Teni suyla buluştuğu zaman hissedeceği mutluluk Brina'yı şimdiden sarımsı. Genç kadının üstündeki mavi renkli pelerini almak için ona doğru yönelen hizmetlinin pelerini aldığındaki yüz ifadesi Brina'nın ona doğru dönmesine neden olmuştu. Brina, kadının neden bu kadar şaşırıldığını merak etmişti. Arkasından gelen bir diğer sesi işittiğinde kadınların eteğinin arkasına şaşkın ifadelerle baktıklarının farkına vardı.

"Lordumuz ile aranızdaki meseleyi çözmenize çok sevindim leydim."

Maura, kurumuş kan lekesini genç kadına göstermek için eteğin arka kısmını çekiştirerek kızın ellerine tutuşturdu. Brina, Maura'nın ne demek istediğini eteğine baktığında anladı. Yüzünü ateş basmıştı. Maura parmaklarını sıklatığı anda hizmetlilerden biri genç kızın eteğini çabucak çıkardı. Maura yüzündeki memnun ifade ile eteği kadının elinden kapp odada merakla bekleyen kadınlara gösterdi. Hizmetlilerin yüzlerine yayılan gülümseme memnun olduklarını açıkça

belli ediyordu. Hizmetlilerden biri banyonun hazır olduğunu hatırlattı. Suyun sıcaklığını kontrol etmek için parmaklarını suyun içine daldırdılar. Genç kadının banyodan sonra sarına-cağı örtüyü şömineye yaklaştırmayı akıl etmişlerdi.

“Karen, aşçı kadına söyle; bu gece için özel yemekler hazırlasın.”

“Buna hiç gerek yok, Maura.” Karen, Brina’nın itiraz etmesine izin vermeden genç kadını selamlayıp banyonun kapısından mutfığa doğru koşmaya başlamıştı bile. Genç hizmetçinin heyecanlı ayak sesleri kalenin duvarlarında yankılanmaya başlamıştı. Brina, genç hizmetçi sayesinde Connor ile evliliklerinin kutsandığı haberini tüm Birch Stone halkının öğreneceğine emindi.

“Banyonuz hazır leydim. Bir an önce kiliseye gitmek için sabırsızlandığınızı tahmin edebiliyorum.” Keşke her şey bu kadar kolay olsaydı, diye düşündü Brina. Genç kadının aklı düşüncelerle doluydu. Kafası o kadar doluydu ki itiraz edecek hali kalmamıştı. Aslında çözüm çok basit olabilirdi. Babasına verdiği sözü tutmayabilir ve Connor’ın karısı olabilirdi. BirchStone’da kalma fikrine iyice alıştığını fark ettiğinde Brina irkildi. Artık geriye dönüş yoktu.

* * *

Peder Luke-Paul, Connor’ı bekliyordu. Connor pederin kilisenin kapısında kendisini beklediğini görmüştü. Peder, ellerini cübbesinin kemerine tutturmuş; kilisenin içinde bulunan oymalı heykeller kadar hareketsiz bir şekilde duruyordu. Connor, pederin önüne geldiğinde dizlerinin üzerinde hafifçe eğilerek din adamını selamladı. Peder genç adamı baştan aşağı süzerken Connor ayaklarının üzerinde çoktan doğrulmuştu.

“Yaptıklarımın bir mantığı olmadığını biliyorum. Ama bu kadını babasının yanından kaçırdığım günden beri onunla evlenmeyi düşünüyorum.”

Pederin gözlerindeki keyif parıltıları Connor’ın sesinde-

ki öfkeden hiç etkilenmediğini belli ediyordu. Connor peder ile konuşurken başını dik tutmaya özen gösterdi. Brina'nın kiliseye yemin etmiş bir rahibe aday olduğunu bildiği halde onu kaçırdığı için üzgünmüş gibi rol yapabileceğinden emin değildi.

Hiç pişman değildi.

Hem de hiç.

Onları karşılaştıran kadere minnettardı.

Peder Luke-Paul homurdandı. "Sözlerinde samimi olduğundan şüphem yok, Connor. Ancak gelinine Tanrı'nın emirlerine karşı gelmenin cezası hakkında sıkı bir ders vermem gerektiğine inanıyorum."

"Onu ben kaçırdım, peder."

Pederin gözlerinde Connor'la eğlendiğini belirten parıltılar kızgın yüz ifadesini değiştirmemişti.

"Her ikiniz de inatçı birer İskoç'sunuz. Bu yaşanan olayları yeterince açıklıyor zaten. İtirafınızı birazdan dinleyeceğim."

Peder genç adama arkasını dönüp kilisenin içinde yürümeye başladı. Yüzünde beliren gülümsemenin Connor'ı sinirlendirdiğini fark ettiğinde daha da keyiflendi. Connor'ın kendinden emin tavrının farkındaydı. Peder daha sonra bu genç adama insanoğlunun sahip olduğu erdemler hakkında iyi bir ders vermesi gerektiğini kendine hatırlattı. Genç adam kilisenin içinde bulunan sıralardan birine geçip oturdu. Brina'ya sahip olduğu için pişman değildi.

Dün gece yaşadıkları her anı hatırlıyordu. Brina'nın zevk çığlıkları hâlâ kafasının içinde yankılanıyor, güneş bu kadar çabuk doğduğu için içinden lanet ediyordu. Adeta bir erkek çocuğu gibi sabırsızlanıyor; Brina'nın ıslak ve sıcak kadınlığının içinde kendini kaybetmek, teninin kokusunu içine tekrar çekmek istiyordu. Hissettikleri şehvetten farklı bir şeydi. Günah çıkarmak için dizlerinin üzerine çöktüğünde bundan çok emindi. İtirafına başladığı andan itibaren cümlelerini toparlayamamıştı. Kafasındaki cümleler havada uçuşuyordu. Aklı darmadağın olmuştu. Brina'dan başka hiçbir şey düşünemiyordu.

Rahip Luke-Paul bilge bir adamdı. Connor'ın itirafını bitirmesini bekledi ve günahlarının bedeli olarak tamamlanması uzun zaman alacak bir kefaret belirledi. Connor dişlerini gıcırdatarak kafasını salladı. Pederin belirlediği kefareti kabul etmekten başka çaresi olmadığını biliyordu.

Lanet olsun!

* * *

Brina kiliseye girdiğinde Connor dizlerinin üzerine çökmüş, pederin karşısında günah çıkartıyordu. Genç kadın karşılaştığı manzara karşısında afallamıştı.

Connor kimsenin önünde eğilecek bir adam değildi... Brina'nın gururu okşanmıştı. Connor gibi güçlü ve kimseye boyun eğmez bir adamın onunla evlenebilmek için pederin önünde diz çökmesinin Brina'ya verdiği gurur ve mutluluk kelimelerle anlatılamazdı. Connor bunu yapmak zorunda değildi, genç kadın bunu çok iyi biliyordu. Gelinlerini kaçırarak evlenen çoğu İskoç lordunun yaptığı gibi kilise için yeni bir bağışta bulunabilir ya da yeni bir bina yaptırarak bu işten kolayca yırtabilirdi. Kilisenin onayını almak için bu yöntemler uzun süredir kullanılıyordu. Ama Connor Lindsey onlardan farklıydı. İskoçya'nın acımasız diyarlarının en cesur savaşçılarından biri olan bu genç adam bir pederin önünde diz çökmüştü. Brina'nın gözleri yaşlarla dolmuştu. Bu sahne Connor'ın ona söyleyebileceği en güzel kelimelerden bile daha anlamlıydı. Bir erkek şehvetin büyüüne kapıldığında her şeyi söylebilirdi ancak kazandığı zaferin etkisinden kurtulduğunda sözünü yerine getirebilmek için hemen harekete geçiyorsa bu onun ne kadar karakterli bir insan olduğunu açıkça gösterirdi. Connor gururu için yaşayan erkeklerdendi. İskoçya ve İngiltere'de az rastlanır türden bir şeydi bu. Birçok erkek gururu için yaşadığını iddia eder, bunun için savaştığını söylerdi. Ancak birçoğu gururlu yüz ifadelerini takınıp bütün bunları gösteriş için yapardı.

Loş ışıkların hâkim olduğu kilisenin içinde sessizce karşı-

sındaki adamın günahlarını dinleyen pederin önünde diz çökmüş bu yakışıklı lord günahlarının bedelinin kefaretinin öğrenirken ne kadar masum görünüyordu. Şu anda sahip olduğu konumu kullanıp pederi onları evlendirmek için zorlamak yerine kiliseye gelip günah çıkartıyordu. Evet, bu adam onu için yaşıyordu. Brina'nın içi gururla kabardı. Bu erdemli genç adam onu karısı olarak kabul ederken sahip olacağı bu mertebenin ne kadar önemli olduğunun farkına varmıştı.

Brina arkasında bulunan kapıdan gelen çan seslerini duyduğunda bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı. Connor aceleyle ayağa kalkıp kapıya doğru hızlıca koşmaya başladı. Genç adam Brina'nın kilisenin kapısı önünde onu izlediğini fark ettiğinde donup kaldı.

"Kaleye geri dön, Brina. Bizi kimin şerefliendirdiğini öğrenmeden kaleden çıkmamı istemiyorum."

Brina, Connor'ın öfkeli sesini duyduğunda korkudan kınının çekildiğini hissetti. Ne yaptığını düşünmeden hareket edip Connor'ın koluna yapıştı. Brina'nın hareketi Connor'ı şaşırtmıştı. Genç kadın kendi klanının güvenliği söz konusu olunca Connor'ı hiçbir şeyin durduramayacağını biliyordu. Kimin saldırdığının onun için önemi yoktu. Brina'nın gözünde babasının ve adamlarının ölü bedenleri canlandı. Onları kanlar içinde karlar üzerinde yataarken hayal ettiğinde boğazını görünmez bir el sıkıyormuş gibi nefes alamadığını hissetti. Connor ve adamları kendi topraklarında savaşmanın rahatlığını hissedeceklerdi. Genç kadın kendi kanından insanların bu savaş uğruna ölmesini istemiyordu.

"Babam çok iyi bir insandır..." Brina kelimeleri nasıl bir araya getirdiğini hatırlamıyordu bile. Connor'ın ayaklarına kapanıp babasının hayatını bağışlaması konusunda yalvarmamak için kendini zor tutuyordu. Babasını ve adamlarını kurtarmak için Brina'nın elinden gelen tek şey Connor ile evlenerek Birch Stone'daki hayatından çok memnun olduğunu ve bu evliliği isteyerek yaptığını onlara göstermekti. Flinden başka hiçbir şey gelmiyordu.

"Seni almadan evime dönmeyeceğimi söyledim, Brina

Çünkü Chattan Klanı beni müttefiği olarak kabul etmeli. Onlarla nedensiz bir kan davasını yürütmek gibi bir derdim yok.”

Brina’nın eli hâlâ Connor’ın kolunun üzerinde duruyordu. Genç adam Brina’nın elini ona güven vermek istercesini sık-tı. Kapının girişinde duran adamlarına emir vermeden önce kolunu Brina’dan kurtarmıştı.

“Onu kaleye götürün ve orada kaldığından emin olun.”

* * *

Brina hayatında bu kadar çok korktuğunu hiç hatırlamıyordu. Hem de hiç... Zaman geçmek bilmiyordu. Connor’ın adamları genç kadını kalenin içine girmesi için ikna etmeye çalışsalar da bunu başaramadılar. Brina kalenin kapılarından ileri bir adım dahi atmadı. Ne yapacaklarını bilemeyen askerler birbirlerine bakmaya başladıklarında yaşlı olan bir asker genç kadını rahat bırakmaları gerektiğine karar verdi. Kısmen lordlarının emrini yerine getirmenin rahatlığıyla Brina’yı kapının orada bıraktılar.

“Leydim, lütfen içeri gelin. Sizin yapabileceğiniz bir şey yok.” Maura’nın sakin sesi Brina’yı sakinleştirmeye yetmiyordu. Genç kadın yerinde duramıyor, koridoru baştan aşağıya geziyordu. Soğuk kış aylarında esen rüzgârları engellemek için tahta kepenkler ile kapatılmış bir pencerenin önüne geldiğinde durdu. Boyu pencerenin açık kalan kısmından kalenin girişinde yaşananları görmesi için çok kısa kalıyordu. Kale kapılarının asma zincirlerinin sesi gelen ziyaretçinin kalenin içine girmekte olduğunu gösteriyordu. Brina, onunla birlikte kale kapısının arkasında bekleyen kadın ve çocukların fısıltılarını duyabiliyordu. Onların fısıltıları dışında hol ölüm sessizliğine bürünmüştü. Aşağıda yaşananları görebileceği bir pencere bulmak için koridor boyunca yürümeye başladı. Koridorun sonuna geldiğinde tahta kepenkleri açık kalan bir pencere bulabilmişti. Buradan baktığında kiliseyi rahatlıkla görebiliyordu. Kilisenin her zaman açık olan kapı-

ları kapatılmış, bütün pencerelere kepenk vurulmuştu.

“Kimin geldiğini öğrenmemiz imkânsız. leydim. Lütfen kendinizi şimdiden harap etmeyin.” Maura, Brina’nın görüşünü engellemek için önüne geçmeye çalışıyordu. Genç kadın, Maura’nın bilgiç tavırlarına boyun eğecek bir ruh hali içinde değildi.

“Bütün bunların sebebi, lordunuzun beni saçma sapan sebepler yüzünden kaçırması! Babamın Lindsey topraklarına saldırması için gerekli sebepleri var. Bu kan davası masum insanları öldürmekten başka hiçbir işe yaramayacak. Böyle bir durumda nasıl kendi mutluluğumu düşünebilirim.”

Maura duyduklarının karşısına açık kalan ağzını eliyle kapadı. Gözlerindeki endişe Brina’nın dikkatinden kaçmamıştı.

“Tanrı’ya şükürler olsun ki dün gece lordumuz ile aranızdaki anlaşmazlığı hallettiniz.”

“Anlaşmazlık mı?”

Maura, Brina’nın tenkit eden ses tonundan rahatsız olmuştu. Sırtını dikleştirip ve ellerini beline koydu. “Lekelenmiş eteğinizi bu gözlerimle gördüm... Onun yatağına girmeden önce bakıreydiniz. Lordumuzun sizi zorlamadığını her ikimiz de biliyoruz.” Maura, Brina’nın arkasında onları gözetleyen askerlerin söylediği her şeyi duymaları için sesini bilerek yükseltti. Genç kadın, odada bulunan hizmetçilerin Maura’nın sözlerini onayladıklarını görünce kızardı. “Eğer gelen ziyaretçi babanız ise lordumuz onunla anlaşmanın bir yolunu bulacaktır. Buna yürekten inanıyorum. Kendinizden önce başkalarının iyiliğini düşünüyorsunuz ancak lordumuz işleri barış içinde halledecektir. Bize söz verdiği her şeyi yerine getirecektir. Sizin ait olduğunuz klanınızla yapacağımız bir antlaşma mutlak barışı sağlamanın tek yolu.”

Bir antlaşma. Tabii ki. Brina’nın amacı buydu. Brina koşarak ana salona girdi. Kapının önüne geldiğinde tereddüt etmesi orada bulunanların dikkatini çekti. Leydilerinin geldiğini gören hizmetlilerin arasındaki konuşmalar bıçak gibi kesilirken Brina’yı görmek isteyen çocuklar annelerinin ba-

caklarının arasında ona bakıyorlardı. Brina devam etmek için kendini zorladı. Kalenin kapılarında nöbet tutan askerlerden bazıları genç kadını gördüklerinde hızlıca selam verdiler. Maura ve diğer hizmetliler ona "Leydim" diye sesleniyor, Lindsey Klanı'ndaki çoğu insan Brina'yı iki klanın arasındaki barışı sağlayacak bir koz olarak görüyor ve ona bu yüzden saygı duyuyorlardı. Ancak genç kadın bu sıfatlara layık olduğunu düşünmüyordu.

Her şeyin daha basit olmasını dilerdi...

Connor'ın kilisedeki görüntüsü gözünün önünden bir türlü gitmiyordu. İnsanların bakışları altında yürümek genç kadın için oldukça zordu. Lindsey Klanı'nda yaşayan herkes ona saygı duymayı öğrenecekti. Connor'ın adamlarının taş zemine çarpan botlarının sesinden onu takip ettiklerini duyabiliyordu. Leydilerinin dikkatini çekmeden sessizce yürümeye çalışsalar da taş zemin onları ifşa ediyordu. Connor'ın, Brina'ya güvenmediği açıkça belliydi ancak genç kadın, dün gece Connor'ın kendisine güvenmesi için onu ikna etmeye çalıştığını hatırladı. İçinden yükselen öfke Brina'nın içindeki korkuyu tetiklemiş, nefes almasını zorlaştırmaya başlamıştı. Brina'nın aklını asıl karıştıran Connor'a karşı duyduğu güvendi. Kendine itiraf etmekten korksa da onu kaçıran bu adama koşulsuz güvendiğini hissedebiliyordu. Koridorun içinde yankılanan bir ses Brina'nın durmasına neden oldu. Koridora hâkim olan ölüm sessizliği dışarıdan gelen kahkaha sesinin duvarlarda yankılanmasına neden olmuştu. Kalenin iç kapılarının kapanış sesi Brina dışında herkesin rahat bir nefes almasını sağlamıştı. Kalabalık bir asker grubunun kalenin dışındaki nöbet yerlerine doğru yol almalarını izleyen Brina neler olduğunu anlamaya çalışırken Maura'nın sesi onu kendine getirdi. "

"Gördünüz mü, leydim? Size lordumuzun bu işi en mantıklı şekilde halledeceğini söylemiştim. Askerler yerlerine döndüklerine göre bir problem kalmamış."

"Bu babamın ve adamlarının ölü bedenlerinin dışarıda olmadığı anlamına gelmiyor, Maura." Brina, askerlerin yerleri-

ne döndüklerinin ne anlama geldiğini en sonunda anlamıştı. Connor, askerlerine saldırmaları için emir vermemiş olmıydı. Brina mutluluktan bayılacak gibi oldu. Connor, verdiği sözü bir kez daha tutmuştu. Brina her adımını izleyen askerlerden kurtulmak için bir yol arıyordu. Ah, evet. Connor Lindsey ona verdiği her sözü bir şekilde yerine getirmişti. Brina bir an delireceğini hissetti. Bir hafta daha bu adamla aynı çatı altında yaşarsa delireceğine emindi.

Evlen onunla...

“Leydim çok uzaklaştınız.”

Yaşlı bir asker kolundan tutup genç kadını durdurduğunda Brina, avludaki kadınları takip ettiğinin farkına varmıştı. Kafasındaki düşüncelerle o kadar çok meşguldü ki nereye gittiğinin farkında bile değildi.

“Ben sizin leydiniz değilim.” Brina kapıya doğru adım atmaya çalışırken yaşlı asker genç kadının önünü kesti.

“Lordumuz ile evlenmek üzeresiniz ve bu sizi bizim leydimiz yapar.”

Brina yaşlı adamın mantıksızlığına inanamıyordu.

“İskoç topraklarında doğan herkesin İskoç diyarının cesur ve onurlu birer bireyi olduğu söyleyemeyiz, değil mi? Güney İskoçya’da yaşayan İskoçları bir düşün!”

“O soysuz köpekler İskoçya’nın adını lekeliyor!” Yaşlı adam Brina’yla aynı fikirde olduklarının farkına vardığında ağzını hızla kapadı. İtiraz ettiğini göstermek için elini havaya kaldırdı.

“Yani demek istediğim...”

“Benim duygularımı anlayan imkânsız. Ben hayatım boyunca dürüstlükten yana oldum. Senin ve halkının sevgili lordunuza duyduğunuz saygıdan dolayı bana “Leydi” diye seslendiğinizin farkındayım. Bu kalenin işleriyle hiç ilgilenmedim ya da kışı geçireceğimiz erzakların durumunun ne olacağını bilmiyorum. Ben bu kalenin Leydi’si olsaydım bütün bu işlerle ilgilenmem gerekirdi...” Genç kadın ötkeden deliye dönmüştü. Yaşlı askerin kaybolan ilgisini çekmek için eliyle eteğine vurdu.

“Bu kalenin leydisiymiş gibi davranıp etrafta gezinmek bana göre değil. Bu unvanı kabul etmek için ilk önce onu hak etmeliyim.”

“Evlendiğimiz zaman bütün bu sorunlar çözüme ulaşacak, Brina.” Connor, kapının girişinde durmuş Brina’nın zavallı askeri nasıl esir aldığını izliyordu. Genç adamın ses tonu otoriter ve sorgulanamazdı. “Ve eğer bu konuda hâlâ konuşmak istersen bunu sadece benimle tartışabilirsin.” Brina, Connor’ın ses tonundan hoşlanmadığını belirtmek için çenesini dikleştirip genç adamın gözlerinin içine bakarak konuşmaya başladı.

“O zaman onlara benim peşimi bırakmalarını söyle. Gittiğim her yerde beni takip ederlerken çevremde onlar yokmuş gibi davranmam imkânsız.” Connor’ın gözlerinde muzip pırıltılar dolaşıyordu.

“Birçok şeye daha alışamadığının farkındayım. Ama çok çabuk öğreniyorsun, kadını.” Genç adamın tek kaşları havadaydı. “Dün gece yeni şeyleri çabuk öğrenebildiğini kendi gözlerimle gördüm.”

Brina’nın ağzı şaşkınlıktan açık kalmıştı. Connor’ın bu kadar açıksözlü olabileceğini hiç düşünmemişti. Genç kadın sinirden titriyordu. Connor, kalenin içine doğru bir adım attı.

“Quinton, sana Brina Chattan’ı tanıştırmama izin ver lütfen.” Brina, kapının girişinde Connor’ın yanında bekleyen adama baktı. Adamın dış görünüşü Connor’dan çok farklıydı. Her iki erkek de aynı irilikteydi ancak Quinton Cameron, Connor’ın kumral görüntüsünün aksine esmer bir erkekti. Saçları kuzguni siyah rengindeydi. Yakışıklı yüzünü kaplayan kısa sakalları onun uzun yoldan geldiğinin habercisi gibiydi.

“Bu Quinton Cameron, Cameron Klanı’nın lordu Brina. Bizim birleşmemizi desteklediğini göstermek için bizi ziyarete gelmiş.” Connor’ın sesindeki kibir Brina’nın genç adama ölümcül bakışlar yollamasına neden olmuştu. Lord Cameron’un yüzündeki kendini beğenmiş ifade Brina’yı çileden çıkartmaya yetmişti.

“Sizinle evlenmeyeceğimi daha önce de söylemiştim, lordum.”

Lord Cameron yüzündeki sırıtmayı saklamaya ihtiyaç duymazken Connor, Brina’nın sözlerinden etkilenmişe benzemiyordu.

“İzinle, Cameron. *Gelin adayım* ile küçük bir konuşma yapmam lazım.”

“Tabii ki Lindsey. Bunun gerekli olduğunu görebiliyorum.” Lord Cameron, Connor’ı asi geliniyle baş başa bırakmak ve kalenin ana salonuna gitmek için Brina’nın yanından geçtiğinde genç kadını anlamlı bir gülümsemeyle selamladı.

“*Leydinizi* izleme görevinize ara verebilirsiniz.”

Connor’ın öfkeli sesi kalenin duvarlarında yankılanmıştı. Brina’nın kolunu o kadar sıkı kavramıştı ki genç kadın dengesini toplamaya çalışırken kaleden ayrılan askerlerle burun buruna geldi. Genç adam Brina’nın herhangi bir kaçma teşebbüsünü engellemek için genç kadının arkasında yürüyordu. Connor’ın yönlendirmesiyle girdikleri küçük odaya ulaşmak için iki tane koridoru arkalarında bırakmışlardı. Brina girdikleri odanın içinde ne olduğuna bile bakamadan kendini taş duvara yaslanmış bir şekilde buluverdi. Connor genç kadını kollarının arasına hapsetmişti. Genç adamın yüzündeki ifade bir kaya kadar sertti. Brina, Connor’ın sakinleşmek için üst üste derin nefesler aldığını duyabiliyordu.

“Bu meseleyi dün gece hallettiğimizi sanıyordum.” Connor’ın sesi buyurgandı ama Brina’nın boyun eğmeye niyeti yoktu.

“Dün gece açığa kavuşan bir şey varsa o da benim aynı kız kardeşim gibi şehvetime düşkün bir kadın olduğum gerçeğidir. Benimle evlenmeden önce bunu göz önünde bulundurursan sevinirim.” Connor dişlerini gıcırdattı.

“Dün geceki Brina’dan çok memnun kaldım, kadını. Sen benim aşkımsın. Neden bu konuda tartışıp duruyoruz?”

Brina, Connor’a öfkeli bakışlar fırlatıyordu. “Eğer babama verdiğim sözü tutmazsam bana nasıl güvenilebilirsin ki? Kendi evimden ayrılmadan önce babama bir söz verdim. Ver-

diğim sözleri tutamayacaksam bana güvenmeni bekleyemem sende. Ben onurlu bir kadının Connor Lindsey; ve onurlu kadınlar verdikleri sözleri tutarlar.” Brina, Connor’ın tekrardan dışlerini gıcırdattığını duydu ancak genç adam aklından geçenleri söylememek için dudaklarını birbirine bastırdı.

“Çabalarımı takdir ediyorum, Brina. Ama bu konuda yapabileceğin hiçbir şey yok. Benim yaptıklarım yüzünden babana verdiğin sözü tutamayacaksın. Ama bana güven. Babana, ona verdiğin söze layık kaldığını söyleyeceğim.”

“Ne yani bütün sorumluluğu senin omuzlarına yıkıp bir kenarda beklememi mi söylüyorsun?”

“Evet. Ben senin kocanım.”

“Hayır, değilsin.” Brina öfkeyle kafasını salladı. “Sen benim şehvetime yenik düşerek dokunuşlarına karşılık verdiğim aşığımın. Babamın onayı olmadan bu evlilik gerçekleşmeyecek.”

Connor sinirlerine daha fazla hâkim olabileceğini sanmıyordu. “Benimle evleneceksin, Brina. Bu kadar! Baban bu konuya mantıklı bir çözümle yaklaşacaktır. Cameron’un buraya gelmesinin bir diğer nedeni de bu zaten. Baban ile aramızda olması gereken barışı sağlamak için burada.” Brina, Connor’a cevap vermeye hazırlanırken Connor genç kadın parmağıyla susturdu. Brina, Connor’ın öfkesinin gidecek arttığının farkındaydı ama geri adım atmayacaktı. Connor’a boyun eğmeyecekti. Kilisede sevdiği kadının onurunu korumak için pederin önünde diz çökmeyi kabul eden bu gururlu adamın cesur bir kadına ihtiyacı vardı. Connor’la evlenemeyebilirdi; ancak bu, genç kadının buna layık olmadığı anlamına gelmezdi.

“Şu anda ilgilenmem gereken bir konuğum var. Ancak bu konuda fikrim değişmeyecek. Yaşantımızın nasıl olacağına sen karar vereceksin, kadının. Eğer zorluk çıkartırsan aklın başına gelene kadar adamlarım peşinde dolaşmaya devam edecekler.” Brina’dan uzaklaşıp koridorun ortasına geldiğinde genç kadına bakmak için tekrardan geri döndü. “Sen bana aitsin, Brina. Senden asla vazgeçmeyeceğim. Büyük

Britanya Kralı bile gelse seni benden alamaz.”

“Ben senin tapulu malın değilim.” Genç kadın bir an ne diyeceğini bilemedi. “En azından babam evliliğimize onay verene kadar.”

Connor keyifsiz bir şekilde gülümsedi. Ani bir kararla Brina’nın yanına doğru geldi ve genç kızın yüzünü ellerinin arasına aldı. Connor’ın dokunuşları Brina’nın genç adama karşı ördüğü duvarların yıkılmasına neden oluyordu. Connor’m zarif dokunuşları genç kadının duygularını altüst ediyordu. Genç adam, Brina’nın kalbine dokunuyordu.

“Sen benimsin, aşkım. Dün gece bu güzel bedenle beni kendi içine hapsedtin. Birlikte doyuma ulaştığımız an tek vücut olduk. Artık bensiz yaşayabileceğine inanıyor musun? Eğer benden kaçmaya çalışırsan seni rüyalarında bile rahat bırakmam, kadınıam.”

Genç adam, Brina’nın dudaklarına sert bir öpücük kondu. Bu bir çeşit meydan okumaydı. “Bütün gün istediğini yapabilirsin, kadınıam. Ama ay gökyüzüne yükseldiğinde seni okşamak için orada olacağım, vahşi kedicik.”

“Ben vahşi bir kedi değilim.”

Connor, Brina’yı sinirlendirecek kadar küstah bir gülümsemeyle genç kadına son kez baktı. “Sen benim evcilleştirmekten zevk aldığım vahşi kedicigiğimsin, Brina.”

Evcilleştirmek...

“Offf... İşine baksana sen. Bana söyleyeceğin önemli bir şey yok gibi. Bu palavralarını adamlarına sakla. Bir kadını hava atarak evcilleştiremezsin.”

Connor’ın kahkaları kalenin duvarlarında yankılanıyordu. Brina’nın öfkeli hali genç adamın hoşuna gitmişti. Bu kız tam bir vahşiydi. Brina daha fazla dayanamayacaktı. Connor’a saldırmak istiyordu. Genç adamın arkasından koşarak sırtına atladı. Connor, Brina’yı kollarının arasına aldığı anda genç kadın yaptığıının ne kadar utanç verici olduğunu anlamıştı. Yüzleri birbirine çok yakındı. Brina’nın bütün öfkesi geçmişti. Connor, onu öptüğünde genç kadın babasına verdiği sözü çoktan unutmuştu. Connor’a karşılık verecekti...

Brina bunu yaptığı için çok utanıyordu... Ama asla pişman değildi...

* * *

“Connor, dostum. Kiliseye yemin etmiş bir kızı kaçırdığını duyduğumda çok şaşırdım. Bunun Chattan Klanı ile aranızdaki antlaşmaya aykırı olduğunu biliyorsun.” Connor davetsiz misafirine sert bir bakış fırlattı.

“Melor Douglas, Brina’nın kız kardeşiyle evlenmeyi kabul etmediğinde ne kadar rezil bir herif olduğunu gösterdi. Deirdre, Brina yerine kiliseye gidebilir.”

Cameron gözlerini devirdi. “Deirdre’nin başına gelenlere üzülmüş gibi konuşuyorsun.”

“Üzülmem için bir sebep yok,” dedi Connor, Cameron’un yanına otururken. “O zavallı kızın böyle bir oyuna alet edilmesini istemezdim. Eğer şehvetine yenik düşmeseydi, şu anda benimle evli olacaktı.”

“Bu kadar iyi niyetli biri olduğunu bilmiyordum, Lindsey.”

“Senin de masum bir tarafın yok, Cameron. Her iki tarafın çıkarlarını gözettiğini her ikimiz de iyi biliyoruz.”

Cameron homurdanarak sırtını sandalyesinin arkasına yasladı. “Benim için bir kadının bakire olması önemli bir hadise değil, Lindsey. Zavallı kızın Melor tarafından kandırıldığını her ikimiz de biliyoruz. Deirdre’nin ateşli olduğunu kabul etmeliyim. O kızın dizginlerini sıkı tutacak bir kocaya ihtiyacı var.

Connor parmağını kendine doğrulttu. “Bu adam ben değilim.”

“Bunu tercih etmiyorum desene şuna.”

Connor öfkeyle elini masaya vurdu. “Kız kardeşimin durumunu unutuyorsun, Cameron. Çocuklarımin annesi olacak kadının geçmişinde yaptığı, adımı lekeleyecek bir hatasını kabul edemem. Douglas’ların Vanora’yı ellerinde tutma sebeplerini çok iyi biliyorsun. Bu riski göze alamam. Doug-

las'lara saldırmak için Chattan Klanı'nın desteğine sahip olmalıyım. Douglas'ların gözünü korkutmak için bu desteğe ihtiyacım olduğunu biliyorsun. Onların benden korkmasını sağlamak için yeterince güçlü olmam şart."

"Atladığın bir konu var, Lindsey. Karşına aldığın bu adamlar kralın en sadık hizmetkârları. Kralımız çok genç ve deneyimsiz. Douglas Lordu isteklerini krala kolayca kabul ettiriyor."

"Brina'yı kaçırmamın sebebi tam olarak işte bu. Chattan ve Cameron klanlarının desteğini arkama aldığım zaman Vanora'yı geri alabilirim ya da Douglas'ları en çok ilgi duydukları şeyden yani Vanora'nın çeyizinden mahrum ederim."

Quinton homurdandı. "Douglas, Vanora'nın mirasından mahrum edilmesi meselesiyle yakından ilgilenecektir."

Connor burnundan soluyordu. "Böyle bir şeyi düşünmek dahi istemiyorum ancak Vanora'nın kayda değer çeyizinden mahrum edildiğini duyarlarsa bu birleşmeye engel olabileceğimizi düşünüyorum. On iki yaşına bastı. Zamanım gittikçe daralıyor."

"Evet." Quinton, Connor'ın haklı olduğunu biliyordu.

"Seneye evlilik için uygun yaşa gelmiş olacak. On dördüne bastığında aşağılık herif kız kardeşini yatağa atmak için daha fazla beklemez."

"Benim tarafımdasın o zaman."

Quinton kıkırdadı. "Bu konuda son sözümü daha önce de söylemiştim. Kararım değişmedi."

"Brina ile yapacağım evliliği kastetmiştim."

Cameron uzun süre sessiz kaldı. Connor sinirlerinin gerildiğini hissediyordu. "Eğer Chattan Lordu ile aranı düzeltmek için gelmediysen buraya neden geldiğini açıklar mısın?"

Quinton derin bir nefes aldı. "Bu tavrından pek hoşlanmasam da şüphelenmekte haklısın." Connor cevap vermek için hazırlanırken Cameron onu susturdu. "Robert Chattan'ın yakında topraklarına bir ziyarette bulunmak istediğini tahmin ediyorsundur. Buraya gelmeden önce onu da ziyaret ettim. İskoçya'daki tüm klanların birlik içinde olması gereken bir

zamandan geçiyoruz. Kanı bozuk İngilizlerin topraklarımızı istila etmesi an meselesi.”

“Bu konuda haklısın.” Quinton onaylarcasına başını salladı. “Her ikiniz de benim dostumsunuz, Lindsey. Buraya Brina’yı kaçırma sebebini bizzat öğrenmek için geldim.”

“Ve?” Connor, Cameron’un topraklarına geliş amacının gerçek nedenini öğrenmek istiyordu.

“Kendi çıkarların için en doğru kararı verdiğine inanıyorum. Aldığın kararlarda seni sonuna kadar destekliyorum.” Cameron’un keyfi yerine gelmişti. “Kiliseye yemin etmiş bir rahibe adayını seninle evlenmesi için ikna etmene yardımcı olabilirim. Deirdre ile evlenseydin bu kadar uğraşmana gerek kalmazdı.”

“Brina’yı ikna etmenin bir yolunu bulacağım.” Quinton Cameron, Connor’ın sözlerine kahkaha atarak cevap verdi. “Buna hiç şüphem yok, dostum. Bu gece Brina’yı ikna etmenin bir yolunu bulacağına eminim.”

Connor, Cameron’un kendisiyle dalga geçtiğinin farkındaydı. “Bu geceyi sabırsızlıkla bekliyorum, Cameron. İnan bana Brina buna değer.”

Cameron keyifle arkasına yaslandı. “Bu durumda Robert Chattan’ın onayını almak için aranızdaki anlaşmazlıkları çözmemi beklemekten başka çaren kalmıyor. Bu onayı almadan kızı evliliğe ikna etmen çok zor görünüyor.”

“Evet haklısın... Sana tekrar söylüyorum, Cameron. Brina’nın sebep olduğu her türlü sorunu kabul ediyorum. Beni iyi dinle, Cameron. Robert Chattan’ın onayını almak için beklememin tek sebebi bu evliliğin kilise tarafından kutsanarak başka bir adamın Brina üzerinde hak iddia etmesini engellemek istememdir. Brina Chattan bana ait. Son sözüm budur.”

* * *

Quinton Cameron masada tek başına oturmuş içkisini yudumluyordu. Connor, ana salonda kendisini yalnız bırakmış-

tı. Cameron, dostuna kızamıyordu. Genç adamın geçerli bir sebebi vardı. Brina Chattan buna değerdı. Cameron içkısından büyük bir yudum aldığı sırada karşısına oturan kadını fark etti. Genç kadın bardağının üzerinden Cameron'u süzüyor, davetkâr bakışlarıyla genç adamı tahrik etmeye çalışıyordu. Genç kadın pelerinini çözüp iri göğüslerini ortaya serdiğinde bile Cameron'un ilgisini çekmemiştir. Güneş batmak üzereydi, kale kapılarının kapandığını duyan Cameron çok yorulduğunun farkına vardı. Saatlerdir düşünüyordu. İskoçya'daki her klanın barış içinde yaşamasını sağlamak onun göreviydi ve bunu nasıl yapacağını bilmiyordu. Cameron'un düşünmesi gereken başka şeyler de vardı. Cameron, Deirdre'yi aklından bir türlü çıkaramıyordu. Cameron vücudunun verdiği tepkiden âdeta tiksiniştir. Düşünmesi gereken daha önemli şeyler vardı. Bir kadına âşık olmak için vakti yoktu. Onun yerinde kim olsa Vanora'yı Douglas köpeklerinin elinden alırdı. Genç kız evlenmek için uygun yaşa geldiğinde de onunla evlenirdi. Olması gereken buydu. Topraklarına sınır komşusu olan klanlar ile arasını iyi tutmaya çalışan tek kişi Connor değildi. Masada duran büyük bardaktaki içkiyi bir dikişte bitirdi. Deirdre'nin hayali gözünün önünden bir türlü gitmiyordu. Vanora Lindsey mantıklı bir seçim olabilirdi ancak Deirdre'den zorla kopardığı öpücüğün tadı hâlâ dudaklarındaıydı. Deirdre ruhunu ve bedenini nasıl kullanacağını bilen ve bir erkeği elinde oynatabilecek kadınlardandı. Deirdre'nin değerini bilen bir adam bu kadını çok değerli bir mücevhere dönüştürebilirdi. Cameron'un bir parçası bu şanslı adamın yerinde olabilmek için can atıyordu.

Bölüm 7

Maura, Brina'nın soyunmasına yardım etmesi için görevlendirdiği hizmetçileri denetlerken sessizliğini koruyordu. Brina, yaşlı kadının memnuniyetsizliğinin farkındaydı ama yapacak hiçbir şey yoktu. Genç kadına "Leydi" diye seslenilmesi konusunda farklı fikirlere sahiplerdi. Brina, kaçırılan birçok gelinin bu konuda aynı fikirleri savunduğuna emindi.

"Akşam yemeğinde lordumuzun masasına teşrif etmediğiniz için size bir tepsi hazırlattım."

"Lord Lindsey'in önemli bir konuğu vardı. Önemli meselelerin konuşulduğu bir sofrada bana ihtiyaç olduğunu düşünmüyorum."

Genç kadın itiraf etmese de attığı her adımı izleyen askerlerin göz hapsinde olmaktan nefret ediyordu. Brina odayı gözleriyle taradı, kendini resmen bu odaya kapamıştı. Hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyordu.

"Yemek için teşekkür ederim, Maura. Beni düşünmen çok ince bir davranış."

"Siz bizim leydimizsiniz..." Yaşlı kadının sesi Brina'nın bu konuda söylediklerini hatırladığında iyice azaldı. Brina bu yaptığının saygısızlık olduğunun farkındaydı ama elinden başka bir şey gelmiyordu. Karanlık iyice bastırmıştı. Genç kadın pencereye doğru yürüdü. Maura'nın sabah ördüğü örgüsü açılmış, saçları dağılmıştı ama onu soğuktan koruyan

pelerinin başlığı saçlarını örtüyor, genç kadına derli toplu bir görüntü veriyordu.

“Pekâlâ, iyi geceler leydim.” Brina sessizce gülümsedi. Maura becerekli olduğu kadar inatçı bir kadındı. Yaşlı kadın odadan çıkarken arkasından kapıları kapatmayı ihmal etmemişti. Ortalığa hâkim olan sessizlik Brina’ya o gün ilk kez yalnız kaldığını anımsattı. Genç kadın odayı incelemeye başlamıştı. Odayı aydınlatan mum ışığı odada bulunan masa ve sandalyelerin üzerinde ışık oyunları oynuyordu. Yatağı baştan aşağı çevreleyen perdelerin iç tarafı kapalıydı. Yumuşak yastıkları ve yün örtüleriyle yatak yorgun olan genç kadını kendine çekiyordu.

Dün gece Connor’ın kollarında uyuduğu taş döşegi bu rahat görünümlü yatağa tercih ettiğini fark ettiğinde Brina sarsıldı.

Aklına gelen bu düşüncüyü dağıtmak için kafasını iki yana salladı ve pencereden dışarı bakmak için kepenkleri açmaya koyuldu. Pencereleleri rüzgârdan ve yağmurdan koruyan tahta plakları birbirine tutturarak kopçayı açmak için hamle yaptı. Kepenklerin kilidini açtığı anda kayalara vuran dalgalarının sesi gülümsemesine neden oldu. Titremesine neden olan soğuk havaya aldırmadan pencerelelerin kepenklerini sonuna kadar açtı. Odanın içi dalga sesleriyle dolmuştu. Soğuk hava yüzünden burnu donuyordu ama bu Brina’nın umrunda değildi. Okyanus manzarası genç kadını âdeta büyülemişti. Ay ışığı dalgaların üzerine vuruyor, gümüş rengi dalgalar kayalara doğru saldırıyordu.

“Büyülenmiş gibi duruyorsun, Brina Chattan.” Genç kadının manzaraya o kadar dalmıştı ki Connor’ın sesini duyduğunda korkudan yerinde zıpladı. Bir hışımla arkasını döndüğünde üstündeki ince geceliğin etekleri uçuşmuş, uzun bacaklarını genç adamın gözlerinin önüne sermişti. Asi saçları örgüden kurtulmuş çekici bir şekilde dağınık gözüküyordu. Connor’ın bakışları genç kadının saçlarının üzerinde geziniyordu. Genç adamın dudakları çizgi halini almıştı. Connor gördüğü manzaradan hoşlanmıştı. Brina, Connor’ın onu beğendiğinin farkındaydı. Genç adam odanın kapısının dışında

duruyordu. kılıcını kınından çıkarmış elinde taşıyordu. Diğer eliyle kapıyı açık tutuyor, yemek tepsilerini taşıyan hizmetçilere yardımcı oluyordu. Bakışlarını yaptıkları işe vermeye çalışan hizmetçiler tepsideki yiyecekleri uzun masanın üzerine yerleştiriyorlardı.

“Böyle bir hizmet talep etmemiştik.” Her iki hizmetçi yüzlerini Brina’ya çevirmişti. Genç olan hizmetçi heyecandan dengesini kaybetmiş elindeki tabağı düşürmüştü. Brina, genç kızın düştüğü duruma anlayışla gülümsedi. Connor’ın yanı başında olduğunu hissedebiliyordu. Yüzünü bir sıcaklık kapladı. Connor’a yakın olmanın, onu içinde hissetmenin ne demek olduğunu biliyordu.

Connor’ı içinde hissetmek...

Connor, Brina’nın dikkatini çekmek için sesli bir şekilde boğazını temizledi. Genç kadın, Connor’a bakmamak için kendini zorlasa da buna daha fazla karşı koyamazdı. Connor’ın yüzündeki anlayışlı ifade genç kadının kalbine dokunmuştu.

Connor, Brina’ya her zaman anlayışlı davranmıştı.

İşleri biten hizmetçiler lordlarını selamlayarak odadan hızla çıktılar. Genç adam hizmetçilerin ardından kapıyı yavaşça kapadı. Brina genç adamın bedeninden yayılan gücü hissedebiliyordu. Connor’ın hizmetçilere karşı kullandığı sakin ses tonu Brina’yı şaşırtmamıştı. Genç adam kendini kontrol etmekte çok başarılıydı. Brina, Connor’ın gücüne ve sahip olduğu sorumluluklara karşı ne kadar güçsüz olduğunun farkındaydı. Connor sıradan bir İskoçyalı değildi, başarılı ve güçlü bir devlet adamıydı. Arkadaşı Cameron ile babasına karşı müttefik oluştururlarsa Brina’yı bu evliliğe zorlayabilirlerdi. Oluşturacakları müttefik ordu, babasının sahip olduğu ordu için çok tehlikeli bir düşmandı.

“Bana böyle bakmayı kes, Brina. Mutlu olmamak için çok az sebebin var.”

“Mutsuz olduğumu hiç söylemedim.”

Connor odanın ortasına doğru yürüdü. Elindeki kılıcı masanın üzerine fırlattı.

“Benimle kendini rahatlatmak için tartışıyorsun. Seni bu kalede tutsak edip adamlarıma sana bir köle gibi davranmalarını söyleseydim o zaman hoşuna gider miydi? Ailesi yüzünden istemediği bir hayatı yaşamak zorunda olan tek genç kız sen değilsin.” Connor’ın sert sözleri Brina’nın geri çekilmesine neden oldu. Connor söylediklerinde haklıydı. İskoçya tarihinin yarısı kan davalarıyla doluydu. Connor’ı yaptıklarında haklı bulacak bir sürü kişi olduğuna emindi. Brina kaşlarını çatarak masanın üzerindeki kılıca baktı. Genç kadının bakışını yakalayan Connor homurdandı.

“Evet, Brina. Bu gece bu yatağı benimle paylaşacaksın.” Connor’ın kararlı olduğu, ses tonundan belliydi. Brina genç adamın yeleşinin üzerinde olmadığını fark etmişti. Connor’ın üzerinde ince kumaştan bir gömlek vardı. Brina’nın ince geceliğin altındaki çıplak teni Connor’ın nazik dokunuşlarını hatırladığında yanmaya başlamıştı. Genç adamın sıcak avuçları baştan çıkarıcıydı. Nazik dokunuşlarla ilk olarak kalçalarını okşar, oradan hassas yerlere yavaşça ilerlerdi.

“Babamın onayını almadan seninle evlenemem, Connor. Böyle yapmayı ben de istemiyorum ama yeminimi çiğneyemem.” Connor’ın tek kaşı şaşkınlıkla havaya kalkmıştı.

“Öyle mi Brina? Böyle davranmayı gerçekten istemiyormusun?” Genç adam deri kemerin tokasını gevşettikten sonra Brina’ya baktı. “Demek ki bu gece bu yatağa isteyerek gireceksin? Belki de sana dokunmam için bana yalvaracaksın?”

Brina sinirli bir şekilde kahkaha attı. “Benimle alay etmeni gerektiren bir olay yok ortada, Connor Lindsey. Dün gece bana zorla sahip olmana gerek kalmadığını ikimiz de iyi biliyoruz.”

Connor kemerini çekip çıkardı. Kilti ayaklarının önüne düşmeden yakalamıştı. Kiltini kolunun üzerine yerleştirip masanın üzerine serdi. Genç adamın üzerinde sadece gömleği kalmıştı.

“Dün gece yaşanan her şey benim için güzel bir anı, kadınınım. Umarım sen de benimle aynı fikirdesindir. Yalan söylemediğini biliyorum. O yüzden bana karşı dürüst ol, lütfen.”

Brina hem sinirlenmişti hem de duyduklarından dolayı mutlu olmuştu. Kendini mutlu hissediyordu çünkü Connor tarafından dürüst bir insan olarak kabul görmüştü. Genç kadın, Connor'ın saygısını kazanıyordu ve bundan aldığı zevki itiraf etmek zorundaydı.

Connor'ın gömleği baldırlarına kadar uzanıyordu. Brina ince kumaşın altında nelerin saklı olduğunu hatırladı. Genç adam yatağa gitmek yerine sandalyeye oturduğunda Brina şaşırdı.

“Buraya gel, Brina. Botlarımı çıkar.”

Botlarını çıkarmasına yardım et, böylece seni hemen yatağa götürebilir...

Brina ahlaksız şeyler düşünmek istemiyordu ama bunu yapmaktan kendini alamadı. Yaşayacakları şeyleri düşündükçe heyecan bedenini ele geçiriyor, kalbi duracak gibi çarpıyordu. Brina, Connor'ın yüzüne baktığında genç adamın yüzünde daha önce görmediği bir ifade vardı.

“Hizmet etmek için eğitilmemiş miydin sen?”

Brina öfkeyle elini beline koydu ve bağırmaya başladı.

“Babamın çatısının altında nasıl bir eğitim aldığımı çok iyi biliyorsun, Connor Lindsey. Senin benden istediğin hizmet için eğitilmedim ben.”

Genç kadın, Connor'ın onu dinlemediğini fark etmişti. Genç adamın nereye baktığını görmek için elbisesine baktı. Elini beline koyduğunda elbisenin kumaşı gerilmiş, büyük göğüslerini ortaya çıkarmıştı. Geceliğin ince kumaşı odanın içindeki loş ışığa rağmen uyarılmış göğüs uçlarını belli ediyordu. Connor keyifle sırttı. Brina panikle göğüslerini elleriyle kapatmaya çalışırken genç adama arkasını döndü. Genç kız yaptığıının büyük bir hata olduğunu çok geç anlamıştı. Connor, Brina'nın utangaç tavırlarına gülerek botlarının bağcıklarını çözmek için yere eğildi. Botlarından birini ayağından çıkartırken attığı kahkahası kalenin duvarlarında yankılanıyordu. Hayatı boyunca ona hizmet edilmesine alışmamış ve çocukluk yıllarında bir köle gibi yaşamış bir adam olmanın verdiği rahatlıkla Brina ile dalga geçiyordu.

“İtiraf etmem gerekir ki daha ilgili bir eş olacağını düşünmüştüm. Ama bu tavırların çekingenliğinden kaynaklanıyorsa kendi işimi kendim yapabilirim.”

“Ben çekingen değilim.” Connor’ın bir kaşı tekrar havaya kalktı. Uzun uğraşlar sonucu botlarının bağcıklarını çözmeyi başarabilmişti.

“Eğer boş hikâyeler dinlemek isteseydim, aşağı katta kaldırımdı Brina. Öyle olmadığını kanıtla o zaman bana...”

Connor, Brina’yı kışkırtıyordu. Connor’ın sesindeki meydan okuma odanın içine dolan dalga sesleri kadar iyi duyuluyordu. Brina bunun farkındaydı ancak Connor’ın yanına gitme isteğini bir türlü bastıramıyordu. İçinde büyüyen bu istek genç kadına Connor’dan uzak kalmanın imkânsızlığını açıkça gösteriyordu. Genç kadın daha fazla düşünmeden Connor’m botlarından bir tanesini çıkarmak için öne doğru eğildi. Genç kadın, Connor’ın botlarının bağcıklarını çözmeye çalışırken bir yandan açılan dekoltesini Connor’ın bakışlarından kaçırmaya çalışıyordu. Brina açılan göğsünü tek eliyle hızlıca kapattı. Connor’ın sinsi gülümsemesine ateş saçan bakışlarla karşılık verdi.

“Göğüs uçların dikleşmiş, kadını. Üşüyor musun? Yoksa dün gece sana yaşattığım anlar mı aklına geldi?”

“Üşüdüm.” Brina öfkeli bakışlarla Connor’a baktı. Genç adam, Brina’nın öfkeli halinden o kadar çok keyif alıyordu ki gülümsemesi kahkaya dönüşmüştü.

“O halde çabucak yatağa geçip sıcak bedenimle seni ısıtmalıyım.” Connor, Brina’nın cevap vermesine fırsat vermeden onu kucağına aldı. Brina’yı küçük bir bebeği kucağında taşıyormuşçasına göğsüne bastırdı. Genç kadın bu anın keyfini çıkarmaya karar verdi. Connor’ın kollarının arasında olmanın verdiği dayanılmaz güven hissini dibine kadar yaşıyordu. Genç adamın sahip olduğu bu güç ve heybetin kendisini neden bu kadar çok etkilediğini o da bilmiyordu.

“Bu yatağı senin için özel yaptırdım, Brina.” Yatağı çevreleyen perdelerin birini tek eliyle kenara ittirerek genç kadını ipek çarşafların üstüne zarifçe bıraktı. Yatağın çarşafları yeni

değiştirilmişti. Odada açık pencereden içeriye dolan deniz tuzu kokusu hâkimdi. Bütün bu tazelenmiş havanın kokusunu bastıran bir başka koku Brina'nın ciğerlerine dolmuştu. Dün gece Connor'ın kollarında uyurken bu kokuyu yeterince içine çektiğini hatırladı. Bu genç adamın kendine has sabun ve baharat karışımı kokusundan başka bir şey olamazdı.

"Odanın içinde gördüğün her şeyi senin için bizzat seçtim."

"Sen çok iyi bir adamsın, Connor." Brina bunu yürekten söylüyordu ama Connor'ın olmasını istediği yerde olmaktan hafif bir pişmanlık duyduğunu da kabul etmeliydi.

"Hayır, kadını. Ben küçük bir çocuğun bile uyumasının imkânsız olduğu tahta parçalarının üzerinde uyumuş bir adamım." Connor yatağın üzerindeki tahta karyolanın her bir köşesini dikkatle inceledi. "Bunu anlayabiliyorsun değil mi Brina?" Genç adamın bakışları tahta karyoladan Brina'nın yüzüne kaydı. Deli mavi bakışları âdeta Brina'nın içine işliyordu.

"Kaderin garip bir mizah anlayışı olmalı. İkimiz de ayrı yollarda yürürken yollarımız bir anda kesişti. Ve işte şimdi buradayız..."

Genç adamın sözleri Brina'yı etkisi altına almıştı. Bedeni Connor'a karşı uyanmışken bu mavi bakışların içinde kaybolmuştu. Connor ile kavga etmek istemiyordu ama bu ona karşı boyun eğeceği anlamına da gelmiyordu. Bedenini saran ateş iyice ısınmaya başlamıştı, genç adamın tenine has kokusu odanın içindeki soğuk havayı tamamen dağıtmıştı. Connor yanında boylu boyunca uzanıyordu ama Brina yeterince yakın olmadıklarını düşünüyordu.

"Konuşmayı bırakalım. Ne zaman bir konuda konuşmaya başlasak tartışıyoruz." Brina'nın sesi istekli ve yoğun. İçinde yanmaya başlayan ateş genç kadını cesaretlendirmişti. "Dokun bana, Connor. Fikrimi değiştirmeden önce dokun bana..."

Connor, Brina'nın dudaklarına eğilmeden önce genç kadın onun gözlerindeki tutkuyu görmüştü. Connor'ın öpüldüğü yumuşak değildi. Bu seferki çok farklıydı. Genç adamın ona

ihtiyacı vardı. Brina'nın korkuları tamamen kaybolmuştu. Dün gece yaşadığı zevk anlarını tekrar yaşamak için sabırsızlanıyordu.

Brina, Connor'ın üzerindeki gömleğe uzandı. Genç adam sevdiği kadının işini kolaylaştırmak için sırtını dikleştirdi. Brina gömleği tek bir hamlede Connor'ın başının üzerinden çıkardı.

"Bu zevki tekrar yaşamak hayal gibi..."

Güçlü kollarıyla Brina'yı dizlerinin üzerine oturttu. Genç kadının üzerindeki geceliği tek bir hamleyle çıkardı. Örgüden kurtulmuş saçları ahenkle sırtına döküldü. Ne kadar zaman geçse de Brina, Connor'ın karşısında çıplak kalmaya alışamayacağını biliyordu. Göğüslerini elleriyle saklamaya çalışsa da Connor buna engel oldu.

"Çok güzelsin, Brina. Bunu sana söyleyen ilk erkek ben olduğum için kendimi çok şanslı hissediyorum." Brina'nın göğsünü kapatmaya çalışan elini kendine doğru çekip öptü. Öpücüğün verdiği zevk dalgası kolundan başlayarak bütün bedenini ele geçirmişti.

"Zeki cevaplarınla bana kafa tutabilen tek kadınsın sen..." Brina, Connor'ı tanımasaydı genç adamın gözlerindeki ifadenin kendini beğenmişlikten başka bir şey olamayacağını söylerdi. Ateşin son kıvılcımlarının ısıtmaya çalıştığı odada ikisinden başka kimse yoktu. Genç adamın sözlerini sadece Brina duyabilirdi. Connor'ın onu övmek için söylediği sözler karşısında yanakları kızarmıştı. Connor, Brina'nın yanaklarına öpücük kondurmadan önce gülümsedi.

"Senden duyabileceğim en güzel iltifat bu, kadınım..." Connor, Brina'nın dudaklarına minik öpücükler kondurmaya başlamıştı. Brina dudaklarını aralayıp genç adama karşılık vermeye başladığında masum öpücükler şehvetli dokunuşlara dönüşmeye başlamıştı. Connor, Brina'yı kendine doğru çekti. Çıplak bedenleri birbirine değdiğinde Brina arzuyla titredi.

Brina kaderini kendi elleriyle çizmeye başlamıştı. Ellerini Connor'ın saçlarının içine daldırdı. Connor'ın dudaklarının

hareketlerini takip ediyor, dün gece yaşadığı zevk anlarının içine ektiği tohumları tekrardan yeşertmek istiyordu. Connor'ın elleri genç kadının ensesinden aşağı doğru gezinmeye başlamıştı. Elleri genç kadının omuzlarından aşağı doğru ilerledi, göğsüne gelince durdu. Brina'yı altına alıp genç kadının sırtını yatağa doğru bastırdı. Brina arzuyla titredi. Connor'ın sıcak elleri göğüslerine dokunduğunda yaşadığı zevke hiçbir zaman doyamayacağını daha iyi anlamıştı. Genç kadın sırtını dikleştirerek göğüs uçlarını Connor'a doğru uzattı. Connor, Brina'nın ne istediğini anlamıştı ve genç kadını hayal kırıklığına uğratmayacaktı. Connor başını eğip Brina'nın dolgun göğsünü ağzına aldı. Connor ısırtıkları ve öpücükleriyle genç kadının tadına varıyordu. Connor'ın dudakları Brina'nın göğsünden aşağılara doğru ilerlemeye başlamıştı. Dudakları genç kadının baldırlarının iç kısımlarına geldiğinde Brina irkildi.

"Ne yapıyorsun, Connor?" Brina'nın sesi fısıltıyla çıkmıştı. Yaşadığı anın etkisinden kurtulamamıştı.

Connor, Brina'ya cevap vermek yerine keyifle gülümse-di. Genç adamın şehvetli gülüşü Brina'ya dün gece zevkin doruklarına ulaştıkları anları anımsatıyordu. "Dün gece bütün zevkleri tattığımızı mı düşünmüştün, sevgilim? Daha bilmediğin çok şey var, aşkım... Hepsini öğreneceksin." Connor bir diziyle Brina'nın bacaklarını yavaşça araladı. Brina zevkle ürperdi. Duyguları o kadar yoğundu ki artık dayanamayacaktı.

"Connor, bunu yapamazsın." Connor elleriyle Brina'nın bacaklarını hafifçe araladı.

"Oh, tatlı aşkım... Seni temin ederim ki bunu yapacağım." Genç adamın uzun parmakları Brina'nın baldırlarının iç kısımlarında daireler çiziyor, Brina'nın kendinden geçmesine sebep oluyordu. Brina, Connor'ı içinde hissetmek istiyordu. Yeterince ıslanmıştı ve içindeki boşluğun dolması için sabırsızlanıyordu. Connor, onu daha fazla bekletmedi. Connor, nemli kadınlığına dokunduğunda genç kadın kendi inlemesinin odanın taş duvarlarında yankılandığını duydu.

Connor'ın parmakları Brina'nın kadınlığının içinde geziyordu. Genç adam Brina'yı zevkin doruklarına taşıyacak noktayı bulmuştu.

"İşte aradığım yer burası." Connor bulunduğu noktanın üzerinde daireler çiziyor, Brina'yı âdeta çıldırtıyordu. Genç adam oraya dokundukça Brina'nın içindeki açlık yüzeye çıkıyor, daha fazlasını istemesine neden oluyordu. Brina'nın kalçaları gerilmiş, Connor'ın elini bacaklarının arasında sıkıştırıyordu.

"Connor..." Brina, Connor'ın yaptığını övüyor muydu yoksa itiraz mı ediyordu kendisi de bilmiyordu. Şiddetli bir kasırganın ortasında kalmış gibi hissediyordu. Acı ve zevk birbirine karışmıştı.

"Senin tadına bakacağım, Brina." Connor'ın sesindeki tutku Brina'yı heyecanlandırmıştı. Connor'ın dudakları Brina'nın kadınlığıyla buluştuğunda Brina içinde bir şeylerin parçalandığını hissetti.

Bu his çok farklıydı.

Genç kadın hâlâ titriyordu. Connor diliyle kadınlığının iç kısımlarının tadına bakmaya başladığında Brina tırnaklarını yatağa batırmak zorunda kaldı. İniltileri gittikçe yükseliyordu. Hiç kimse umrunda değildi. İçinde patlamaya hazır bir bomba vardı. Connor'ın dili Brina'ya zevk veren tepeciğe ulaştığında genç kadının kalp atışları hızlandı. Brina kendini kontrol edemiyordu artık. Connor, genç kadının bedenini kollarının arasına almıştı. Brina, Connor'ın altında kıvranıyor, daha fazlasını istiyordu. Genç kadının bedenindeki bütün kaslar gerilmişti. Connor'ı içinde hissetmek istiyordu artık.

Connor bir an duraksadı. Başını kaldırıp Brina'nın yüzüne baktı. Aynı anda bir eliyle Brina'nın belini yumuşakça okşuyordu.

"Connor, daha fazlasına ihtiyacım var..." Genç kadının sesi âdeta bir fısıltı halini almıştı. Connor'ın bakışlarındaki bir şey Brina'nın içinde yanan ateşi körüklemişti.

"Ve benim de kilisede benimle evleceğine dair yemin etmene ihtiyacım var, Brina." Connor, Brina'nın kadınlığına

yaptığı baskıyı arttırmıştı. Brina patlamanın sınırında olduğunun farkındaydı. Genç adamın bakışlarında kararlılığı açıkça görülüyordu. Brina'dan istediği sözü almak için ona işkence yapmayı sürdürüyor ve doyumuna ulaşmasını bilerek engelliyordu.

"Tanrı seni kahretsin, Connor Lindsey!" Brina, Connor'a daha önce hiç bu kadar sinirlenmemişti. İçindeki öfke bir fırtına gibi her şeyi yerle bir etmişti. Genç kadının elleri hiddetle yumruk haline aldı.

"Benim sana güvenmemi istiyorsun ama benden bir şey talep etmek için benim en zayıf anımı kolluyorsun." Bacaklarının, Connor'ın omuzlarına değmesi genç kadının bütün dikkatini dağıtmıştı. Bacaklarından yükselen zevk bütün bedenini ele geçiriyordu.

"Bu hiç adil değil." Genç kadın öfkeyle Connor'ın çenesine bir yumruk geçirdi. Onunla boğuşabilmek için doğrulmaya çalışsa da Connor, Brina'yı kolundan tutarak yatağa geri yatmasını sağladı. Genç kadın, Connor'ın içinde yaktığı ateşin hâlâ sönmediğinin farkındaydı. Connor'dan hem nefret ediyor hem de ona ihtiyaç duyuyordu. Genç adamın yaptığı şeyi affetmesi imkânsızdı, Connor'ın kollarının arasından kurtulmak için çırpınmaya başladı. Yatak kısa süre önce Brina'nın inlemeleriyle sarsılırken genç adam her şeyi bir anda mahvetmişti.

"Beni bu hale getirdiğin için senden nefret ediyorum." Connor'ın yüzündeki ifadeden sinirlerine hâkim olmaya çalıştığı anlaşılıyordu. "Benim bedenimi nasıl bana karşı kullanabilirsin? Senin etkin altındayken vereceğim yeminin ne gibi bir önemi olabilir? Gerçekten istediğin bu mu? Daha onurlu bir yol seçmeliydin, Connor Lindsey!" Brina'nın canı yanıyordu. Ama bu fiziksel bir acı değildi. Kalbinin derinliklerinden bütün bedenine yayılıyordu. Bedeni yarım kalmış bir hazzın acısı içinde kıvranırken kalbi ağrıyordu. Bu gerçek bir acıydı. Çıplak bedenini kollarıyla sararak kendini sakinleştirmeye çalıştı.

"Bana kızmakta haklısın, Brina. Benim hakkında ne dü-

şündüğünü biliyorum ama bunu yapmak zorundayım. Senden bu yemini almanın başka bir yolu olmadığını ikimiz de biliyoruz.” Connor dizlerinin üzerinde doğrularak ayağa kalktı. Sırtını yatağın üzerindeki yastıklara yaslayarak yüzünü Brina’ya döndü. Brina, Connor’ı hâlâ arzuluyor; genç adamın önündeki kabarıklıktan gözünü alamıyordu. Onu içinde hissetmek istiyordu. Connor’ın Galce bir şeyler mırıldandığını duydu. Genç adamın ne söylediğini duyabilmek için öne doğru eğildi.

“Bir klanın lordu olmanın sorumlulukları var, Brina. Tıpkı bir lordun kızı olmanın sana yüklediği sorumluluklar gibi.” Connor’ın sakın ses tonu onun söylediklerinde ne kadar dürrüst olduğunu açıkça belli ediyordu. Brina aniden birbirlerinden hiç de farklı olmadıklarını görmüştü. İçindeki öfke yavaş yavaş azalmaya başlamıştı. Connor’ı şimdi kendine daha yakın buluyor, onun bu yolu seçmesinin nedenlerini anlamaya çalışıyordu. Bunu kalbinin en derinlerinde hissediyordu. Connor yaptıklarının nedenlerini genç kadına açıklamaya çalışırken onun ruhunu yüceltmeyi ihmal etmemişti. Genç adamın yaptığı bu saygı gösterisi Brina’nın şu anda ihtiyacı olan tek şeydi.

“Bu konuda sana katılıyorum, Connor Lindsey.” Connor, Brina’yı onayladığını göstermek için başını salladı.

“Yapacağım evliliğin benim için önemini biliyorsun, Brina. Topraklarımın güvenliği için müttefiğim olan bir klanın lordunun kızıyla evlenmem lazım. Kız kardeşin hakkında savunmaya geçmeden önce beni dinlemelisin. Biliyorsun ki amcamın ve eşinin ölümünden hemen sonra Douglas Klanı kız kardeşimi kaçırdı. Onunla evlenerek Vanora’nın çeyizine sahip olmayı planlıyorlar. Vanora’nın bir erkeğin yatağını ısıtmak için çok genç olduğunu önemsemiyorlar bile.”

“Aman Tanrım...”

Connor üzüntüyle başını salladı. “Vanora’nın talihi iyi yazılmamış, Brina. Douglas’ların topraklarına saldırmak için desteğe ihtiyacım var. Babanla yaptığım antlaşmanın amacı buydu. Chattan’ların desteğini aldıktan sonra ya Va-

nora'yı geri alacak ya da onu mirasından men edecektim."

"Mirasından men etmek mi?" Brina böyle bir şey başına geldiği takdirde neler hissedebileceğini düşünemiyordu. Bu kiliseye gitmekten bile daha beter bir şeydi. Çeyizi olmadan evlenen bir kızın kocası üzerinde hiçbir hakkı olamazdı.

"Elimden başka hiçbir şey gelmiyor, Brina. Onun evliliğini engellemenin tek yolu çeyizini elinden almak. Çocuk yaşta olan kardeşimin doğum yaparken ölmesini göze alamam."

"Bu korkunç bir şey..." Connor'm dudakları çizgi halini almıştı. Daha fazla kendini savunmaya çalışmayacaktı. Brina aniden pencereden içeriye dolan rüzgârın ve dalgaların sesini işitti. Genç kadının tek istediği Connor'm güçlü kollarının arasında, genç adamın teninden yükselen sıcaklığın içinde kaybolmaktı. Bu odanın dışındaki dünya çok soğuktu. Connor'ın kollarının arasında olmaktan başka hiçbir şey istemiyordu. Birden, geçirecekleri güzel zamanları öfkeyle mahvettiğinin farkına vardı. Bu gece onlara aitti, sabahın ne getireceğini düşünmek için çok erkendi.

"Senin en zayıf anında bunu senden istemem doğru değildi biliyorum ancak başka türlü bu sözü senden alamayacağımı biliyordum. Sen dürüst bir kadınsın. Sahip olduğun değerlere sahip çıkmasını iyi biliyorsun. Seni anlıyorum çünkü ben de böyle bir adamım. Artık buradasın. Benim yanımdasın. Kilisede yaşayacağın hayattan daha iyisini vaat ediyorum sana, aşkım. İnan benim karım olmaktan keyif alacaksın." Connor elini Brina'ya doğru uzattı. "Benimle evlenmeni istiyorum, Brina. Bu evlilik bana ve topraklarıma huzur getirecek. Sana söz veriyorum, bunu başarmam uzun sürse de babanın onayını alacağım."

Brina nefesini tutmuştu. Düşünmeden elini Connor'ın avucunun içine bıraktı. Aklının içinde uçuşan bütün kuşklar bir anda kaybolmuştu, artık önemli olan tek şey Connor'ın yanında olmaktı. Aralarında oluşan uzaklık artık Brina'yı rahatsız ediyordu. Connor ve o aynı ruha sahiptiler.

Genç adam sevdiği kadını kollarının arasına alarak âdeta onu dış dünyadaki kötülüklerden korumak istiyordu. Brina,

Connor'ın yüzüne baktı. Connor genç kadının içinden neler geçtiğini anlamıştı. Onu hayal kırıklığına uğratmadı ve dudaklarına ateşli bir öpücük kondurdu. Genç adam Brina'nın dudaklarını şehvetle araladı ve dilini genç kadının ağzının içine daldırdı. Brina, Connor'm dokunuşlarını bedeninde hissetmek için kıvranıyordu. Ama Connor, Brina'yı yatağa yatırmak yerine onu kucağına alarak dizlerinin üstünde oturmasını sağlamıştı. Brina, Connor'ın bacaklarının üzerinde oturdu. Connor'ın erkekliği kadınlığına baskı yapıyordu. Brina, genç adamın üzerine doğru eğilerek onu öpmeye başladı. Connor'ın gülümsediğini fark ettiğinde duraksadı. Bulundukları pozisyon çok garipti. Brina, Connor'ın üzerinde atar biner gibi oturmuştu, genç adamın yüzü dolgun göğüslerinin tam önünde duruyordu. Connor'ın mavi gözleri keyifle parladı.

"Ne yapıyorsun, Connor?"

"Benim üstümdeki hâkimiyetini görmek istiyorum."

Connor, Brina'nın bacaklarını genişleyebileceği ölçüde iki yana ayırarak genç kadının içine girmeye başladı. Brina, anın keyfini çıkarmaya başlamıştı.

"Bunu nasıl yapacağımı düşünüyorsun, değil mi?" Connor, Brina'nın derinlerine girebilmek için hafifçe yükseldi. Erkekliğinin başı Brina'nın içine girmişti. Genç kadın kontrolün kendisinde olduğu fark etti. Elleriyle Connor'm omuzlarına tutundu, kalçalarıyla Connor'ın erkekliğini daha da derinlerine almak için baskı yaptı. Dün gece hissettiği acıdan eser yoktu. Brina ölmek üzere olduğunu hissediyordu. Connor'ın içini tamamen doldurmasını, yakmasını istiyordu.

"İşte böyle, kadınınım. Bir kısrağ gibi sür beni." Connor'ın ses tonu baştan çıkartıcıydı. Brina, genç adamın gözlerindeki açlığı görebiliyordu. Brina'nın vücudu Connor'a doğru gerildi. Connor'ın erkekliği genç kadının içini tamamen doldurmuştu. Brina genç adamın göğsünü okşuyor aynı zamanda tırnaklarıyla genç adama tutunuyordu. Connor'ın aletinin üzerinde gidip gelmeye başladığında ahenkle sallanan göğüsleri Connor'ın keyifle gülümsemesine neden oldu. Con-

nor, Brina'nın kalçalarını sıkarak genç kadının daha hızlı gidip gelmesini sağlamaya çalıştı. Brina artık kendinde değildi, içindeki şehvet duygusu onu tamamen ele geçirmişti. Brina dün gece tattığı zevk patlamasının yaklaştığını hissediyordu. Bu keyifli ızdırıp Brina'yı tüketmek üzereydi. Connor daha fazla dayanamayacağını anladığında Brina'yı kaldırıp yatağın üzerine yatırdı. Bütün bedeniyle Brina'yı kaplamıştı. Brina bir fırtınanın içinde sağa sola yalpalanan bir yaprak gibi titriyordu. Genç adam ihtirasla inleyerek Brina'nın içine bir kez daha girdi. Genç kadın, Connor'm tohumlarının kadınlığının içine dolduğunu hissedebiliyordu. Brina bu anın tadını çıkarmak için gözlerini açık tutmaya çalışırken Connor'm onu izlediğini fark etti. Bir başka zevk dalgası Brina'yı içine almıştı. Bu seferki daha derinden ve yıkıcıydı. Brina kendini o keyifli teslimiyete bırakmıştı. Bütün bedeni duyduğu hazla ürpermişti. Connor, üzerinde hareketsiz yatarken genç adamın hızlı kalp atışlarını duyabiliyordu. Brina onu nele beklediğini bilmiyordu. Ama bu belirsizliğin içinde Connor'la birlikte olmaktan büyük keyif alıyordu.

* * *

Connor hemen uykuya dalamadı. Brina'nın saçlarından yükselen gül kokusu genç adamın tüm dikkatini dağıtıyordu. Dirseklerinin üzerinde doğrularak Brina'nın omuzlarına döken saçlarının düğüm olmasını engellemek için hepsini bir tarafa topladı. Hava soğuktu ama genç adam üşümüyordu. Brina'nın üzerini örttükten sonra dışarıdan gelen dalga seslerini dinlemeye başladı. Küçük bir çocukken uyumak zorunda kaldığı tahta parçalarının üzerinde aynı sesleri duyduğunu anımsıyordu. O zamanlar hayatta kalmak için verdiği sözleri tek tek yerine getiriyordu. Bunlardan bir tanesi şu an yanında uyuyordu. Brina onunla evlenmeyi kabul edecek, böylece Douglas'lara karşı Robert Chattan'ın desteğine sahip olacaktı. Düşmanlarına odaklanması gerekliydi ama bunu yapamıyordu. Şu anda merak ettiği tek şey Brina'nın ona karşı his-

settikleriydi. Brina, Connor'ın hayatına giren ilk kadın değildi ancak yatağında nefesini duyduğu için kendisini şanslı hissettiren ilk kadındı. Odayı aydınlatan mum ışıkları yavaşça solmaya başlamışken Connor hayatında hiç olmadığı kadar huzurlu olduğunu fark etti. Genç adam mumları söndürmek için ağaya kalkmak yerine örtünün altında Brina'yı kollarına alarak derin bir uykuya daldı.

* * *

Brina gözlerini açtığı anda sabah güneşi bütün ihtişamıyla odanın içine dolmuştu. Sabahın bu erken saatinden neden uyandığını kendi de bilmiyordu. Dün gece olanları hatırladığında gözleri birden açıldı. Yapması gereken önemli işler onu bekliyordu. Yatakta oyalanmanın zamanı değildi.

"Bu kadar erken nereye gidiyorsun, Brina?" Connor uykudan yeni uyanmıştı. Genç adamın sesi çatallı çıkıyordu. Gözünü açıp Brina'ya bakmak için kendini zorladı.

"Dün günah çıkarmak için kiliseye gitme şansını bulamadım."

Connor homurdandı. "Evet, sanırım bunu yapmamız gerekli." Genç adamın yüzüne yayılan gülümseme onun hiç de pişman olmadığını açıkça belli ediyordu. Brina, elini Connor'm muntazam göğsüne bastırdı.

"Dün kiliseye gittiğini gördüm." Connor yatağın üzerinde doğrulurken yüzünde uykudan eser kalmamıştı. Ciddi bir konuda konuşacağı belliydi. Brina'nın kalbi sevgiyle doldu.

"Seninle evlenmek istiyorum, Brina. Büyük Britanya'da yaşayan herkes benim karım olduğunu bilmeli. Tanrı'nın evinde benim karım olmanı istiyorum, aşkım."

"Şu an topraklarında misafirin olan Quinton Cameron dışında bu yemini etmemiş olmamı sorgulayacak çok sayıda insan var, Connor." Brina söylediklerinin farkına vardığından hafifçe ürperdi. Connor'a karşı zaafı olduğunu kabul ediyordu. Genç adamın sıcak ellerini omuzlarında hissetti. Connor'ın gözlerinin içine baktığında karşılaşmayı beklediği

ifadeden çok başka bir şeyle karşılaşmıştı. Connor, Brina'yla gurur duyuyordu.

"Bu söylediklerim benim düşüncelerim değil, Connor. Sadece bilmeni istemiştim."

"Biliyorum, kadınıam." Brina başını yana eğerek genç adamın eline bir öpücük kondurdu.

"Kiliseye geç kaldım." Üstündeki örtülerden hızlıca kurtulup yataktan kalktı. Sabah ayazı çok sertti. Yataktan kalktığı sırada odaya hâkim olan sessizlik dikkatini çekti. Arkasını döndüğünde Connor'ın hâlâ yatakta olduğunu gördü. Yatak örtüsü genç adamın baldırlarını örtmüş, kaslı göğsünü ortaya sermişti. Odanın içi bir anda Connor'ın keyifli sesiyle doldu.

"Dikkatli ol, kadınıam. Yüz ifaden pişman olmaktan çok uzak. Birazdan başka bir günaha bulaşacakmış gibi duruyorsun." Genç adam üzerindeki örtüleri bir kenara itti. Brina gözünü Connor'ın kabarmış aletinden alamıyordu.

"Buraya gel..."

"Ama..." Genç kadının sesi fısıltı halinde çıkmıştı. Brina'nın mantığı ve ruhu savaşıyordu. Bedeni Connor'ın davetini kabul etmek için çırpınırken mantığı kiliseye gitmesi gerektiğini söylüyordu.

"Aşkım yatağına geri dön... Dün gece yeterince günah işlemedik. Pedere anlatacak uzun bir itirafın olsun istemez misin?"

"Connor Lindsey, çok ayıp!" Connor gülümseyerek eliyle yatağın üzerine vurdu. "Hayır, aşkım bu ikimizin istediği şey. Gözünü benden alamadığını fark etmedim mi sanıyorsun? Kiliseye hizmet etmek için eğitilirken sana doğruyu konuşmanı öğretmediler mi?"

"Sen delisin."

Connor eliyle erkekliğini kavradı. Brina'nın ağzının içi kurumuştu. Yüzünü genç adama doğru döndü. İnce geceliği zevkten dikleşmiş göğüs uçlarını gözler önüne seriyordu.

"Söylediklerimde haklı olduğumu biliyorsun." Brina, Connor'a doğru ilerliyordu.

"Yanıma uzan, Brina. Pedere neler yaptığını anlatmak yerine yeni maceralar yaşayalım seninle. Hayatında bir kere ne

yapmak istiyorsan onu yap, kadını. Mantığını bir kenara bırak. Bu odada yalnız ikimiz varız. Sabahın ilk ışıkları üstümüze doğmadan zevkin doruklarına bir kez daha ulaşalım.”

Connor kelimeleriyle Brina'yı büyülemişti. Genç kadının hayatında ilk kez kendini bu kadar özgür hissediyordu. Omuzlarında taşıdığı sorumlulukların ağırlığı bir anda uçup gitmişti. Güneş gökyüzünde daha fazla yükselmeden sevdiği adamla bu zevki yeniden yaşamak istiyordu. Tan ağarınca bütün sorunlarla tekrar yüzleşmek zorunda kalacaklardı. Brina ani bir kararla yatağa doğru küçük adımlarla yürümeye başladı. Küçük ayakları taş zeminin üzerinde ses çıkarmadan ilerliyordu. Connor sıcak bedeniyle Brina'yı kollarına aldığı zaman genç kadın aralarına aşktan başka hiç kimsenin giremeyeceğini çok iyi anlamıştı.

Başka hiçbir şey aşktan önemli değildi zaten.

* * *

Connor horlamaya başlamıştı. Brina gözlerini açtığında duyduğu sesin ne olduğunu anlamak için bir an duraksadı. Yanında uyuyan genç adama baktığında sesin ondan geldiğini anlamıştı.

Sevdiği adam derin bir uykuya dalmıştı. Brina, Connor'ın kendisini kaçırdığı günden beri ilk kez rahat bir uyku uyuduğuna emindi. Genç adam kendinden ne kadar emin olsa da Brina'yı bu evlilikle ikna edebileceğinden emin değildi. Connor korkularını dile getirmediği halde Brina, genç adamın rahatlamış bedeninin huzur içinde uyumasını bir süre izledi. İskoçyalı erkeklerin çoğu sabahın ilk saatlerinde güne çoktan başlamış olurdu. Ancak Connor'm horlaması genç adamın dün gece bütün enerjisini harcadığını açıkça gösteriyordu. Brina ses çıkarmamaya dikkat ederek yatağın kenarındaki perdeleri yavaşça kapattı. Pelerini üzerine geçirip kemerini dikkatlice bağladı. Giyinmek için acele ederken bir yandan Maura'nın öğütlerini dinleyip saçını örmeye çalışıyordu. Çizimlerinin bağcıklarını bağlamaya çalışırken zamanın su gibi

aktığının farkına varmıştı. Odanın içine açılan pencerelerin tahta pervazlarını kapatmayı düşündü ama daha sonra vazgeçti. Pervazları kapatmaya çalışırken çıkaracağı sesler Connor'ı uyandırabilirdi. Genç kadının içinde garip bir mutluluk vardı. İçindeki mutluluk yüzüne yansımış, genç kadını daha da güzelleştirmişti. Sevdığı adama son bir kez baktı. Connor derin bir uykudaydı ve uyanmaya niyeti yok gibiydi. Genç kadın hızlıca odadan çıkıp kapıyı arkasından yavaşça kapadı.

Brina, merdivenlerin başına geldiğinde Maura'nın merdivenlerin yarısını tırmanmış olduğunu fark etti.

"Leydim?"

"Merhaba Maura. Hemen kiliseye gitmem gerekiyor. Çok geç kaldım."

Maura, Brina'nın arkasından bağırdı. "Yanınızda askerleriniz olmadan bir yere gitmeniz çok tehlikeli, leydim."

Brina, Maura'nın kuşkulu yüz ifadesine gülümseyerek baktı. "Onlara kiliseye gittiğimi söyle, Maura. Dün itiraf etmem gereken günahları pedere anlatmak için çok az zamanım var. Connor uyanmadan bütün bu işlerimi bitirmek istiyorum, böylece lordunuz hazır olduğunda onunla evlenebilirim."

Maura duydukları karşısında keyiflenmişti. "Pekâlâ o zaman, leydim. Sizi lafa tutup geç kalmanızı neden olmak istemem. Gidin ve itirafınızı yapın."

Brina, Maura'nın yanından hızlıca geçip merdivenleri koşarak indi. Genç kadının heyecanlı olduğu her halinden belliydi. Connor Lindsey ile evlenecekti. Şu anda tek gerçeği buydu. Kader, Brina'nın yolunu çoktan çizmişti. Artık kiliseye hayatını adayan bir rahibe olması imkânsızdı. İçinde büyümeye başlayan umut kırıntılarına tutunmaktan başka çaresi yoktu. Her şey güzel olacaktı, buna inanıyordu.

* * *

Peder, Brina'ya ayağa kalkması için yardımcı olmuştu. Genç kadın ayağa kalktığında dizlerinin uzun süredir oturmak-

tan ağrıdığını fark etti. Brina taş zemine çıplak ayaklarıyla bastığında istem dışı ürperdi. Peder, Brina günah çıkarmaya başlamadan önce Tanrı'nın yolunda günahlarından arınmak için ilk önce bedenen arınması gerektiğini ona hatırlatmış ve ayakkabılarını ondan almıştı. Bir gelin adayı için alışıl gelmiş bir adetti bu. İskoçya'da yapılan çoğu evlilik töreninde birçok erkek evlenecekleri kadınların tören boyunca sade bir cüppe giymelerini tercih ediyordu. Böylece gelin adayları evlenecekleri erkeklere saygılarını sunuyor ve bütün benlikleriyle onlara ait olduklarını gösteriyorlardı. Çıplak ayaklarıyla kilisenin içinde yürürken Brina'nın düşündüğü tek şey bir erkeğin evleneceği kadına satın alman bir eşya gibi davranmasının ne kadar küstahca olduğuydu. Genç kadın arkasını döndüğünde pederin onu izlediğini fark etti. Dengesini bozmadan yürümek için büyük bir çaba sarf etti. Kilisedeki kadehlerin ve zırhların saklandığı arka girişlerden birine girerken pederi hafifçe selamladı. Günah çıkardıktan sonra yapması gerekli olan ritüeller yerine getirmeliydi. İşlediği günahların bedeli olarak kiliseye hizmet etmesi gerekliydi. Bütün büyük katedrallerin ve kiliselerin içindeki sanat eserlerinin büyük bir bölümü kiliseye kefareti ödemen için kişiler tarafından yapılmaktaydı. Duvarda asılı duran bir bez parçasını alıp gümüş bir zırhı temizlemeye başladı. Saat daha çok erkendi ancak masanın üzerinde temizlenmeyi bekleyen birçok gümüş tabak kefareti ödemeye gelecek diğer insanları bekliyordu. Pederin önünde günah çıkartırken uzun süre aynı şekilde kaldığı için üşüyen parmakları, demir zırhı temizlemek için ovalarken ısınmaya başlamıştı. Genç kadının hâlâ çıplak olan ayaklarını ısıtmak için, onları birbirine sürtmekten başka çaresi kalmamıştı.

Brina, kilisenin kapılarının açıldığını duyduğunda birkaç köylünün günah çıkarmak için erkenden kiliseye geldiğini tahmin etti. Ayak sesleri yaklaştıkça Brina bütün gününü burada geçirmek zorunda kalmayacağını düşünmeye başlamıştı. Elinde tuttuğu gümüş zırhın üzerindeki koyu lekeyi çıkartmak için işine odaklandığı sırada kafasına çarpan şeyin

şiddetiyle dünyası bir anda karardı. Hiçbir şey düşünemiyordu. Etrafında neler olup bittiğini anlamaya çalışmak için başını kaldırmaya yeltendiğinde direnci genç kadını yarı yolda bıraktı. Brina bayılmıştı.

* * *

“Çok hızlı vurdun.”

“Hayatım savaş meydanlarında geçti benim. Bir kez bile bir kadına vurmadım.” Cameron’un adamı açıklama yapmadan önce yanındaki arkadaşı homurdanmaya başlamıştı bile. Adamlardan biri Brina’nın onları kandırmadığına emin olmak için aşağı doğru eğilerek genç kadının nefesini dinledi. Genç kadın bilinçsiz bir şekilde nefes alıyordu.

“Çabuk bitirelim şu işi. Birileri bizi yakalamadan çıkıp gidelim şu kiliseden.”

“Bu konuda sana katılıyorum.” Genç asker Brina’nın üzerine attığı pelerin ile genç kadının yüzünü kapatmaya çalıştı. Pelerin bir erkeğin ölçülerine göre dikilmişti. Adamların şansı yaver gidiyordu. Pelerin Brina’nın vücudunun kıvrımlarını kolayca saklamış, genç kadının bütün bedenini kaplamıştı. Cameron’un adamlarının amacı, Brina’yı Connor’ın askerlerinin dikkatini çekmeden kiliseden çıkarmak ve bir an önce Lindsey topraklarından ayrılmaktı. Cameron’un planı mantıklı gözüküyordu ancak Brina’nın erken uyanması her şeyi mahvedebilirdi. Adamlardan biri genç kadının kaçmasını engellemek için pelerinin ağzını deri bir kemerle bağladı. Connor’ın adamlarının önünden geçerken çuvalın içinden Lindsey Klanı’nın leydisinin bedeninin yere düşme riskini alamazlardı. Quinton Cameron, kilisenin dışında adamlarının ona getireceği ödülü bekliyordu. Kilisenin kapılarının açılıp adamlarının dışarı çıkmasını beklerken geçen zaman Cameron’a bir asır kadar uzun gelmişti. Connor ortalarda gözüküyordu. Cameron bunun için Tanrı’ya minnettardı ancak Connor’ın saygısız tavrına alındığını itiraf etmesi gerekiyordu. Connor’ın Brina ile ilgili yaptığı planlar

Quinton'ı ilgilendirmiyordu. Quinton için İskoçya'da bulunan klanların birlikte huzur ve barış içinde yaşamaları her şeyden daha önemliydi. Bu planı yapmasının sebebi buydu. Kilisenin kapıları açıldığında Brina'yı taşıyan adamlarını gördü. Bir adamı genç kadını taşıırken diğeri de Brina'nın bütün vücudunun tamamen örtülü olduğundan emin olmak için arkadan yürüyordu.

"Hemen yola koyulmalıyız." Quinton, Birch Stone Kalesi'nin kapılarına doğru baktı. Kapıda bekleyen Lindsey askerlerini nasıl geçeceklerine dair bir planı yoktu. Kaleye giren çıkan bütün çuvalar en ince ayrıntılarına kadar aranıyordu. Connor zeki bir adamdı. Kalesinin güvenliği için her önlemi almıştı. Quinton, adamlarının yaklaşan nal seslerini işittiğinde kapıdaki askerlere doğru atını sürdü. Cameron sakin bir yüz ifadesi takınarak adamları selamladı.

"İyi sabahlar, askerler. Üzülerek bildiriyorum ki topraklarınızı terk etmek zorundayız."

Cameron'un adamları kapıdan birer birer geçmeye başlamışlardı. Connor'ın askerleri hiçbirini durdurmasına rağmen adamlar hızlarını yavaşlatmışlardı.

"Lordunuz topraklarına gelen misafirleri ağırlamak hakkında en fazla bir ya da iki şey biliyor. Eğer şansımız yaver giderse topraklarınıza bir kez daha misafir oluruz."

Connor'ın adamları lordlarının Cameron'a haddini bildirmesinden memnun olmuşlardı.

"Cameron'ları topraklarımızda ağırlamak bir onurdur."

Büyük bir un çuvalını ve iki tane Cameron askerini taşıyan atlardan bir tanesi kalenin kapısında nöbet tutan askerlerden birinin dikkatini çekmişti. Adamlardan biri daha uzundu. Diğeri ise uzun boylu arkadaşının sırtına yaslanmıştı. Hasta gibi bir hali vardı. Atın eyerinin olmaması iki askerin de ata rahatça binebilmesini sağlamıştı.

"Bu adamın nesi var böyle?" Connor'ın askerleri şüpheyle iki tane askeri taşıyan ata doğru yürümeye başladılar. Birkaç adamın hasta olabileceğinden şüphelendiği için yavaşlamıştı. Veba ülkenin her köşesinde yüzlerce insanın ölümüne sebep oluyordu.

“Lindsey halkının ilgisi fazla geldi.” Lindsey askerlerinin ata doğru ilerlediklerini gören Cameron kaşlarını çatı.

“Sadece hasta bir erkek çocuğu.” Quinton kahkaha attı. “Evet, daha sakalları çıkmamış bir erkek çocuğu. Erkek kardeşimin çelimsiz oğlu. Damarlarımızda aynı soylu kan aktığı için birinin ona erkek olmayı öğretmesi gerekli.” Quinton, ona şüpheyle bakan askere sırtıttı. “İnsaflı bir lordum ben.”

Connor’ın adamları sırtıttılar. “Pekâlâ. Size iyi şanslar.”

“Şansa ihtiyacı olan yeğenim. Yol boyunca ona bakıcılık yapacak değilim.” Lindsey askerleri, Cameron ve adamlarının sabah güneşine doğru ilerlemelerini izlemeye koyuldu. Gidecekleri yollar karla kaplı olduğu için hızlı bir yolculuk olmayacaktı. Askerler atlarının dizginlerini sıkıca tutuyorlar, kar kaplı yolların üstünde hâkimiyetlerini kaybetmek istemiyorlardı. Kalenin kapılarında nöbet tutan askerlerin görüşünden çıkmışlardı. Cameron’lara ait at arabaları kafilenin en sonunda yavaşça ilerliyordu.

* * *

Connor, pederin dediklerine odaklanmaya çalışıyor ama aynı zamanda gözleri Brina’yı arıyordu. Genç kadının çizimleri bir bankın yanında duruyordu ama Brina görünürlerde değildi. Brina’nın çıplak ayakla karın üzerinde yürümesi genç adamı memnun etmişti. Connor, âşık olduğu bu onurlu genç kadının kefareteni ödemek yerine Connor’dan merhamet dilemeyeceğini, bunun yerine ölmeyi tercih edeceğini biliyordu. Brina’nın ödediği kefaretin genç adam için anlamı çok büyüktü. Bu Brina’nın kibrinden arınıp koşulsuz teslimiyetle Connor’a kendini adadığını açıkça gösteriyordu. Brina narin görüntüsünün altında ne kadar güçlü olduğunu Connor’a göstermişti. Bu zorlu kış şartlarında birlikte yaptıkları yolculuktan hiç yakınmamış, zayıf düşmemişti. Brina, Chattan Klanı’nın kızı olarak yetiştirilmesine rağmen aynı zamanda alçak gönüllüydü. Connor genç kadına hayran olmaktan kendini alamıyordu. Her ne kadar zaman zaman onu

öfkeliendirecek kadar inatçı olsa da Brina'ya kızamıyordu.

Connor, Brina'yı işinden alıkoymamak için kendini kiliseden dışarı çıkmaya zorladı. Birch Stone Kalesi'nin köprüsünün üzerinde yürüyen at sesleri genç adamın bir anda dikkatini çekti. Kilisenin merdivenlerine tırmanıp dış kapıdan gelen seslerin ne olduğunu görmeye çalıştı. Cameron Klanı'na ait atlı askerler ve at arabaları hızla köprüünün üstünde ilerliyordu.

Connor homurdandı. Belli ki Cameron, arkadaşının düğün törenine katılmayı düşünmüyordu. Connor hayal kırıklığına uğramıştı ama bir diğer yandan içini dolduran mutluluğun gölgelenmesini istemiyordu. Gün yerini geceye bırakmadan Brina Chattan, onun karısı olacaktı. Başka hiçbir şey bundan önemli olamazdı.

* * *

"Kızı bana ver." Quinton, hâlâ uyuyan Brina'nın içinde olduğu çuvalı kendi atının üzerine koydu. Genç kadının yüzünü dikkatlice inceledi. Rengi iyi gözüküyordu. Birch Stone arkalarında kalmıştı. Ancak Cameron tedbiri elden bırakmıyordu. Connor'ın, gelinin kaybolduğunu anlar anlamaz peşine düşeceğinden emindi. Şüphesiz ki Connor'ın kaybı çok büyüktü. Connor elini yeterince çabuk tutmazsa Cameron ödülünü seve seve kendine saklayabilirdi.

"Bu gece uyumadan at sürmeye devam edeceğiz." Cameron'un atı, üzerindeki aşırı ağırlıktan dolayı huysuzlaşmaya başlamıştı. Cameron, Brina'yı kollarının arasında tutarak atın üzerindeki ağırlığı dengelemeye çalıştı. Adamları sessizce lordlarının arkasından onu takip ediyorlardı. Her biri Connor'ın kısa zamanda Cameron'un bu planına karşı atağa geçeceğinden emindi.

Cameron'un dostu, Brina'yı geri istiyorsa uyması gereken bazı kurallar vardı. Cameron, Connor'ı hâlâ dostu olarak görüyordu. İskoçya, çocuk denecek bir yaşta tahta çıkan II. James'in egemenliği altında zor günler geçiriyordu. Krala en

yakın olan klan Douglas'lardı. İskoçya'daki bütün klanlar Douglas'ların tek amacının güç ve para olduğunu biliyordu. Cameron düşünmesi gereken daha önemli şeyler olduğunu biliyordu. Connor, güçlü bir klan olan Chattan'lar ile evlilik yoluyla akraba olup onları müttefiği olarak ilan edecekti. Böylece kız kardeşini Douglas'lardan alabilmesi için yapacağı saldırıda gerekli desteği Chattan askerleri Connor'a sağlayacaktı. Quinton bundan pek emin değildi. Kralın ve meclisin yanında Connor'dan daha fazla zaman geçirmişti. Douglas gibi adamların hain planlarını tahmin etmek zor değildi. Douglas'ların başka çaresi olmadığını biliyordu. Lindsey Klanı ile müttefik olabilmesi için Brina ile yapacağı evliliğin bozulması şarttı. Cameron'un aklını karıştıran tek bir konu vardı. Brina, Connor'ın âşık olduğu kadındı ve genç adam sevdiği kadın uğruna her şeyi yapabilirdi. Bu işi Quinton halledecekti. Connor'ın dostluğunu kaybetme ihtimalini aklına bile getirmek istemiyordu. Connor, ona saldırmadan önce muhakkak neden böyle yaptığını soracaktı. Onu dinlemeden saldırıya geçmezdi. Gerçek dostlar böyle yapardı. Connor'ın bundan hoşlanmayacağına emindi. Ancak İskoçya'daki huzuru ve barışı korumanın başka bir yolu yoktu.

* * *

Connor homurdanarak ayağa kalktı. Her akşam yemeğinden önce olduğu gibi adamlarıyla Birch Stone'un güvenliği hakkında yaptıkları konuşma yarıda kesilmişti. Adamları Connor'ın nereye doğru baktığını anlamak için lordlarının yüzünü seyretiler.

Genç adam, kilise önünde Brina'yı takip etmeleri için görevlendirdiği nöbet tutan askerlerine doğru baktı. Gün yerini geceye bırakmaya hazırlanıyordu. Ancak Brina hâlâ ortalarında gözüküyordu.

"Leydiniz nerede?" Connor, adamlarının cevap vermesini beklemeden nöbet tutan askerlere doğru yürümeye başladı.

"Hâlâ kilisedeler, lordum."

“Bu saate kadar içeride ne yapıyor bu kadın?” Connor endişelenmeye başlamıştı. “Pederin onunla bu kadar uzun süren ne işi olabilir ki? Brina’nın günahlarının pederin bu zamana kadar duyduklarının en kötüsü olmadığına eminim.”

Connor’ın adamlarından bazıları kahkahalarını bastırmak zorunda kaldılar. Connor öldürücü bakışlarını adamlarına doğru çevirdiğinde adamlarının kahkahaları boğazlarına düğümlenmişti.

“Onu gördünüz mü?” Connor kiliseye karşı gelmek istemiyordu. Zaten kiliseye yemin etmiş bir rahibe adayını kaçırarak yeterince Tanrı’ya karşı gelmişti. Genç adam kilisenin önünde ne yapacağını bilemez bir şekilde bekliyor, öfkeyle yanlış bir şey yapmaktan kaçınıyordu. Bütün gün Brina’yı görmesine engel olan tek şey buydu. Genç kadının kefareti için ödemek için yaptığı işlerden hoşlanmasa da pedere karşı çıkmak için elinde mantıklı bir sebep yoktu. Kiliseye karşı çıkarak kendi halkını karşısına almak istemiyordu. Connor’ın sahip olduğu unvanlar kiliseden daha yüksek değildi. Brina’nın Connor’a uzun süre direnmesinin nedenlerinden biri de buydu.

“Leydimizin kiliseden ayrıldığını görmedik. Kefaretini ödemeyi bitirdiğinde ona kaleye kadar eşlik etmek için bekliyoruz, efendim. Ayakkabıları hâlâ içeride duruyor.”

Adamlarının çoğundan onaylama mırıltıları yükselmişti ancak Connor’ın içindeki şüphe hâlâ geçmemişti.

“Yeter! Brina hayatı boyunca kefareti bütün gün sürecek kadar günah işlememiştir. Benim karım olması da buna dahil.” Connor kiliseye doğru yürümeye başladığında Shawe, Connor’ın kolunu sıkıca kavradı.

“Lordum, kiliseyi karşınıza almaya geçecek bir durum olduğunu düşünmüyorum. Biraz daha bekleseniz. Pederi kızdırmak istemezsiniz değil mi?”

Connor sesli bir şekilde küfür etti. “Onu babasından kaçırdığım zaman kiliseyi çoktan karşıma aldım zaten. Shawe, Eğer bunun bedelini Brina’ya ödeteceklerse beni karşılarına almış olurlar. Buna daha fazla izin vermeyeceğim.” Kilisenin

önünde duran askerler dikkatlice nöbet tutuyor. kısa aralıklarla nöbet yerlerini değiştiriyorlardı. Adamlarının görevlerini yerine getirdiklerini bilmesini rağmen Connor'ın içindeki huzursuzluk bir türlü kaybolmuyordu.

“Belki de seninle evlenmekten vazgeçmiştir.” Shawe, çevredeki askerlerin söylediklerini duymasını engellemek için kısık sesle konuşuyordu. Connor arkadaşına cevap vermekten kaçınmıştı. Shawe haklı olabilirdi. Genç adam bir anda dün gece yaşadıkları doyumsuz anları düşündü. Brina, Connor'dan intikam alıyor olabilirdi. Connor'ın onu, babasının onayını almadan evlenmeye zorlaması genç kadını bunu yapmaya itmiş olabilirdi. Hiçbir peder, kiliseye hizmet etmek için yetiştirilmiş bir kızı evliliğe zorlayan bir adamın hakkını savunmazdı. Söz konusu kendilerine ait bir mal ya da eşya olduğunda kilise de aynı Douglas'lar gibi sahiplenici ve açgözlü bir tavır takınıyordu. Connor, kilisenin içinde sahibini bekleyen çizmeleri gördüğünde bu sabah her şeyin düzeleceğine inanmaya başladığında yanılmış olabileceğini düşündü.

“Benimle evleneceğini söyledi.” Connor ısrar ediyordu. “Brina fikrini değiştirse bile bunu benim yüzüme söyleyebilecek cesarete sahip bir kadın. En azından benimle tartışma şansını elde ettiğinde bunu asla kaçırmaz.” Shawe, genç adamın cevabı karşısında sessizce güldü ancak Connor bu durumdan arkadaşı kadar keyif almıyordu. Kilisenin içine sessizlik hâkimdi, karanlık iyice bastırmıştı. Connor, Brina'nın çizmelerinin sabahın erken saatlerinden beri durduğu tahta sıranın önünde eğildi. Tahta sıraların arasından gelen ayak sesleri genç adamın dikkatini çekti. Hızla arkasını döndüğünde şaşkın bir yüz ifadesiyle genç bir pederin ona baktığını gördü.

“Sizi ve gelin adayımızı daha erken bekliyorduk, lordum. Evlilik yeminlerinizi etmeniz vakti çoktan geldi.” Pederin sesinden Connor'ın geç kalmasından memnun olmadığı anlaşılıyordu.

“Anlaşılan Brina, kiliseyi bugün hiç terk etmemiş.” Connor, genç kadının çizmelerine işaret etti. “Çizmeleri hâlâ bu-

rada.” Peder, Brina’nın çizmelerinin hâlâ orada olduklarını fark ettiğinde çok şaşırdı. Shawe burnundan soluyor, peder ise Connor’ın karanlık yüz ifadesini çözmeye çalışıyordu.

“Brina’yı günah çıkartma ayininden sonra hiç görmedim.”

“Kiliseyi baştan aşağı arayın! Her köşesini! Günah çıkartma hücrelerinin içini bile arayın!”

Peder, Connor’a itiraz etmek için ağızını açmaya kalktığı anda Lindsey askerleri çoktan kilisenin içine dağılmışlardı. Kilisenin içindeki her kapıyı açıyor, odaların içini didik didik arıyorlardı. Kilise çanının bulunduğu bölümü bile aramışlardı. Connor’ın elleri yumruk halini almıştı. İhanete uğramanın acısı genç adamı öfkeliendirmişti. Adamları, lordlarının vereceği emri dinlemek üzere kiliseyi baştan aşağı aradıktan sonra Connor’ın önünde sıralandılar. Genç adamı sakinleştirmenin bir yolu yoktu.

“Atları hazırla, Shawe. Peşlerinden gidiyoruz.”

“Kimin peşinden lordum?”

Connor sabrının sınırlarını zorlayan arkadaşına karanlık bir bakış fırlattı. “Quinton Cameron. Brina, onun yardımı olmadan bu kapıdan çıkıp gidemezdi.”

Connor’ın asıl bilmek istediği Brina’nın kaçırıldığı mı yoksa kendi isteğiyle mi buradan ayrıldığıydı... Bu Connor’ın ezeli bir düşman kazanmasına neden olsa da Connor, genç kadının Cameron tarafından kaçırıldığına inanmak istiyordu. Bu topraklar üzerinde yaşayan çok sayıda insan bir kadının buna değmeyeceğini söylerdi. Lindsey ve Cameron klanları arasında çıkacak olası bir savaşta dökülecek olan asil kanlar bir kadından daha değerli olamazdı. Connor sinirlerine hâkim olmaya çalışsa da bunu başarmakta zorlanıyordu. Genç adamın düşünebildiği tek şey Brina’nın onunla evleneceğini söylediğindeki yüz ifadesiydi. Connor’ın yaptığını aptalca bulanlar olabilir ama Brina’nın peşinden gidecek ve aralarına her kim girdiyse onu öldürecekti. Hayatında ilk kez bir kadına duyduğu aşk yüzünden cinayet işleyen bir adamın ne hissedebileceğini anlayabiliyordu. Ya Brina’yı geri alacak ya da bu aşk uğruna ölecekti.

Bölüm 8

Brina'nın başı âdeta ortadan ikiye bölünmüş gibi ağrıyordu. Aldığı her nefeste acı duyuyordu. Bu yüzden genç kadın yavaşça nefes almaya özen gösteriyordu. Gözlerini açmak için çabaladığında vücuduna neler olduğunu anlamaya çalıştı. Ayakları çıplaktı ve ayak parmakları neredeyse donmak üzereydi. Başını kaldırmak için bir hamlede bulunduğu anda başına ani bir sancı saplandı.

"Bize ne zaman katılacağını merak ediyordum."

Brina tısladı. Atın üzerinde böyle oturmasını sağlayan şeyin ne olduğunu anlamıştı. Bir çuvalın içine konulup atın arkasına oturtulmuştu. Genç kadın başına saplanan ağrıya rağmen gözlerini açık tutmaya çalıştı. Nerede ve kiminle olduğunu anlamak için etrafına bakındı. Gördüğü şeyden emin olamıyordu. Başına saplanan ağrı dayanılmaz bir hale gelince gözlerini tekrar yumdu. Genç kadın derin bir nefes alıp bileğinin çevresindeki ipleri çözmeye başladı.

"Ellerini kısa süre içinde kullanabileceğini görmek beni sevindirdi. Atım ikimizi taşımaktan yorgun düştü." Quinton Cameron, atının dizginlerini yukarı doğru çekerken Brina, genç adamın yüzüne baktı. Cameron'un atı oldukça iriydi. Brina yerden ne kadar yüksekte olduğunu öğrenmek için kafasını aşağıya eğdi.

"Ne yapıyorsun?" Brina'nın sesindeki panik gittikçe artıyordu. Arkalarında ya da yanlarında yürüyen herhangi bir

Lindsey askerinin izine rastlamamıştı. Karanlık iyice bastır-mıştı. Brina son olarak kefaretinin ödemek için temizlediği gümüş zırhtan başka hiçbir şey hatırlamıyordu.

“Bana ne yaptın Lord Cameron?” Genç kadını yerinden kaldırıp Cameron’un atının yanına doğru yaklaşan bir başka atın üstüne bıraktılar. Brina ne olup bittiğini dahi anlayama-dan atın dizginlerini eline alıp hayvanın üzerindeki oturuşu-nu sağlamlaştırdı.

“Seni kaçırdım.”

“Ne?” Brina titremeye başlamıştı. İçinde büyüyen korku, sesinin yüksek çıkmasına neden olmuştu. Cameron’ın adam-ları Brina’ya, lordlarına yaptığı saygısızlığı ödetmek ister gibi bakıyorlardı. Ancak Brina’nın kimseye boyun eğeceği yoktu.

“Çeneni kapat yoksa onu ben kapatırım, Brina Chattan. Duygusal bir kadını çekecek sabrım yok.” Cameron, Bri-na’nın atının dizginlerini genç kadının elinden çekip kendi atının dizginlerine bağladı.

“Benimle birlikte bu yolculuğa çıkmak zorundaydın, Bri-na. Connor, babanın evliliğini onaylayacağına inanmakta ısrar ediyor. Ancak İskoçya’nın huzuru ve düzeni benim için her şeyden daha önemli.” Quinton konuşmanın bittiğini be-lirtmek ister gibi Brina’ya arkasını dönerek atını sürmeye devam etti. Cameron’un adamları muhtemel bir saldırıyı ön-lemek için atlarını lordlarına yakın sürüyorlardı. Brina, sür-düğü atın üzerinde dengede durabilmek adına hayvanın boy-nuna sıkıca sarıldı. Genç kadın içinden sessizce ata binmeyi öğrenmesine izin verdiği için babasına ve Bran’a teşekkür etti. Brina, Quinton’ın hızına ulaşmakta zorluk çekiyordu. Hava soğumuştur. Genç kadın parmaklarının donmak üze-re olduğunu hissediyordu. Connor ile yaptıkları yolculukta genç adamın soğuktan korunması için ona verdiği deri el-divenler aklına geldiğinde gözleri doldu. Etrafında yürüyen Cameron’un askerlerine nefret dolu bir bakış attı. Brina, ar-kalarında bıraktıkları yollara dönüp baktığında Connor’dan giderek uzaklaştığını hissediyordu. Kader, Brina’ya acımasız

davranmıştı. Connor ile geçirebilecekleri sayısız mutluluğu şüpheli tavırları yüzünden mahvetmiş, geçirdikleri zevk dolu anların değerini yeterince bilememişti. Brina'nın kalbi Connor'dan ayrılmanın acısıyla sızlıyordu. Genç kadının gözyaşları yavaşça yanaklarından akmaya başladı. Cameron, geçtikleri ormanın ortasında bir yerde askerlerin durmasını sağlamak için elini havaya kaldırdı. Ormanı kaplayan sessizliğin içinde, atların soluk sesleri ve akan suyun şırıltısı dışında başka hiçbir canlılık belirtisi yoktu. Adamların çoğu atlarının susadığını düşünerek derenin bulunduğu yöne doğru yürümeye başladı. Brina, belini kavrayan bir eli hissettiğinde çoktan atından indirilmişti. Genç kadının çıplak ayakları taş ve kar kaplı zemine değdiğinde dengede durmakta zorlandı.

"Git ve ihtiyaçlarını gider, Brina. Ve sakın kaçmaya çalışma." Cameron'un sesi sakindi. Brina, Connor'ın onu kaçırdığı zamanı hatırlamıştı. Her iki erkek görünürde birbirlerine çok benzeseler de aslında çok farklılardı. Genç kadın daha önce kimseden nefret etmemişti ancak bu adamdan nefret ettiğine emindi.

"Eğer kiltimin altında ne olduğunu görmek istemiyorsan git şimdi kadın!" Brina, Cameron dışında adamlarının da ihtiyaçlarını gidermek için kayalıkların arkasına kadar bekleyemediklerini anlamıştı. Brina, adamların barbarlığından tiksinişmiş bir şekilde arkasını dönüp gitti.

Cameron, Brina'nın ihtiyaçlarını gidermek için yeterince vakit geçtiğine emin olduktan sonra genç kadının yanına gitti.

"Tanrı aşkına söyler misin kilisenin arka tarafında ayakka-bıların olmadan ne yapıyordun?" Brina ayağına batan bir taş parçasına içinden lanet okudu.

"Seni arkadaşı olarak gören ve seni evinde ağırlayan bir adamın evleneceği kadını ondan çalarken senin aklından neler geçiyordu?"

Quinton, Brina'nın sorusu üzerine genç kadına bir homurtuyla cevap verdi. Brina, Cameron'un homurtusu üzerine sorusunun cevabını aldığını anlamıştı.

“Eğer beni sorularıma cevap vermeyecek kadar değersiz görüyorsan burada bırakabilirsin.”

Quinton kollarını göğsünün üzerinde bağladı ve ateş saçan bakışlarıyla Brina’ya bakmaya başladı. Karanlığın içinde öfkeli bir şeytanı andırıyordu.

“Bu dağ başında aç kurtlar tarafından yenilmeyi göze almalısın, kadın. Saçmalamayı kes. Seni burada bırakırsam Connor, beni asla affetmez.”

“Beni kaçırdıktan sonra Connor’ın seni hâlâ dostu olarak göreceğine inanıyor musun?”

Brina, Quinton’ın yüzünde oluşan gülümsemeyi fark etti. “Arkamızdan gelmesi için geçerli bir sebebi olduğunu mu söylüyorsun?”

Brina, Cameron’un elindeki bıçağı gördüğünde geriye doğru kaçmaya denedi. Ancak Quinton, genç kadının üzerindeki elbiseden bir parça kesmeyi başarmıştı.

“Sen delisin.” Brina, kendine saklaması gereken düşüncelerinin ağzından kaçtığını fark edince pişmanlıkla karışık bir korku hissetmeye başladı. Quinton’ın vereceği tepkiye anlamak için genç adama bakarken onun kılıcını kınına yerleştirmekle meşgul olduğunu gördü.

“Hayır, ben deli değilim kadın. İskoçya’daki tüm klanların barış içinde yaşamasını sağlamak için her şeyi yapabilecek bir adamım. Eğer bunun için dostum dediğim adamın evleneceği kadını kaçırmam gerekirse bunu da yaparım.”

“Bunu yaptığını görebiliyorum.”

“Evet, bunu yaptım.” Quinton’ın kararlı ses tonu Brina’nın tekrardan ürpermesine neden oldu. Havanın soğuk olması da bunu tetikliyordu. Genç kadın ümitsizliğe kapılacak bir ruh hali içindeydi. Bu yüzden başını dik tutmaya çalışıyordu.

Connor’ın güvenli kolları arasında uyumasından bu yana ne kadar az zaman geçtiğini hatırlamak genç kadına sadece acı veriyordu. Connor’a karşı duyduğu sevgi ve güven genç kadının gözlerinin dolmasına neden olmuştu. Herkes ona deli diyebilirdi. Ama Connor’ı seviyordu. Babasının onayı olmasa bile onunla isteyerek evlenecekti.

Brina Connor'ın yüzüne karşı bunları söyleyebileceği için bir şans vermesi için Tanrı'ya dua etti.

* * *

Connor adamlarının durması için elini kaldırdı. Geçtikleri yollar üzerinde Brina'ya ait herhangi bir iz bulabilmek için etrafına bakıyordu. Genç adam gözüne takılan bir kumaş parçasının ne olduğunu anlamak için atından indi. Gün daha yeni ağırıyordu. Pembe bir renge bürünen gökyüzü bir ağaç gövdesine takılmış olan yün kumaş parçasının ne olduğunu anlamak için yeterli ışığı sağlıyordu. Connor, Cameron Klani'na ait küçük bir bıçağın ucunda sallanan yün parçasını eli-ne aldı.

"Bu piç nereye gittiklerini öğrenmemizi mi istiyor?" dedi Shawe öfkeyle.

Connor bedenini saran öfkenin mantıklı düşünmesini engellemesine izin vermek istemiyordu.

"Sanırım öyle. Ama neden böyle yaptığını anlamıyorum." Quinton bu saatten sonra nasıl hâlâ dost kalabileceklerini düşünüyor olabilirdi. Bu kumaş parçası, uzun süredir dost kabul ettiği adam tarafından ona mesaj olarak bırakılmıştı. Connor, Cameron'un ne yapmak istediğini çözememişti ancak adamın aklında başka şeyler planladığı kesindi.

"Holyrood'a vardığımızda neler planladığını göreceğiz."

Ama ortada hâlâ çözülmeyi bekleyen sorunlar vardı. Connor, Shawe'e doğru döndü.

"Senden yapmanı istediğim bir şey var, dostum."

Shawe, Connor'ın vereceği emri beklerken konuşmalarına şahit olan birkaç asker Connor'm ne diyeceğini merak ediyordu.

"Yanına yeterli sayıda asker al. Robert Chattan'n topraklarına gidiyorsunuz. Holyrood'da onun desteğine ihtiyacımız olduğunu söyle." Shawe, lordunun emrini anladığını belirtmek için kafasını salladı. İhtiyacı olan adamları seçip bir an önce yola çıktı.

Connor atının dizginlerini eline alıp bir kez daha yola koyuldu. Brina'ya ait olduğuna emin olduğu kumaş parçasını dizginlerinin arasına sıkıştırdı ve atını özgür bıraktı. Hayvan hareketsiz kalmaktan sıkılmışa benziyordu. Connor'ın dizginlerini kontrollü şekilde bıraktığını hisseden at, dörtlüye koşmaya başladı. Lordlarını hemen arkasından takip eden Lindsey askerlerinin yüz ifadeleri kararlı ve öfkeliydi.

Quinton'ın aklında ne var bilmiyordu ancak Connor, genç adamın bir daha başına buyruk davranmamayı öğreneceğinden emindi.

* * *

Holyrood Kalesi tavanından sarkan buz sarkaçları ile koruncu bir görüntü sergiliyordu. Kalenin giriş bölümünü kaplayan erimiş karlar, taş zemini çamur içinde bırakmıştı. Cameron Klam'na ait at arabaları ve askerler kalenin ana girişine ulaşmak için çamurun içinden geçmek zorunda kaldılar. Birkaç asker ana girişe gelmeden atlarından indiler. Bunlardan biri de Quinton Cameron'dı. Ana salona gitmek için önden giden askerler, lordlarına yol vermek için kenara çekilmek zorunda kaldılar. Cameron yoluna devam ederken Brina'yı sırtında taşıyan atı durdurup genç kadını atın sırtından indirdi. Genç kadın bedenindeki her bir kasın sızladığına yemin edebilirdi. Ayakları artık hissizleşmişti. Bunun sebebi soğuk hava değildi. Ayakları atın üzerinde dengesini korumaya çalışmak için bacaklarını atın gövdesine sarmaktan uyuşmuştu. Quinton genç kadının bileklerine dolanmış ipleri çekip aldı. Kalenin girişinde hazır bekleyen adamları, lordlarının ve diğer askerlerin atlarını ahırlarına götürmek için hazır bekliyorlardı.

"Benim emirlerime uymak zorundasın, Brina."

"Uymazsam ne olur?" Brina karşısındaki adama kafa tutarak canını tehlikeye atıyor olabilirdi ancak Quinton'a boyun eğmektense ölmeyi tercih ederdi. Quinton'm gözlerindeki kararlılık genç kadının bir an durmasına neden oldu. Aynı

kararlılık Connor'ın gözlerinde ortaya çıktığında Brina, genç adama ne kadar saygı duyduğunu hatırladı. Brina ne yapacağını ve ne düşüneceğini bilemiyordu.

"Bunun cevabını bilmek bile istemezsin, Brina. Seni kontrol edebilmek için tehlikeli bir piç gibi davranmam gerekseydi bundan hiç kaçınmazdım ancak bunu Connor'a bırakmayı tercih ederim." Quinton daha fazla konuşmak istemediğini belirtir şekilde Brina'ya arkasını dönerek genç kadını sonu olmayan bir koridorda sürüklemeye başladı. Hizmetçi üniformaları giyen çok az sayıda kadın koridorlarda telaşlı bir şekilde koşuşturmaya başlamıştı. Koridorlarda hizmetçiden çok, kiltlerini ve kendi klanlarının renklerini taşıyan yün yeleklerini giymiş asker vardı.

"Bu kapı benim özel odalarımın bulunduğu kata açılıyor, Brina." Quinton'ın önünde durduğu kapıda dört adet asker nöbet tutuyordu. Her bir adam sırtındaki keskin kılıçlarının dışında yetişkin bir adam boyutunda mızrakları ellerinde tutuyorlardı. Mızrakların sivri uçları onların ne kadar ölümcül silahlar olduğunu açıkça gözler önüne seriyordu.

"Leydi Chattan benim iznim olmadan bu odanın dışına dahi çıkmayacak anlaşıldı mı?"

Dört asker ellerini başlıklarına götürüp lordlarını selamladılar. Bütün askerlerin gözü Brina'nın üzerindeydi. Bakışları mızrakların uçları kadar keskindi. Brina onların, yüz hatlarını ve beden ölçüsünü akıllarına kazımaya çalıştıklarını fark etti. Askerlerden biri öne çıkıp odaya açılan kapıyı açtı. Quinton, Brina'yı içeriye doğru itirdi. Genç kadın kapanan kapının sesini işitti. Diğer kapının da kapandığını işittiğinde Brina kaçmak için büyük bir istek duydu.

Quinton, Brina'yı içeriye doğru girmesi için arkasından itirdi. Genç kadın Quinton'ın yanından uzaklaşmak için odanın içine doğru birkaç adım attı. Brina, arkasında duran adama bakmak için geriye döndüğünde hayal kırıklığına uğramıştı. Quinton kapıda duran adamlar kadar tehlikeli ve güçlüydü. Buradan kaçması imkânsızdı. Quinton İngilizlerin korkudan ülkelerine koşarak kaçmasını sağlayacak kla-

sık İskoçyalı savaşçı görüntüsüne uyuyordu.

“Benden korkmana gerek yok. Seni kaçırmamın sebebi sana zarar vermek değil.”

Brina aklına gelen şeyleri söylememek için dudaklarını sıkıca kapadı. Cameron’un odadaki varlığı etrafa korku saçıyordu. Quinton genç kadının hareketlerini izliyordu.

“Bu odadan dışarı çıkma riskini göze alamam. Banyo yapmanı sağlamak için odaya sıcak su getirmelerini emredeceğim.” Quinton başka bir söz söylemeden arkasını dönüp gitti. Brina genç adamın odayı terk etmesinden sonra oluşan rahatlamamanın tadını çıkartamadan onu izleyen iki adet hizmetçinin varlığını fark etti. Genç kadın onların Quinton’ın Brina’yı kaçırdığını duyduklarından emindi. Ancak her iki kadın da ifadesiz yüzleriyle Brina’yı izliyordu. Brina’nın onlara baktığını fark ettiklerinde genç kadını hafifçe selamladılar. Brina’ya selam verdikten sonra ateşin yandığı ocağın yanına doğru yöneldiler. Biri, ocağın içine dolan külü temizlerken diğeri de külü bakır bir kabın içine dolduruyordu. Brina odanın sessizliğinden keyif almıştı. Penceresinin kenarına yakın olan Brina odanın içine temiz hava girmesi için pencereleri açtı. Pencerelerin pervazının önüne dolmuş karı eliyle temizledi. Pencerenin çevresinde oluşan buzdan sarkıtlar çok narin gözüküyorlardı. Brina buzdan parmaklıklarla korunan güzel bir zindanda olduğunu biliyordu. Odanın dışarıya açılan iki tane geçidi vardı. Geçitlerden biri çevresine bir sürü sandalyenin yerleştirildiği bir masanın olduğu bir odaya açılıyordu. Brina merakına yenik düşerek bu odaya doğru yürümeye başladı. Odada bulunan sandalyeler meşe ağacından yapılmıştı. Her bir sandalyenin sırt kısmına işlenmiş yaprak motifleri birer sanat harikasıydı. Duvarın üzerine yerleştirilmiş rafların üzerindeki altın kaplı tabaklar ve gümüş goblenler büyük bir dikkatle sıralanmıştı. Çevresindeki bütün ihtişam Brina’nın ürpermesine neden olmuştu. Quinton boş sözlerle böbürlenmiş bir adam değildi. Gerçekten tehlikeli bir adamdı. Ve akşam güneşinin aydınlatığı bütün bu değerli eşyalar bunu gösteriyordu. Brina’yı burada tutsak olarak tutacaktı ve

şu anda bunu sorgulayabilecek kimse yoktu. Brina, duvarın üzerindeki rafların yanından geçerek diğer odaya geçti. Burası mutfak olarak kullanılıyordu. Genç kadın mutfaktaki sıcaklığın hemen farkına varmıştı. Çıplak ayaklarıyla bastığı taş zemin bile daha sıcaktı.

“Sen de kimsin?” Üzerindeki önlüğün her yeri lekenmiş olan aşçı kadın ellerini beline koymuş Brina’ya bakıyordu.

“Lordumuz onu bize emanet etti. Bu katı terk etmemesi gerekiyor.” Brina’nın arkasından mutfığa giren hizmetçi kadınlardan biri aşçının sorusuna cevap vermişti.

“Pekâlâ. Tanrı yardımcısı olsun.” Aşçı kadın Brina’yı baştan aşağı süzdü. “Üstüne başına bakılırsa günlerdir at üstünde yolculuk yapıyormuşsun. Doğru mu?” Brina istemsizce ellerini saçlarına götürdü. Kaç gün önce ördüğü saçları örgüden kurtulmuş karmaşık bir halde düğüm halini almıştı. Başına örttüğü pelerin boynuna dolanmıştı. Yanakları rüzgâra maruz kalmaktan kurumuş haldeydi.

“Lordumuz banyo yapmasını emretti.”

Aşçı kadın kendinden emin bir şekilde homurdandı. “Bana sorarsanız leydimiz kendileri yıkanmaktan daha çok hoşlanacaktır. Lütfen şu tabureye otur ve ayakkabılarını çıkart. Çamur içinde kalmışlar.”

Brina ilgisizce omuz silkti. “Ayakkabılarım yok.” Aşçı kadın lordunun ne yapmak istediğini anlamadığını belirten bir ses çıkardı.

“Pekâlâ... Gidip küveti getirin ve içini hemen sıcak su ile doldurun. Ayakları donmak üzeredir.”

Hizmetçi kadınlar aşçının verdiği buyruğu yerine getirirken yaşlı kadın mutfağın üzerindeki raflardan bir tahta kaşık alarak pişirdiği yahniiyi karıştırmaya başladı.

“Al. Kızlar banyonu hazırlarken bir şeyler ye. Lordumuz seni ayakkabıların olmadan apar topar kaçırduğuna göre aç kalıp kalmaman pek umrunda olmamıştır.” Brina tahta kâsedden yükselen lezzetli kokuya daha fazla karşı gelemeyeceğini anlamıştı. Aşçı kadın kendi kendine söylenerek işinin başına döndü.

“Hangi klana aitsin?”

Brina yaşlı kadına cevap verebilmek için ağzına attığı lokmayı hızlıca yuttu. “Chattan.”

Aşçı kadın şaşırmış bir ifadeyle Brina’ya baktı. “Peki, kimin kızısın sen? Lordum seninle neden bu kadar ilgileniyor?”

“Ben Robert Chattan’ın en küçük kızıyım.” Brina’nın cevabı üzerine mutfak buz kesmişti.

“Lordumuz kiliseye yemin etmiş bir rahibeyi mi kaçırdı?”

“Aslında beni kiliseye giderken yolumdan döndürüp kaçırın kişi Connor Lindsey. Sizin lordunuz beni Lindsey Lordu’ndan çaldı. Ben bile anlamıyorum bunu, sizin anlamanızı da beklemiyorum.”

Odada bulunan hizmetçiler ve aşçı kadın Brina’ya delirmiş gibi bakıyorlardı. Genç kadın bile başına gelenleri anlamıyordu.

“Lindsey iyi bir adamdır. Cameron kendisini birçok kez burada ağırladı. Ailesinin ona ne kadar zalimce davrandığını duymuştum. Seni kaçırmasının mantıklı bir sebebi vardır muhakkak.” Brina dikkatini önündeki yemeğe vermeye çalışsa da içini kaplayan ümitsizlik genç kadını karamsar bir havaya sokmuştu. Odada bulunan herkes Quinton’ın haklı bir sebebi olduğuna inanıyordu. Brina bunun ne anlama geldiğini biliyordu. Quinton’ı tanıyan herkes bu odadaki kadınlar gibi düşünecek, onun haklı olduğuna inanacaklardı. Brina, Connor, onu kaçırdığı andan itibaren bir tutsak gibi yaşayacağını düşünmüştü ancak şimdi Connor’dan bu kadar uzaktayken aslında kendisine tam bir leydi gibi davranıldığını fark etti. Bunu şimdi bütün kalbiyle hissediyordu. Genç kadın bunu kabul etmek istemese de aşk kıvılcımları kor bir ateşe dönüşmüştü. Ancak Brina’nın kalbinde başka şüpheler büyümeye başlamıştı. Connor, Quinton’ın Brina’yı almasına izin verebilirdi. Brina hakkında çıkabilecek dedikodular Connor’ın istediği lekesiz bir soy için çok tehlikeli olabilirdi. Connor’ın Deirdre hakkında söylediği şeyleri hatırladıkça Brina nefes alamadığını hissetti.

“Deirdre hakkında konuşacaklar, Brina...” Brina korku-

la titredi. Aklındaki düşünceler sakinliğini korumasına yardımcı olmuyordu.

* * *

“Connor Lindsey’in gelini beni hiç ilgilendirmiyor.” Beşinci Douglas Kontu Archibald, Quinton Cameron’u küçümseyen bir tavırla sırtıttı. Douglas uzun ve kemikli parmağını, Cameron’a doğru salladı.

“Eğer onu buraya getirdiysen bu senin sorunun. Eğer onu buraya getirmenin tek amacı onu becermekse çok zahmete katlanmışsın.” Elini ilgisizce salladı. “O kadınla ilgilenmiyorum.”

“Bu sandalyede çok uzun süredir oturduğunu düşünüyorum, Douglas. Yağ tulumuna dönüşmüşsün”

Tahtında oturan kont, Quinton’ın haddini aşan konuşması karşısında öfkelenmişti. Tahtından hırsıyla kalkıp Quinton’ın çenesine yumruk atması için uzun bir süre gerekmemiştir. İki adam birbirlerinin boğazına yapışıp yerde boğuşmaya başladılar.

“Kapımın önündeki çamurların içinde boğulmana izin vermeliydim.”

“Bunu yapabilmen için önce pisboğazını tutmayı öğrenmelisin.”

Yaşlı kont öfkeyle ayağa kalktı. Yüzündeki karanlık ifade korkutucuydu. “Tanrı seni lanetlesin, Cameron! Ama haklı olduğun bir konu var. Bu duvarların arasında hapsolmuş gibiyim ancak bu kadını buraya getirmenin aptallık olduğunu söyleyebilecek kadar deneyimli bir adamım. Connor bunun hesabım senden soracaktır.”

“Connor hayalarımın bir tabak içinde ona sunulmasından daha çok keyif alacaktır.”

Kont zalimce gülümsedi. “Dikkatli ol, Cameron. Bunu Connor’a bir intikam şekli olarak önerebilirim.” Kont yavaşça tahtına doğru yürüdü. “Onun kızacağına bu kadar eminsen neden gelinini kaçırdın? Dostluğunuza değer verdiğini zannediyordum.”

“İskoçya’nın huzuru benim için her şeyden daha önemli.”

Archibald homurdandı. “Bana işimi mi öğretiyorsun, Cameron?” Cameron keyifle gülümsedi. “Haklı olduğumu biliyorsun. Birilerinin cesaretini toplayıp sana bir kadın uğruna çıkacak olan savaşı engelleyemediğini söylemesi gerektiğini düşünüyorum. İskoçya’nın tahtında bir çocuk oturuyor ve İngiltere, Fransa ile olan bağlarını güçlendirdi. Birlik olmadan bir ülkenin ordularının güçlü olmasını nasıl bekleyebilirsin? Tatlı İngiltere kraliçesinin sevgili kuzeni olan kralımızı yetiştirmek için senden daha istekli olduğuna bahse girebilirim.

“İngiltere, İskoçya’da çıkacak bir iç savaşı destekleyecektir. buna katılıyorum. Joan Beaufort, ben yaşadığım süreçte oğluna İngiliz hayranlığı aşılayamayaz.” Kont sessiz ve ama derinden homurdandı. İngilizlere duyduğu düşmanlık çok açıktı. “Chattan’ın kızının bu duruma etkisi nedir?”

“Kuzenin Melor, Connor’ı kıskırtmak için Brina’nın kız kardeşinin adını lekeledi.”

Archibald tısladı. “Yani? Melor, ona zorla sahip olmadığına göre, ne yaptığı beni ilgilendirmiyor. Chattan, kızlarına sahip çıkmayı öğrenseydi.” Quinton sessizlik içinde beklemeyi tercih etti. “Tamam. Söyle bana neden Melor’un bu kadına sahip olması bir problem yaratıyor?”

“Önemli olan şu. Connor, Chattan’ın kiliseye yemin etmiş olan en küçük kızını kaçırarak evlilik yoluyla Chattan Klanı ile müttefik olmayı planlıyor. Böylece kız kardeşini kaçıran Melor ve amcasına karşı planladığı saldırıda Chattan’ların desteğini arkasına almış olacak.”

“Vanora, bir Douglas ile evlenmek zorunda. Connor’ın elde ettiği dostluklar sayesinde kendi imparatorluğunu kurmasına izin vermeyeceğim.” Archibald sessizce küfür etti. “Belki de Connor’ın sana meydan okumasına izin vermeliyim. Böylece sen de onu öldürmem için bana yardımcı olmuş olursun.” Kont keyifle sırıttı. “Tam planladığın gibi. Ona ait bir kadını kaçırmak sana meydan okuması için geçerli bir sebep.”

“Connor’ı öldürdüğün takdirde elde edebileceğin tek şey

Douglas Klanı tarafından yönetilmek istemeyen bir klan dolusu insan olur. Melor, Vanora ile evlenmiş olsa bile.”

“Bana karşı çıkanların başları anında gider. Geri kalanlar bana yeter.” Quinton’ın gülümsemesi kontun dikkatini çekti.

“Onlar İskoçyalı.”

“Umrumda değil. Ya birer Douglas olurlar ya da ölü birer Lindsey.”

Quinton homurdandı. “Nasıl istiyorsan öyle davran, Archibald. Senin kıçını kurtarmak için zamanımı boşa harcıyormuş gibi hissetmeye başladım.” Quinton bu yaşlı bunakla daha fazla zamanını harcamak istemediğini göstermek için arkasını dönüp yürümeye başladı.

“Dur!” Cameron, Archibald Douglas’ın artık bir kral gibi davranmaya başladığını fark etti. Kullandığı ses tonu kraliyet ailelerine yakışır bir seviyedeydi. Quinton yaşlı adamın suratına bakmak için geri döndüğünde kontun ciddi yüz ifadesiyle karşılaştı.

“Lindsey lordunun kolay lokma olmadığını biliyorum. Connor’ı tanırım. Ama Vanora’yı bırakması için Melor’u zorlayacak değilim.”

“Elbette bunu yapmayacaksın. Melor ile müttefik olmak istediğini biliyorum. İşte Connor tam da bu yüzden Melor’un baştan çıkardığı kadını değil, onun kiliseye yemin etmiş bir rahibe adayı olan kız kardeşini kiliseye gitmek üzereyken kaçırdı. Connor da kendi çıkarlarını korumak için güçlü müttefikler elde etmeye çalışıyor. Robert Chattan’ın ortanca kızının Mcleod Lordu ile evleneceğini unutmamalısın.” Kont hoşnutsuz bir şekilde homurdandı. “Ne düşündüğünü biliyorum. Douglas’lara karşı birleşmiş üç güçlü klan İskoçya’nın huzurunu tehdit eden büyük bir unsur. Robert Chattan işini bilen bir adam. Bu adamın neden üç tane kızı olmak zorundaydı ki? İçlerinden bir tanesi kiliseye hizmet etmek zorunda.” Archibald sakalını sıvazladı. “Bunun hakkında düşüneneğim. Chattan kızını elinde tut. Barışı sağlamak için Connor’a kız kardeşini vermek zorunda kalsam bile Chattan kızının kiliseye geri gönderilmesini sağlayacağım. Böylece

Lindsey topraklarına dönerken buradan her istediğine sahip olamadan dönmek zorunda kalacak.

* * *

Karanlık iyice bastırmıştı. Quinton Cameron ortalarda gözükmüyordu. Brina dün gece keşfettiği odaların her köşesini ezberlemişti. Aşçı kadın ayaklarına daha kalın bir şeyler giymesi için genç kadını azarlamıştı. Genç kadın daha önce hiç bu kadar boş kalmamıştı. Yapacak hiçbir işi yoktu. Quinton Cameron için hiçbir hizmette bulunmayacaktı. Onun için yemek hazırlamaktansa ölmeyi tercih ederdi. Yaşlı bir kadın olan aşçı, Brina'nın sıkıntısının farkındaydı. Belinde taşıdığı anahtarların arasından birini seçip gizli bir yerde sakladığı sandığı mutfağın ortasına taşıdı. Sandığın kapağını dikkatli bir şekilde açtıktan sonra sandığın içindeki karmaşanın arasında bir şeyler aramaya başladı.

"Al bunları. Eğer dikiş dikmeyi biliyorsan bunların söküklüklerini dikerek vaktini değerlendirebilirsin. Boş boş gezinmen sinirlerimi bozuyor." Aşçı kadın bir sepet dolusu giysiye ve dikiş kutusunu masanın üzerine bıraktı. Brina, sandığın kapağını açtığında içinde onarılmayı bekleyen bir sürü giysi olduğunu gördü. Masanın üzerinde duran dikiş kutusunun içinde iğnelere iplikler dikkatlice geçirilmişti. Kutunun içinde akşam güneşinin üstüne vurduğu demir makas değerli bir taş gibi parlıyordu. Makas, kumaşların üzerinde oluşan tüyleri temizlemek için iyice keskinleştirilmişti.

"Bana ait olmayan giysilerin söküklüklerini dikmek istemiyorum."

Aşçı kadın başını salladı. "Öyleyse Lord Cameron'un parasını ödediği elbiseleri giymeye devam etmek istiyorsun." Brina'nın ağzı şaşkınlıktan açık kalmıştı. Aşçı kadın çok zekiydi. Yaşlı kadın mutfağına dönerken yüzünde bir zafer gülümsemesi vardı. Brina bunun daha önce neden kendisinin aklına gelmediğini bilemiyordu. Üzerinde bulunan her şey Quinton'ın parası ile alınmış şeylerdi. Masanın üzerine bı-

rakılan elbiselerden birkaçını onarıp giyerse bu adama karşı borçlu olacağı hiçbir şey kalmayacaktı. Genç kadın sandığın içinden rastgele bir elbise seçti. Elbisenin kumaşına dokunduğunda hissettiği yumuşaklık genç kadına ayrı bir keyif vermişti. Yaptığı işin Quinton'ı ne kadar sinirlendireceğini düşündükçe Brina'nın yüzüne bir gülümseme yayıldı. Önündeki söküğü dikmek için tüm dikkatini topladı. Genç kadın biraz olsun keyiflenmişti.

* * *

“Beklemekten nefret ediyorsun değil mi, Connor Lindsey?”

Connor arkasından gelen bu beklenmedik sesin sahibini görmek için kafasını çevirdi. Roan Mcleod yüzünde alaycı bir ifadeyle eski dostuna bakıyordu.

“Süprizlerden pek hoşlandığın da söylenemez.”

Connor arkasını dönüp dostça davranmak için kendini zorladı. Mcleod'a elini uzattı. Roan Mcleod, Connor'dan sadece birkaç yaş daha küçüktü ancak Mcleod Klanı'nı hâlâ babası yönetiyordu. Bu Roan'ın sorumsuz bir hayat sürmesine neden oluyordu ki çoğu zaman Connor, bu herifi bu yüzden pataklamak istiyordu. Mantıklı düşünecek olursa Roan'ın babası hayattaydı ve elinde gelen hiçbir şey yoktu. Connor kabul etmese de Roan kendi klanını ilgilendiren birçok önemli konuyu tek başına halletmişti ama bu onun bir ukala olduğu gerçeğini değiştirmiyordu.

“Seni görmeyi beklemiyordum, Roan.”

“Tabii ki beklemiyordun. Ancak babam, Robert Chattan'ın seni öldüreceği fikrini kafasına takmış durumda. Roan. Lindsey'nin adamlarının sunduğu biradan büyük bir yudum aldı. Bulundukları küçük kulübe, Quinton'ın kalesinden birkaç kilometre uzaklıktaydı. Yalnız bir adam bu kulübede tek başına bir gece geçirmeye cesaret edemezdi.

“Bana kalırsa Robert Chattan seni sadece hadım etmeyi tercih edecektir. Ama babama bu konuda karşı çıkmayı gereksiz gördüm.”

“Robert Chattan buraya geldiğinde bunu göreceğiz.” Roan, Connor’ın söylediklerini duyduğunda ciddi bir mesele-
nin baş gösterdiğini anlamıştı. “Robert Chattan’a haberci
gönderdin demek. İyi, peki. Ona söyleyecek birkaç şeyim
vardı zaten.” Connor merakla bir kaşını havaya kaldırdı. “Or-
tanca kızını benimle evlenmesi için bana yolladı.” Roan’ın
ses tonundan Kaie Chattan’dan memnun kalmadığı çok belli
oluyordu.

“Kızın bir sorunu mu var?”

“Hayır, hiçbir sorunu yok. Aksine çok sessiz ve sadık.”
Roan sessizce homurdandı. “Quinton Cameron sayesinde
Kaie’nin kiliseye hizmet etmek için büyük bir istek duydu-
ğunu öğrenmiş bulundum. Yatağımda bir rahibeye ihtiyacım
olduğunu düşünüyorum.”

“Onunla evlenmedin mi yani?”

“Hayır.” Roan tek bir kelimeyle Connor’ın sorusunu ce-
vaplamıştı. “Ben Viking kanından gelmiyorum. Ve kalbi baş-
kasına ait olan bir kadını yatağıma alacak kadar soğukkanlı
değilim. Onu kiliseye yollamaktan başka çarem kalmamıştı.”

“Peki ya aranızda yaptığınız antlaşma?” Roan umursama-
dığını gösterir şekilde başını salladı. “Babamın, yaptıklarım-
dan çok hoşlandığı söylenemez. Ancak kıza kiliseye gidebi-
leceğini söylediğimde ayaklarıma kapanıp ağlamaya başladı.
Kalemin kapılarından bir şeytandan kaçarmışçasına koşarak
uzaklaştı.

Connor, Roan’ın aptallığı karşısında homurdandığında
Roan öfkeli bakışlarını genç adama doğru yöneltti. “Bana
öyle bakmanı gerektirecek bir durum yok ortada Lindsey. Ya-
pacağımız evlilikler sayesinde Mcleod’lar ile aranda bir müt-
tefiklik oluşturmayı istediğini biliyorum. Ancak senin yap-
tığın gibi benim de Chattan’ın bana layık gördüğü bir gelin
adayıyla evlenmeme hakkım olduğunu düşünüyorum. Ayrıca
Chattan’ın bana sunacağı bir başka aday var.”

“Evlilik dışı olan kızı mı?”

Roan başıyla onayladı. “Evet. Robert Chattan artık bekâr
bir adam. Kızının annesiyle evlenebilir ve çocuğunu yasal

yollardan kabul edebilecek bir konumda. Neyse, bu konuları bir kenara bırakalım. Benim burada bulunmamın tek sebebi Douglas'lara karşı senin safında yer almak."

"Bunun için sana teşekkür etmeliyim."

Roan homurdandı. "Evet, bana teşekkür etmek zorunda kalacaksın. Babamın benim hakkımda ne düşündüğü umrumda değil. Babama karşı benim yanımda olacağını umuyorum."

"Brina'yı aldıktan sonra sana her konuda yardımcı olurum."

Roan derin bir nefes aldı. "Burada sana yardımcı olmak için bulunuyorum, Connor. Ama içinde bulunduğumuz durumun senin lehine olmadığını her ikimiz de biliyoruz." Connor bunun farkındaydı. Genç adam öfkeyle yürümeye başladı. Connor düşünmeden hareket etmeyi seven bir adamdı, politik olmayı asla beceremezdi. Beklemek kolay değildi ancak Robert Chattan'ı beklemekten başka çaresi yoktu. Desteğini almayı düşündüğü klanların yanında savaşması için kiliseye bile karşı gelebileceğini göstermişti. Connor bulunduğu durumun ne kadar garip olduğunu düşündü. Dostu olarak bildiği Cameron'lara saldırmak için destek topluyordu. Quinton, klanını yöneten normal bir lordtan daha fazlasıydı. Genç adam kralın meclisinde önemli bir konuma sahipti.

Robert Chattan, Connor'ı fazla bekletmemişti. Chattan askerlerinin atlarının nal sesleri zemini inletmeye başlamıştı. Connor, atlıların kulübenin önünde durduklarını işittiğinde Robert Chattan'ın bakışlarını üstünde hissetmeye başlamıştı.

"Seninle konuşmamız gereken bir konu var, çocuk." Connor, atından inen Robert Chattan ile yüz yüze gelmek için bir adım öne çıktı.

"Bir anlaşmamız vardı, Chattan. Ve Douglas Klanı'nın bahar ayı gelmeden her ikimizin topraklarını saldırma ihtimaline karşı birlik olmalıyız."

Robert, yarı yaşındaki Connor'a öfkeyle baktı. "Her ne

kadar kabul etmek istemesem de bu konuda haklısın. Ama sana hatırlatmak istediğim başka şeyler var. Dikkatli dinle. Eğer sevgili Brina'ma iyi davranmazsan senin burnunu kırarım."

* * *

"Connor'a gömlek mi dikiyorsun?" Brina, Quinton'ın sesini duyduğunda sessizce homurdandı. Quinton Cameron odanın kapısının kenarında yorgun gözlerle Brina'yı izliyordu.

"Görünüşe göre hâlâ hayattasın. Birkaç gündür ortalarda görünmediğin için ölmüş olabileceğini ümit etmiştim."

Quinton, Brina'nın küstah tavrına gülümseyerek cevap verdi. "Ben de kardeşlerin arasında kiliseye hizmet etmesi için yetiştirilen kardeşin sen olduğunu sanıyordum."

"Her durumda kendimi savunabilecek şekilde yetiştirildim." Quinton, yavaşça Brina'ya doğru yürümeye başladı. Masanın üzerindeki giysilerden bir tanesini eline aldı.

"Bana sorarsan Connor'a hak ettiğinden daha fazla değer veriyorsun. Seni kaçıran bir adam için fazla duygusal davranmıyor musun?" Brina, Quinton'a cevap verme zahmetine katlanmadı. Elinde onarmaya çalıştığı söküğe odaklanmıştı. Bir kadının, kocasının elbiselerini onarmakla görevli olduğuna inanıyordu. Ancak evli olmadığı bir erkeğin giysilerini onarmak sahip olduğu sevgiyi göstermenin bir başka yoluydu. Bu bağlılıktı.

"Beni ona geri götür, Cameron."

"Ben de bunu yapmayı umuyorum."

Brina öfkelenildiğini hissediyordu. Parmaklarını elindeki elbiseye kenetledi. Parmakları acıdan sızlıyordu ancak Quinton'ın onu nasıl etkilediğini göstermek istemiyordu. Günler geçiyordu ancak Connor'dan hiçbir haber yoktu.

"Gerçekten mi?"

Brina duyduğu sesin karşısında şaşkınlıktan elindeki iğneyi yere düşürdü. Bir saniye sonra oturduğu sandalyeden

ayağa kaldırılmış, Connor Lindsey'nin arkasında duruyordu. Shawe tarafından güvenli bir yere götürülürken Connor'ın güvenli bedeninden uzaklaşmak istemiyordu.

Quinton zevkle kıkırdadı. "Ne zaman geleceğini merak ediyordum, eski dostum."

"Dost mu? Bundan emin misin?" Connor âdeta kükrüyordu.

"Tanrı'mın belası! Benim kadınıma kaçırdın." Quinton, Connor ile arasında güvenli bir mesafe bırakmaya çalışarak geriledi. Quinton kaçtıkça Connor gözü dönmüş bir şekilde üstüne yürüyordu.

"Eğer sana karşı olsaydım, kız kardeşini geri alabilmen için Douglas Kontu'yla aranı düzeltmeye uğraşmazdım."

Connor duyduklarından dolayı duraksadı. "Kız kardeşimi geri almanın karımla ne ilgisi var?"

"Brina senin karın değil. Ve evlendiğiniz takdirde Melor Douglas kız kardeşinle evlenmeden Vanora'yı görmene asla izin vermez. Buraya gelmelerini sağlamanın tek yolu bu evliliğin daha gerçekleşmediğini onlara söylemek. Yapacağınız evlilik onlar için büyük bir tehdit."

Connor yüksek sesle küfür etti. "Bu yüzden onu buraya getirdin."

"Evet, tam da bu yüzden."

"Aman Tanrım!" Brina askerlerin arasından öfkeli bir şekilde bağırdı. "Bunu bana söyleyebilirdin. Kafama vurup beni bayıltmana gerek yoktu. Vanora'nın evine geri dönebilmesi için her şeyi yapardım."

"Hayır, sen hiçbir şey yapmayacaksın, Brina." Connor o kadar hızlı geriye döndü ki genç adamın kilti havalandı. Ancak Brina'nın yüzüne baktığında öfkesinin bir anda kaybolduğunu hissetti. Connor, Brina'yı gördüğü için çok mutluydu. Genç kadının kalbi adamın yüzündeki sevgi ifadesini fark ettiğinde mutlulukla doldu. "Bu erkekleri ilgilendiren bir mesele. Senin şu anda Birch Stone'un güvenli duvarlarının arasında olmanı çok isterdim."

"Ben çocuk değilim, başımın çaresine bakabilirim." Connor Brina'ya öfkeyle kaşlarını çatı. Quinton keyifle atışma-

larını izlerken omzunu tutan bir elin farkına vardı. Kafasını çevirdiğinde Robert Chattan'la yüz yüze geldi.

"Kızıma vurmaya nasıl cesaret edersin!" Robert, sorusuna bir karşılık beklemeden Quinton'm çenesine bir yumruk geçirdi. Ana salonunun taş duvarları Robert'ın hiddetiyle inlemişti. Quinton, Robert'tan uzaklaşmak için yerde sürünerek kapının yanına doğru gitti.

"Brina, yanıma gel kızım." Brina, babasına doğru gitmek için adım atmaya çalıştığında Connor'ın elini kolunun üzerinde hissetti. Genç adam, Brina'nın hareket etmesine izin vermiyordu.

"Daha değil, Chattan. Bu evliliğe onay verdiğini duymadan Brina'nın yanına gelmesine izin veremem. Brina ile yapacağım evliliği onaylayacaksın."

"Kızlarımdan bir tanesi kiliseye gitmek için yola çıktı bile. Sözümü tutmam gerekiyordu." Robert Chattan'ın öfkesi odadaki herkesi etkisi altına almıştı.

"Birinin gitmesi gerekliydi." Brina, Mcleod renklerini kuşanmış bir adamın öne çıktığını fark etti. "Görünüşe bakılırsa ortanca kızın kiliseye hizmet etmek için büyük bir istek duyuyormuş. Onu kiliseye göndermemek çok kaba bir davranış olurdu, Chattan."

Robert Chattan, Mcleod'un karşısında bir süre sessiz kaldı.

"Bu olay gerçekleşmeden önce bana bu istediğinden hiç bahsetmedi." Robert, kızına ve Connor'a öfkeli bir bakış fırlattı. "Kabul etmeliyim ki gururum yüzünden kızım Kaie'nin isteklerine kulaklarımı tıkamıştım."

"Eğer alternatif çözümleri tartışmaya açıksan Chattan, Brina ile yapacağım evliliğe onay vermeni istiyorum senden." Brina, Connor Lindsey'nin babasının önünde diz çöktüğünü gördüğünde nefesini tuttu. Bu eskilerin bildiği bir gelenektir ancak Brina, Connor'ı böyle gördüğü için afallamıştı. Genç kadın, babasının Connor'm kafasına dokunarak evliliklerine onay verdiğini gördüğünde genç adamın yanında diz çöktü. Babasının titreyen parmaklarını başının üstünde hissettiğinde genç kadın mutluluktan ağlayacak gibiydi.

“Bu evliliği onaylıyorum, Lindsey. Brina, benim tatlı kızım bütün kalbimle mutlu olmanı arzuluyorum. Mutlu ve huzurlu bir evliliğiniz olsun.”

* * *

“Ne demek istiyorsun sen kadın?” Connor, öfkeyle sarsılıyordu ancak Brina’nın dediklerinde haklı olduğunu biliyordu.

“Demek istediğim Quinton Cameron söylediklerinde haklı. Benimle evlendiğin takdirde bir daha kız kardeşini göremeyeceksin. Bu yüzden beklemeliyiz.” Connor, diğer odada bulunan herkesin konuşmalarını dinlediğine emin olduğundan sessiz kalmayı tercih etti. Brina hâlâ Connor’m orada olduğuna inanamıyordu. İşte karşısındaydı. Ona istediği zaman dokunabilecek kadar yakınındaydı. Brina, Connor’ın bakışlarını takip ettiğinde elini Connor’a dokunmak için uzattığını farkına etmişti. Connor aralarındaki mesafeyi kapatıp genç kadının elini dudaklarına götürdü. Connor’m öpücüğü genç kadının tiremesine sebep oldu.

“Tanrı’ya yemin ederim ki seni güvenli topraklarımdan kaçırmaya cesaret eden bu herifi dayaktan öldürebilirim.”

“Ama kız kardeşin...” Connor, Brina’nın konuşmasını engellemek için genç kadının yüzünü ellerinin arasına aldı. Genç adamın mavi gözleri parlıyordu.

“Bu konuyu benim halletmeme izin ver, Brina. Senin böyle bir tehlikenin içinde olduğun gerçeğine katlanamam. Senin kaçırıldığını anladığım anda kalbimin bin parçaya ayrıldığını hissettim.” Connor, Brina’nın itiraz etmesini engellemek için genç kadını tutkuyla öptü. Brina, Connor’m dudaklarını kendi dudaklarının üstünde hissettiğinde Connor’ı ne kadar özlediğini bir kez daha anladı. Connor’m ihtarlı öpüşüne karşılık verirken kollarını genç adamın beline sıkıca sardı. Connor’m teninin sıcaklığı bütün bedenini ele geçirmişti. Brina, Connor’ın kokusunu içine çekmek için derin bir nefes aldı. Başını Connor’m göğsüne dayadığında genç adamın hızla atan kalp atışlarını duyabiliyordu. Kapının dışından ge-

len gümbürtü genç âşıkların dikkatini çekmişti. Connor hoşnutsuzca homurdanırken Brina kıkırdadı.

“Yalnız kalabilmek için biraz daha beklemeliyiz sanırım.” Connor, genç kadını kendine doğru çekip kalçalarını okşamaya başladı. “Dikkatli ol, kadını. Bir kocanın karısının poposuna şaplak atma hakkına sahip olduğunu unutma.” Brina, Connor’ın kollarından isteksizce ayrıldı. Yan odadaki tartışma gittikçe büyüyordu.

“Öyleyse seninle evlenmeden önce beklemem çok doğru bir davranış olmuş.” Connor, Brina’ya kendinden emin olduğunu belli eden bir bakış attı. “Gün doğmadan benimle evlenmiş olacaksın.”

“Connor’a katılıyorum.” Robert Chattan odanın kapısında kızına ve damadına sevgiyle bakıyordu. “Bu işi erkeklerle bırakmalısın, Brina.”

“Peki ya Connor’ın kız kardeşi ne olacak?”

Robert Chattan derin bir nefes aldı. “Yapılacak tek şey birliklerimizi hazırlayıp kontun kalesine doğru yola çıkmak olacaktır.”

“Size katılıyorum.” Brina yan odaya giden erkeklerin peşinden odaya girmeye çalışırken Connor genç kadını odanın kapısında durdurdu.

“Sen burada kalıyorsun, Brina.” Babasının, Connor’ı onayladığını gören genç kadın hayal kırıklığına uğramıştı. Erkek egemen bir toplumda yaşadığı gerçeğini hayatında ilk kez bu kadar açıkça görmüş, ilk kez bu kadar çaresiz hissetmişti. Genç kadın çaresizliğini bir kenara bırakıp masanın başında toplanan adamlara hayranlıkla baktı. Birbirinden bağımsız olan bu klanlar şimdi Connor’m kardeşi için birleşmişti. Brina, Quinton’ın İskoçya’nın birliği hakkında ne kadar haklı olduğunu şimdi daha iyi anlıyordu. İskoçya’nın klanlarının birliğe ihtiyacı vardı.

* * *

“Pekâlâ, dördünüzün beni beklediğini öğrendiğimde çok fazla şaşırılmamıştım ancak bunu kendi gözlerimle görmek beni
...

şaşkına uğrattı.” Archibald Douglas, tahtında oturmuş karşısında onu selamlamak için eğilmiş olan adamlara bakıyordu. Bu asi İskoç lordların, bulunduğu konuma gösterdikleri hürmet kontu şaşırmıştı.

“Buraya gelmemizin...”

“Buraya neden geldiğinizi gayet iyi biliyorum, Lindsey.” Kont elini öfkeyle tahtının koluna vurduğunda arkasında asılı duran goblenlerden birkaçı şiddetle sarsıldı. “İstediğiniz şey şu an benim ellerimde ancak bunun için bazı şartlarım var.” Yaşlı kont parmaklarını şıklattığında genç bir kız karanlık bir köşenin içinden odanın ortasına doğru yürümeye başladı. Kızın üstünde renksiz, sade bir elbise vardı. Uzun saçları Douglas renklerine ait bir kurdelayla muntazam şekilde örülmüştü. “Douglas renkleri içinde mükemmel gözüküğünü söylemeliyim.” Connor içinde oluşan öldürme içgüdüsünü bastırmaya çalışıyordu. Genç adam bu zamana kadar kimseyi isteyerek öldürmemişti ancak şu anda bir insanın bazı durumlarda buna zorlandığını daha iyi anlayabiliyordu. Şu anda kız kardeşini görmenin verdiği mutluluk, kılıcını kuşanmamasının tek sebebiydi.

“O bir Lindsey.” Vanora ağabeyinin sesini duyduğunda dikkatle Connor’a baktı. Kızın gözlerinin rengi aynı ağabeyinin rengindeydi. Ancak Connor, kız kardeşinin endişeli olduğunu anlayabiliyordu. Küçük kız dudaklarını endişeyle ısırduğunda bakışlarını Connor’dan kaçırdı.

“Vanora yerini bilen itaatkâr bir kız. Tıpkı Douglas’ların sevdiği gibi. Sessiz ve itaatkâr.”

“Evlenmek için çok küçük.” Robert, Roan ve Quinton; Connor’ı desteklediklerini belirtmek için genç adamın yanına gelerek bir adım öne çıktılar. Kont dört savaşıyı uzun süre dikkatle süzdü.

“Sana katılıyorum ama onu alıkoyan ben değilim. Eğer Lindsey’ler elindekilere sahip çıkamıyorlarsa kayıplarının üzüntüsünü çekmeye mahkûm olurlar.”

“Douglas’lar her zaman belden aşağı vurmayı severler. Tıpkı soysuz İngilizler gibi.”

Connor'ın acımasız sözleri kontun homurdanmasına neden oldu. Oturduğu yerde kımıldanmaya başlayan yaşlı adam, öfkeyle Connor'a baktı. "Sözlerine dikkat et. Lindsey. Buraya geldiğinde sahip olduğun şeyleri de kaybetmek üzeresin. Benim kapılarımdan içeriye girebildin; ancak ben istemediğim sürece buradan çıkamazsın."

Connor öfkeyle hırladı. "Sen bilirsin, Douglas. Douglas'ların uzlaşmaz tavrı hakkında anlatacaklarımı duyduklarında diğer klanların ne düşüneceklerini çok merak ediyorum." Connor söylediklerinde haddini aştığının farkına varmıştı ancak genç adam bununla ilgilenmiyordu. Bu sözleri Connor'dan başkası söyleseydi, kont onu çoktan zindana yollardı. Connor salonun ortasına doğru ilerleyip kız kardeşinin önünde durdu. Küçük kız ağabeyini gördüğünde yüzüne yayılan gülümsemeyi eliyle gizleme isteği duydu.

"Ben senin ağabeyimin Vanora ve seni kimseye veremeyeceğim." Vanora, ağabeyinin sözleri karşısında mutluluktan ağlayacak gibi titriyordu. Connor, kontun tahtının olduğu yere doğru döndü.

"Ne kadar duygusal bir an ancak hatırlatmamda yarar olduğunu düşündüğüm bir konu var. Vanora hâlâ Douglas'ların kontrolü altında." Connor, kontun gözlerine baktığında yaşlı adamın başka hesaplar peşinde olduğunu anlamıştı. Archibald odada bulunan diğer lordlara döndü. Yaşlı kont, Lindsey'nin güçlü müttefiklerinden hoşlanmamıştı.

"Kız kardeşini geri alabilmen için Chattan'lar ile olan anlaşmandan feragat etmen gerekiyor." Robert bir adım öne çıktı. "Antlaşma çoktan yapıldı. Evlilik ilanını bizzat sen onayladın."

"Onayladığım evlilik ilanı Lindsey ve büyük kızın arasında olması gereken evliliği kapsıyordu. Ama duyduğum kadarıyla Lindsey, onunla evlenmek istemiyormuş." Archibald, Quinton'a baktı. "İskoçya, İngiltere'ye karşı birlik olmak zorunda. Ancak kralımız kendi aralarında müttefik oluşturan klanlardan pek memnun değil. Sana teklifim şu. Lindsey. Ya kız kardeşini geri alırsın ya da Quinton'ın kaçırıldığı gelinini alıp evine dönersin. Her ikisine aynı anda sahip olamazsın."

“Vanora benim kız kardeşim. O bana ait.”

“Vanora klanlar arasındaki huzuru ve barışı sağlamak için evlendirilen diğer gelinlerden farksız bir konumda, Lindsey.” Yaşlı kont parmağıyla Connor’ın yanında yer alan adamla-
rı işaret etti. Vanora’nın Melor ile evliliği sayesinde klanlar arası mantıklı bir birleşim sağlanacak. Eğer hâlâ kız kardeşi-
ni geri istiyorsan Chattan kızını bırakmak zorundasın. Böy-
lece Melor ile Brina’nın evlenmesini sağlayabilirim. Chat-
tan’lar ile müttefik olmak bir onurdur.” Yaşlı bunak arkasına yaslanıp keyifle gülümsedi. “Seçimini yap, Lindsey. Ya kız kardeşin ya da kadının.”

* * *

“Cehenneme kadar yolun var, yaşlı piç!” Connor, boş bir odada kendi kendine konuşuyordu. Arkadaşları yan odada ne yapacaklarını kararlaştırırken genç adam yerinde duramı-
yordu. Odanın içinde volta atmaya devam ederken masanın üzerinde duran giysileri gördüğünde bir an için durdu. Genç adam garip bir şekilde gömleğin sadece bir yarısının dikildi-
ğini fark etmişti.

“Umarım üzerine uyar.” Brina, endişeli bir yüz ifadesiyle mutfağın kapısında duruyordu.

*Aynı Vanora’nın yaptığı gibi endişeyle dudaklarını ısırtı-
yordu...*

“Bana neler olduğunu anlat lütfen. İçim içimi yiyor.” Bri-
na, Connor’ın yüzüne endişeyle bakıyordu.

“Douglas müttefiklerini arttırmak için benim gibi zeki oyunlara başvurdu. Archibald bugün bana ya kız kardeşime ya da sana sahip olabileceğimi söyledi. Böylece kız karde-
şimin kiminle evleneceğine ben karar verebilirmişim.” Bri-
na bu korkunç durum karşısında ne yapacağını bilemiyordu. Connor’dan ayrılmanın acısını nasıl kaldıracabileceğini bile-
miyordu.

“Kız kardeşim ona dokunabileceğim kadar yakınında ama bir o kadar da uzak.” Genç adam öfkeyle başını salladı.

di. "Vanora'yı benden kaçırdıklarından beri kız kardeşimi ilk kez gördüm. Tam beş sene önce kardeşimi benden aldılar." Brina, Connor'ın gözlerindeki acıyı gördüğünde genç kadın kalbinin parçalara ayrılacağını zannetti. Bu acıyı görmezlikten gelemezdi.

"Kız kardeşini geri al, Connor. Ben kiliseye giderim." Brina ağzından çıkan kelimelerin ne kadar basit şeyler olduğunun farkındaydı ancak genç kadın konuşmak için büyük çaba sarf ediyordu. Brina gözlerinde biriken yaşların akmasına izin vermeyecekti. "Kendi kanından olan öz kardeşine sahip çıkmalısın."

"Sen olmadan yaşayamam, Brina. Bunu daha anlayamadın mı?" Connor genç kadınla aralarındaki mesafeyi birkaç adımda geçmişti. Genç kadının tutamadığı gözyaşları yanaklarından süzülürken Connor usulca parmaklarıyla genç kadının gözyaşlarını sildi. Brina kendini uzun süredir tutuyordu.

"Senin mutlu olmanı istiyorum, Connor. Bana verdiğin aşkın ve mutluluğun karşılığı olarak senin böyle üzülmene seyirci kalamam." Genç kadın sevdiği adama bakmak için kafasını kaldırdığında kirpiklerinin üzerinde biriken gözyaşlarını fark etti. Yaşadıkları bu an Connor ile geçirebilecekleri son dakikaları olabilirdi. Genç kadın Connor'dan uzak kalacağı zamanlarda tutunacağı mutlu bir anısı olması için her dakikayı zihnine kazımak istiyordu.

"Seni seviyorum Connor; ama kız kardeşini seçmeni istiyorum."

"Senden vazgeçmek için babanın önünde diz çökmedim ben, Brina." Brina artık hıçkırarak ağlamaya başlamıştı. Connor'ın vereceği karar hayatını etkileyecekti. Bu zamana kadar öğrendiği hiçbir şey bu anı atlatmasına yardımcı olamazdı.

"Seninle evleneceğim, Brina." Connor, Brina'nın yanından süzülen bir başka gözyaşını yavaşça sildi. "Ve artık bunun hakkında daha fazla tartışmak istemiyorum, vahşi ke-dicik. Babanın önünde diz çöktüm ve onayımı aldım. Kimse için bunu yapmazdım Brina; inan bana. Deirdre ile evlensev-

dim asla babanın önünde diz çökmezdim.” Brina’nın göğsünden yükselen mutluluk nidası, Connor’ın gülümsemesine neden oldu.

“Kız kardeşinle yapacağım evlilik sadece bir sorumluluktan ibaret olacaktı. Bugün babanın önünde diz çökmemin tek sebebi sana duyduğum aşktı, Brina. Birlikte çok mutlu olacağız.”

Aşk. Bu kelime birçok insana göre bir dengesizlik hali ya da delilik demektir. Brina bu aşkı tüm kalbiyle kabullenecekti. O olmadan yaşayamayacağı adamın yüzüne baktı. Connor ihtirasla Brina’yı öpmeye başladı. Brina, Connor’a aynı ihtirasla cevap verirken birbirlerinin giysilerini sabırsızca çıkarmaya başladılar. Connor kılıcını dikkatle masaya bırakmak için duraksadıktan sonra kıyafetlerini dikkatsizce fırlatmaya başladı. Odada bulunan yatak her ikisi için çok küçüktü ama Brina bunu önemsemedi. Bu sayede Connor’a daha yakın olabilecekti. Birbirlerine sarılıyor, öpüşüyorlardı. Birbirlerinin kollarında kendilerini aşkla avutuyorlardı.

* * *

Connor, Brina’nın onu yatakta bırakıp gittiği günkü gibi huzurlu bir uyku çekemese de bütün gece dinlenme fırsatı bulabilmişti. Brina genç adamın gözlerinin altındaki mor halkaları hemen fark etmişti. Genç kadının aklındaki düşünceler uyumasını engelliyordu.

Şu an buradaydı...

“Brina eğer uyumuyorsan yola çıkabiliriz.” Brina yüzünü Connor’a döndüğünde genç adamın onu dikkatle izlediğini fark etti. Connor yatakta yan dönerek genç kadının yüzünü ellerinin arasına aldı. “Uyandığımda seni yanımda görmek beni mutlu etti.” Genç adamın yüzü gülüyordu ancak mavi gözlerindeki kederi Brina fark etmişti. Genç kadının kalbi üzüntüyle doldu. Uzaklarda bir yerde çalan kilise çanı, genç kadının aklına bir fikir getirmişti.

“Douglas’lar, Vanora’yı nerede tutuyorlar?” Connor öf-

keyle homurdandı. Yüzündeki uyku mahmurluğu kaybolmuştu.

“Bunu neden öğrenmek istiyorsun?”

“Belki de bu konuda yardımcı olabilirim.”

“Brina...” Brina öfkeyle yataktan kalktığında Connor genç kadını takip etti.

“Beni dinlemelisin, Connor. Herkes beni kiliseden nasıl kaçırdığını yakında öğrenmiş olacak.” Brina heyecanla aklında uçuşan fikirleri kelimelere dökmekte zorlanıyordu. Bulduğu fikir sayesinde kendine güveni geri gelmişti. Sesi heyecanlı ve gür çıkıyordu.

“Ve...”

Brina mutlulukla ellerini birbirine vurdu. “Eğer Vanora’nın bulunduğu yere üzerimde rahibe giysilerimle gidersem belki kaleden benimle ayrılmasına izin verebilirler. Üzerimdeki giysiler sayesinde kiliseye geri döndüğümü zannedebilirler. Yalnız babamın önünde diz çöktüğünü ve onayını aldığımı öğrenmiş olabilirler. Kötü haberler tez duyulur bilirsin.”

“Haklı olabilirsin Brina; ancak seni böyle bir tehlikenin içine atamam.”

Brina, Connor’a inanamayan gözlerle baktı. “Vanora’ya bu kadar yakinken ona yardım etmeden evimize dönemem, Connor.” Connor, genç karısının ellerini sevgiyle tuttu ve dudaklarına götürdü. Genç adamın gözlerindeki acı o kadar açıktı ki Brina gözyaşlarına hâkim olamamaktan korkuyordu. “Seni çok seviyorum Brina. Böyle bir riski almana izin veremem.”

“Oh, Tanrı’nın cezası!” Connor’ın gözleri Brina’nın verdiği tepki karşısında kocaman açıldı. “Eğer bunu denemezsem işte o zaman sana olan sevgimin hiçbir anlamı kalmaz, Connor.” Brina, heyecanla yatağın üzerine çıktı. Asi saçları bir şelale gibi omuzlarına dökülüyordu.

“Hem bana vahşi kedicik diyen sen değil misin? İşte bunun gerçek olup olmadığını denemek için önümüzde bir şans var. Adamlarını topla, ben de bu sırada kiliseden birkaç rahibe elbisesi bulmaya çalışayım. Herkes benim senden kaçtığımı

“Leydi Vanora’yı arıyordum.” Hizmetçi kadın Brina’yı uzun süre süzdükten sonra genç kadının ellerine kapanıp odadan hızlıca dışarı çıktı. Brina üzerine giydiği rahibe giysilerinin ona verdiği önemli mevkinin tadını çıkarmaya başlamıştı. Genç kadın taş zeminin üzerinde yankılanan ayak seslerini işittiğinde Vanora’nın geldiğini anlamıştı. Vanora’nın gözlerinde çocukların sahip olduğunu o masumiyetin ısıltısı dışında hiçbir mutluluk belirtisi yoktu. Çizgi halini almış dudakları, genç kızın ifadesizliğini koruyordu. Hizmetçi kadın Vanora’nın omuzlarına bir pelerin örtmeden önce genç kızın ellerinin arasına kutsal kitabın bir kopyasını tutuşturdu. Brina elinde olmadan heyecanlanmaya başlamıştı. Kalp atışları hızlanmış, nefes alış verişleri düzensizleşmişti. Yüzündeki ifadesiz etkiyi sürdürmesi gerektiğinin farkındaydı ancak elinde olmadan heyecanı yüzüne yansıtmaya başlamıştı. Aceleyle yüzünü kapıya döndü ve yürümeye başladı. Vanora’nın onu takip ettiğini işitebiliyordu. Kapıda duran asker önden yürürken Brina ve Vanora’ya yeterince dikkatini vermemişti. Hizmetçi kadın, Brina’nın Vanora’yı günah çıkartmaya götürdüğünü zannediyordu. Uzun koridor boyunca yürümeye başladıklarında Brina attıkları her adımın ne kadar uzun sürdüğünü düşündü. Nihayet köşeyi döndüklerinde Douglas ailesinin odalarının bulunduğu koridorun görüş alanından çıkmışlardı. Kalenin içi labirent gibiydi. Brina rahat bir nefes alacağı sırada arkasından işittiği sesle yerinden sıçradı. “Sen delirdin mi, kızı tanımadığın bir kadına nasıl teslim edersin? O kız kaybolursa kont seni öldürür!” Brina açılan kapının arkasından yükselen bağrıışmayı duyduğunda kaçmaktan başka çarelerinin olmadığını biliyordu. “Vanora, hadi kaçıyoruz.” Genç kız, Brina’nın yüzüne şaşırmış bir ifadeyle bakıyordu. Şaşkınlıktan açılan ağzından yüksek bir ses çıkmasını engellemek için ağzını hemen kapadı. “Benim ismim, Brina Chat-tan. Eğer erkek kardeşinin topraklarına dönmek istiyorsan benimle gelmelisin.”

“Seninle geleceğim.”

Brina, koridorun sonundaki odadan yükselen bağrıışma-

ların arasında Vanora'nın usul sesini duymakta zorlansa da genç kızın ne dediğini anlamıştı.

“Git ve onları bul! Bu kalenin dışına çıkmış olamazlar nâdi.” Brina arkalarından gelen bağrıışların yaklaştığını anlamıştı. Ne yapacaklarını bilemiyordu. Elllerinde ütülenmiş giysileri taşıyan hizmetçilerin çıktıkları bir oda genç kadının dikkatini çekti. “Bu taraftan, Vanora.” Vanora'yı kolundan çekştirip kapıyı var gücüyle ittirdi. Odanın içi buhar ve nem kaplıydı. Brina bu odanın çamaşırhane olduğunu fark etmişti, Vanora'yı odanın içine doğru ittiğinde genç kızın ne kadar korkmuş olduğunu fark etti. Brina, tek ihtiyaçlarının Tanrı'nın merhameti olduğunu farkındaydı. Douglas askerlerinin kapının önünden geçip giden ayak seslerini duyduğunda çoktan sessizce içinden dua etmeye başlamıştı.

www.facebook.com/groups/ekitaphane

HASRET =)

Bölüm 9

“Cübbeler orada asılı duruyor.” Brina ütü yapan çok sayıda hizmetçiyi idare eden tombul kadına baktı. Küçük çocuklar yelleyerek ateşi korlamak için devasa ocağın yanı başına üşüşmüşlerdi. Bu sayede ateşi daha çok çıkararak hem odayı hem de ütülerini ısıtıyorlardı. Hizmetçiler ütü kumaşa vurdukça çıkırtı sesleri odayı kaplıyordu.

“Ellerinizi temiz olduğuna dikkat edin. Çamaşırları kirletmeyin.”

Brina eğildi ve Vanora’nın da onunla birlikte eğilmesi için bir hareket yaptı. Tombul kadın çalışanlara emretmeden önce Brina’ya ve Vanora’ya elleriyle gidin işareti yaptı. Evin hanımının hareketleri diğer kadınların dikkatlerini çektiğinden hepsi meraklı gözlerle genç kadınları izlemeye başladı.

Hizmetçiler odadan çıkarken cübbeleri alan Brina, Vanora’nın hayal kırıklığıyla yutkunduğunu duydu. Fakat genç kız hizmetçiler odadan çıkıncaya kadar sessizliğini korumuştur. Kiliseye ait cübbeler en kaliteli kumaştan yapılmışlardı, pembe kadife üzerine inci ve altından boncuklar işliydi. Brina, bu kadar değerli bir şeye dokundukları için mahzende tutsak edilebileceklerini biliyordu.

Ama genç kadının bundan başka çaresi yoktu. Kalenin koridorlarından başka türlü geçmeleri imkânsızdı. Genç kadın etrafına son kez baktı. Çamaşırhanenin pencereleri çok genişti ve panjurları tahtadan yapılmıştı. Bu sayede odaya do-

lan duman kokusunu sabahları serin hava dışarı atabiliyordu. Brina bütün ana kapıların Douglas'ın adamlarının sorumluluğunda olduğunu farkındaydı. Fakat genç kadın onların bir yolunu bulacağına emindi.

"Bu taraftan."

Brina, Vanora ile birlikte yollarına devam etti. Çalmaya çalıştıkları cübbeleri olduğu gibi yerinde bırakmışlardı çünkü hepsi kirli ve kullanılmıştı. Yeni ütülenmiş krem renkli keten bir pelerin mutfağın arka kapısının önünde yerde, sepet içinde duruyordu. Tereddüt etmeden o tarafa yöneldiler.

"Pelerinlerle onların üstünü kapat."

Vanora gülümsedi ve hemen siyah pelerininin çengelini çıkarttı. Genç kızın pelerininin iyi bir kumaştan yapıldığı belliydi. Üzerindeki pelerinde hiçbir yırtık ve sökük yoktu.

Brina etrafına baktı ve içi ağzına kadar çamaşır ile dolu kovayı almak için yere doğru eğildi. Vanora dua kitabını yere koydu ve o da eline ikinci bir sepet aldı. Brina odadan dışarı adımını atarken derin bir nefes çekti ve içinden kısa bir dua okudu. Genç kadın kaslarının kasıldığını hissediyordu. Kalbi çok hızlı atıyordu.

İç i çamaşır dolu olan kovaları avlunun karşısındaki ahıra taşırken atların ve atlar için ayrılan odaları temizleyen erkek çocukların sesleri birbirine girmişti.

"Şimdi ne yapacağız? İki kadın tek başına asla büyük giriş kapısından geçemez. Hele sen şu rahibe kıyafetiyle hiç geçemezsin. Hemen dikkatlerini çekersin."

Vanora sesini alçattı fakat Brina, genç kızın sesindeki yenilmişlik duygusunu hissetmişti. Brina ahırın çevresine baktı. Ahırın tam ortasında büyük bir ocak bulunuyordu. Ocağın yanında bir örs duruyor ancak etrafta çalışan bir nalbant gözükmüyordu. Tezgâhta ve raflarda duran ekoseli kıyafetler Brina'nın dikkatini çekti. Bu, çalışanların sağdıkları sütü mutfığa götürmek için yataklarından ayrıldıklarını gösteriyordu.

"Üzerimizi değiştirmeliyiz."

Vanora elindeki kıyafetlere baktı. "Fakat bunlar erkekler

için. Kilisenin gazabından korkmuyor musun? Erkek kıyafetleri giydi diye Joan of Arc'ın başına gelenlere bir bak."

"Douglas'a yakanlanmaktan daha çok korkuyorum."

Vanora, Brina'nın cesaretinin karşısında şaşkınlıkla ağ-kapadı. Ancak bu fikri bir daha düşündükten sonra yav
"Sana katılıyorum," dedi.

Söz ağızdan bir kere çıkmıştı. Genç kız harekete geçti. Aceleyle iki tane ekoseli gömleği katladı. Brina meraklı gözlerle erkeklerin yaptığı şeyleri yapan kızı izliyordu.

"Eşime karşı bütün görevlerimi yapayım diye bana çok fazla prova yaptırıldılar..."

Bu çok aşağılayıcıydı. Fakat genç kız elbisesini çıkartırken ve gömleği alırken tereddüt bile etmedi. Brina, Vanora'nın sırtını görünce soluğu kesildi. Genç kızın sırtında çok büyük bir yara izi vardı. Brina, genç kıza yapılan işkenceleri tahmin edebiliyordu. İskoçya'da çoğu erkek karısını döverek eğiteceğine inanma gaffetinde bulunuyordu.

Vanora, Brina'nın şaşkınlığını fark etmişti. Genç kız gömleğinin içinden omuzlarını silkerek şüpheli gözlerle kıza doğru baktı.

"Sen de bana sırtını göster, Brina. Ağabeyimin nasıl bir insan olduğunu görmek istiyorum."

Brina pelerinini kaldırdı ve Vanora'nın sırtını görmesini sağladı. Vanora'nın içi genç kadının pürüzsüz ve lekesiz sırtını görünce rahatlamıştı. Brina, genç kızın ekoseli gömleğini belinde daha sıkı durması için kemerle sıkarken kızın acıyla iç çektiğini duydu.

Brina'ya daha önce erkek gibi giyinmenin dünyadaki yerine karşı geldiği anlamına geldiğini söyleyenler olmuştu. Brina, bir an kendini Tanrı'ya ihanet ediyormuş gibi hissetti. Ancak genç kadının geleceği, duvarın öte yanından ona parıldıyordu. Bir Douglas onu hareketlerinden dolayı küçümse se ne olurdu ki?

"Ağabeyin iyi bir adam, Vanora."

"Seni böyle bir tehlikeye atıp beni kaçırmayı istiyorsa beni gerçekten seviyor olmalı." Genç kız saçlarını kapatamayan baş örtüsünü aldı.

“Şalını giy, hava hâlâ soğuk.”

Vanora'nın sırtından dökülen şalı uzunluğu nedeniyle çok ılanışlı bir şeydi.

Şak şimdi ufuk çizgisini daha bir aydınlatıyordu. Etraf masasına rağmen hizmetçilerin burada olduğunu gösteren ayak izleri vardı. Sabahın çok erken saati olsa bile atlar eyerlenmişti ve ahırdan dışarıya çıkarılmışlardı. Arka tarafta yemeklerin saraya alındığı bir kapı vardı. Bir sıra boş el arabası kapının tam yanında duruyordu. Douglas'ın adamları başı boş şekilde el arabalarını gelişi güzel arıyorlardı.

Vanora, ahırın duvarına asılmış tahta kova taşıyıcılarını göstererek, “Bunlardan bir tane almalıyız. Bu sayede saçlarımız tahtanın altında kalarak görünmesi zor bir hal alır,” dedi. Tahta kova taşıyıcıları genç çocukların iki tane kovayı tek seferde taşımalarına yardımcı olan bir aletti.

“Çok zekisin.”

Brina bir tanesini hemen sırtına yükledi. Tahtalara takmak için ahırın içinde boş bir kova arıyordu. Kovanın dolu ya da boş olması genç kadının umrunda değildi. Sadece erzak taşıyor gibi gözükseler yeterdi.

“Sence başarabilecek miyiz?”

Vanora çok kısık sesle konuşuyordu. Fakat ruhuna doğan cesaretle sesini biraz daha yükseltti.

“Denememekten iyidir. Kadın olabiliriz ancak bu cesur olmadığımız anlamına gelmez.”

“Ben de öyle düşünüyorum, Brina.” Vanora artık düşüncelerini dile getirirken duraksamıyordu. “Denemek istiyorum.”

Vanora'nın sesinde Brina'nın kalbine dokunan bir şey vardı. Fakat bu aynı zamanda ona kapıya doğru yürürken ilham veriyordu. Zafer hiçbir zaman korkakların olmazdı fakat bu kapıdan geçene kadar bugün uysal olmak en mantıklı davranış olabilirdi.

İki genç kadın başlarını yavaşça yere eğdiler. Siparişleri getiren diğer tüccarla birlikte sıraya girmişlerdi. Attıkları her adım tuhaf geliyordu Genç kadın adımlarını hızlı mı yoksa sertçe mi atmalı karar vermeye çalışıyordu. Kalbi göğsünün

içerisinde çok sert ve hızlıca çarpmaya başlamıştı. Brina kalp atışlarının sesini Douglas'ın adamlarının duyduğunun ve yüzünün stresten kıpkırmızı olduğunu farkındaydı.

Başarılı olup olamayacaklarını sadece Tanrı biliyor. Geri dönmek için artık çok geçti.

Connor'ın adamlarının baykuş çığlığına kadar baktı. Genç adam, adamlarını iki gruba bölmüştü. Güneş doğduğunda onlara katılan adam sayısı artacaktı. Genç lord ve askerleri ormandaki ağaçların donmuş dalları arasında kendilerini gizliyorlar ve atlarını sessiz tutuyorlardı.

“Beklemek senin iyi yapacağın bir şey değil, Connor.”

Quinton Cameron genç adamın yanında dikiliyordu. Connor düşünceli gözlerle ona doğru baktı.

“Bana öyle bakma, dostum. Eğer Brina'yı buraya getirmeseydim kız kardeşini geri alma fırsatın hiçbir zaman olmayacaktı.”

Connor, Quinton'a dik dik baktı “Seni şimdi burada affedersem bir dahaki sefere kıcımlı kurtarman için bana ne gibi bir iyilikte bulunacaksın merak ediyorum, Quinton.”

Quinton sırıttı. “Kardeşin küçük ama sevimli şey.”

Connor botuna sıkıştırdığı İskoç kamasını aldı ve Quinton'a doğru uzattı. “Şunu omzuna saplamak için beni tahrik etme, Cameron.”

“Seni tahrik ediyor olabilirim dostum ancak kız kardeşini kontun elinden kurtarmayı çok iyi becerdin. Bunu kabul etmeliyim.”

“Lanet olsun! Her ne kadar istemesem de seni affedeceğim, Quinton Cameron.”

Vanora'nın yerini Cameron olmasaydı asla öğrenemezdi. Quinton Cameron aldığı övgüleri hak eden kurnaz bir adamdı.

“Ancak o gevşek çenene hâlâ bir yumruk atmak istiyorum.”

“Dostum bunu daha sonra konuşabiliriz. Kadının ve kız kardeşin hâlâ Douglas'ın kalesinin içinde.”

Connor en yakınında bulunan daha henüz kar tutmamış bir ağacın gövdesine tırmandı. Bu gerçekten de yetenek isteyen, zor bir işti. Ağacın gövdesini kavraması için bacaklarının çok

güçlü olması gerektiğini anlamıştı. Ancak Connor bir İskoç-
yalıydı. Genç adam Brina'nın da öyle olduğunu umuyordu
bu bugün buna çok ihtiyaçları olacaktı.

Orta görüldüğünden daha kuvvetliydi. Brina gün bo-
ndan tek bir şikâyet duymamıştı. Lindsey Klanı'ndan
bu ormana daha rastlamamışlardı.

Kalenin arka kapısından çıkmışlardı ancak Connor'ın on-
ları beklediği yerin tam tersindeydiler. Sokağın aşağısına yü-
rüdükleri zaman meydana çıkacaklardı. Kalenin çevresindeki
yola çıkmadan önce Brina, Vanora'yı alıp sık ağaçlık alana
daldı. Artık kaleden çok uzaktaydılar. Ormanın içinde olma-
larına rağmen görünmemek için birçok kere eğilmek zorunda
kalmışlardı. Çünkü dörtlüye koşan atların ayak seslerinden bi-
rilerinin geldiği belli oluyordu. Adamların ne giydiğini fazla
yaklaşamadıkları için göremiyorlardı. Brina, Vanora'yı görü-
lemeyecekleri bir yere doğru çekti. Gün batımıyla birlik-
te korkuları artan Vanora âdeta kar kadar soğuk gözüküyordu.

"Karanlık her şeyi daha hızlandıracak."

Vanora sadece kafasını salladı ancak Brina genç kadının
gözlerindeki şüpheli ifadeyi görebiliyordu. Aynı endişe Bri-
na'yı da yiyip bitiriyordu. Vanora cılız kollarıyla Brina'ya
sarılmıştı. Güneş yavaş yavaş batmış ve gözden kaybolmuş-
tu. Artık kendilerini doğanın merhametine teslim etmişlerdi.

Karanlık basınca Brina'nın bütün duyuları daha kuvvet-
lenmişti. Her ses genç kadına daha yüksek geliyor ve gölge-
ler daha belirgin oluyordu. Ay iyice yükselmeden önce bir ta-
şın üzerine oturmuşlardı çünkü etrafta onlara yol gösterecek
kimse yoktu. Atlıların ayak sesleri daha da yaklaşmıştı, fakat
bu seferki sesler yıldırım gibi geçip gitmemişti. Brina gelen
grubun taşıdığı fenerlerin ışığına bakakalmıştı. Işık ona çok
aç birinin aldığı yemek kokusu gibi gelmişti. Hipnotize ol-
muştu. Yavaşça ayağa kalktı çünkü sıcaklık duygusunu his-
setmeyi özlemişti.

Brina yaşadığı korkunun şiddetine alışmıştı. Ormanın
içinde yükselen bir ışık gördüğünü fark etti. Yavaşça ışığın
bulunduğu yere doğru yürümeye başladı.

“İşte... İşte orada...” Brina, ağaçlarının içinden yükselen ateşin ardından atların nal seslerini duyduğunda artık çok geçti. Vanora’yı kolundan tutup saklanabilecekleri bir yer bulmak için karanlığın içine daldılar. Ormanın içindye si- alan atların sesi çok yakınlarındaydı. Karla kaplı r üzerinde çıkan tok sesler askerlerin onu ve Vanora’ı nala aradıklarını gösteriyordu. Brina nereye gideceklerini kesti- remiyordu. Seslerin hangi taraftan geldiğini anlayamıyordu.

“Sakin hareket etme. Dikkatlerini başka yöne çekmeyi deneyeceğim.” Brina, Vanora’yı ağacın karanlık kovuğunun içine doğru itirmeye çalıştı.

“Sakin ışığın geldiği yöne bakma.”

“Tamam, bakmayacağım.” Brina, Vanora’nın cevabı- nı dinlemeden ağacın tepesine hızlıca tırmanmaya başladı. Uzun eteğinin altındaki ince bacakları ağacın ince dalları yü- zünden çizik içinde kalmıştı. Ağaca tutunan kollarını yeterin- ce sağlamlaştırdığında yüzünü ışığa doğru çevirdi.

“İşte orada... Çabuk olun.” Atlı askerlerin bir kısmı Bri- na’ya doğru hızla gelmeye başlamışlardı. Bir kısmı ise geride bekliyordu.

“Seni şimdi yakaladım işte. Kimse Douglas’ları faka bas- tıramaz.” Atların koşuşunun hiddetiyle etrafına dolan kar ta- neleri genç kadının ürpermesine neden oldu. Atlı asker, Bri- na’yı daha iyi görmek için ışığı havaya doğru tuttu.

“Bu hangisi?”

“Bilmiyorum. Erkek çocuğu gibi giyinmiş.” Brina, asker- lerin homurdandıklarını işitebiliyordu.

“Kimsin sen?” Brina tırmandığı ağaç ile yanındaki büyük gövdeli ağacın arasına girerek kendini sağlama almak için yavaşça geri geri sürünmeye başladı.

“Çabuk dışarı çık.” Brina bir adım daha geriledi. “Peki, güzelim nasıl istersen. Sana gölgeler içinde katılmaktan zevk duyarım.” Genç kadın askerin kahrkahasını duymuştu. Bir başka adamın konuştuğunu işitti. “Kız daha on iki yaşında. Kont onu bakire olarak istiyor.”

“Şuna bir baksana, bu kız Vanora Lindsey değil. Şu gö-

şüslere baksana. Eminim aletimi bacaklarının arasında his-
sinde bugün yaptıklarının bedelini fazlasıyla ödeyecek.”
askerlerin anlaşmazlığa düştüğünü duyabiliyordu.

dın aniden sırtına değen kar kütlesi yüzünden bir an
dı. Bu, bir kısım asker in onu yakalamak için yaklaştığını gösteriyordu. Askerlerin pis kahkahalarını duyduğunda yapacak başka bir şey in olmadığını biliyordu. Genç kadın, askerler onu yakaladığında çaresizce çırpındı ancak askerler genç kadının çaresiz çırpınışlarına kahkahalarla güldüler. Brina öfkenin ve üzüntünün sebep olduğu gözyaşlarının akmasını engellemeye çalışırken Douglas askerleri genç kadının kollarını kabaca bağladılar. Genç kadını elinde meşale tutan komutanlarının önüne sertçe fırlattılar.

“Aferin size. Tebrikler, dostlarım.”

“Peki ama diğer kız nerede?” Liderleri olan asker yere öfkeyle tükürdü.

“Kimin umrunda, bırakalım biraz daha karanlığın keyfini çıkarsın. Elimizde çok değerli bir hediye var. Bunun keyfini çıkarmalıyız. Belki böylece bundan sonra ona ait olmayan şeylere elini sürmemeyi öğrenir.” Brina’nın arkasında duran asker genç kadını hızlıca askerlerin ortasına doğru itirdi. Askerlerin çoğu zevkle ellerini birbirine vuruyor, şehvetle Brina’yı süzüyorlardı. Genç kadın etrafında arkadaş canlısı bir yüz aramak için hızlıca döndü ama beş tane askerden başka kimse yoktu. Genç kadın bir anda kaleleri düşmanlar tarafından istila edilmiş kadınların tutsak olmaktansa neden ölmek istediklerini şimdi daha iyi anlamıştı.

“Sizin hiç mi onurunuz yok?”

İçlerinden bir tanesi öfkeyle Brina’ya bağırdı. “Sen bir rahibe kılığında kaleden Lindsey’in kız kardeşini kaçırdığında ne kadar onurlu davrandıysan bizim de o kadar onurumuz var güzelim.”

Atının üstünde istifini bozmadan oturan Douglas askeri, Brina’nın çevresinde ilgisizce döndü. Kalabalığın ortasında yanan ateş hayvanı korkutmuştu. Atını sakinleştirmeyi dene-yen asker Brina’ya doğru kontrolsüzce yaklaşmaya başladı.

Brina'nın arkasındaki askerler korkudan çil yavrusu gibi dağlanmışlardı. Brina, üzerine doğru son hızla gelen atın rinde oturan askerin sırtında taşıdığı oklara odaklandı. Genç kadın delirmiş olabileceğini düşünüyordu ancak atın sırtında gördüğü oklar sanki cennetten ona gönderilmiş hediye idi. Atın ona yaklaşmasını fırsat olarak değerlendirip askerin sırtındaki okları hızlıca kendine doğru çekti. Genç kadın dengesini bir an kaybetse de kısa sürede toparlandı. Askerden çaldığı ok genç kadının eline kolayca uymuştu. Üzerine giydiği erkek kilti ağaca tekrardan kolayca tırmanmasını sağlamıştı. Genç kadın etrafını saran askerlere karşı avantajlı bir konum elde etmişti.

"Seni aptal kadın, okları benden çalarak ne yapabileceğini düşünüyorsun. Ok kullanmak yetenek ister." Brina bu yeteneğe sahipti ancak hayatında bir kere bile olsun bir insana nişan almamıştı. Ancak genç kadın kararlıydı. Geri adım atmayacaktı.

"Seni uyarıyorum. Bırak beni gideyim."

"Bana bak kadın. Elinde tuttuğun o oku kolayca senden alabilirim, beni anladın mı? Bir kadın olarak yaratılmış bedenle bana güç gösterisinde mi bulunuyorsun?" Öfkeli asker atının dizginlerini sıkıca kavradı ve atından indi. Brina bir anda kafasının içinde Shawe'in bir oku nasıl sabit tutacağını anlattığı zamanı canlandırdı. Genç kadın elinde tuttuğu yayın ipini soğukkanlılıkla geriye doğru çekti. Sivri uçlu oku ipin üzerine yerleştirdiğinde hedefinden gözlerini ayırmıyordu. Elinde tuttuğu okun tüyleri genç kadının parmaklarına sürtünüyordu. Brina derin bir nefes aldı.

"Beni bekle güzelim tam arkadayım." Brina oku serbest bıraktı. Soğuk havayı delip geçen okun sesi büyüleyiciydi.

"Seni sürtük!" Douglas askeri bacağına aldığı darbenin etkisiyle karların üzerinde acıyla kıvranıyordu.

"Size yemin ediyorum her birinizi yaralayabilirim. Onu alın ve gidin."

Acıyla kıvranan asker öfkeyle inledi. "Hepimizi vuracak kadar oka sahip değilsin."

“En az iki tanenizi vuracak kadar oka sahibim. İcinizden
miniz bu iğrenç adamın şehvetinin sonuçları yüzünden
göze alır” Brina okunu bu sefer daha da yükseğe
u. Yaralanan arkadaşlarıyla ilgilenen iki tane askeri
Jes almıştı. Karla kaplı toprağın üzerini aydınlatan fener
hâlâ yanıyordu. Yaralı askerin bacağındaki oku arkadaşları
hâlâ çıkarmamıştı. Bunun sebebi oku çıkardıklarında kana-
mayı durduracak hiçbir malzemeye sahip olmamalarıydı. İki
asker yavaşça arkadaşlarını atına doğru taşımaya başladılar.
Geride kalan bütün askerler atlarının üzerlerine binip diz-
ginlerini Brina’nın bulunduğu yöne doğru çevirdiler. Brina,
yaralı askerin hain kahkahalarını işitiyordu. Brina kafasını
çevirdiğinde bütün askerlerin oklarını ona karşı doğrultuk-
larını fark etti.

“Şimdi kimin öleceğini göreceğiz.” Brina korkudan inle-
memek için dudaklarını ısırды. Bir korkak olarak ölmeyecek-
ti. Connor’ın yakışıklı yüzü genç kadının gözlerinin önünde
belirdi. Connor’a duyduğu aşk için ölmeye hazırdı. Bütün bu
karmaşa genç kadına bir anda çok saçma gelmeye başlamıştı.
Connor ile geçirdiği bütün o değerli zamanları hatırladı. Ha-
yat çok kısaydı ve hayatının son dakikaları olması gerektiğin-
den daha uzun sürmüştü. Genç kadın usulca gülümsedi. Sahip
olduğu aşk buna değerdı. Belki kilisedeki hayatını tercih et-
seydi hâlâ hayatta kalma şansı olacaktı ancak Connor ile ya-
şadığı kısa ama muhteşem zamanları buna asla tercih etmezdi.

“Korktun değil mi güzelim?”

“Aslında bu durumdan oldukça memnunum. Ancak beni
öldürmeye kalkarsanız icinizden biri de benimle gelecektir.”

“Aptal cadı...” Brina, okların havada çıkardıkları sesleri
işittiğine emindi ancak hiçbir tenine değmemişti. Brina ye-
rinden kıpırdamaya çalıştığı anda birinin onu belinden geriye
doğru çektiğini hissetti. Genç kadın neler olduğunu anlamak
için etrafına baktığında karın üzerindeki kan gölünü fark etti.
Atlarının üzerinde oturan askerlerin bedenleri ve kafaları
ayrı yere dağılmıştı. Ölü bedenlerin kar kaplı toprağa çarpma
sesleri genç kadını dehşete düşürmüştü.

“Brina Chattan, lütfen adamlarımı vurmaya kalkışma. Bunu senden rica ediyorum.” Brina uzaklardan işittiği kışkuş sesini duyduğunda elindeki oku yavaşça yere indirdi. Genç kadının bakışları fenerin aydınlattığı yola gitti. Karanlığın içinde beliren bu koca adam Connor’dı. Connor’ı görmenin verdiği mutlulukla elindeki oku yanı başında bir yere fırlatıp ağacın üstünden dikkatsizce yere atladı. Genç adam feneri öfkeyle tekmeledi. Etraf alacakaranlık olmuştu. Etrafa hâkim olan karanlık Brina’nın, Connor’ı bulmasına engel olamamıştı. Connor korku ve özlemle genç kadını sıkıca kucakladı. Brina’yı kollarının arasında hiç bırakmayacakmış gibi sıkıyordu. Genç kadın saatlerdir içinde tuttuğu gözyaşlarını Connor’ın göğsünün üzerine akıtıyordu.

“Bana onun vahşi bir kedi gibi saldırgan olduğunu söylemiştin. Abarttığını düşünüyordum ancak haklıymışsın.” Brina, Quinton Cameron’un sesini duyduğunda nefretle tısladı. Quinton, Brina’nın tepkisi üzerinde kahkahayla güldü.

“Connor’ın bir erkeği kollarına alıp hiç bırakmayacakmış gibi sarılacağını gözümle görsem inanmazdım.”

“Oradan kaçmak için başka çaremiz yoktu. Erkek giysileri giymek zorunda kaldık.” Brina bir anda panik içinde duraksadı. Connor’m kollarından kurtulmak için çırpınsa da genç adamın onu bırakmaya niyeti yoktu.

“Vanora... Onu ormanda bırakmak zorunda kaldım. İşte tam şurada... Diğerleri onu bulmuş olmalılar. Arkamızdan gelen askerlerin ayak seslerini duyduk.”

“Biz de onları duyduk, kadını. Planımızın en son bölümünde yenilmeyi göze alamazdık.” Quinton bir başka karga sesini taklit etti. Brina’nın onu izlediğini fark ettiğinde gülümsedi.

“Sana, Connor ile eski dost olduğumuzu söylemiştim.”

“Bu doğru, eski dostum.” Connor elini Quinton’a uzattığında Quinton aynı içtenlikle eski dostunun elini sıktı. İskoçya’nın güçlü iki klanının lordlarının arasındaki bağlılık Brina’nın kalbini ısıtmıştı. Ormanın derinliklerinden gelen bir

başka ses Quinton'ın dikkatini çekmeden hemen önce genç kadın iki genç adamın ellerinin üzerine kendi elini yerleştirir. Connor ani bir hareketle Brina'yı aşağıya doğru bastırır. Kadının gözlerinin içinde yansıyan bir ışık bile onlar tehlike oluştuyordu. Brina'nın yüzü kar kaplı toprağın üzerinde yatarken donmak üzereydi ancak genç kadın buna dayanmak zorunda olduğunu biliyordu. Karga sesine benzer sesler gittikçe yaklaşıyordu. Sesler üç farklı tonda belli aralıklarla duyuluyordu. Quinton kendisini öne doğru ittirirken Connor da arkadaşını takip etti.

“Douglas renklerini kuşanmış bir kız çocuğu buldum. Kendisi bir Lindsey olduğunu iddia ediyor, efendim.” Quinton askerinin yanında gelen kızın yaklaşmasına izin verdi.

“Vanora?”

“Brina, bu sen misin?” Genç kızın sesi korku doluydu ancak onun güven içinde olduğunu bilmek herkesi sevindirmişti. Connor titreyen elleriyle kız kardeşine sarıldı.

“Şu Tanrı'nın cezası yerden bir an önce kurtulalım. Evimi özledim.”

* * *

Connor ve diğerleri ay ışığının yardımıyla bütün gece yol almaya devam ettiler. Douglas'ların saldırma ihtimalleri hâlâ çok yüksekti ancak Connor'ın ve diğerlerinin sahip olduğu hız sayesinde aralarındaki mesafe çok açılmıştı. Yöresizlik boyunca sadece atların su içmesi için durdular. Güneşin doğuşu yaklaştıkça kafilaya katılan Lindsey ve Cameron askerlerinin sayıları artmıştı. Birçoğu geceyi dağlarda geçirmişti.

“Archibald Douglas önemli bir kont olabilir, yalnız o tahtta oturmayı sürdürdüğü sürece İskoçya'nın iç huzurunu korumak için ondan emir almayacağım. Connor'ın sesindeki gurur çok açıktı. Ancak Brina hâlâ endişeli gözüküyordu.

"Kontun bu yaptığımıza karşılık vermesinden korkmuyormusun?"

"Bize saldıracağından kuşkuluyum. Birch Stone'un avarları ardında olan bizlere saldırmaya cesaret edebile hiç zannetmiyorum. Canına susamadıysa tabii."

"Geberip gitmesini dilerdim..." Connor'ın göğsü şiddetli kahkahası yüzünden sarsıldı.

"Dikkatli ol. kadını... Ruhunun güzelliğini biraz daha göstermeye devam edersen Cameron beni kıskanmaya başlayacak."

"Başlamadığını kim söyledi, Lindsey?" Quinton yüzündeki keyif aldığını belli eden sırıtmasıyla atının dizginlerini sıkıca eline sardı. Huysuzlaşan atının siyah yelelerini yavaşça okşayan genç adam, atının boynuna sevgi dolu bir şamar vurdu. Brina'nın gözlerinin içine bakmak için kafasını kaldırdığında Quinton'ın gözleri keyifle parlıyordu.

"İyi şanslar... Vahşi kedicik..." Quinton karga sesini taklit ederek bağırdı ve adamları ormanın içine hızla dalan lordlarını takip ettiler. Connor, keyifle gülümserken Brina öfke saçan gözlerle sevdiği adama baktı.

"Ben vahşi kedicik değilim." Genç adamın kaşlarından biri şaşkınlıkla hafifçe yukarı kalktı.

"Hayır, Brina Chattan. Sen benim vahşi kedicigiimsin." Genç kadın Connor'm kendini beğenmiş yüz ifadesine öfkeyle karşılık verdi.

"Bazen seni neden sevdiğimi anlayamıyorum?" Genç adam aralarındaki mesafeyi kapatarak Brina'ya ihtarlı bir öpücük verdi. "Birch Stone'a vardığımızda bunun nedenlerini sana göstermek için sabırsızlanıyorum?" Genç kadın Connor'ın sıcak ve güvenli göğsüne doğru yattı.

"Bir erkeğe güvenebiliyorsan onu gerçekten sevebilirsin." Connor ilk kez rahat bir şekilde nefes aldı. Bu kez kalesine doğru yol alırken Brina kendi isteğiyle bu yolculuğa dâhil olmuştu. Ama bugün genç adamın gözlerinde başka bir şey vardı. Brina'nın nefesini kesen bir şeyler.

"Elimden geldiğince bundan daha fazlasını yapacağım.

kadınım sakın unutma, dafa fazlasını yapacağımı geçireceği-
z uzun yıllar sonunda daha iyi anlayacaksın...”

* * *

Quinton Cameron ve adamları şafak vakti gidecekleri yere çoktan varmışlardı. Robert Chattan ile Lindsey topraklarının tam ortasında buluşacaklarını önceden planlamışlardı.

“Görünüşe göre bu aralar çok meşgulsün, Cameron.” Qu-
inton, Robert’ın homurdanmasına aldanmadan yaşlı lorda
sırıtarak karşılık verdi. Chattan Lordu uzun ve ince parma-
ğını Quinton’ın üzerine doğrulttu. “Roan Mcleod’a Kaie’nin
seçimleri ile ilgili haberleri senin vermeni tercih etmezdim,
Cameron. Kadınlar evlenmeden önce böyle duygusal ikilem-
ler yaşayabilirler. Roan’ın bunu halledebileceğini düşünmüş-
tüm.”

“Bunu bilmeye hakkı vardı, Robert.”

“Belki öyle fakat Deirdre’yi kiliseye göndermek zorunda-
yım. Ve bunun yüzünden Mcleod’lar ile ittifak oluşturacak
bir evlilik bağına gerçekleştirebilecek bir kızım kalmadı ar-
tık.”

Quinton kafasını salladı. “Robert gerçekten çok zeki bir
adamsın. Ancak kendine pek fazla güvenmiyorsun sanırım.
Kendine gel ve dördüncü kızını senden kaçırın kadının peşi-
ne düş o zaman.”

Robert Chattan’ın yüzü kıpkırmızı oldu. “Ruth eğer bir
daha ona yaklaşırsam beni hadım edeceğine söz vermişti.”

Quinton atının sırtındaki yerini sağlamlaştırdı. “Kızını
Roan Mcleod ile evlendirmeyi düşünmen belki de kadını bi-
raz olsun sakinleştirebilir.”

“İyi düşün, Quinton. Ruth, babasının ona uygun gördüğü
evliliğe karşı çıkarak benimle evlenmeyi kabul etmedi. Bu
kadın, gururu söz konusu olduğunda gözü hiçbir şey görmü-
yor. İnan bana.” Robert Chattan, yüzündeki sırıtan ifadeyle
ona bakan Quinton’a sorgulayıcı bir bakış fırlattı. “Ne bili-
yorsun sen?”

Quinton atını Robert'm olduğu tarafa doğru ilerletti. "Bildiğim tek şey Roan Mcleod'un babasıyla ters düşmek istemediği. Eğer Roan'ı tanıyorsam, şimdiden kızını kaçırma planlarını çoktan yapmaya başlamıştır." Quinton yola çaya hazırlanıyordu artık.

"Ama o bir piç."

"Sana tavsiyem. Mcleod'ların nefretini kazanmadan bu işi halletmen." Robert Chattan içinden lanet okudu. Quinton'ın ve adamlarının Lindsey topraklarını terk etmelerini izlerken bir kez daha lanet etti. Ancak bir anda Robert kendini uzun zamandır hissetmediği kadar iyi hissetmeye başlamıştı.

"Pekâlâ, dostlarım, belki de yeni bir kadına sahip olmanın zamanı çoktan gelmiştir." Karla kaplı toprağa bakarak gülümsedi. Bahar mevsimi çok eğlenceli geçecekti.

* * *

Brina ve Connor, Birch Stone'a vardıklarında güneş çoktan batmak üzereydi. Kalenin kapılarını açmak için askerler koşturmaya başladıklarında aynı anda kilisenin çanları da coşkuyla çalmaya başlamıştı. Connor ilk kapıdan hızla geçerken ikinci kapıya gelmeden yavaşladı. Brina attan inip tekrar ayaklarının üzerine bastığında içinden şükretti. Uzun süredir atın üzerinde yolculuk ettikleri için dizleri titremeye başlamıştı. Ancak genç kadın, Connor'ın, kız kardeşine doğru yürüdüğünü gördüğünde bütün ağrılarını unutmuştu.

"Ey halkım, beni dikkatle dinleyin. Bu benim öz kız kardeşim Vanora. Ait olduğu topraklara en sonunda geri döndü. Bütün askerlerime sizlerin önünde minnetimi sunuyorum. İyi iş çıkardınız çocuklar. Aferin size."

Kalenin önünde toplanan kabalıktan yükselen sevinç çığlıkları, kutlama için çalınan çan seslerine karışmıştı. Beş sene sonra Vanora'yı karşısında gören Maura mutluluktan ağlıyordu. Yanına doluşan hizmetçilerine emir vermesine gerek kalmadan bütün hizmetliler Brina ve Vanora'nın çevresini çoktan sarmışlardı. Brina bütün bu telaşın içinde kendini

çok huzurlu hissediyordu. Genç kadın kendi kendine gülümseyiyordu. Evet, evine geri dönmüştü. Maura her iki leydi için hazırlattığı banyoları kontrol etmek için ana salona döndüğünde gözü Brina'ya takıldı.

"Daha evlenemediz mi leydim?"

"Hayır, Maura. Daha değil." Evin baş kâhyası başını iki yana salladı. "Daha kutlama yapmaya geçecek bir şey yok o zaman ortada." Brina derin bir iç çekti. Üzerinde hâlâ erkek giysileri olduğunu fark edince sessizce lanet okudu. Şimdi kiliseye gidip yaptıkları için tekrar günah çıkarması gerekiyordu. Bu uzun bir süre daha ayaklarının çıplak olacağı anlamına geliyordu.

"Kahretsin!"

* * *

Banyo yapmak Brina'ya çektiği tüm acıları unutturmuştu. Bir bulut kümesi gibi omuzlarının üzerine dökülen saçları Maura tarafından kurutulurken genç kadın tembelce esnedi. Üzerindeki ince pamuklu gecelik genç kadını soğuk kış gecesinde yeterince ısıtıyordu. Odanın içini aydınlatan mum ışığı sayesinde Maura ve yardımcılarının Vanora'nın çevresinde pervane oluşlarını keyifle izliyordu.

"İyi geceler..."

Vanora, Brina'nın sesini duyduğunda her ne kadar ürkek bakışlarıyla cevap verse de genç kızın yüzünde mutlu bir gülümseme vardı. Brina, Connor'ın onun için döşediği odaya yöneldi. Genç kadın kapıyı açtığında içeride sadece birkaç eşyanın olduğunu görünce şaşırdı. Odanın içinde sadece birkaç sandalye ve onların üzerine konmuş küçük kutular vardı. Brina boş odanın ortasına doğru ilerlediğinde birden üşüdüğünü hissetti. Genç kadın üzerine giydiği pamuklu elbisenin onu soğuktan koruyacağına emindi ve neden üşüdüğünü bir türlü anlayamamıştı. Odanın içinde hiç ışık yoktu. Brina koridorda yanan mumlardan bir tanesi alıp odanın içini aydınlattı. Odanın içinde ilerledikçe masanın üzerinde duran bez

parçasının farkına vardı. Bu Quinton'ın evinde Connor için
diktığı gömlek parçasıydı.

“Onu arkada bırakamazdım. Ama sakın Cameron’a h
dan bahsetme. O taş kafalı adam aşka inanmıyor.”
Connor’ın sesini duyduğuna şaşırmadı. Onun varlığın
ni duymadan önce hissetmişti. Genç kadın hayaletleri.
şadıkları alanları hemen terk edememelerini şimdi daha iyi
anıyordu. Odanın içi ne kadar boş olursa olsun yaşadıkları
o aşk dolu dakikaların her biri gözünün önünde yeniden can-
lanıyordu.

"Quinton seni kaçırmadan önce sana vermek istediğim bir hediye vardı. Benimle gel, Brina."

“Hediye mi? Ne gerek var. Bana aldığın bunca şey zaten benim için çok fazla, Connor.”

Connor elini Brina'ya uzattı.

“Bana güven, kadını. Gel benimle.” Brina elini Connor’ın avucunun içine bıraktı. Genç âşıkla merdivenleri ağır ağır çıktılar. Kule’nin tepesine çıkana kadar durmaksızın tırmandılar. Genç adam en son kata ulaştıklarında koridor-
da bulunan bir kapıyı sonuna kadar açtı. Brina, genç adamın arkasından odaya girdi. Oda’nın içi lüks eşyalarla döşenmişti. Büyük çift kişilik yatak, kaz tüyü yastıklar ve kalın yün battaniyelerle süslenmişti. Meşe ağacından oyulmuş masa ve sandalyeler mum ışığının altında parılıyordu. Oda’nın diğer odalardan tek farkı devasa boyutlardaki penceresiydi. Pencere güvenli demir parmaklıklarla sağlamlaştırılmıştı. Okyanus’tan yükselen dalga sesleri ve tuz kokusu bütün odayı doldurmuştu.

“Okyanus manzarasını çok sevdiğini biliyorum. Bu odanın manzarası diğerlerine göre daha çok hoşuna gidecektir diye düşündüm.”

"Bu muhteşem." Brina açık olan pencereden manzarayı izlemeye başladı. Ay ışığının okyanusun sularının üzerinde dans eder gibi yansması genç kadını büyülemişti. Kalenin duvarlarına vuran dalga sesleri bir ninni gibiydi.

"Ben de seninle geçireceğimiz hayatın muhteşem olma-

sını diliyorum.” Connor pencereden manzarayı izleyen Brina’yı kollarının arasına aldı. Genç kadın yüzünü Connor’a çevirdiğinde genç adam dudaklarına çoktan küçük bir gülümseme kondurmuştu.

Her şey o kadar da acımasız değildi.

* * *

“Benimle evlenemeyeceğini söylerken ne demek istediğini öğrenebilir miyim, Brina Chattan?”

Connor, yataktan öfkeyle fırladığında genç adam üzerine bir şeyler giymeyi unutmuş; doğanın ona hediye ettiği kusursuz vücuduyla Brina’yı mantığa davet etmeye çalışıyordu.

“Seninle evlenemem dedim Connor, evlenmeyeceğim demedim.” Connor, Brina’nın anlam veremediği konuşmasına cevap olarak öfkeli bir bakış attı.

“Mantıklı konuş, Brina. Tanrı aşkına. Eğer güneş batmadan önce kilisedeki mihrapta benim yanımda yer almazsan popona yiyeceğin şaplaklara kendini hazırla!”

Brina, Connor’m odanın içine dolan sabahın ayaz soğuna rağmen erekte olmuş aletinden gözlerini ayırmak için büyük bir çaba sarf ediyordu.

“Bu pedere bağlı, Connor. Bugün kiliseye gidip tekrardan günah çıkarmam lazım. Kefaretimi ödedikten sonra seninle evlenebilirim.”

“Bunu zaten yaptın, Brina.”

Genç kadın sinirli bir şekilde saçlarıyla oynamaya başladı. “Vanora’nın kaçmasına yardımcı ettim. Ve korkarım ki peder bundan pek hoşlanmayacaktır. Kız kardeşinin oradan kurtulması için birçok şey yaptım. Bu yüzden kiliseyi memnun edene kadar beni beklemek zorundasın, Connor Lindsey. Eğer hâlâ tepki göstermeye devam edersen seninle evlenmekten vazgeçebilirim.”

Connor kahkaha atmaya başladı. “Tepki gösteren bir tek ben değilim, vahşi kedicik.”

“Böyle seslenilmesinden hoşlanmadığımı biliyorsun,

Connor.” Genç adamın ağzı kendinden emin bir şekilde ke-
yifle kıvrıldı.

“Biliyorum, ancak benimle evlenmeden bana ne yan-
ğımı söyleme hakkına sahip değilsin, kadını. Bunu Ai-
Bireh Stone’un Leydi’si yapabilir.” Brina, Connor’a
vermek için ağzını açmak üzereyken bundan vazgeçti.
kadın üzerine geçirdiği pelerinin kemerini sıkıca bağlayıp
kapıya doğru yöneldi. Genç kadın kapıdan çıktıktan sonra
Connor’ın kahkahasını işittiğine yemin edebilirdi. Brina ka-
derin farklı bir espiri anlayışı olduğuna artık emindi.

* * *

Brina üçüncü kez itiraflarının üzerinden geçerken peder sı-
kıntıdan pelerininin kemeriyle oynamaya başlamıştı. Genç
kadın kiliseden çaldığı pelerinlerden bahsederken pederin
gözlerinin şaşkınlıkla açıldığını gördü.

“Kiliseye ait bir şeyi mi çaldın sen?” Pederin dudakları
çizgi halini almıştı ve sesi kontrolsüzce yüksek çıkıyordu.

“Aldığımız gibi teslim ettik, peder. Buna şüpheniz olma-
sın.” Peder sessizce içinden bir şeyler fısıldadı.

“Devam etmemi ister misiniz?” Peder yüksek sesle yut-
kundu. “Daha itiraf etmek istediğin şeyler mi var kızım?”

“Şey, evet. Kapıda nöbet tutan askerlerin yanından geç-
memiz için erkek kıyafetleri giymek zorunda kaldık. Bu yüz-
den genç yaştaki askerlerin eşyalarından bazılarını çaldık.
Ama merak etmeyin, kendi giysilerimizi onların yerine orada
bıraktık. Bu biraz olsun suçumu azaltır değil mi?”

“Hayır, tabii ki!”

Brina derin bir nefes aldı. Botlarına ve içine giydiği yün
çoraplarına uzun bir süre veda edeceği kesindi.

“Eee, daha sonra bir gün ormanda beklemek zorunda kal-
dık ve ben bu sırada bana tecavüz etmeye çalışan bir Douglas
askerini okla yaraladım.”

“Ok kullanmayı nereden öğrendin?” Pederin yüksek sesi,
kiliseyi temizleyen genç çocukların bile dikkatini çekmişti.

Sesin nereden geldiğine bakmak için geri döndüklerinde pederin azarlayıcı bakışlarıyla karşılaştılar. Pederin öfkesinden kaçınan çocuklar hemen işlerine dönmüşlerdi.

"Babam, kilisede yaşayacağım sürece bana yardımcı olabilmem için bu tür meziyetleri çocukluğumdan itibaren bana öğretebilir misin?" diye başladı."

Peder duydukları karşısında elinden dua etmekten başka bir şey gelemeyeceğini biliyordu. Bu kız delirmiş olmalıydı.

"Gelinimin itirafları nasıl gidiyor, peder? Umarım yaptıklarını abartarak anlatmıyordur. Sonunda bugün evlenebileceğimizi umuyorum." Connor, Brina'nın bugüne kadar gördüğü en şık kıyafetlerini kuşanmıştı. Genç adamın kilti yeniydi ve muntazam şekilde ütülenmişti. Çizmeleri âdeta parlıyor ve başına taktığı başlığı yeni gözüküyordu. Genç adamın üzerindeki yeşilin gümüş düğmeleri ve gömleğinin yakasına bağladığı gümüş çerçeveli kehribar renkli taş broş genç kadının nefesini kesmişti.

"Bu kadının ihtiyacı olan tek şey bir koca!" Peder mutlulukla ellerini birbirine çırpı. "Bu kız Tanrı'nın koyduğu kuralların hepsini yıkmadan önce evlenmeniz gerektiğine inanıyorum, oğlum."

"Tabii ki peder." Connor tüm heybetiyle yürümeye başladı. Kilisenin kapılarından içeriye dolan Lindsey halkı aceleyle ellerini kutsal suya daldırıyor, lordlarının evlilik törenini izlemeden önce birer birer istavroz çıkarıyorlardı. Brina heyecandan pederin önünden ayağa kalkamıyorken Connor çoktan onun yanı başında diz çökmüştü. Kilisenin kapılarından içeriye akın eden halk gelmeye devam ederken peder törene başlamıştı. Peder o kadar hızlı dua ediyordu ki gelin ve damadın evlendiğini ilan etmek için derin bir nefes alması gerekti. Peder evliliklerini ilan ettiğinde âdeta nefes nefese kalmıştı. Connor, pederin bu durumu karşısında kendini gülmekten alamadı. Gelinini alıp kiliseden çıkarırken kahkahalarını öksürüyormuş numarasıyla saklamaya çalışıyordu.

"Ne kadar kabasın, Lindsey!"

Genç adam, Brina'nın tepkisi üzerine tekrar kıkırdadı.

“Nedenmiş o kadını?” Benimle evli olmaktan memnun değil misin?” Genç kadın, artık kocası olan adamı, başını yana eğerek süzdü. Connor’ın, düşüncelerini okumaya çalıştığını farkındaydı. Genç kadın flört etmek konusunda çok iyi olduğunu biliyordu ancak Connor ile tanıştıktan sonra yeni numara öğrenmişti. Connor’ın ona yaşattığı o günleri artık Brina da genç adama yaşatacaktı.

“Şey... Evet... Aslında evli olmaktan memnunum...” Connor konuşmanın nereye gideceğini anlamak istercesine genç kadına bakarken Brina sesine gizemli bir hava vermek istercesini kısık sesle konuşmasını sürdürdü.

“Ve ne Brina?” Connor öfkelenmeye başladığını hissediyordu.

“Ve hâlâ ayakkabılarımın ayağımda olduğunu fark ettiğimi söylemek istemiştin.”

Connor’ın mavi gözleri keyifle parıldadı. “Bunu ilerleyen günlerde göreceğiz, kadını.” Genç adam, onları izleyen halkın coşkusunu arttırmak için Brina’yı omzunun üzerine attı. Genç adam karısını omzunda kaleye doğru taşırken halkın coşkulu çığlıkları genç adamı keyiflendirmişti. Kalenin en tepesindeki odalarına girdiklerinde genç adam Brina’yı yatağın üzerine usulca bıraktı. Brina bundan daha fazla mutlu olamayacağını düşündü. Kader kesinlikle onu olması gerektiği yere sürüklemişti.

SON